APOLLONII RHODII
ARGONAUTICA

EX RECENSIONE

ET CUM NOTIS

RICH. FR. PHIL. BRUNCKII

EDITIO NOVA

AUCTIOR ET CORRECTIOR

ACCEDUNT SCHOLIA GRAECA

EX

CODICE BIBLIOTH. IMPERIAL. PARIS.

NUNC PRIMUM EVULGATA.

TOMUS I.

LIPSIAE, APUD GERH. FLEISCHER JUN.

1810.

LECTORI

S. D.

RICH. FR. PHIL. BRUNCK.

AD APOLLONIUM, quem jamdudum seposueram, quid me, alia molientem, inopinato retraxerit, lectoris scire non interest. Edendi hujus Poëtae publico literarum bono consilium a me susceptum fuisse, qui me norunt, facile sibi persuadebunt.

E plurimis qui post Homerum Epico carmini scribendo ingenium applicuere, solius Apollonii integrum ad nos pervenit opus ARGONAUTICORUM, eo saltem nomine, sed et alias praeclaras ob dotes, idonei editoris cura dignissimum. Neglectum quidem non fuit omnino, quum illius septem prodierint editiones: Florentina, Aldina, Parisina, Brubachii, Basileensis, Stephani et Hoeltzlini. Sed illotis adeo manibus semper contrectatum fuit, ut collecto per longam barbariem squalore ad hunc usque diem infuscatum remanserit. Sunt enim editiones illae omnes mendosissimae. Literatorum paucis primam videre contigit, quae rarissima est. Rarior est etiam Aldina; nec facile obvia Parisina, quae prioribus accuratior est, et e scripto codice passim emen-

data. Francofurtana Brubachii Aldinam expressit, sublatis aliquot operarum erroribus: utramque Basileensis. Parisinam fere secutus est Stephanus, adsumtis e Florentina et Aldina lectionibus, quas meliores esse censuit, paucisque in locis, e sola Graecae linguae peritia, abluta foediori illuvie; nam codicem nullum adhibuit. Jeremias Hoeltzlinus, seu, ut eum appellat GER. JO. VOSSIUS in epistola ad *Jo. Meursium*, Hoelelluus, homo in Germania natus, et, meliorum doctorum penuria, Lugdunum Batavorum ad Professionem Graecarum literarum accitus, e superioribus sex editionibus, nullo inspecto codice, suam concinnavit, omnium pessimam. Tenebricosam versionem adjecit, quam nemo intelligere possit, nisi sensum e Graecis hauriat, *putidoque commentario poëtam oneravit, hominum futilissimus;* quod verum judicium de eo tulit Vir ingenio et doctrina praestantissimus DAVID RUHNKENIUS.

In editionum Apollonii censum referri non meretur Batavae repetitio, quae ante hos tres annos Oxonii prodiit cura *Joannis Shaw*, *Artium Magistri.* Qui primam tantum praefationis paginam legerit, statim arbitratus fuerit, eximium forte in ceteris artibus Magistrum, in arte Graecos Poëtas edendi *Shawium* illum ne tironem quidem esse. De ejus in Apollonium meritis quid censeam, in notis abunde declaravi.

Jam quibus ego subsidiis Poëtae textum emendaverim, et, ni valde fallor, genuino suo nitori propemodum restituerim, lectorem edoceri par est.

Quinque scriptos codices antiquos et bonae notae e Regia Bibliotheca ipse ad editum textum contuli. Sunt autem hi codices:

A. — *MMDCCXXVII.*
B. — *MMDCCCXLVI.*
C. — *MMDCCXXVIII.*
D. — *MMDCCXXIX.*
E. — *MMDCCCXLV.*

Eorum ex edito catalogo Bibliothecae Regiae notitia petenda est: quo autem ordine eos adhibui, eodem a me supra recensiti sunt.

Ante octo annos in usum meum codicem Bibliothecae Caesareae ad Stephani editionem summa cum diligentia contulerat Vir harum rerum peritissimus *Jo. Laurentius Blessig*, Philosophiae nunc in hujus urbis Academia publicus Doctor.

E sex illis codicibus emendati Apollonii tres circiter partes, et in eas notae, jam prelum subierant, quum Gottinga a Viro amicissimo CHR. G. HEYNE collationes accepi codicum *Medicei* et *Guelferbytani*. Hujus selectas lectiones jam vulgaverat IO. PIERSONUS. Aliquanto melior esset haec Editio, si collationes illae citius ad me pervenissent: nam bonas aliquot lectiones in iis reperi, quae mihi aliunde non innotuerant. Sed de iis in notarum Appendice monui, unde lector diligens singulas suo loco ad oram libri reponet.

Scribebam Argentorati XIII. Augusti MDCCLXXX.

VETERUM JUDICIA DE APOLLONIO.

QUINCTILIANUS *Inst. Orator.* X. 1.

Apollonius in ordinem a Grammaticis datum non venit, quia Aristarchus atque Aristophanes, Poëtarum judices, neminem sui temporis in numerum redegerunt: non tamen contemnendum edidit opus aequali quadam mediocritate.

LONGINUS *de sublimitate* Sect. XXXIII.

Φέρε δὴ λάβωμεν τῷ ὄντι καθαρόν τινα συγγραφέα καὶ ἀνέγκλητον. ἆρ᾽ οὐκ ἄξιον ἔτι διαπορῆσαι περὶ αὐτοῦ τούτου καθολικῶς, πότερόν ποτε κρεῖττον ἐν ποιήμασι καὶ λόγοις μέγεθος ἐν ἐνίοις διημαρτημένον, ἢ τὸ σύμμετρον μὲν ἐν τοῖς κατορθώμασιν, ὑγιὲς δὲ πάντη καὶ ἀδιάπτωτον; καὶ ἔτι, νὴ Δία, πότερόν ποτε αἱ πλείους ἀρεταὶ τὸ πρωτεῖον ἐν λόγοις, ἢ αἱ μείζους, δικαίως ἂν φέροιντο; ἔστι γὰρ ταῦτ᾽ οἰκεῖα τοῖς περὶ ὕψους σκέμματα, καὶ ἐπικρίσεως ἐξ ἅπαντος δεόμενα. ἐγὼ δ᾽ οἶδα μὲν, ὡς αἱ ὑπερμεγέθεις φύσεις ἥκιστα καθαραί· τὸ γὰρ ἐν παντὶ ἀκριβὲς κίνδυνος σμικρότητος· ἐν δὲ τοῖς μεγέθεσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄγαν πλούτοις, εἶναί τι χρὴ καὶ παρολιγωρούμενον. μή ποτε δὲ τοῦτο καὶ ἀναγκαῖον ᾖ, τὸ τὰς μὲν ταπεινὰς καὶ μέσας φύσεις, διὰ τὸ μηδαμῆ παρακινδυνεύειν, μηδὲ ἐφίεσθαι τῶν ἄκρων, ἀναμαρτήτους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀσφαλεστέρας διαμέ-

νεῖν· τὰ δὲ μεγάλα ἐπισφαλῆ δι᾽ αὐτὸ γίνεσθαι τὸ μέγεθος. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ἐκεῖνο ἀγνοῶ τὸ δεύτερον, ὅτι φύσει πάντα τὰ ἀνθρώπεια ἀπὸ τοῦ χείρονος ἀεὶ μᾶλλον ἐπιγινώσκεται, καὶ τῶν μὲν ἁμαρτημάτων ἀνεξάλειπτος ἡ μνήμη παραμένει, τῶν καλῶν δὲ ταχέως ἀποῤῥεῖ. παρατεθειμένος δ᾽ οὐκ ὀλίγα καὶ αὐτὸς ἁμαρτήματα καὶ Ομήρου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι μέγιστοι, καὶ ἥκιστα τοῖς πταίσμασιν ἀρεσκόμενος, ὅμως δὲ οὐχ ἁμαρτήματα μᾶλλον αὐτὰ ἑκούσια καλῶν, ἢ παροράματα δι᾽ ἀμέλειαν, εἰκῆ που καὶ ὡς ἔτυχεν ὑπὸ μεγαλοφυΐας ἀνεπιστάτως παρενηνεγμένα, οὐδὲν ἧττον οἶμαι τὰς μείζονας ἀρετάς, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι διομαλίζοιεν, τὴν τοῦ πρωτείου ψῆφον μᾶλλον ἀεὶ φέρεσθαι, κἂν εἰ μὴ δι᾽ ἑνὸς ἑτέρου, τῆς μεγαλοφροσύνης αὐτῆς ἕνεκα. ἐπείτοι γε καὶ ΑΠΤΩΤΟΣ ὁ Απολλώνιος ὁ τοὺς Αργοναύτας ποιήσας. ἆρ᾽ οὖν Απολλώνιος ἂν μᾶλλον ἢ Ομηρος ἐθέλοις γενέσθαι;

Stulte saperet, si quis Apollonium Homero praeferret: sed non ideo ille contemnendus, quia hujus ad sublimitatem non adsurgit. De Poëta nostro optime judicavit Longini editor Lipsiensis, cujus exquisitam notam ad superiora Sophistae verba apponam.

ΑΠΤΩΤΟΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ. Explicari nunc quidem illa disputatio non potest: constat enim exemplis et locis singulis. Si quis tamen sumere carminis legendi operam velit, is secundum naturam institutum reperiet; (nam situs locorum et iter ordinem reddidit necessarium) episodia plane e re et occasione itineris nata, ut vix digressionis speciem habeant; praecise (vere enim hoc verbo uti possum) et probabiliter rem quamlibet narratam, in ipsis fabulis et παραδόξοις semper opinionem ejus aetatis παράδοξον conservatam; mores verosimiliter expressos; similitu-

dines cum aptas rei, tum loco usurpatas; ea denique descripta, quae prae ceteris digna essent. Modo paulo plus ingenii ad varietatem, ubertatis ad copiam, facilitatisque ad suavitatem ei contigisset, nec ubique studium exquisitae et subtilis scientiae literarum Graecarum eluceret! nam profecto Homerum legens delectari tibi videare; Apollonium tractans, severe literis operam navare.

Verum est profecto, quod innuit Vir ingeniosus, Homerum Apollonio faciliorem esse. Sed quum salebrae pleraeque, in quibus haerebant lectores, codicum et Criticae ope nunc complanatae sint, futurum confido, ut qui semper doctissimus habitus est Poëta, idem deinceps mollior suaviorque videatur.

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Ἀπολλώνιος ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δέ τινες, Ἰλλέως· φυλῆς Πτολεμαΐδος. ἐγένετο δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, Καλλιμάχου μαθητής. τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικὰ, καὶ κατεγνῶσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ὄνειδος, καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καταλιπεῖν τὴν πατρίδα, καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον· κἀκεῖ αὐτὰ ἐπιξέσαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ, καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἠξιώθη.

ΑΛΛΩΣ.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεύς· πατρὸς δὲ Σιλλέως, ἢ Ἰλλέως, μητρὸς δὲ Ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσε Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ, κἀκεῖ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους· ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. ἐνταῦθα τοίνυν διάγων, καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος, σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, κἀκεῖ αὖθις

ἐπιδειξάμενος, εἰς ἄκρον εὐδοκίμησε· ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ, τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΪΔΑ.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἐπῶν ποιητὴς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν· εἶτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδὶ, καὶ τίκτει ἐξ αὐτοῦ Αἴσονα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος Ἰάσων· ἐκ δὲ Φέρητος Ἄδμητος· ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους. καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι, καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνειν, Αἴσονος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελίᾳ καταλιπόντος, καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον· τεθνήξεσθαι γὰρ δι᾽ αὐτόν. ὁ δὲ Ἰάσων αὐξηθεὶς, ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὑρίσκει ἐπὶ τῆς

ὄχθης τὴν Ἥραν γραΐ ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἑστῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰάσων ἐπὶ τῶν ὤμων, διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἓν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀπέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὑρίσκει πανήγυριν δημοσίαν, καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελίου. θεασάμενος οὖν τὸν Ἰάσονα μονοπέδιλον ὁ Πελίας, ὑπομιμνήσκεται τοῦ χρησμοῦ· εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἆθλον αὐτῷ προστάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν ὅτι Ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν, τὸ χρυσόμαλλον δέρος κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρός. τοῦτο δὲ προςέταττεν, οὐχ ὡς κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπό τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσειν. τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ὧδέ πως ἔχει·

Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ὡς αὐτός φησιν Ἀπολλώνιος, (III. 360.)

Ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷες,

ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας, Φρίξον καὶ Ἕλλην. τελευτησάσης δὲ αὐτῆς γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα, τὴν Ἰνώ. αὕτη δὲ, ὡς μητρυιὰ, ἐπεβούλευσε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς, καὶ φρύττουσα τὰ σπέρματα παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῇ· ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα, οὐκ ἐδίδου τοὺς ἐτησίους καρποὺς, διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας οὖν ὡς βασιλεὺς συναγαγὼν τοὺς μάντεις, ἠρώτα αὐτοὺς, μαθεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ἰνὼ πέμπει πρὸς αὐτοὺς, δῶρα ἐπαγγελλομένη δώσειν, εἰ φήσειαν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθείη τὰ τέκνα τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φρίξος καὶ Ἕλλη, οὐκ ἂν ἐκφύσειεν ἡ γῆ τοὺς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντεις λέγουσι ταῦτα ὑποστρέψαντες τῷ Ἀθάμαντι. μελλόντων δὲ τῶν παίδων τῆς Νεφέλης Φρίξου καὶ Ἕλλης φονεύεσθαι, κριὸς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον· εἶτα ἐπὶ τῶν νώτων λα-

βὼν εἴσεισιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτούς. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ἀποβάλλει τὴν Ελλην· ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ελλήσποντος ὠνομάσθη. τὸν δὲ Φρίξον ἐπὶ τὴν Σκύθιαν διακομίζει, ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν κριὸν, καὶ θύει Φυξίῳ Διΐ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρυιᾶς· γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας, καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Αργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν, καὶ οὕτως ἐκεῖ τελευτᾷ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτων
μνήσομαι, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας, βασιλῆος ἐφημοσύνῃ Πελίαο,
χρύσειον μετὰ κῶας ἔΰζυγον ἤλασαν Ἀργώ.
Τοίην γὰρ Πελίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα θεὴν κατὰ βάξιν ΙΗΣΩΝ,
χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε
κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
ἵκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν, ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέζε θεοῖς, Ηρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
αἶψα δὲ τόν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καί οἱ ἄεθλον
ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
ἠέ κεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσῃ.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Αργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνῃσι.
νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
ἡρώων, δολιχῆς τε πόρους ἁλὸς, ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.

Πρῶτά νυν ΟΡΦΗΟΣ *μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ᾽ αὐτὴ*
Καλλιόπη Θρήϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τόν γ᾽ ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
φηγοὶ δ᾽ ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι
ἑξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὅ γ᾽ ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ορφέα μὲν δὴ τοῖον ἑῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνῃσι πιθήσας,
δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
Ηλυθε δ᾽ ΑΣΤΕΡΙΩΝ *αὐτοσχεδὸν, ὅν ῥα Κομήτης*
γείνατο δινήεντος ἐφ᾽ ὕδασιν Απιδανοῖο,
Πειρεσιὰς, ὄρεος Φυλληΐου ἀγχόθι, ναίων,
ἔνθα μὲν Απιδανός τε μέγας, καὶ δῖος Ενιπεὺς
ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθι εἰς ἓν ἰόντες.
Λάρισσαν δ᾽ ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ *ἵκανεν*
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
ὁπλότερος πολέμιζε· τότ᾽ αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη
γυῖα, μένεν δ᾽ ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὡς τοπάρος περ.
Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ *Φυλάκῃ ἔνι δηρὸν ἔλειπτο,*
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν
Αἴσων Αλκιμέδην Φυλακηΐδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηοσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Οὐδὲ Φεραῖς ΑΔΜΗΤΟΣ *ἐϋρρήνεσσιν ἀνάσσων*
μίμνεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
Οὐδ᾽ Αλόπῃ μίμνον πολυλήϊοι Ερμείαο
υἱέες, εὖ δεδαῶτε δόλους, ΕΡΥΤΟΣ *καὶ* ΕΧΙΩΝ.
τοῖσι δ᾽ ἔπι τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· *καὶ τὸν μὲν ἐπ᾽ Αμφρυσοῖο ῥοῇσι*

Μυρμιδόνος κούρη Φθιὰς τέκεν Εὐπολέμεια·
τὼ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηΐδος Αντιανείρης.
Ηλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ
Καινεΐδης, ἐσθλὸς μὲν, ἑοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
Καινέα γάρ ζωόν περ ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
ἤλασ' ἀριστεύων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες
οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι.
ἀλλ' ἄῤῥηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης,
θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν.
Ηλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ *Τιταρήσιος, ὃν πέρι πάντων*
Λητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ ΕΥΡΥΔΑΜΑΣ *Κτιμένου πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης*
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηΐδα ναιετάασκε.
Καὶ μὴν Ακτωρ υἷα ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ *ἐξ Οπόεντος*
ὦρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.
Είπετο δ' ΕΥΡΥΤΙΩΝ *τε, καὶ ἀλκήεις* ΕΡΙΒΩΤΗΣ,
υἷες, ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ιρου Ακτορίδαο·
ἤτοι ὁ μὲν Τελέοντος ἐϋκλειὴς Εριβώτης,
Ιρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦκεν ΟΙΛΕΥΣ
ἔξοχος ἠνορέην, καὶ ἐπαΐξαι μετόπισθεν
εὖ δεδαὼς δηΐοισιν, ὅτε κλίνειε φάλαγγας.
Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης ΚΑΝΘΟΣ *κίε, τόν ῥα Κάνηθος*
πέμπεν Αβαντιάδης λελιημένον· οὐ μὲν ἔμελλε
νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος. αἶσα γὰρ ἦεν
αὐτὸν ὁμῶς, Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων,
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι.
ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
ὁππότε κᾀκείνους Λιβύῃ ἔνι ταρχύσαντο,
τόσσον ἑκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἠελίοιο
μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπι ΚΛΥΤΙΟΣ *τε καὶ* ΙΦΙΤΟΣ *ἡγερέθοντο,*

Οἰχαλίης ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἷες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Εκηβόλος· οὐδ᾽ ἀπόνητο
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἑκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.
Τοῖσι δ᾽ ἔπ᾽ Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἅμ᾽ ἄμφω,
οὐδ᾽ ὁμόθεν. νόσφι γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
ἀφραδίῃ. ΤΕΛΑΜΩΝ *μὲν ἐν Ατθίδι νάσσατο νήσῳ·*
ΠΗΛΕΥΣ *δὲ Φθίῃ ἔνι δώματα ναῖε λιασθείς.*
Τοῖς δ᾽ ἔπι Κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἤλυθε ΒΟΥΤΗΣ,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος, ἐϋμελίης τε ΦΑΛΗΡΟΣ.
Αλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ᾽ ἄλλους
γήραος υἷας ἔχε βιότοιό τε κηδεμονῆας.
ἀλλά ἑ, τηλύγετόν περ ὅμως καὶ μοῦνον ἐόντα,
πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἡρώεσσι.
Θησέα δ᾽, ὃς πέρι πάντας Ερεχθεΐδας ἐκέκαστο,
Ταιναρίην ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε,
Πειρίθῳ ἑσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἤ τέ κεν ἄμφω
ῥηΐτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
ΤΙΦΥΣ *δ᾽ Αγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον*
Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῆναι
κῦμ᾽ ἁλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ᾽ ἀνέμοιο θυέλλας
καὶ πλόον ἠελίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
αὐτή μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
ὦρσεν Αθηναίη, μετὰ δ᾽ ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Αργος
τεῦξεν Αρεστορίδης, κείνης ὑποθημοσύνῃσι.
τῷ καὶ πασάων προφερεστάτη ἔπλετο νηῶν,
ὅσσαι ὑπ᾽ εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
ΦΛΙΑΣ *δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσιν Αραιθυρέηθεν ἵκανεν,*
ἔνθ᾽ ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἕκητι,
πατρὸς ἑοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ασωποῖο.
Αργόθεν αὖ ΤΑΛΑΟΣ *καὶ* ΑΡΗΪΟΣ, *υἷε Βίαντος*

ἤλυθον, ἴφθιμός τε ΛΕΩΔΟΚΟΣ, οὓς τέκε Πηρὼ
Νηληΐς· τῆς δ' ἀμφὶ δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος ΗΡΑΚΛΗΟΣ
πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.
ἀλλ' ἐπεὶ ἄϊε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίης Λυγκήϊον Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδὸν, ᾗ ζωὸν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσῃς
φέρβετο Λαμπείης, Ἐρυμάνθιον ἀμμέγα τῖφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσι
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·
αὐτὸς δ' ᾗ ἰότητι, παρὲκ νόον Εὐρυσθῆος,
ὡρμήθη· σὺν καί οἱ Ὕλας κίεν, ἐσθλὸς ὀπάων,
πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς, φύλακός τε βιοῖο.
Τῷ δ' ἔπι δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
ΝΑΥΠΛΙΟΣ. ἦ γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
πρίν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναῒς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς πέρι πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλίῃσιν.
ΙΔΜΩΝ δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον
Ἄργος, ἐπεὶ δεδαὼς τὸν ἑὸν μόρον οἰωνοῖσιν
ἤϊε, μή οἱ δῆμος ἐϋκλείης ἀγάσαιτο.
οὐ μὲν ὅγ' ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλά μιν αὐτὸς
γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον Αἰολίδῃσι
Λητοΐδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,
οἰωνούς τ' ἀλέγειν, ἠδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
Καὶ μὴν Αἰτωλὶς κρατερὸν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ Λήδη
ΚΑΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὦρσε δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἥ γε δόμοις ἔνι Τυνδαρέοιο
τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπίθησε
νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μήδετο λέκτρων.

Οἵ τ' Ἀφαρητιάδαι ΛΥΓΚΕΥΣ *καὶ ὑπέρβιος* ΙΔΑΣ
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλῃ περιθαρσέες ἀλκῇ
ἀμφότεροι· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
ῥηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΛΥΜΕΝΟΣ *Νηλήϊος ὦρτο νέεσθαι,*
πρεσβύτατος παίδων, ὅσοι ἐν Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηλῆος θείοιο· Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἠδ' ὅ ττι κεν ἀρήσαιτο
μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.

Καὶ μὴν ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΥΣ *τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,*
οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
υἷε δύω Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἕσπετ' ἰοῦσιν
ΑΓΚΑΙΟΣ, *τὸν μέν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπε,*
τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπετ' ἀμπόλιν ὄφρα κομίζοι,
παῖδα δ' ἑὸν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσε.
βῆ δ' ὅ γε Μαιναλίης ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε
δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλιῇ,
αἴ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.

Βῆ δὲ καὶ ΑΥΓΕΙΗΣ, *ὃν δὴ φάτις Ἠελίοιο*
ἔμμεναι· Ἠλείοισι δ' ὅ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
ὄλβῳ κυδιάων· μέγα δ' ἵετο Κολχίδα γαῖαν
αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ *δὲ καὶ* ΑΜΦΙΩΝ *Ὑπερασίου υἷες*
Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιΐδος, ἥν ποτε Πέλλης
πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.

Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΕΥΦΗΜΟΣ *ἵκανε,*
τόν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκηέστατον ἄλλων
Εὐρώπη Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κούρη.
κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν

οἴδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτε πόδας, ἀλλ᾽ ὅσον ἄκροις
ἴχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.
Καὶ δ᾽ ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἵκοντο·
ἤτοι ὁ μὲν πτολίεθρον ἀγαυοῦ Μιλήτοιο
νοσφισθεὶς ΕΡΓΙΝΟΣ, *ὁ δ᾽ Ἰμβρασίης ἕδος Ἥρης,*
Παρθενίην, ΑΓΚΑΙΟΣ *ὑπέρβιος· ἴστορε δ᾽ ἄμφω*
ἠμὲν ναυτιλίης, ἠδ᾽ ἄρεος εὐχετόωντο.
Οἰνεΐδης δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
ἀλκήεις ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ *ἀνήλυθε,* ΛΑΟΚΟΩΝ *τε,*
Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεὸς, οὐ μὲν ἰῆς γε
μητέρος· ἀλλά ἑ θῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ᾽ Οἰνεὺς
ἤδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἴαλλεν·
ὧδ᾽ ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δῦνεν ὅμιλον
ἡρώων. τοῦ δ᾽ οὔ τιν᾽ ὑπέρτερον ἄλλον ὀΐω,
νόσφιν γ᾽ Ἡρακλῆος, ἐςελθέμεν, εἴ κ᾽ ἔτι μοῦνον
αὖθι μένων λυκάβαντα μετετράφη Αἰτωλοῖσι.
καὶ μήν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδὸν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης ΙΦΙΚΛΟΣ *ἐφωμάρτησε κιόντι.*
Σὺν δὲ ΠΑΛΑΙΜΟΝΙΟΣ *Λέρνου πάϊς Ὠλενίοιο,*
Λέρνου ἐπίκλησιν, γενεήν γε μὲν Ἡφαίστοιο·
τοὔνεκ᾽ ἔην πόδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐχ ἕ τις ἔτλη
ἠνορέην τ᾽ ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦε
πᾶσιν ἀριστήεσσιν, Ἰήσονι κῦδος ἀέξων.
Ἐκ δ᾽ ἄρα Φωκήων κίεν ΙΦΙΤΟΣ *Ὀρνυτίδαο*
Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
ναυτιλίης· τόθι γάρ μιν ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισι.
ΖΗΤΗΣ *δ᾽ αὖ* ΚΑΛΑΙΣ *τε Βορήϊοι υἷες ἵκοντο,*
οὕς ποτ᾽ Ἐρεχθηῒς Βορέῃ τέκεν Ὠρείθυια
ἐσχατιῇ Θρήκης δυσχειμέρου· ἔνθ᾽ ἄρα τήν γε
Θρηΐκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν,

Ἰλισσοῦ προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσαν.
καί μιν ἄγων ἕκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
κλείουσι, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
τὼ μὲν ἐπ᾽ ἀκροτάτοισι ποδῶν ἑκάτερθεν ἐρεμνὰς
σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.
Οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ αὐτοῖο πάϊς μενέαινεν ΑΚΑΣΤΟΣ
ἰφθίμου Πελίαο δόμοις ἔνι πατρὸς ἑοῖο
μιμνάζειν, ΑΡΓΟΣ τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
ἀλλ᾽ ἄρα καὶ τὼ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Τόσσοι ἄρ᾽ Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἠγερέθοντο.
τοὺς μὲν ἀριστῆας ΜΙΝΥΑΣ περιναιετάοντες
κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ᾽ αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσονα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδη, Κλυμένης Μινυηΐδος ἐκγεγαυῖα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δμώεσσιν ἐπάρμενα πάντ᾽ ἐτέτυκτο,
ὅσσαπερ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
εὖτ᾽ ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότ᾽ ἴσαν μετὰ νῆα δι᾽ ἄστεος, ἔνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ, φαεινοὶ
ἀστέρες ὣς νεφέεσσι, μετέπρεπον· ὧδε δ᾽ ἕκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν ἀΐσσοντας.
„Ζεῦ ἄνα, τίς Πελίαο νόος; πόθι τόσσον ὅμιλον
„ἡρώων γαίης Παναχαιΐδος ἔκτοθι βάλλει;
„αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῷ πυρὶ δῃώσειαν
„Αἰήτεω, ὅτε μή σφιν ἑκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
„ἀλλ᾽ οὐ φυκτὰ κέλευθα, πόνος δ᾽ ἄπρηκτος ἰοῦσιν.

Ὣς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.
"Δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν, ὀψέ περ, ἔμπης
„ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο.
„Αἴσων αὖ μέγα δή τι δυσάμμορος. ἦ τέ οἱ ἦε
„βέλτερον, εἰ τοπάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἐλυσθεὶς
„νειόθι γαίης κεῖτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
„ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἕλλη,
„κῦμα μέλαν κριῷ ἅμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
„ἀνδρομέην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
„Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.
Αἱ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κιόντων.
ἤδη δὲ δμῶές τε πολεῖς, δμωαί τ' ἀγέροντο·
μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη· ὀξὺ δ' ἑκάστην
δῦνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατὴρ ὀλοῷ ὑπὸ γήρᾳ
ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκεν.
αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήϋνεν ἀνίας,
θαρσύνων, δμώεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' ἀείρειν
πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἠείροντο.
μήτηρ δ' ὡς ταπρῶτ' ἐπεχεύατο πήχεε παιδὶ,
ὣς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον, ἠΰτε κούρη
οἰόθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
μύρεται, ᾗ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
ἀλλ' ὑπὸ μητρυιῇ βίοτον βαρὺν ἡγηλάζει,
καί ἑ νέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξε·
τῇ δέ τ' ὀδυρομένῃ δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτῃ,
οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόον, ὅσσον ὀρεχθεῖ.
ὣς ἀδινὸν κλαίεσκεν, ἑὸν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα,
Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν.
"Αἴθ' ὄφελον κεῖν' ἦμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα

„δειλὴ ἐγὼ Πελίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
„αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
„ὄφρ' αὐτός με τεῇσι φίλαις ταρχύσαο χερσὶ,
„τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
„ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
„νῦν γε μὲν ἡ τοπάροιθεν Ἀχαιϊάδεσσιν ἀγητὴ,
„δμωῒς ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισι,
„σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυςάμμορος, ᾧ ἔπι πολλὴν
„ἀγλαΐην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνῳ
„μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
„Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
„ὤ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
„ὠϊσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.

Ως ἥγε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
ἀμφίπολοι γοάασκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προςέειπε.

“Μή μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο, μῆτερ, ἀνίας
„ὧδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
„δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
„πήματα γάρ τ' ἀΐδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσι,
„τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν, ἀνιάζουσά περ, ἔμπης
„τλῆθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
„ἠδὲ θεοπροπίοισιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
„ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγῇ.
„ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἕκηλος
„μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ·
„κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κιόντι.

Η, καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων
Δῆλον ἀν' ἠγαθέην, ἠὲ Κλάρον, ἢ ὅ γε Πυθὼ,
ἢ Λυκίην εὐρεῖαν, ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσι,
τοῖος ἀνὰ πληθὺν δήμου κίεν· ὦρτο δ' ἀϋτὴ

κεκλομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιὴ
Ιφιὰς, Αρτέμιδος πολιηόχου ἀρήτειρα,
καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι,
ἔμπης ἱεμένη, δύνατο, προθέοντος ὁμίλου·
ἀλλ᾽ ἡ μὲν λίπετ᾽ αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιὴ
ὁπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόληος ἐϋδμήτους λίπ᾽ ἀγυιὰς,
ἀκτὴν δ᾽ ἵκανε Παγασηΐδα, τῇ μιν ἑταῖροι
δειδέχατ᾽, Αργῴῃ ἄμυδις παρὰ νηῒ μένοντες.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ᾽ ἀντίοι ἠγερέθοντο.
ἐς δ᾽ ἐνόησαν Ακαστον ὁμῶς Αργον τε, πόληος
νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ᾽, ἐσιδόντες
πασσυδίῃ, Πελίαο παρὲκ νόον, ἰθύοντας.
δέρμα δ᾽ ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ᾽ ὤμους
Αργος Αρεστορίδης λάχνῃ μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
δίπλακα, τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
ἀλλ᾽ ἔμπης τὼ μέν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
ἔσχετο· τοὺς δ᾽ ἀγορήνδε συνεδριάασθαι ἄνωγεν.
αὐτοῦ δ᾽ ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἠδὲ καὶ ἱστῷ
κεκλιμένῳ, μάλα πάντες ἐπισχερὼ ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἐϋφρονέων μετέειπεν.
“ Αλλα μὲν ὅσσα τε νηῒ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικε,
„ πάντα μάλ᾽ εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσι.
„ τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα, τοιό γ᾽ ἕκητι,
„ ναυτιλίης, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
„ ἀλλὰ, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ελλάδα νόστος ὀπίσσω,
„ ξυναὶ δ᾽ ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι·
„ τοὔνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε
„ ὄρχαμον ἡμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
„ νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.
Ως φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ηρακλῆα,
ἥμενον ἐν μέσσοισι· μιῇ δέ ἑ πάντες ἀϋτῇ

σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἧστο,
δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο, φώνησέν τε.
“Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
„πείσομαι· ὥς δὲ καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
„αὐτὸς, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεύοι ὁμάδοιο.
Η ῥα μέγα φρονέων· ἐπὶ δ' ἤνεον, ὡς ἐκέλευεν
Ηρακλέης· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὤρνυτ' Ιήσων
γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
“Εἰ μὲν δή μοι κῦδος ἐπιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
„μηκέτ' ἔπειθ', ὡς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
„νῦν γε μὲν ἤδη, Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσι,
„δαῖτ' ἐντυνώμεσθα παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴωσι
„δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμηλε
„δεῦρο βόας ἀγέληθεν ἒῢ κρίναντας ἐλάσσαι,
„τόφρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἁλὸς, ὅπλα τε πάντα
„ἐνθέμενοι, πεπάλαχθε κατὰ κλῇδας ἐρετμά.
„τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Εμβασίοιο
„θείομεν Απόλλωνος, ὅ μοι χρείων ὑπέδεκτο
„σημανέειν, δείξειν τε πόρους ἁλὸς, εἴ κε θυηλαῖς
„οὗ ἕθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.
Η ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανέσταν
πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἵματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερίη δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἅλμη.
νῆα δ' ἐπικρατέως, Αργου ὑποθημοσύνῃσιν,
ἔζωσαν πάμπρωτον ἐϋστρεφεῖ ἔνδοθεν ὅπλῳ,
τεινάμενοι ἑκάτερθεν, ἵν' εὖ ἀραροίατο γόμφοις
δούρατα, καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιόωσαν.
σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρον,
ἠδὲ κατὰ πρῶραν εἴσω ἁλὸς, ὁσσάτιόν περ
ἑλκομένη χείρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον

στείρης, ἐν δ' ὁλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτάων φορέοιτο.
ὕψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ,
πηχύϊον προὔχοντα περὶ σκάλμοισιν ἔδησαν.
τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθε,
στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τῖφυς
βήσαθ', ἵν' ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἤϋσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
ᾧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῇ στυφέλιξαν ἐρωῇ
νειόθεν ἐξ ἕδρης, ἐπὶ δ' ἐῤῥώσαντο πόδεσσι
προπροβιαζόμεναι· ἡ δ' ἕσπετο Πηλιὰς Ἀργὼ
ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἑκάτερθεν ἐπίαχον ἀΐσσοντες.
αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀϊδνὴ ἐκήκιε λιγνὺς
βριθοσύνῃ· κατόλισθε δ' ἔσω ἁλός· οἱ δέ μιν αὖθι
ἂψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δέ οἱ ἱστὸν,
λαίφεά τ' εὐποίητα, καὶ ἁρμαλίην ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
κληῗδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιὼ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
ᾕρεον Ηρακλῆϊ, καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
Αγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιε.
τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῗδα λίποντο
αὔτως, οὔ τι πάλῳ. ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
Τῖφυν ἐϋστείρης οἰήϊα νηὸς ἔρυσθαι.
Ενθεν δ' αὖ λάϊγγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Απόλλωνος,
Ακτίου, Εμβασίοιό τ' ἐπώνυμον· ὦκα δὲ τοί γε
φιτροὺς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες

βουκόλοι Αἰσονίδαο δύω βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
κουρότεροι ἑτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ιήσων
εὔχετο κεκλόμενος πατρώϊον Ἀπόλλωνα.

"Κλῦθι ἄναξ, Παγασάς τε, πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
,,ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης,
,,Πυθοῖ χρειομένῳ, ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
,,σημανέειν· αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἀέθλων·
,,αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἑταίροις
,,κεῖσέ τε, καὶ παλίνορσον ἐς Ελλάδα. σοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
,,τόσσων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
,,ἱρὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
,,ἄλλα δ' ἐς Ορτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
,,νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμὶν, Εκηβόλε, δέξο θυηλὴν,
,,ἥν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
,,πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
,,πείσματα, σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
,,μείλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.

Η, καὶ ἅμ' εὐχωλῇ προχύτας βάλε. τὼ δ' ἐπὶ βουσὶ
ζωσάσθην, Αγκαῖος ὑπέρβιος, Ηρακλέης τε.
ἤτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
Αγκαῖος δ' ἑτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
χαλκείῳ πελέκει, κρατεροὺς διέκερσε τένοντας·
ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρηδὴς κεράεσσι.
τοὺς δ' ἕταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας,
κόπτον, δαίτρευόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
καδδ' ἄμυδις τά γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ
καῖον ἐπὶ σχίζῃσιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέε λοιβὰς
Αἰσονίδης. γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ιδμων
πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
πορφυρέαις ἑλίκεσσιν ἐναίσιμον ἀΐσσουσαν·

αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοΐδαο.
"Υμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρειώ τε περῆσαι
„ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσῳ
„κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
„αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
„τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.
„ὧδε κακοῖς δεδαὼς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσι
„πότμον ἐμὸν, πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην
„νηὸς, ἐϋκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης ἀΐοντες
νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἕλεν Ἴδμονος αἴσῃ.
ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
φυλλάδα χευάμενοι, πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
κέκλινθ' ἑξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρί' ἔκειτο
εἴδατα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἀφυσσομένων προχόῃσιν
οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισι
μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
τερπνῶς ἑψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ
πορφύρεσκεν ἕκαστα, κατηφιόωντι ἐοικώς.
τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλῃ ὀπὶ νείκεσεν Ἴδας.
"Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἑλίσσεις;
„αὔδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἦέ σε δαμνᾷ
„τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
„ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
„κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀείρομαι, οὐδ' ἔμ' ὀφέλλει
„Ζεὺς τόσον, ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆμα
„λοίγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον,
„Ἴδεω ἑσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιόῳτο.

,,τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.
Η, καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρῃσι
πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ· δεύετο δ' οἴνῳ
χείλεα, κυάνεαί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδησαν
πάντες ὁμῶς, Ιδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσε.
"Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτῷ.
,,ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
,,οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
,,ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί κεν ἀνὴρ
,,θαρσύνοι ἕταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
,,τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
,,υἷας Αλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
,,ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν ὀϊστοῖς
,,ἄμφω Λητοΐδαο, καὶ ἴφθιμοί περ ἐόντες.
Ως ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσεν ἅδην Αφαρήϊος Ιδας,
καί μιν ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν.
"Αγρει νυν τόδε σῇσι θεοπροπίῃσιν ἔνισπε,
,,εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
,,οἷον Αλωϊάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐγγυάλιξε·
,,φράζεο δ' ὅππως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
,,χρειὼ θεσπίζων μεταμώνιον εἴ κεν ἁλώῃς.
Χώετ' ἐνιπτάζων· προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι,
αὐτός τ' Αἰσονίδης κατερήτυεν· ἐν δὲ καὶ Ορφεὺς,
λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν, πείραζεν ἀοιδῆς.
Ηειδε δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
τοπρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νείκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
ἄστρα, σεληναίη τε, καὶ ἠελίοιο κέλευθοι·
οὔρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες,
αὐτῇσι Νύμφῃσι, καὶ ἑρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.

ἤειδε δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
Ὠκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,
ἡ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὠκεανοῖο·
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδὼς,
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δέ μιν οὔπω
Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ,
βροντῇ τε, στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διῒ κῦδος ὀπάζει.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σχέθεν αὐδῇ·
τοῦ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα
πάντες ὁμῶς, ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν ἠρεμέοντες
κηληθμῷ· τοίην σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν ἀοιδῆς.
οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι δὴ λοιβὰς,
ᾗ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπί τε γλώσσῃσι χέοντο
αἰθομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνώοντο.
Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν Ἠὼς
Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὔδιοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,
δὴ τότ' ἀνέγρετο Τῖφυς· ἄφαρ δ' ὀρόθυνεν ἑταίρους
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτυνέεσθαι ἐρετμά.
σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Πηλιὰς ἴαχεν Ἀργὼ, ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερὼ ἀλλήλοισιν,
ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἑδριόωντο.
μέσσῳ δ' Ἀγκαῖος, μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
ἵζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καί οἱ ἔνερθε
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἵλκετο δ' ἤδη
πείσματα, καὶ μέθυ λεῖβον ὕπερθ' ἁλός. αὐτὰρ Ἰήσων

δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
οἱ δ', ὥστ' ἠΐθεοι Φοίβῳ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ,
ἤ που ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
στησάμενοι, φόρμιγγος ὕπαι περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
ὣς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
ἀφρῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κηκίεν ἅλμη,
δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
στράπτε δ' ὑπ' ἠελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰούσης
τεύχεα· μακραὶ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
ἀτραπὸς ὣς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.
πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
νῆα, καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότ' ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
Χείρων Φιλυρίδης, πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ
τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρείῃ χειρὶ κελεύων,
νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισι·
σὺν καί οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν
φραδμοσύνῃ μήτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
Τίφυος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐΰξοα τεχνηέντως
πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνοι,
δή ῥα τότε μέγαν ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμῃ,
δῆσάν τε προτόνοισι, τανυσσάμενοι ἑκάτερθε,
καδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦαν, ἐπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες.
ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλωας

ξεστῇσι περόνῃσι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες,
Τισαίην εὔκηλοι ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἄκρην.
τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ
Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε,
ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τῇ δὲ βαθείης
ἰχθύες ἀΐσσοντες ὕπερθ᾽ ἁλὸς, ἄμμιγα παύροις
ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἕποντο.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀγραύλοιο κατ᾽ ἴχνια σημαντῆρος
μυρία μῆλ᾽ ἐφέπονται, ἄδην κεκορημένα ποίης,
εἰς αὖλιν, ὁ δέ τ᾽ εἶσι πάρος, σύριγγι λιγείῃ
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὣς ἄρα τοί γε
ὡμάρτευν· τὴν δ᾽ αἰὲν ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος.
Αὐτίκα δ᾽ ἠερίη πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας,
αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιὰς ἄκρη,
φαίνετο δ᾽ εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ᾽ ἄπωθεν
Πειρεσιαὶ, Μάγνησά θ᾽, ὑπεύδιος ἠπείροιο
ἀκτὴ, καὶ τύμβος Δολοπήϊος· ἔνθ᾽ ἄρα τοίγε
ἑσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίῃσιν ἔκελσαν,
καί μιν κυδαίνοντες, ὑπὸ κνέφας ἔντομα μήλων
κεῖαν, ὀρινομένης ἁλὸς οἴδματι· διπλόα δ᾽ ἀκταῖς
ἤματ᾽ ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.
τὴν δ᾽ ἀκτὴν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
Ἔνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοιαν,
ἀκτήν τ᾽ αἰγιαλόν τε δυσήνεμον ἐκνεύσαντες.
ἠῶθεν δ᾽ Ὁμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
πόντῳ κεκλιμένην, παρεμέτρεον· οὐδ᾽ ἔτι δηρὸν
μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
κεῖθεν δ᾽ Εὐρυμένας τε πολυκλύστους τε φάραγγας
Ὄσσης Οὐλύμποιό τ᾽ ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα

κλίτεα Παλλήναια, Καναστραίην ὑπὲρ ἄκρην,
ἤνυσαν ἐννύχιοι, πνοιῇς ἀνέμοιο θέοντες.
ἦρι δὲ νισσομένοισιν Αθω ἀνέτελλε κολώνη
Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Λῆμνον ἐοῦσαν,
ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν ἐΰστολος ὁλκὰς ἀνύσσαι,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρι Μυρίνης.
τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος
πάγχυ μάλ' ἀκραὴς, τετάνυστο δὲ λαίφεα νηός.
αὐτὰρ ἅμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος,
εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηΐδα Λῆμνον ἵκοντο.

Ενθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναῖκας
ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι
τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
Θρηϊκίην δηοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζε
Κύπριδος, οὕνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
ὦ μέλεαι, ζήλοιό τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι.
οὐκ οἶον σὺν τῇσιν ἑοὺς ἔρραισαν ἀκοίτας
ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
μή τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
οἴη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρὸς
Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασσε·
λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὕπερθ' ἁλὸς ἧκε φέρεσθαι,
αἴ κε φύγοι. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο,
πρόσθεν, ἀτὰρ Σίκινόν γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν,
νῆσον ἐπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τόν ῥα Θόαντι
Νηϊὰς Οἰνοίη Νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
τῇσι δὲ βουκόλιαί τε βοῶν, χάλκειά τε δύνειν
τεύχεα, πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
ῥηΐτερον πάσῃσιν Αθηναίης πέλεν ἔργων,
οἷς αἰεὶ τοπάροιθεν ὁμίλεον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης

ἢ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
δείματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρήϊκες ἴασι.
τῷ καὶ ὅτ᾽ ἐγγύθι νήσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργὼ,
αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρίνης,
δήϊα τεύχεα δῦσαι, ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
Θυιάσιν ὠμοβόροις ἴκελαι· φὰν γάρ που ἱκάνειν
Θρήϊκας· ἡδ᾽ ἅμα τῇσι Θοαντιὰς Ὑψιπύλεια
δῦν᾽ ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμηχανίῃ δ᾽ ἐκέχυντο
ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ᾐωρεῖτο.

Τείως δ᾽ αὖτ᾽ ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοὸν, τῷπέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας, καὶ σκῆπτρον ἐπέτραπον Ἑρμείαο,
σφωϊτέροιο τοκῆος, ὅς οἱ μνῆστιν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ᾽ ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος
δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.
ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ᾽ ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ᾽ ἐς αὐγὰς
ἠελίου ζωοῖσι μετ᾽ ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρειώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
ὅς ῥα τόθ᾽ Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι ἰόντας
ἤματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἠοῖ
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέαο.

Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἷζον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορήν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
καί ῥ᾽ ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἥγ᾽ ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ᾽ ἀγόρευεν.

“Ὦ φίλαι, εἰ δ᾽ ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
„ἀνδράσιν, οἶά τ᾽ ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
„ἤϊα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἵν᾽ ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
„μίμνωσι, μηδ᾽ ἄμμε κατὰ χρειὼ μεθέποντες
„ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ᾽ ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
„βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν

„θυμηδὲς τοῖσίν γε τόδ᾽ ἔσσεται, εἴ κε δαεῖεν.
„ἡμετέρη μὲν νῦν τοίη παρενήνοθε μῆτις·
„ὑμέων δ᾽ εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,
„ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς ἑοῖο
λάϊνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξὼ,
γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσι,
βάκτρῳ ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν᾽ ἀγορεῦσαι.
τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις.
στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ μέσσῃ ἀγορῇ, ἀνὰ δ᾽ ἔσχεθε δειρὴν
ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου, ὧδέ τ᾽ ἔειπε.
“Δῶρα μὲν, ὡς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Ὑψιπυλείῃ,
„πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
„ὔμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαύρεσθαι βιότοιο,
„αἴ κεν ἐπιβρίσῃ Θρήϊξ στρατὸς, ἠέ τις ἄλλος
„δυσμενέων, ἅτε πολλὰ μετ᾽ ἀνθρώποισι πέλονται,
„ὡς καὶ νῦν ὅδ᾽ ὅμιλος ἀνωΐστως ἀφικάνει;
„εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ᾽ ὀπίσσω
„μυρία, δηϊοτῆτος ὑπέρτερα, πήματα μίμνει.
„εὖτ᾽ ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
„κουρότεραι δ᾽ ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
„πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἠὲ βαρείαις
„αὐτόματοι βόες ὔμμιν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
„γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
„καὶ πρόκα, τελλομένου ἔτεος, στάχυν ἀμήσονται;
„ἦ μὲν ἐγὼν, εἰ καί με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
„Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὀΐομαι εἰς ἔτος ἤδη
„γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἑλοῦσαν
„αὔτως ᾗ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
„ὁπλοτέρῃσι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
„νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ᾽ ἀλεωρὴ,

,, εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληΐδα πᾶσαν
,, ὑμετέρην ξείνοισι, καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μέλεσθαι.
Ὡς ἔφατ᾽· ἐν δ᾽ ἀγορὴ πλῆτο θρόου. εὔαδε γάρ σφι
μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα.
“ Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινὴ,
,, ἤδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.
ἦ ῥα καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἆσσον ἐοῦσαν.
“ Ὄρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ᾽ ἀνέρος ἀντιόωσα
,, ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
,, ὄφρα τί οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
,, καὶ δ᾽ αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ᾽ ἐθέλωσι,
,, κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ἠ, καὶ ἔλυσ᾽ ἀγορήν· μετὰ δ᾽ εἰς ἑὸν ὦρτο νέεσθαι·
ὣς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἵκεθ᾽· οἱ δ᾽ ἐρέεινον
χρεῖος ὅ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τούς γε
πασσυδίη μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.
“ Κούρη τοί μ᾽ ἐπέηκε Θοαντιὰς ἐνθάδ᾽ ἰοῦσαν
,, Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
,, ὄφρα τί οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·
,, καὶ δ᾽ αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ᾽ ἐθέλητε,
,, κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ὡς ἄρ᾽ ἔφη· πάντεσσι δ᾽ ἐναίσιμος ἥνδανε μῦθος.
Ὑψιπύλην δ᾽ εἴσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσέμεν· ὦκα δὲ τόν γε
πέμπον ἴμεν, καὶ δ᾽ αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι θεᾶς Ἰτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πορφυρέην περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσε
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
ἦ μὲν ῥηΐτερόν κεν ἐς ἠέλιον ἀνιόντα
ὄσσε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.

δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ, πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῳ
τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐκέκαστο.
Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἥμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι, ὃς τόσον ἤδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μιῆς δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
ἀκτῖνος, τὴν οἵγε σιδηρείῃς ἐλάασκον
σφύρῃσι, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀϋτμῇ.
Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δοιὼ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη
κεῖτο πέλας, τῆς οἵγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἱέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν
οὔρεος ἠλιβάτοιο κάρη, μογέοντι ἐοικώς·
Ἀμφίων δ' ἐπί οἱ χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων
ἤϊε, δὶς τόσση δὲ μετ' ἴχνια νίσσετο πέτρη.
Ἑξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθερείη
Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὤμου
πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος
νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκὲς αὔτως
χαλκείῃ δείκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἐν δὲ βοῶν ἔσκε λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶ
Τηλεβόαι μάρναντο καὶ υἱέες Ἠλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἵγ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
ληϊσταὶ Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμὼν
ἑρσήεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
Ἐν δὲ δύω δίφροι πεπονήατο δηριόωντες.
καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε, τινάσσων
ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια·
τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους.
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.

Εν καὶ Απόλλων Φοῖβος ὀϊστεύων ἐτέτυκτο,
βούπαις οὔπω πολλὸς, ἑὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὅν ῥ᾽ ἔτεκέν γε
δῖ᾽ Ελάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἂψ ἐλοχεύσατο Γαῖα.
Εν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήϊος, ὡς ἐτεόν περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐξενέποντι ἐῴκει.
κείνους κ᾽ εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμὸν,
ἐλπόμενος πυκινήν τιν᾽ ἀπὸ σφείων ἐσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρόν νυν ἐπ᾽ ἐλπίδι θηήσαιο.
Τοῖ᾽ ἄρα δῶρα θεᾶς Ιτωνίδος ἦεν Αθήνης.
δεξιτερῇ δ᾽ ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον, ὅ ῥ᾽ Αταλάντη
Μαινάλῳ ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξε,
πρόφρων ἀντομένη· πέρι γὰρ μενέαινεν ἕπεσθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἑκὼν ἀπερήτυε κούρην·
δεῖσεν δ᾽ ἀργαλέας ἔριδας φιλότητος ἕκητι.
Βῆ δ᾽ ἴμεναι προτὶ ἄστυ, φαεινῷ ἀστέρι ἶσος,
ὅν ῥά τε νηγατέῃσιν ἐεργόμεναι καλύβῃσι
νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπεραντέλλοντα,
καί σφίσι κυανέοιο δι᾽ ἠέρος ὄμματα θέλγει
καλὸν ἐρευθόμενος, γάνυται δέ τε ἠϊθέοιο
παρθένος ἱμείρουσα μετ᾽ ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
ἀνδράσιν, ᾧ κέν μιν μνηστὴν κομέωσι τοκῆες·
τῷ ἴκελος πρὸ πόληος ἀνὰ στίβον ἤϊεν ἥρως.
καί ῥ᾽ ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
δημότεραι μὲν ὄπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες,
γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ᾽ ἐπὶ χθονὸς ὄμματ᾽ ἐρείσας
νίσσετ᾽ ἀπηλεγέως, ὄφρ᾽ ἀγλαὰ δώμαθ᾽ ἵκανεν
Υψιπύλης· ἄνεσαν δὲ θύρας προφανέντι θεράπναι
δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηράμένας σανίδεσσιν.
ἔνθα μιν Ιφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἷσεν ἄγουσα
ἀντία δεσποίνης· ἡ δ᾽ ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα

παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας· ἔμπα δὲ τόνγε
αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἱμυλίοισι.
“ Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
,,ἧσθ᾽ αὔτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ᾽ ἀνδράσι ναίεται ἄστυ.
,,ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάστιοι ἠπείροιο
,,πυροφόρους ἀρόωσι γύας. κακότητα δὲ πᾶσαν
,,ἐξερέω νημερτὲς, ἵν᾽ εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
,,εὖτε Θόας ἀστοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
,τηνίκα Θρηϊκίων, οἵ τ᾽ ἀντία ναιετάουσι,
,Λήμνου ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους
,,ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ᾽ ἀπείρονα ληΐδα κούραις
,,δεῦρ᾽ ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
,,Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
,δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων,
,,ᾗ ματίῃ εἴξαντες, ἀπεσσεύοντο γυναῖκας·
,,αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορυκτήταις παρίαυον,
,,σχέτλιοι. ἦ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ᾽ αὖτις
,,ὀψὲ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
,,πῆμα κακὸν προὔβαινεν. ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
,,γνήσι᾽ ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ᾽ ἀνέτελλε γενέθλη.
,,αὔτως δ᾽ ἀδμῆτές τε κόραι, χῆραί τ᾽ ἐπὶ τῇσι
,,μητέρες ἀμπτολίεθρον ἀτημελέες ἀλάληντο.
,,οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἑῆς ἀλέγιζε θυγατρὸς,
,,εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαϊζομένην ὁρόῳτο
,,μητρυιῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ᾽ ἀπὸ μητρὸς
,,λώβην, ὡς τοπάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
,,οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ.
,,ἀλλ᾽ οἶαι κοῦραι ληΐτιδες ἔν τε δόμοισιν,
,,ἔν τε χοροῖς, ἀγορῇ τε, καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
,,εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
,,ἂψ ἐπανερχομένους Θρηκῶν ἄπο μηκέτι πύργοις
,,δέχθαι, ἵν᾽ ἢ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἠέ πη ἄλλη

„αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο.
„οἳ δ᾽ ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο
„ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἔνθ᾽ ἔτι νῦν περ
„Θρηϊκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσι.
„τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ᾽ ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
„ναιετάειν ἐθέλοις, καί τοι ἅδοι, ἦτ᾽ ἂν ἔπειτα
„πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τί σ᾽ οἴω
„γαῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
„νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν.
„ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κιὼν ἑτάροισιν ἔνισπε
„μύθους ἡμετέρους, μηδ᾽ ἔκτοθι μίμνε πόληος.
Ισκεν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὅ τήνγε παραβλήδην προσέειπεν.
" Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
„χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι, σέθεν χατέουσιν, ὀπάζεις.
„εἶμι δ᾽ ὑπότροπος αὖτις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ᾽ ἂν ἕκαστα
„ἐξείπω κατὰ κόσμον. ἀνακτορίη δὲ μελέσθω
„σοί τ᾽ αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
„χάζομαι, ἀλλά με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.
Η, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ᾽ ὀπίσσω
βῆ ῥ᾽ ἴμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
μυρίαι εἱλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
ἐξέμολε· μετέπειτα δ᾽ ἐϋτροχάλοισιν ἁμάξαις
ἀκτὴν εἰσανέβαν, ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
μῦθον ὅτ᾽ ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσε,
τόν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια·
καὶ δ᾽ αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ᾽ ἄγεσκον
ῥηϊδίως· Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσεν,
Ηφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
Ενθ᾽ ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλήϊον ἐς δόμον ὦρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ᾽ ἄλλοι ὅπη καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος,

Ἡρακλῆος ἄνευθεν. ὁ γὰρ παρὰ νηῒ λέλειπτο
αὐτὸς ἑκὼν, παῦροί τε διακρινθέντες ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγήθει,
καπνῷ κνισσήεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης υἷα κλυτὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
Κύπριν ἀοιδῇσι θυέεσσί τε μειλίσσοντο.
ἀμβολίη δ' εἰς ἦμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦε
ναυτιλίης· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλήσας ἑτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλέης, τοίοισιν ἐνιπτάζων προσέειπε.
"Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
„ἡμέας; ἦε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
„κεῖθεν, ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας; αὖθι δ' ἕαδε
„ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμέσθαι;
„οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνείῃσι γυναιξὶν
„ἐσσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· οὐδέ τι κῶας
„αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
„ἴομεν αὖτις ἕκαστος ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
„Ὑψιπύλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
„παισὶν ἐπανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἑ βάξις ἵκηται.
Ὣς νείκεσσεν ὅμιλον· ἐναντία δ' οὔ νύ τις ἔτλη
ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
ἀλλ' αὔτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
σπερχόμενοι. ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληΐδος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
ἑρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
καρπὸν ἀμέργουσι πεποτημέναι· ὣς ἄρα ταί γε
ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
χερσί τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,
εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
ὣς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο, χεῖρας ἑλοῦσα

Αἰσονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος.
“Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖτις ἑταίροις
„χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα
„αὔτως, ὡς ἐθέλεις καί τοι φίλον· ἥδε δὲ νῆσος
„σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμοῖο παρέσσεται, εἴ κεν ὀπίσσω
„δή ποτε νοστήσας ἐθέλοις ἄψοῤῥον ἱκέσθαι.
„ῥηϊδίως δ᾽ ἄν τοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
„ἄλλων ἐκ πολίων. ἀλλ᾽ οὐ σύ γε τήνδε μενοινὴν
„σχήσεις, οὔτ᾽ αὐτὴ προτιόσσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
„μνώεο μὴν ἀπεὼν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἤδη
„Ὑψιπύλης· λίπε δ᾽ ἧμιν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
„πρόφρων, ἢν ἄρα δή με θεοὶ δώωσι τεκέσθαι.
Τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
“Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
„ἐκ μακάρων· τύνη δ᾽ ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
„ἴσχαν᾽, ἐπεὶ πάτρην μοι ἅλις Πελίαο ἕκητι
„ναιετάειν· μοῦνόν με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
„εἰ δ᾽ οὔ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
„τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ᾽ ἄρσενα παῖδα τέκοιο,
„πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
„πατρί τ᾽ ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἢν ἄρα τούς γε
„τέτμῃ ἔτι ζώοντας, ἵν᾽ ἄνδιχα τοῖο ἄνακτος
„σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιον ἐν μεγάροισιν.
Η, καὶ ἔβαιν᾽ ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
ἐνσχερὼ ἑζόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος
λῦσεν ὑπὲκ πέτρης ἁλιμυρέος. ἔνθ᾽ ἄρα τοίγε
κόπτον ὕδωρ δολιχῇσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.
ἑσπέριοι δ᾽ Ὀρφῆος ἐφημοσύνῃσιν ἔκελσαν
νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἀῤῥήτους ἀγανῇσι τελεσφορίῃσι θέμιστας
σωότεροι κρυόεσσαν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοιντο.

τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
νῆσος ὁμῶς κεχάροιτο, καὶ οἳ λάχον ὄργια κεῖνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν ἀείδειν.

Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
ἱέμενοι, τῇ μὲν Θρῃκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίην
Ιμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠελίοιο
δυομένου, Χερόνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἵκοντο.
ἔνθα σφι λαιψηρὸς ἄη νότος, ἱστία δ' οὔρῳ
στησάμενοι, κούρης Αθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ροιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς
μέτρεον, Ιδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Αβύδῳ,
Περκώπην δ' ἐπὶ τῇ, καὶ Αβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
ἠϊόνα, ζαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ, διάνδιχα νηὸς ἰούσης,
δίνῃ πορφύροντα διήνυσαν Ελλήσποντον.

Εστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληΐου ἠπείροιο
εἰς ἅλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
χέρσῳ ἐπιπρηνὴς καταειμένος· ἐν δέ οἱ ἀκταὶ
ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσήποιο.
Αρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες·
καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ἀμφινέμονται
Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
ἓξ γὰρ ἑκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται,
αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθε
τέσσαρες αἰνοτάτῃσιν ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖαι.
ἰσθμὸν δ' ἀμπεδίον τε Δολίονες ἀμφενέμοντο
ἀνέρες· ἐν δ' ἥρως Αἰνήϊος υἱὸς ἄνασσε
Κύζικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο
Αἰνήτη. τοὺς δ' οὔ τι, καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες,

Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολίονες ἐκγεγαῶτες.
ἔνθ' Ἀργὼ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι
Θρηϊκίοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες,
Τίφυος ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἕλον, ὅστις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ κεῖνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἱδρύσαντο
ἱερὸν, ᾗ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
Τοὺς δ' ἄμυδις φιλότητι Δολίονες, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον οἵτινες εἶεν, ἐΰξείνως ἀρέσαντο,
καί σφεας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κιόντας
ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
ἔνθ' οἵ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι,
εἰσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίης τ' ἐμέλοντο.
δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισι,
μῆλά θ' ὁμοῦ. δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἵκωνται
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
νεῖόν που κᾀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι,
οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
Κλείτη ἐϋπλόκαμος. τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
θεσπεσίοις ἕδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
ἀλλὰ καὶ ὣς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδίς. ἤτοι ὁ μὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλίης ἄνυσιν, Πελίαό τ' ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας, καὶ κόλπον ἅπαντα

εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἠείδει καταλέξαι ἐελδομένοισι δαῆναι.
ἠοῖ δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα κεν αὐτοὶ
θηήσαιντο πόρους κείνης ἁλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα Χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὅρμου·
ἥδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδὸς, ἥνπερ ἔβησαν.
Γηγενέες δ' ἑτέρωθεν ἀπ' οὔρεος ἀΐξαντες
φράξαν ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἐόντα.
ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὁπλοτέροισιν
Ἡρακλέης, ὃς δή σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας
τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
πέτρας ἀμφιρῶγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.
δὴ γάρ που κἀκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
σὺν δὲ καὶ ὧλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρίν περ ἀνελθέμεναι σκοπιὴν, ἥπτοντο φόνοιο
Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἠμὲν ὀϊστοῖς,
ἠδὲ καὶ ἐγχείῃσι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλωσιν,
ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·
ὣς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἑξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἁλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὕπερθε
χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο
κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
ἄμφω ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ἥρωες δ', ὅτε δή σφιν ἀταρβὴς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῇς ἀνέμοιο
λυσάμενοι, προτέρωσε διὲξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο.

ἡ δ' ἔθεε λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἁρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσεν
αὖτις ἐϋξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονυχί· Ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη,
ᾗ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλοντο.
οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἂψ ἀνιόντας
ἥρωας νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλά που ἀνδρῶν
Μακριέων εἴσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν,
ὀξείῃ ἴκελοι ῥιπῇ πυρὸς, ἥ τ' ἐνὶ θάμνοις
αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινός τε ζαμενής τε Δολιονίῳ πέσε δήμῳ.
οὐδ' ὅγε δηϊοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι.
ἀλλά μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἑεῖο
πλῆξεν ἐπαΐξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
ὀστέον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεὶς
μοῖραν ἀνέπλησε. τὴν γὰρ θέμις οὔ ποτ' ἀλύξαι
θνητοῖσι· πάντη δὲ περὶ μέγα πέπταται ἕρκος.
ὣς τὸν ὀϊόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
εἶναι ἀριστήων, αὐτὴ ὑπὸ νυκτὶ πέδησε
μαρνάμενον κείνοισι. πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
ἔκταθεν. Ἡρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάριξεν Ἄκαστος·
Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἷλεν, ἀρηΐθοόν τε Γέφυρον.
αὐτὰρ ἐϋμελίης Τελαμὼν Βασιλῆα κατέκτα.
Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλύτιος δ' Ὑάκινθον ἔπεφνε.
Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσσάκεα, Φλόγιόν τε.
Οἰνεΐδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἕλε θρασὺν Ἰτυμονῆα,

ἠδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
ἐνναέται τιμαῖς ἡρωΐσι κυδαίνουσιν.
οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἠΰτε κίρκους
ὠκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' ἀΰτῆς
πλῆτο πόλις, στονόεντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
ἠῶθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερὸν δ' ἄχος εἷλεν ἰδόντας
ἥρωας Μινύας Αἰνήϊον υἷα πάροιθε
Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς λαοί τε Δολίονες. αὐτὰρ ἔπειτα
τρὶς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
ᾗ θέμις, ἀμπεδίον λειμώνιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
οὗ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλλο
ἤνυσεν, ἁψαμένη βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηΐδες ὠδύραντο·
καί οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεαὶ, ἣν καλέουσι
Κλείτην, δυστήνοιο περικλεὲς οὔνομα νύμφης.
αἰνότατον δὴ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν
ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἦμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
ἔτλη τις πάσσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν,
ἐξ ἀχέων, ἔργοιο μυληφάτου ἐμνώοντο·
ἀλλ' αὔτως ἄφλεκτα διεζώεσκον ἔδοντες.
ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνηέρθησαν ἄελλαι

ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὖθι
ναυτίλλεσθαι ἔρυκον. ἐπιπλομένῃ δ' ἐνὶ νυκτὶ
ὤλλοι μέν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
ὕπνῳ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἄκαστος
Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
καὶ τὴν μὲν θεὸς αὖτις ἀπέτραπεν, ἷζε δ' ὕπερθε
νηΐου ἀφλάστοιο μετήορος ἀΐξασα.
τὸν δ' ὅ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἰῶν
κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν, ὧδέ τ' ἔειπεν.
"Αἰσονίδη, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
„Δινδύμου ὀκριόεντος, ἐΰθρονον ἱλάξασθαι
„μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι
„ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα
„ἀλκυόνος ἁλίης, ἥτε κνώσσοντος ὕπερθε
„σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφαυσκομένη πεπότητο.
„ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε, θάλασσά τε, νειόθι τε χθὼν
„πᾶσα πεπείρηται, νιφόεν θ' ἕδος Οὐλύμποιο·
„καί οἱ, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
„Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὣς δὲ καὶ ὤλλοι
„ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
ὤρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὦρσε δ' ἑταίρους
πάντας ἐπισπέρχων, καί τε σφίσιν ἐγρομένοισιν
Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
ἔνθεν ἐπ' αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὔρεος ἄκρην.
οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης,
ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηΐκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ

βαῖνον, παυροτέρους ἑτάρων ἐν νηῒ λιπόντες.
τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περαίη
Θρηΐκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προὔφαίνετ᾽ ἰδέσθαι·
φαίνετο δ᾽ ἠερόεν στόμα Βοσπόρου, ἠδὲ κολῶναι
Μυσίαι· ἐκ δ᾽ ἑτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο
ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρηστείης.
ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλῃ
πρόχνυ γεράνδρυον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ᾽ Ἄργος
εὐκόσμως, καὶ δή μιν ἐπ᾽ ὀκριόεντι κολωνῷ
ἵδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφὲς ἀκροτάτῃσιν,
αἵ ῥά τε πασάων πανυπέρταται ἐῤῥίζωντο.
βωμὸν δ᾽ αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
στεψάμενοι δρυΐνοισι θυηπολίης ἐμέλοντο,
Μητέρα Δινδυμίην πολυπότνιαν ἀγκαλέοντες,
ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ᾽ ἅμα, Κύλληνόν τε,
οἳ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἠδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασι
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὕς ποτε Νύμφη
Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρῃσι
δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐβλάστησε.
πολλὰ δὲ τήνγε λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριωλὰς
Αἰσονίδης γουνάζετ᾽ ἐπιλείβων ἱεροῖσιν
αἰθομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῇ
σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωὴ
δύσφημος πλάζοιτο δι᾽ ἠέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
κηδείῃ βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐσαιεὶ
ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥείην Φρύγες ἱλάσκονται.
ἡ δέ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
ἀνταίη δαίμων· τὰ δ᾽ ἐοικότα σήματ᾽ ἔγεντο.
δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν

αὐτομάτη φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
θῆρες δ' εἰλυούς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
οὐρῇσι σαίνοντες ἐπήλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔ τι παροίτερον ὕδατι νᾶε
Δίνδυμον· ἀλλά σφιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὔτως
ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσι
κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναιέται ἄνδρες ὀπίσσω.
καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὔρεσιν Ἄρκτων,
μέλποντες Ῥείην πολυπότνιαν. αὐτὰρ ἐς ἠῶ,
ληξάντων ἀνέμων, νῆσον λίπον εἰρεσίῃσιν.
Ἔνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
ὅστις ἀπολήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ
νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον.
οἱ δὲ γαληναίῃ πίσυνοι ἐλάασκον ἐπιπρὸ
νῆα βίῃ· τὴν δ' οὔ κε διὲξ ἁλὸς ἀΐσσουσαν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
ἔμπης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὔραις,
αἳ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἠερέθοντο,
τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον. αὐτὰρ ὁ τούςγε
πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
Ἡρακλέης, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
ἀλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λελιημένοι ἠπείροιο,
Ῥυνδακίδας προχοάς, μέγα τ' ἠρίον Αἰγαίωνος
τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετρηχότος οἴδματος ὁλκοὺς,
μεσσόθεν ἄξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
κλύζε παλιροθίοισι φέρων. ἀνὰ δ' ἕζετο σιγῇ
παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσαν ἠρεμέουσαι.
Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἶσι φυτοσκάφος, ἤ τις ἀροτρεὺς
ἀσπασίως εἰς αὖλιν ἑὴν, δόρποιο χατίζων,
αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν

αὐσταλέος κονίῃσι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
εἰσορόων, κακὰ πολλὰ ἑῇ ἠρήσατο γαστρί·
τῆμος ἄρ' οἵ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης,
ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κίοιο.
τοὺς μὲν ἐΰξείνως Μυσοὶ φιλότητι κιόντας
δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονὸς, ἤϊά τε σφι
μῆλά τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσκον·
οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἑτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διὸς, ὥς κεν ἐρετμὸν
οἷ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.
εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
ἀλλ' οἷον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
ῥίμφα δ' ὀϊστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
αὐτοῖσι τόξοισιν, ἔδυ δ' ἄπο δέρμα λέοντος.
τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσὶν,
ἠνορέῃ πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισεν
εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθύρριζόν περ ἐοῦσαν,
προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
ὡς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἱστὸν νεὸς, εὖτε μάλιστα
χειμερίη ὀλοοῖο πέλει δύσις Ὠρίωνος,
ὑψόθεν ἐμπλήξασα θοὴ ἀνέμοιο κατᾶιξ
αὐτοῖσι σφήνεσσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσηται·
ὣς ὅγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς,
δέρμα θ' ἑλὼν, ῥόπαλόν τε, παλίσσυτος ὦρτο νέεσθαι.

Τόφρα δ' Ὕλας χαλκέῃ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμίλου
δίζετο κρηναίης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέν οἱ ὕδωρ
φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβε
νηπίαχον ταπρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε
νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
ἤτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
Θειοδάμας ἀνίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὅ τόνγε
βοῦν ἀρότην ἤνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
ἵετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
λευγαλέην, ἐπεὶ οὔ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.
αἶψα δ' ὅ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναιέται. οἱ δέ που ἄρτι
Νυμφάων ἵσταντο χοροί· μέλε γάρ σφίσι πάσαις,
ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν Νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
αἱ μὲν ὅσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἢ καὶ ἐναύλους,
αἵ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο·
ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐφυδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησε
κάλλεϊ καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσι.
πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
βάλλε Σεληναίη. τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησε
Κύπρις, ἀμηχανίῃ δὲ μόγις συναγείρατο θυμόν.
αὐτὰρ ὅγ' ὡς ταπρῶτα ῥόῳ ἔνι κάλπιν ἔρεισε
λέχρις ἐπιχριμφθείς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἠχήεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἥγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ

ἀγκῶν᾽ ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ᾽ ἐνικάββαλε δίνῃ.
Τοῦ δ᾽ ἥρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου.
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὁππόθ᾽ ἵκοιτο.
βῆ δὲ μεταΐξας Πηγέων σχεδὸν, ἠΰτε τις θὴρ
ἄγριος, ὅν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων,
λιμῷ δ᾽ αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ᾽ ἐπέκυρσε
ποίμνῃσι· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν·
ὣς τότ᾽ ἄρ᾽ Εἰλατίδης μεγάλ᾽ ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοίτα κεκληγώς· μελέη δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
αἶψα δ᾽ ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο δίεσθαι,
μή πως ἢ θήρεσσιν ἕλωρ πέλεν, ἠέ μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ᾽ ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληΐδ᾽ ἑτοίμην.
ἔνθ᾽ αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαΐσσων παλάμῃ ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω
σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ᾽ ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν.
“Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
„οὐ γὰρ Ὕλας κρήνηνδε κιὼν, σόος αὖτις ἱκάνει.
„ἀλλά ἑ ληϊστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
„ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ᾽ ἰάχοντος ἄκουσα.
Ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἀΐοντι κατὰ κροτάφων ἅλις ἱδρὼς
κήκιεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
χωόμενος δ᾽ ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τὴν θέεν, ᾗ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον ἀΐσσοντα.
ὡς δ᾽ ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
οὐδ᾽ ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ᾽ ὁδὸν, ἄλλοτ᾽ ἄπαυστος,
ἄλλοτε δ᾽ ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν᾽ ἀείρων
ἵησι μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἴστρῳ·
ὣς ὅγε μαιμώων, ὁτὲ μὲν θοὰ γούνατ᾽ ἔπαλλε

συνεχέως, ὁτὲ δ' αὖτε μεταλλήγων καμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλῃ βοάασκεν ἀϋτῇ.
Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστὴρ
ἠῷος, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τῖφυς
ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν, ἐπαύρεσθαί τ' ἀνέμοιο.
οἱ δ' ἐσέβαινον ἄφαρ λελιημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.
κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
γηθόσυνοι φορέοντο παραὶ Ποσιδήϊον ἄκρην.
ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠὼς
ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποὶ,
καὶ πεδία δροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλῃ,
τῆμος τούςγ' ἐνόησαν ἀϊδρείῃσι λιπόντες.
ἐν δέ σφι κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῳὸς
ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωϊτέρων ἑτάρων. ὁ δ' ἀμηχανίῃσιν ἀτυχθεὶς
οὐδέ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδέ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἧστο βαρείῃ νειόθεν ἄτῃ
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἕλε χόλος, ὧδέ τ' ἔειπεν.
"Ησ' αὔτως εὔκηλος, ἐπεί νύ τοι ἄρμενον ἦεν
„Ηρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
„ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μή σε καλύψῃ,
„αἴ κε θεοὶ δώωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἑταίρων
„εἶμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτήναντο.
Η, καὶ ἐς Αγνιάδην Τῖφυν θόρε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὣς ἰνδάλλοντο.
καί νύ κεν ἂψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωὴν,
εἰ μὴ Θρηϊκίοιο δύω υἷες Βορέαο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσι,
σχέτλιοι· ἦ τέ σφι στυγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω

χερσὶν ὑφ᾽ Ἡρακλῆος, ὅ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
ἄθλων γὰρ Πελίαο δεδουπότας ἂψ ἀνιόντας
Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνε, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
ἀμφ᾽ αὐτοῖς, στήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὧν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίνυται ἠχήεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.
καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ὕψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε᾽ ἀείρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ γ᾽ ἐπορέξατο χειρὶ
νηΐου ὁλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισι.
„Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
„Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
„Ἄργει οἱ μοῖρ᾽ ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθῆϊ
„ἐκπλῆσαι μογέοντα δυώδεκα πάντας ἀέθλους,
„ναίειν δ᾽ ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ᾽ ἔτι παύρους
„ἐξανύσῃ· τῷ μή τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
„αὔτως δ᾽ αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
„πέπρωται Μυσοῖσι περικλεὲς ἄστυ καμόντα,
„μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
„αὐτὰρ Ὕλαν φιλότητι θεὰ ποιήσατο Νύμφη
„ὃν πόσιν, οἷό περ οὕνεκ᾽ ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
Ἦ, καὶ κῦμ᾽ ἀλίαστον ἐφέσσατο νειόθι δύψας·
ἀμφὶ δέ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
πορφύρεον, κοίλην δὲ διὲξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
γήθησαν δ᾽ ἥρωες· ὁ δ᾽ ἐσσυμένως ἐβεβήκει
Αἰακίδης Τελαμὼν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.
„Αἰσονίδη, μή μοί τι χολώσεαι, ἀφραδίῃσιν
„εἴ τί περ ἀασάμην. πέρι γάρ μ᾽ ἄχος ἧκεν ἐνίσπειν
„μῦθον ὑπερφίαλόν τε καὶ ἄσχετον. ἀλλ᾽ ἀνέμοισι

,,δώομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
"Ω πέπον, ἦ μάλα δή με κακῷ ἐκυδάσσαο μύθῳ,
,,φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
,,ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
,,πρίν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πώεσι μήλων,
,,οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
,,ἀλλ' ἑτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
,,ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσεσθαι.
Η ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὅπη πάρος, ἑδριόωντο.
τὼ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
μέλλεν ἐπώνυμον ἄστυ πολισσάμενος ποταμοῖο
Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθῆος ἀέθλους
αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδὸν, ὁππότε μή οἱ
ἢ ζωοῦ εὕροιεν Ὕλα μόρον, ἠὲ θανόντος.
τοῖο δὲ ῥύσι' ὄπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὅρκια ποιήσαντο,
μή ποτε μαστεύοντες ἀπολήξειν καμάτοιο.
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὕλαν ἐρέουσι Κιανοὶ,
κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκτιμένης τε μέλονται
Τρηχῖνος. δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
οὕς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
ἠοῦς τελλομένης. οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
ἀκτὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖάν γ' ἐσιδέσθαι
φρασσάμενοι, κώπῃσιν ἅμ' ἠελίῳ ἐπέκελσαν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ενθάδ' ἔσαν σταθμοί τε βοῶν, αὖλίς τ' Ἀμύκοιο,
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὅν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν·
ὅς τ' ἐπὶ καὶ ξείνοισιν ἀεικέα θεσμὸν ἔθηκε,
μή τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑεῖο
πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάϊξε.
καὶ τότε δὴ προτὶ νῆα κιὼν, χρειώ μιν ἐρέσθαι
ναυτιλίης, οἵ τ' εἶεν, ὑπερβασίῃσιν ἄτισσε·
τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον.
"Κέκλυθ' ἁλίπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὔμμιν ἔοικεν.
„οὔ τινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
„ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσσῃ,
„πρὶν χείρεσσιν ἐμῇσιν ἑὰς ἀνὰ χεῖρας ἀεῖραι.
„τῷ καί μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου
„πυγμαχίῃ στήσασθε καταυτόθι δηρινθῆναι.
„εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
„ἦ κέν τις στυγερῶς κρατερὴ ἐπιέψετ' ἀνάγκη.
Η ῥα μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσαΐοντας
εἷλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.
αἶψα δ' ἑῶν ἑτάρων πρόμος ἵστατο, φώνησέν τε·

"Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅτις εὔχεαι εἶναι,
„φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, οἷς ἀγορεύεις.
„αὐτὸς ἑκὼν ἤδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάασθαι.
Ὣς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἑλίξας,
ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὅντ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ
τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος
ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδ' ἐδάμασσεν.
ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐΰστιπτον θέτο φᾶρος
λεπτόμιτον, τό ῥά οἱ τὶς ἑὸν ξεινήϊον εἶναι
ὤπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
αὐτῇσι περόνῃσι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνοιο.
αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα παπτήναντες
ἶζον ἑοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑταίρους,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ἢ ὀλοοῖο Τυφωέος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Γαίης εἶναι ἔϊκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθε,
χωομένη Διῒ, τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὗπερ κάλλισται ἔασιν
ἑσπερίην διὰ νύκτα φαεινομένου ἀμαρυγαί.
τοῖος ἔην Διὸς υἱὸς, ἔτι χνοάοντας ἰούλους
ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλά οἱ ἀλκὴ
καὶ μένος ἠΰτε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας,
πειράζων εἴθ' ὡς πρὶν ἐΰτρόχαλοι φορέονται,
μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύθοιεν.
οὐ μὰν αὖτ' Ἄμυκος πειρήσατο· σῖγα δ' ἄπωθεν
ἑστηὼς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καί οἱ ὀρέχθει
θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἷμα κεδάσσαι.
τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς
θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἑκάτερθεν ἱμάντας
ὠμοὺς, ἀζαλέους, πέρι δ' οἵ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.

αὐτὰρ ὅ τόν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.
"Τῶνδέ τοι, ὅν κ' ἐθέλησθα, πάλου ἄτερ, ἐγγυαλίξω
„αὐτὸς ἑκὼν, ἵνα μή μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν.
„ἀλλὰ βάλευ περὶ χειρί· δαεὶς δέ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις,
„ὅσσον ἐγὼ ῥινούς τε βοῶν πέρι τ' εἰμὶ ταμέσθαι
„ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηΐδας αἵματι φύρσαι.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν.
ἦκα δὲ μειδήσας, οἵ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
τοὺς ἕλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἤλυθε Κάστωρ
ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ' ἱμάντας
ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν.
τῷ δ' αὖτ' Ἀρητός τε καὶ Ὄρνυτος, οὐδέ τι ᾔδειν
νήπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δήσαντες ἐν αἴσῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι διασταδὸν ἠρτύναντο,
αὐτίκ' ἀνασχόμενοι ῥεθέων προπάροιθε βαρείας
χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἅτε κῦμα θαλάσσης
τρηχὺ θοῇ ἐπὶ νηῒ κορύσσεται, ἡ δ' ὑπὸ τυτθὸν
ἰδρείῃ πυκινοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος,
ὣς ὅγε Τυνδαρίδην φοβέων ἕπετ', οὐδέ μιν εἴα
δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἣν διὰ μῆτιν
ἀΐσσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
πυγμαχίην, ᾗ κάρτος ἀάατος, ᾗ τε χερείων,
τῇ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
ὡς δ' ὅτε νήϊα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις
ἀνέρες ὑληουργοὶ, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
θείνωσι σφύρῃσιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
δοῦπος ἄδην· ὣς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθε
καὶ γένυες κτύπεον· βρυχὴ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
ἔς τε περ οὖλοὸν ἆσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.

στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπῳ
ἱδρῶ ἅλις, καματηρὸν ἀϋτμένα φυσιόωντες.
ἂψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἠΰτε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.
ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἄμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεὶς,
βουτύπος οἷα, πόδεσσι, τανύσσατο, καδδὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπί οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' ἀΐξαντος ὑπέστη,
κρᾶτα παρακλίνας, ὤμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρ' ἐκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
κόψε μεταΐγδην ὑπὲρ οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν· οἱ δ' ἰάχησαν
ἥρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.

Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος·
ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνους
ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάασκον.
τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἑταῖροι
ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
ἤλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὕπερ· ἡ δ' ἑκάτερθεν
ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκεάσθη.
αὐτὸς δ' Ἰτυμονῆα πελώριον, ἠδὲ Μίμαντα,
τὸν μὲν, ὑπὸ στέρνοιο θοῷ ποδὶ λὰξ ἐπορούσας,
πλῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλε· τοῦ δ' ἆσσον ἰόντος
δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρὶ,
δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή.
Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο, βίην ὑπέροπλος, ὀπάων
οὖτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
ἀλλά μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μοῦνον,
νηδυΐων ἄψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
αὔτως δ' Ἄρητος μενεδήϊον Εὐρύτου υἷα
Ἴφιτον ἀζαλέῃ κορύνῃ στυφέλιξεν ἐλάσσας,
οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἦ τάχ' ἔμελλεν
αὐτὸς δῃώσεσθαι ὑπὸ ξίφεϊ Κλυτίοιο.

καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Ἀγκαῖος Λυκούργοιο θρασὺς υἱὸς
αἶψα μάλα τεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὸν
ἄρκτου προσχόμενος σκαιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσῳ
ἐμμεμαὼς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο
Αἰακίδαι, σὺν δέ σφιν ἀρήϊος ὤρνυτ᾽ Ἰήσων.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ᾽ ἐφόβησαν
ἤματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὁρμηθέντες
λάθρη ἐϋρίνων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομήων,
μαίονται δ᾽ ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἕλωσι,
πόλλ᾽ ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὔτως
στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὣς ἄρα τοίγε
λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσιν,
αἱ δ᾽ ἤτοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκὰς ἀΐσσουσιν·
ὣς οἵγ᾽ οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλ᾽ ἐκέδασθεν
εἴσω Βεβρυκίης, Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες·
νήπιοι, οὐδ᾽ ἐνόησαν ὃ δή σφίσιν ἐγγύθεν ἄλλο
πῆμ᾽ ἀΐδηλον ἔην. πέρθοντο γὰρ ἠμὲν ἀλωαὶ,
ἠδ᾽ οἶαι τῆμος δηΐῳ ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
οἱ δ᾽ ἤδη σταθμούς τε καὶ αὔλια δηϊάασκον·
ἤδη δ᾽ ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δή τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπε.
“ Φράζεσθ᾽ ὅ ττι κεν ᾗσιν ἀτασθαλίῃσιν ἔρεξαν,
„εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
„ἤτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
„οὐδ᾽ ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ᾽ ὅτε θεσμοὺς
„ἤλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευε

„θεσμοῖσι ῥοπάλῳ μιν ἀγηνορίης λελαθέσθαι.
„καὶ μὲν ἀκηδέστως γαίῃ ἔνι τόνγε λιπόντες
„πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
„εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἐόντος.
Ως ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
καὶ τότε δὴ μένον αὖθι διὰ κνέφας, ἕλκεά τ' ἀνδρῶν
οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς
ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν· οὐδέ τιν' ὕπνος
εἷλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσι.
ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνῃ καθύπερθε μέτωπα
ἀγχιάλῳ, τῇ καὶ τὰ περὶ πρυμνήσι' ἀνῆπτο,
Ορφείῃ φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον ἄειδον
ἐμμελέως· περὶ δέ σφιν ἰαίνετο νήνεμος ἀκτὴ
μελπομένοις· κλεῖον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἷα.
Ημος δ' ἠέλιος δνοφερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
ἐκ περάτων ἀνιὼν, ἤγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
ληΐδα τ' εἰσβήσαντες, ὅσην χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
ἔνθα μὲν ἠλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὔρεϊ κῦμα
ἐμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι ἐοικὸς,
αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἠερμένον· οὐδέ κε φαίης
φεύξεσθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς
λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμπης
στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ.
τῷ καὶ Τίφυος οἵδε δαημοσύνῃσι νέοντο,
ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἤματι δ' ἄλλῳ
ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.
Ενθάδ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
ὃς πέρι δὴ πάντων ὀλοώτατα πήματ' ἀνέτλη,
εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Λητοΐδης· οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ

χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
τῷ καί οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἴαλλεν,
ἐκ δ' ἕλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
εἴα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
θέσφατα πευθόμενοι περιναιέται οἴκαδ' ἄγειρον.
ἀλλὰ διὲκ νεφέων ἄφνω πέλας ἀΐσσουσαι
Αρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῇσι
συνεχέως ἥρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζώων ἀκάχοιτο.
καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὀδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
μὴ ὅτι λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
μηδ' ἑστεώς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
τούσδ' αὐτοὺς παρεόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἑῆς ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἠΰτ' ὄνειρον,
βάκτρῳ σκηπτόμενος, ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
τοίχους ἀμφαφόων· τρέμε δ' ἅψεα νισσομένοιο
ἀδρανίῃ γήρᾳ τε· πίνῳ τέ οἱ αὐσταλέος χρὼς
ἐσκλήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μοῦνον ἔεργον.
ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γοῦνα βαρυνθεὶς,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψε
πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
νειόθεν, ἀβληχρῷ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἄναυδος.
οἱ δέ μιν ὡς εἴδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο,
καὶ τάφον. αὐτὰρ ὃ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνῃσι.
"Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεὸν δὴ
„οἵδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
„Αργῴης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ιήσων.
„ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
„ᾗσι θεοπροπίῃσι. χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς

„υἱὲ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
„Ἱκεσίου πρὸς Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
„ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἀμφὶ, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης,
„λίσσομαι, ἠδὲ θεῶν, οἷσι μέμβλεσθε κιόντες,
„χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
„μηδ' ἔμ' ἀκηδείῃσιν ἀφορμήθητε λιπόντες
„αὔτως. οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἐρινὺς
„λὰξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω.
„πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
„Ἅρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδὴν,
„ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.
„ἴσχω δ' οὔ τινα μῆτιν ἐπίρροθον. ἀλλά κε ῥᾷον
„αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλὼς,
„ἢ κείνας· ὧδ' αἶψα διηέριαι ποτέονται.
„τυτθὸν δ' ἢν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
„πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς·
„οὔ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
„οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
„ἀλλά με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
„μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
„τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαο
„υἱέας. οὐδ' ὀθνεῖοι ἀλαλκήσουσιν ἐόντες,
„εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρίν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
„ὄλβῳ μαντοσύνῃ τε, πατὴρ δ' ἔμ' ἐγείνατ' Ἀγήνωρ·
„τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρῄκεσσιν ἄνασσον,
„Κλειοπάτρη ἕδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.
Ἴσκεν Ἀγηνορίδης· ἀδινὸν δ' ἕλε κῆδος ἕκαστον
ἡρώων, πέρι δ' αὖτε δύω υἷας Βορέαο.
δάκρυ δ' ὀμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδέ τ' ἔειπε
Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἑλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος.
“Ἆ δείλ', οὔ τινα φημὶ σέθεν σμυγερώτερον ἄλλον
„ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;

„ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,
„μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
„ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοισι
„χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχνυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
„νῶϊν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
„ἀθανάτων. οὐδ᾽ ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
„Ἁρπυίας, μάλα περ λελιημένοι, ἔς τ᾽ ἂν ὀμόσσῃς
„μὴ μὲν τοῖό γ᾽ ἕκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι.
Ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραιὸς ἀνέσχε
γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ᾽ ἐπέεσσι.
“Σίγα· μή μοι ταῦτα νόῳ ἐνιβάλλεο, τέκνον.
„ἴστω Λητοῦς υἱὸς, ὅ με πρόφρων ἐδίδαξε
„μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσώνυμος, ἥ μ᾽ ἔλαχεν κὴρ,
„καὶ τόδ᾽ ἐπ᾽ ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἵ θ᾽ ὑπένερθε
„δαίμονες, οἳ μηδ᾽ ὧδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,
„ὡς οὔ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ᾽ ἀρωγῆς.
Τὼ μὲν ἔπειθ᾽ ὅρκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.
αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι,
λοίσθιον Ἁρπυίῃσιν ἑλώριον· ἐγγύθι δ᾽ ἄμφω
στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσειαν.
καὶ δὴ ταπρώτισθ᾽ ὁ γέρων ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ᾽ ἄφαρ, ἠΰτ᾽ ἄελλαι ἀδευκέες, ἢ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἱ δ᾽ ἐσιδόντες
ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ᾽ ἅμ᾽ ἀϋτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὀδμὴ δὲ δυσάσχετος αὖθι λέλειπτο.
τάων δ᾽ αὖ κατόπισθε δύω υἷες Βορέαο
φάσγαν᾽ ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον. ἐν γὰρ ἕηκε
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὔ κεν ἑπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἰὲν, ὅτ᾽ ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.

ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης
ἢ αἶγας κεραοὺς, ἠὲ πρόκας ἰχνεύοντες,
θείωσι, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρῃς ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὣς Ζήτης Κάλαΐς τε μάλα σχεδὸν ἀΐσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἤλιθα χερσί.
καί νύ κε δή σφ᾽ ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
πολλὸν ἑκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῇσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὠκέα Ιρις ἴδεν, κατὰ δ᾽ αἰθέρος ἆλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.
“Οὐ θέμις, ὦ υἷες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
„Αρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὅρκια δ᾽ αὐτὴ
„δώσω ἐγὼν, ὡς οὔ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.
Ὣς φαμένη λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσι
ῥιγίστη πάντεσσιν, ὀπιδνοτάτη τε τέτυκται,
μὴ μὲν Αγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
οἱ δ᾽ ὅρκῳ εἴξαντες ὑπέστρεφον ἂψ ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ᾽ ἄνθρωποι
νήσους τοῖό γ᾽ ἕκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
Αρπυιαί τ᾽ Ιρίς τε διέτμαγον. αἱ μὲν ἔδυσαν
κευθμῶνα Κρήτης Μινωΐδος· ἡ δ᾽ ἀνόρουσεν
Οὔλυμπόνδε, θοῇσι μεταχθονίη πτερύγεσσι.
Τόφρα δ᾽ ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
πάντῃ φοιβήσαντες, ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο
μῆλα, τά τ᾽ ἐξ Αμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
δαίνυνθ᾽ ἑζόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυτο Φινεὺς
ἁρπαλέως, οἷόν τ᾽ ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
ἐνθάδ᾽, ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἱέας ἐγρήσσοντες.
αὐτὸς δ᾽ ἐν μέσσοισι παρ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο γεραιὸς,

πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.
“ Κλῦτέ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὔμμι δαῆναι
„ἀτρεκές· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.
„ἀασάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίῃσι
„χρείων ἑξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὧδε γὰρ αὐτὸς
„βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
„μαντοσύνης, ἵνα καί τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
„Πέτρας μὲν πάμπρωτον, ἀφορμηθέντες ἐμεῖο,
„Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι,
„τάων οὔ τινα φημὶ διαμπερὲς ἐξαλέασθαι.
„οὐ γάρ τε ῥίζῃσιν ἐνήρεινται νεάτῃσιν·
„ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
„εἰς ἕν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἁλὸς κορθύνεται ὕδωρ
„βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκτή.
„τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,
„εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
„πείρετε· μηδ' αὔτως αὐτάγρετον οἶτον ὄλησθε
„ἀφραδέως, ἢ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
„οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,
„νηὸς ἄπο προμεθέντες ἐφιέμεν. ἢν δὲ δι' αὐτῶν
„πετράων πόντονδε σόη πτερύγεσσι δίηται,
„μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
„ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμὰ,
„τέμνεθ' ἁλὸς στεινωπόν· ἐπεὶ φάος οὔ νύ τι τόσσον
„ἔσσετ' ἐν εὐχωλῇσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
„τῷ καὶ τἄλλα μεθέντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
„θαρσαλέως· πρὶν δ' οὔ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
„εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὄληται,
„ἄψοῤῥοι στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
„ἀθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλέοισθε
„πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρείη πέλοι Αργώ.
„ὦ μέλεοι, μὴ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι,

„εἰ καί με τρὶς τόσσον ὀΐεσθ᾽ Οὐρανίδῃσιν,
„ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον, στυγέεσθαι,
„μὴ τλῆτ᾽ οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηῒ περῆσαι.
„καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλῃ, τὼς ἔσσεται. ἢν δὲ φύγητε
„σύνδρομα πετράων ἀσκηθέες ἔνδοθι Πόντου,
„αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες
„πλώετε, ῥηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὖτε
„Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
„γνάμψαντες, νήσου Θυνηΐδος ὅρμον ἵκησθε.
„κεῖθεν δ᾽ οὐ μάλα πουλὺ διὲξ ἁλὸς ἀντιπέραιαν
„γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
„ἔνθα μὲν εἰς Ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος,
„ἄκρη τε προβλὴς Ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει,
„δινήεις τ᾽ Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
„ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοὰς ἵησι φάραγγος.
„ἀγχίμολον δ᾽ ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοὺς
„Παφλαγόνων, τοῖσιν Ενετήϊος ἐμβασίλευε
„πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καί περ ἀφ᾽ αἵματος εὐχετόωνται.
„ἔστι δέ τις Ελίκης ἄκρη κατεναντίον ἄρκτου,
„πάντοθεν ἠλίβατος, καί μιν καλέουσι Κάραμβιν,
„τῆς καὶ ὕπερ Βορέαο περισχίζονται ἄελλαι·
„ὧδε μάλ᾽ ἀμπέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
„τήνδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη
„αἰγιαλός· πολέος δ᾽ ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
„ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο
„δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τόνδ᾽ ἀγχίροος Ἶρις
„μειότερος λευκῇσιν ἑλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
„κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκὼν
„ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
„κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ᾽ ἄκρην
„μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
„ἐνθάδε Δοίαντος πεδίον, σχεδόθεν δὲ πόληες

,,τρισσαὶ Ἀμαζονίδων, μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
,,τρηχείην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν
,,ἐργατίναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
,,ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύρρηνες Τιβαρηνοὶ
,,Ζηνὸς Εὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
,,τοῖς δ' ἔπι Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὑλήεσσαν
,,ἑξείης ἤπειρον, ὑπώρειάν τε νέμονται,
,,δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτήναντες.
,,τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ,
,,μήτι παντοίῃ μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες
,,οἰωνοὺς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσι
,,νῆσον ἐρημαίην. τῇ μέν τ' ἔνι νηὸν Ἄρηος
,,λαΐνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειαι
,,Ὀτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότ' ἐστρατόωντο.
,,ἔνθα γὰρ ὔμμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἶσιν
,,ἄῤῥητον· τῷ καί τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
,,ἰσχέμεν. ἀλλὰ τίῃ με πάλιν χρειὼ ἀλιτέσθαι,
,,μαντοσύνῃ τὰ ἕκαστα διηνεκὲς ἐξενέποντα;
,,νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἠπείροιο περαίης
,,φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
,,Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχείρων.
,,ἑξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσι·
,,Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
,,αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. ἀλλ' ἐνὶ νηῒ
,,πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσσῃ.
,,ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο Κυταιΐδος, ἠδ' Ἀμαραντῶν
,,τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιό τε Κιρκαίοιο
,,Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
,,κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοὰς ποταμοῖο
,,πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
,,ἄλσος τε σκιόειν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
,,πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,

„ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
„οὐ κνέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέε δάμναται ὄσσε.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τοὺς δ᾽ εἶθαρ ἕλεν δέος εἰσαΐοντας.
δὴν δ᾽ ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὀψὲ δ᾽ ἔειπεν
ἥρως Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι.
“Ὦ γέρον, ἤδη μέν τε διΐκεο πείρατ᾽ ἀέθλων
„ναυτιλίης, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στυγερὰς διὰ πέτρας
„πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ αὖτις
„τάσδ᾽ ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ελλάδα νόστος ὀπίσσω
„ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαείην.
„πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον,
„νῆϊς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νήϊσιν; Αἶα δὲ Κολχὶς
„Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν.
“Ὦ τέκος, εὖτ᾽ ἂν πρῶτα φύγῃς ὀλοὰς διὰ πέτρας,
„θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
„ἐξ Αἴης· μετὰ δ᾽ Αἶαν ἅλις πομπῆες ἔσονται.
„ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἀρωγὴν
„Κύπριδος. ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων.
„καὶ δ᾽ ἐμὲ μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.
Ὣς φάτ᾽ Αγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἱέε δοιὼ
Θρηΐκίου Βορέαο κατ᾽ αἰθέρος ἀΐξαντες
οὐδῷ ἐπὶ κραιπνοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ᾽ ἀνόρουσαν
ἐξ ἑδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
Ζήτης δ᾽ ἱεμένοισιν, ἔτ᾽ ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
ἄσθμ᾽ ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπωθεν
ἤλασαν, ἠδ᾽ ὡς Ιρις ἐρύκακε τάς γε δαΐξαι,
ὅρκιά τ᾽ εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ᾽ ὑπέδυσαν
δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
γηθόσυνοι δ᾽ ἤπειτα δόμοις ἔνι πάντες ἑταῖροι
αὐτός τ᾽ ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. ὦκα δὲ τόν γε
Αἰσονίδης περιπολλὸν ἐϋφρονέων προσέειπεν.

"Ἦ ἄρα δή τις ἔην, Φινεῦ, θεὸς, ὅς σέθεν ἄτης
,,κήδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὖθι πέλασσε
,,τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο·
,,εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦτ' ἂν ὀΐω
,,γηθήσειν, ὅσον εἴπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἱκοίμην.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὃ τόνγε κατηφήσας προσέειπεν.
"Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
,,ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
,,ἀντὶ δὲ τοῦ θάνατόν μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
,,καί τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.
Ὡς τώ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
Ἠριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικτίται ἠγερέθοντο
ἀνέρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κεῖσε θάμιζον
αἰὲν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφαυρὸς ἵκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πήματ' ἔλυσε
μαντοσύνῃ· τῷ καί μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
σὺν τοῖσι δ' ἵκανε Παραίβιος, ὅς ῥά οἱ ἦε
φίλτατος· ἀσπάσιος δὲ δόμοις ἔνι τούς γ' ἐνόησε.
πρὶν γὰρ δὴν ὑπό τ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
πείσματ' ἂν ἅψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
οἵ τε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινοῖσι
πέμφ' ὁ γέρων· οἶον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνειν
κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τόν γε
σφωϊτέρων ὀΐων ὅτις ἔξοχος εἰς ἓ κομίσσαι
ἧκεν ἐποτρύνας. τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κιόντος,
μειλιχίως ἐρέτῃσιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
"Ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
,,οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες. ὡς καὶ ὅδ' ἀνὴρ

„τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἑὸν μόρον ὄφρα δαείη.
„εὖτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,
„δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυτέρη βιότοιο
„χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἦμαρ ὀρώρει
„κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
„ἀλλ' ὅ γε πατρὸς ἑοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
„ἀμπλακίης. ὃ γὰρ οἶος ἐν οὔρεσι δένδρεα τέμνων
„δή ποθ' Ἀμαδρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,
„ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
„μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἔπι πουλὺν
„αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
„ἀφραδέως ἔτμηξεν, ἀγηνορίῃ νεότητος.
„τῷ δ' ἄρα νηκερδῆ Νύμφη πόρεν οἶτον ὀπίσσω
„αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
„ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
„Θυνιάδος Νύμφης, λωφήϊα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
„ἱερὰ, πατρῴην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
„ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὔποτ' ἐμεῖο
„ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέριξε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
„πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.
Ὣς φάτ' Ἀγηνορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιὼ
ἤλυθ' ἄγων ποίμνηθεν ὄϊς. ἀνὰ δ' ἵστατ' Ἰήσων,
ἂν δὲ Βορήϊοι υἷες, ἐφημοσύνῃσι γέροντος.
ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
ῥέζον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἤματος ἀνομένοιο.
κουρότεροι δ' ἑτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
ἦρι δ' ἐτήσιαι αὖραι ἐπέχραον, αἵ τ' ἀνὰ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀρωγῇ.
Κυρήνη πέφαταί τις ἕλος παρὰ Πηνειοῖο
μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὔαδε γάρ οἱ

παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
τήν γ᾽ ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσαν,
τηλόθεν Αἱμονίης, Χθονίαις παρακάτθετο Νύμφαις,
αἳ Λιβύην ἐνέμοντο, παραὶ Μυρτώσιον αἶπος.
ἔνθα δ᾽ Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἱμονιῆες.
τὴν μὲν γὰρ φιλότητι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· υἷα δ᾽ ἔνεικε
νηπίαχον Χείρωνος ὑπ᾽ ἄντροισι κομέεσθαι.
τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ᾽ ἐδίδαξαν·
καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ᾽ ἐνέμοντο
ἀμπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφί τ᾽ ἐρυμνὴν
Ὄθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
ἦμος δ᾽ οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
Σείριος, οὐδ᾽ ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτῃσι,
τῆμος τόν γ᾽ ἐκάλεσσαν, ἐφημοσύνῃς Ἑκάτοιο,
λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. λίπεν δ᾽ ὅ γε πατρὸς ἐφετμῇ
Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
Παῤῥάσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο,
ἱερά τ᾽ εὖ ἔῤῥεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διΐ. τοῖο δ᾽ ἕκητι
γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι
ἤματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ᾽ ἔτι νῦν ἱερῆες
ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέζουσι θυηλάς.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ᾽ αὖθι
μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ᾽ ἄσπετα Θυνοὶ
πᾶν ἦμαρ, Φινῆϊ χαριζόμενοι, προΐαλλον.
ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυώδεκα δωμήσαντες
βωμὸν ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ᾽ ἱερὰ θέντες,
νῆα θοὴν εἴσβαινον ἐρεσσέμεν, οὐδὲ πελείης

τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ᾽ ἄρα τήνγε
δείματι πεπτηυῖαν ἑῇ φέρε χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος, γαίης δ᾽ ἀπὸ διπλόα πείσματ᾽ ἔλυσαν.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὁρμηθέντες.
αὐτίκα δ᾽ ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρήν περ ἐοῦσαν,
σεύατ᾽ ἴμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ᾽ ἐρέτῃσιν.
ὡς δ᾽ ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
πλαζόμεθ᾽ ἄνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
τηλουρὸς, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
σφωϊτέρους δ᾽ ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
ὑγρή τε, τραφερή τ᾽ ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ᾽ ἄλλῃ
ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
ὣς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα
θῆκεν ἐπ᾽ ἀξείνοιο πόδας Θυνηΐδος ἀκτῆς.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στεινωπὸν ἵκοντο
τρηχείῃς σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθε,
δινήεις δ᾽ ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
ἤδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
νωλεμὲς οὔατ᾽ ἔβαλλε, βόων δ᾽ ἁλιμυρέες ἀκταὶ,
δὴ τότ᾽ ἔπειθ᾽ ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος πρώρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ᾽ ὑπ᾽ ἀνωγῇ
Τίφυος Ἁγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
εἰρεσίην, ἵν᾽ ἔπειτα διὲκ πέτρας ἐλάσειαν,
κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. τὰς δ᾽ αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
οἰγομένας, ἀγκῶνα περιγνάμψαντες, ἴδοντο·
σὺν δέ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ᾽ ἀΐξαι πτερύγεσσιν
Εὔφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ᾽ ἅμα πάντες
ἤειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ἡ δὲ δι᾽ αὐτῶν
ἔπτατο· ταὶ δ᾽ ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλῃσιν
ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὦρτο δὲ πολλὴ

ἅλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖε δὲ πόντος
σμερδαλέον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης
λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη.
νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν
οὐραῖα πτερὰ ταί γε πελειάδος· ἡ δ' ἀπόρουσεν
ἀσκηθής. ἐρέται δὲ μέγ' ἴαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
Τῖφυς ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὖτις
ἄνδιχα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχε τρόμος, ὄφρα μιν αὐτῶν
πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν
εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἷλε
πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἴδετο Πόντος,
καί σφισιν ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθε
κυρτὸν, ἀποτμῆγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. εἴσατο γάρ ῥα
νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
ἀλλά μιν ἔφθη Τῖφυς ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφόρητο.
Εὔφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάασκεν ἑταίρους,
ἐμβαλέειν κώπῃσιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῷ
κόπτον ὕδωρ. ὅσσον δὲ παρείκαθε νηῦς ἐρέτῃσι,
δὶς τόσον ἂψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
ἠΰτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κῦμα.
ἡ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ
προπροκαταΐγδην κοίλης ἁλός. ἐν δ' ἄρα μέσσαις
Πληγάσι δινήεις εἶχε ῥόος· αἱ δ' ἑκάτερθε
σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νήϊα δοῦρα.

καὶ τότ᾽ Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὦσε φέρεσθαι.
ἡ δ᾽ ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτ᾽ ὀϊστῷ.
ἔμπης δ᾽ ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. αὐτὰρ Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ᾽ ἀνόρουσεν, ὅτ᾽ ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
πέτραι δ᾽ εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν
ἐμμενὲς ἐῤῥίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
ἐκ μακάρων, εὖτ᾽ ἄν τις ἰδὼν διὰ νηῒ περάσσῃ.
οἱ δέ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
τῆλ᾽ ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο
σώεσθαι· Τῖφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων.
"Ελπομαι αὐτῇ νηῒ τόγ᾽ ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
„ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
„ἥ οἱ ἐνέπνευσε θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
„γόμφοισι συνάρασσε· θέμις δ᾽ οὐκ ἔστιν ἁλῶναι.
„Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμὴν,
„εὖτε δι᾽ ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἥμὶν ὄπασσε,
„μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
„εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
Η ῥ᾽ ἅμα καὶ προτέρωσε παραὶ Βιθυνίδα γαῖαν
νῆα δι᾽ ἐκ πέλαγος σεῦε μέσον. αὐτὰρ ὃ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε.
"Τῖφυ, τί δή μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
„ἤμβροτον, ἀασάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
„χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καταντικρὺ Πελίαο
„αὐτίκ᾽ ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
„νηλειῶς μελεϊστὶ κεδαιόμενος θανέεσθαι·
„νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
„ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἁλὸς κρυόεντα κέλευθα
„νηῒ διαπλώειν, στυγέων δ᾽, ὅτ᾽ ἐπ᾽ ἠπείροιο

„βαίνωμεν. πάντη γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
„αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἤματι νύκτα φυλάσσω,
„ἐξότε τοπρώτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε,
„φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
„οἶον ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
„εἷο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
„καὶ τοῦ, ὁμῶς καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι' ἑταίρων,
„εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ὔμμε κομίσσω.
Ὣς φάτ' ἀριστήων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
κεκλομένων, καί ῥ' αὖτις ἐπιρρήδην μετέειπεν.
"Ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀέξω.
„τοὔνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε διὲξ Ἀΐδαο βερέθρων
„στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
„ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δείμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτρας
„Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὀΐομαι οὐκέτ' ὀπίσσω
„ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἐτεόν γε
„φραδμοσύνῃ Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.
Ὣς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
εἰρεσίῃ δ' ἀλίαστον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγε
Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
τῇ δ' ἄρ' ἔπι προχοὰς Φυλληΐδας, ἔνθα πάροιθε
Διψακὸς υἷ' Ἀθάμαντος ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
ὁππόθ' ἅμα κριῷ φεῦγε πτόλιν Ὀρχομενοῖο·
τίκτε δέ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
ἥνδανεν, ἀλλ' ἐθελημὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἑοῖο
μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πώεα φέρβων.
τοῦ μέν θ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἠϊόνας, πεδίον τε, βαθυρρείοντά τε Κάλπην
δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι νύκτα
νήνεμον ἀκαμάτῃσιν ἐπεῤῥώοντ' ἐλάτῃσιν.

οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
ἐργατίναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἱδρὼς
εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματα δέ σφι
λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ ἀϋτμὴ
αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·
τοῖς ἴκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἁλὸς εἷλκον ἐρετμά.
Ημος δ' οὔτ' ἄρ πω φάος ἄμβροτον, οὔτε τι λίην
ὀρφναίη πέλεται, λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσι,
τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λιβύηθεν
τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
ἐξεφάνη· χρύσεοι δὲ παρειάων ἑκάτερθε
πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπεῤῥώοντο κιόντι·
λαιῇ δ' ἀργύρεον νώμα βιὸν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ
σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
τοὺς δ' ἕλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη
ἀντίον αὐγάσσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.
στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
βῆ ῥ' ἴμεναι πόντονδε δι' ἠέρος· ὀψὲ δὲ τοῖον
Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφαύσκων.
“Εἰ δ' ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἑῴου Ἀπόλλωνος
„τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
„ἠῷος μετιών· τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεστι,
„βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
„γαῖαν ἐς Αἱμονίην ἀσκηθέα νόστον ὀπάσσῃ,
„δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
„νῦν δ' αὔτως κνίσσῃ λοιβῇσί τε μειλίξασθαι
„κέκλομαι. ἀλλ' ἵληθι ἄναξ, ἵληθι φαανθείς.

Ὣς ἄῤ ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο
χερμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
εἴ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλῃ.
τοῖσι δὲ Λητοΐδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δ' ἄρα πάντων
εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
καῖον, ἐπικλείοντες Ἑώϊον Ἀπόλλωνα.
ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
καλὸν Ἰηπαιήον', Ἰηπαιήονα Φοῖβον
μελπόμενοι· σὺν δέ σφιν ἐῢς πάϊς Οἰάγροιο
Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν ἀοιδῆς·
ὥς ποτε πετραίῃς ὑπὸ δειράσι Παρνησοῖο
Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξε,
κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνὸς, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
ἱλήκοις· αἰεί τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις. οἰόθι δ' αὐτὴ
Λητὼ Κοιογένεια φίλαις ἐνὶ χερσὶν ἀφάσσει.
πολλὰ δὲ Κωρύκιαι Νύμφαι, Πλείστοιο θύγατρες,
θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, Ἰήϊε κεκληγυῖαι·
ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ,
λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἦ μὲν ἀρήξειν
ἀλλήλοισιν ἐσαιὲν ὁμοφροσύνῃσι νόοιο,
ἁπτόμενοι θυέων· καί ῥ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
κεῖσ' Ὁμονοίης ἱρὸν ἐΰφρονος, ὅ ῥ' ἐκάμοντο
αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότ' ἔπειτα
ἀκραεῖ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο,
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
ἠδὲ Λύκοιο ῥέεθρα, καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην
δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες,

ὅπλα τε νήϊα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
ἠῶθεν δ᾽ ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὅρμον ἵκοντο.
ἡ μέν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιβάτοισιν,
εἰς ἅλα κεκλιμένη Βιθυνίδα· τῇ δ᾽ ὕπο πέτραι
λισσάδες ἐῤῥίζωνται ἁλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσι
κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ᾽ ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
ἐκ δ᾽ αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἠπειρόνδε
κοίλη ὕπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ᾽ Ἀΐδαο
ὕλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφὲς, ἔνθεν ἀϋτμὴ
πηγυλὶς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
συνεχὲς, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην,
ἥτε μεσημβριόωντος ἰαίνεται ἠελίοιο.
σιγὴ δ᾽ οὔ ποτε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
ἀλλ᾽ ἄμυδις πόντοιό θ᾽ ὑποστένει ἠχήεντος,
φύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχίῃσιν.
ἔνθάδε καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
ὅστε διὲξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βαλλὼν
ἠῴην· κοίλη δὲ φάραγξ κατάγει μιν ἄνωθεν.
τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σοωναύτην ὀνόμηναν
Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γάρ σφέας ἐξεσάωσεν
αὐτῇσι νήεσσι, κακῇ χρίμψαντας ἀέλλῃ.
τῇ ῥ᾽ οἵγ᾽ αὐτίκα νηῒ διὲξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.
Οὐδ᾽ ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,
καὶ Μαριανδυνοὺς λάθον ἀνέρας ὁρμηθέντες
αὐθένται Ἀμύκοιο, κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον·
ἀλλὰ καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖό γ᾽ ἕκητι.
αὐτὸν δ᾽, ὥστε θεὸν, Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειὴ μάλα τοί γ᾽ ἐπὶ δηρὸν

ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.
καὶ δὴ πασσυδίη μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
κεῖν᾽ ἦμαρ φιλότητι, μετὰ πτολίεθρον ἰόντες,
δαίτην ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Αἰσονίδης μέν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ᾽ ἑκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖθ᾽ ἑτάρων, Πελίαό τ᾽ ἐφετμὰς,
ἠδ᾽ ὡς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξὶν,
ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσσαν·
Μυσίδα δ᾽ ὡς ἀφίκοντο, Κίον θ᾽, ὅθι κάλλιπον ἥρω
Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βάξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἄμυκόν τ᾽ ἐδάϊξαν·
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε,
ἠδ᾽ ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ᾽ ἀβόλησαν
Λητοΐδῃ κατὰ νῆσον. ὁ δ᾽ ἑξείης ἐνέποντος
θέλγετ᾽ ἀκουῇ θυμόν· ἄχος δ᾽ ἕλεν Ἡρακλῆϊ
λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.
„Ὦ φίλοι, οἵου φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
„πείρετ᾽ ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγώ μιν
„Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταυτόθι πατρὸς ἐμοῖο
„οἶδ᾽ ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι᾽ Ἀσίδος ἠπείροιο
„πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
„Ἱππολύτης· ἐμὲ δ᾽ εὗρε νέον χνοάοντα ἰούλους.
„ἔνθάδ᾽ ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
„ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ᾽ ἀνδράσιν, ὅντινα λαὸς
„οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου,
„ἀθλεύων Τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
„καρτερὸν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισιν
„εἶδός τ᾽ ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἤλασ᾽ ὀδόντας.
„αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσε
„καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμώλακας ἡμὶν ἀρούρας,
„φῦλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσσατο γαίῃ,
„ἔς τ᾽ ἐπὶ Ῥηβαίου προχοὰς σκόπελόν τε Κολώνης·

„Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήϊοι εἵκαθον αὔτως,
„ὅσσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
„ἀλλ' ἐμὲ νῦν Βέβρυκες, ὑπερβασίῃ τ' Ἀμύκοιο,
„τηλόθι ναιετάοντος, ἐνόσφισαν, Ἡρακλῆος,
„δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἅλις, ὄφρ' ἐβάλοντο
„οὖρα βαθυρρείοντος ὑφ' εἰαμεναῖς Ὑπίοιο.
„ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ γε φημὶ
„ἤματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα
„Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνε.
„τῷ νῦν ἥντιν' ἐγὼ τῖσαι χάριν ἄρκιος εἰμὶ,
„τίσω προφρονέως. ἣ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
„ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
„ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὔμμιν ἕπεσθαι
„Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν υἱέα· τοῖο δ' ἰόντος,
„ἦτ' ἂν εὐξείνοισι διαμπερὲς ἀντιάοιτε
„ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδοντος.
„νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄκρης
„εἴσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
„ναυτίλοι ἀμπέλαγος θηεύμενοι ἱλάξονται·
„καί κέ σφι μετέπειτα πρὸ ἄστεος, οἷα θεοῖσι,
„πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμην.
Ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο.
ἦρί γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες·
καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρί' ὀπάσσας
δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.
Ἐνθάδ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
Ἴδμονα, μαντοσύνῃσι κεκασμένον· ἀλλά μιν οὔ τι
μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι.
κεῖτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὅν ῥα καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἑλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν

ἠείδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τῖφος.
αὐτὰρ ὅ γ' ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμοὺς πεδίοιο
νίσσετ' Ἀβαντιάδης· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ποθεν ἀφράστοιο
ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
αἴγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσεν.
ὀξὺ δ' ὅ γε κλάγξας οὔδει πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
ἀθρόοι ἀντιάχησαν. ὀρέξατο δ' αἶψ' ὀλοοῖο
Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ' εἰς ἕλος ὁρμηθέντος
καπρίου· ἔσσυτο δ' αὖτις ἐναντίος· ἀλλά μιν Ἴδας
οὔτασε, βεβρυχὼς δὲ θοῷ περικάππεσε δουρί.
καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα·
τὸν δ' ἕταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχοραγέοντα,
ἀχνύμενοι, χείρεσσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἑταίρων

Ενθάδε ναυτιλίης μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυος μένον ἀσχαλόωντες.
ἤματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρῳ δέ μιν ἤδη
τάρχυον μεγαλωστί· συνεκτερέϊξε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.
καὶ δή τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι, καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι,
νηΐου ἐκ κοτίνοιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος. εἰ δ' ἐμὲ καὶ τὸ
χρειὼ ἀπηλεγέως Μουσέων ὕπο γηρύσασθαι,
τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσι
Νισαίοισί τε Φοῖβος ἐπιρήδην ἱλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήνγε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοιο
ἄστυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσι.

Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἐσαῦτις ἔχευαν
ἥρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑτάροιο.
δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.

Αγνιάδην Τῖφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦε
μοῖρ᾽ ἔτι ναυτίλλεσθαι ἑκαστέρω. ἀλλά νυ καὶ τὸν
αὖθι μινυνθαδίη πάτρης ἑκὰς εὔνασε νοῦσος,
εἰσότ᾽ Αβαντιάδεω νέκυν ἐκτερέϊζεν ὅμιλος.
ἄτλητον δ᾽ ὀλοῷ ἐπὶ πήματι κῆδος ἕλοντο.
δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερέϊξαν
αὐτοῦ, ἀμηχανίῃσιν ἁλὸς προπάροιθε πεσόντες,
ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μνώοντ᾽ οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ᾽ ἀχέεσσι
θυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ᾽ ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
καί νύ κ᾽ ἔτι προτέρω τετιημένοι ἰσχανόωντο,
εἰ μὴ ἄρ᾽ Αγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ηρη
θάρσος, ὃν Ιμβρασίοισι παρ᾽ ὕδασιν Αστυπάλαια
τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
ἰθύνειν, Πηλῆα δ᾽ ἐπεσσύμενος προσέειπεν.
"Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
,,γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρηος
,,ἴδριν ἐόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ιήσων
,,Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ᾽ ἐπιΐστορα νηῶν.
,,τῷ μή τοι τυτθόν γε δέος περὶ νηΐ πελέσθω.
,,ὣς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασι,
,,τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις ἰάψει
,,ναυτιλίην. ἀλλ᾽ ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
,,θαρσαλέως ὀρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.
Ως φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνῃσιν.
αὐτίκα δ᾽ οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσε·
"Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὔτως;
,,οἱ μὲν γάρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντο·
,,ἡμῖν δ᾽ ἄλλοι ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,
,,καὶ πολέες. τῷ μή τι διατριβώμεθα πείρης·
,,ἀλλ᾽ ἔγρεσθ᾽ εἰς ἔργον, ἀπορίψαντες ἀνίας.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ *Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν·*

"Αἰακίδη, ποῦ δ' οἵγε κυβερνητῆρες ἔασιν;
„οὓς μὲν γὰρ τοπάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
„οἵδε κατηφήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσι.
„τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
„εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
„ἔσσεται, ἠὲ καὶ αὖτις ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
„πετράων ἔκτοσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
„ἀκλειῶς κακὸς οἶτος, ἐτώσια γηράσκοντας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο
νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὁρμῇ.
τὸν δὲ μέτ' Ἐργῖνος, καὶ Ναύπλιος, Εὔφημός τε
ὄρνυντ', ἰθύνειν λελιημένοι. ἀλλ' ἄρα τούσγε
ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ᾔνησαν ἑταίρων.
Ἠῷοι δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
ἤματι· δὴ γάρ σφι Ζέφυρος, μέγας οὖρος, ἄητο.
καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λίνα, πουλὺ δ' ἐπιπρὸ
λαίφεσι πεπταμένοις τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
ἤλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήϊον υἷα,
Ἰνδῶν ἡνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,
ὀργιάσαι, στῆσαί τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,
ᾧ ἐν ἀμειδήτους ἁγίας εὐνάζετο νύκτας,
ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περιναιετάοντες,
ἠδὲ καὶ Αὔλιον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.
Ἔνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
ὅς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
ἂψ ἀνιὼν, δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ,
βλήμενος ἰῷ, κεῖθεν ἐπ' αἰγιάλου θάνεν ἀκτῆς.
οὐ μέν θην προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἧκε γὰρ αὐτὴ
Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
λισσομένην τυτθόν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.

τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβὰς σκοπιάζετο νῆα,
τοῖος ἐὼν, οἷος πόλεμόνδ' ἴεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πήληξ.
καί ῥ' ὁ μὲν αὖτις ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
θάμβησαν· τοὺς δ' ὦρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῇσί τε μειλίξασθαι.
οἱ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
χύτλα τέ οἱ χεύαντο, καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων.
ἄνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσσόῳ Ἀπόλλωνι
βωμὸν δειμάμενοι μῆρ' ἔφλεγον· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὔνομα χώρῳ.
Αὐτίκα δ' οἵ γ', ἀνέμοιο κατασπέρχοντος, ἔβησαν
νῆ' ἔπι· καδδ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
ἐντενὲς, ἠΰτε τίς τε δι' ἠέρος ὑψόθι κίρκος
ταρσὸν ἐφεὶς πνοιῇ, φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει
ῥιπὴν, εὐκήλησιν ἐνευδιόων πτερύγεσσι.
καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοὰς ἁλιμυρήεντος,
πρηΰτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ᾧ ἔνι κούρη
Λητωῒς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσι.
νυκτί τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπὶ προτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον, αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ἐρυθίνους,
Κρωβίαλον, Κρώμναν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
ἔνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἅμ' ἠελίοιο βολῇσι
γνάμψαντες, παρὰ πουλὺν ἔπειτ' ἤλαυνον ἐρετμοῖς
αἰγιαλὸν, πρόπαν ἦμαρ, ὁμῶς τ' ἐπὶ ἤματι νύκτα.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονὸς, ἔνθα Σινώπην,
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο, καί οἱ ὄπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς, ὑποσχεσίῃσι δολωθείς.
δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὅγ' αὐτῇ

δωσέμεναι, ὅ κεν ᾗσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἡ δέ ἑ παρθενίην ᾐτήσατο κερδοσύνῃσιν.
ὣς δὲ καὶ Απόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι
ἱέμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Αλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τήν γέ τις ἱμερτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δηϊμάχοιο
υἷες, Δηϊλέων τε, καὶ Αὐτόλυκος, Φλόγιός τε,
τῆμος, ὅθ' Ηρακλῆος ἀπεπλάγχθησαν, ἔναιον·
οἵ ῥα τόθ', ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηΐ,
Αργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνείοντος, ἔβησαν.
τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὔρῃ
λεῖπον Αλυν ποταμὸν, λεῖπον δ' ἀγχίροον Ιριν,
ἠδὲ καὶ Ασσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἤματι δ' αὐτῷ
γνάμψαν Αμαζονίδων ἕκαθεν λιμενήοχον ἄκρην.

Ενθα ποτὲ προμολοῦσαν Αρητιάδα Μελανίππην
ἥρως Ηρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
Ιππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
τῆς οἵ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἔπι Θερμώδοντος,
κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισι.
τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἵησι παρὲξ ἕθεν ἄνδιχα βάλλων.
τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
πεμπάζοι· μία δ' οἴη ἐτήτυμος ἔπλετο πηγή.
ἡ μέν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἤπειρόνδε
ὑψηλῶν, ἅ τε φασὶν Αμαζόνια κλείεσθαι.
ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρύ· τῷ καί οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι·
αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπῃ κύρσειε μάλιστα
ἠπείρου χθαμαλῆς, εἱλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,

ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμνοι ἔασιν,
ὅππη ὑπεξαφύονται· ὁ δ᾽ ἀμφαδὸν ἄμμιγα παύροις
Πόντον ἐς Ἄξεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄκρην.
καί νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
ὑσμίνην, καὶ δ᾽ οὔ κεν ἀναιμωτί γ᾽ ἐρίδηναν,
(οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ᾽ ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστας
τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
ἀλλ᾽ ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει·
δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἁρμονίης τε
Νύμφης, ἥ τ᾽ Ἄρηϊ φιλοπτολέμους τέκε κούρας,
ἄλσεος Ἀκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα·)
εἰ μὴ ἐκ Διόθεν πνοιαὶ πάλιν Ἀργέσταο
ἤλυθον· οἱ δ᾽ ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν,
ἔνθα Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες ὡπλίζοντο.
οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἀμπόλιν, ἀλλ᾽ ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ φῦλα διὰ τρίχα ναιετάασκον·
νόσφι μὲν αἵδ᾽ αὐταὶ, τῇσι τότε κοιρανέεσκεν
Ἱππολύτη, νόσφι δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,
νόσφι δ᾽ ἀκοντοβόλοι Χαδήσιαι. ἤματι δ᾽ ἄλλῳ
νυκτί τ᾽ ἐπιπλομένῃ Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.
Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φυταλιὴ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἵ γε
ποίμνας ἑρσήεντι νομῷ ἔνι ποιμαίνουσιν.
ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτέ σφιν
ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
λιγνύϊ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι.
Τοὺσδε μέτ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
γνάμψαντες, σώοντο παρὲξ Τιβαρηνίδα γαῖαν.
ἔνθ᾽ ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ᾽ ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
κράατα δησάμενοι· ταὶ δ᾽ εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ

ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώϊα τοῖσι πένονται.
Ἱερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος, καὶ γαῖαν ἄμειβον,
ᾗ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι
δουρατέους πύργους ἐϋπηγέας, οὓς καλέουσι
Μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
ἀλλοίη δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
ὅσσα μὲν ἀμφαδίῃ ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωνται·
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγυιαῖς.
οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σύες ὣς
φορβάδες, οὐδ' ἠβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.
αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
σχέτλιος. ἢν γάρ πού τι θεμιστεύων ἀλίτηται,
λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.
Τοὺς παραμειβόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
νήσου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίῃσιν
ἠμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὔρη.
ἤδη καί τιν' ὕπερθεν Ἀρήϊον ἀΐσσοντα
ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἴδοντο,
ὅς ῥα τιναξάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσαν
ἧκ' ἐπί οἱ πτερὸν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὤμῳ
δίου Οϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
βλήμενος· οἱ δὲ τάφον, πτερόεν βέλος εἰσορόωντες,
καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβώτης,
ἕλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
λυσάμενος τελαμῶνα κατήορον· ἐκ δ' ἐφαάνθη
ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μὲν ἥρως
Εὐρυτίδης Κλύτιος, πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
ἧκεν ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος, αὐτὰρ ἔπειτα

πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἐγγύθι νηός.
τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο·
"Νῆσος μὲν πέλας ἡμὶν Ἀρητιὰς, ἴστε καὶ αὐτοὶ
„τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
„τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλά τιν' ἄλλην
„μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίρροθον, εἴ γ' ἐπικέλσαι
„μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
„οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης, ὁπότ' ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
„πλωάδας ὄρνιθας Στυμφηλίδος ἔσθενε λίμνης
„ὤσασθαι τόξοισι, τὸ μέν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
„ἀλλ' ὅγε χαλκείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων
„δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δ' ἐφέβοντο
„τηλοῦ, ἀτυζηλῷ ὑπὸ δείματι κεκληγυῖαι.
„τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
„αὐτὸς δ' ἂν τοπάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
„ἀνθέμενοι κεφαλῆσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
„ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβαδὶς, ἡμίσεες δὲ
„δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσατε νῆα.
„αὐτὰρ πασσυδίη περιώσιον ὄρνυτ' ἀϋτὴν
„ἀθρόοι, ὄφρα κολῳὸν ἀηθείῃ φοβέωνται,
„νεύοντάς τε λόφους, καὶ ἐπήορα δούραθ' ὕπερθεν.
„εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἱκοίμεθα, δὴ τότ' ἔπειτα
„σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσατε δοῦπον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίρροθος ἥνδανε μῆτις.
ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῆσιν ἔθεντο,
δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσείοντο
φοινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάασκον·
τοὶ δ' αὖτ' ἐγχείῃσι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.
ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἑρκίον ἀνὴρ,
δώματος ἀγλαΐην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
ἄλλῳ δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
ὣς οἵγ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.

οἵη δὲ κλαγγὴ δηΐου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
τοίη ἄρ᾽ ὑψόθι νηὸς ἐς ἠέρα κίδνατ᾽ ἀϋτή.
οὐδέ τιν᾽ οἰωνῶν ἔτ᾽ ἐσέδρακον, ἀλλ᾽ ὅτε νήσῳ
χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ οἵ γε
μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
ὡς δ᾽ ὁπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
ἐκ νεφέων ἀνά τ᾽ ἄστυ καὶ οἰκία, τοὶ δ᾽ ὑπὸ τοῖσιν
ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαΐοντες
ἧνται ἀκὴν, ἐπεὶ οὔ σφε κατέλλαβε χείματος ὥρη
ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
ὣς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν ἀΐσσοντες
ὕψι μάλ᾽ ἀμπέλαγος περάτης εἰς οὔρεα γαίης.
  Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἱκέσθαι;
  Υἱῆες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ᾽ Αἰήταο Κυταίου,
Κολχίδα νῆ᾽ ἐπιβάντες, ἵν᾽ ἄσπετον ὄλβον ἄροιντο
πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
Ζεὺς δ᾽ ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἠμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ᾽ ἐτίνασσε
τυτθὸν ἐπ᾽ ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
νυκτὶ δ᾽ ἔβη πόντονδε πελώριος, ὦρσε δὲ κῦμα
κεκληγὼς πνοιῇσι· κελαινὴ δ᾽ οὐρανὸν ἀχλὺς
ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διαυγέα φαίνετ᾽ ἰδέσθαι
ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρειστο.
οἱ δ᾽ ἄρα μυδαλέοι, στυγερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
υἱῆες Φρίξοιο φέρονθ᾽ ὑπὸ κύμασιν αὔτως.
ἱστία δ᾽ ἐξήρπαξ᾽ ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν

νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν, πίσυρές περ ἐόντες,
δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
ῥαισθείσης κεκέδαστο, θοοῖς συναρηρότα γόμφοις.
καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε, παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο,
κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωντας.
αὐτίκα δ' ἐῤῥάγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὗε δὲ πόντον
καὶ νῆσον, καὶ πᾶσαν ὅσην κατεναντία νήσου
χώρην Μοσσύνοικοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῷ σὺν δούρατι κύματος ὁρμὴ
υἷας Φρίξοιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου
νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λῆξεν ἅμ' ἠελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοις, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον·
"Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινες ἐστὲ
„ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
„πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
„νηὸς ἀεικελίης διὰ δούρατα πάντ' ἐκέδασσαν.
„τοὔνεκα νῦν ὑμέας γουναζόμεθ', αἴ κε πίθοισθε,
„δοῦναι ὅσον θ' εἷλυμα περὶ χροὸς, ἠδὲ κομίσσαι,
„ἀνέρας οἰκτείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
„ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε
„Ξεινίου, Ἱκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
„καὶ ξεῖνοι· ὁ δέ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινε,
μαντοσύνας Φινῆος ὀϊσσάμενος τελέεσθαι·
"Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
„ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὁππόθι γαίης
„ναίετε, καὶ χρέος οἷον ὑπεὶρ ἅλα νεῖσθαι ἀνώγει,
„αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν, ἠδὲ γενέθλην.
Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι·
"Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἶαν ἱκέσθαι

,,ἀτρεκέως δοκέω που, ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοὶ,
,,Φρίξον, ὅτις πτολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο,
,,κριοῦ ἐπεμβεβαὼς, τόν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
,,Ἑρμείης· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε.
,,τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἔῤῥεξεν ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι
,,Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διΐ. καί μιν ἔδεκτο
,,Αἰήτης μεγάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξε
,,Χαλκιόπην ἀνάεδνον, ἐϋφροσύνῃσι νόοιο.
,,τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἤδη
,,γηραιὸς θάνε Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
,,ἡμεῖς δ᾽ αὐτίκα, πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες,
,,νεύμεθ᾽ ἐς Ὀρχομενὸν, κτεάτων Ἀθάμαντος ἕκητι.
,,εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
,,τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὔνομα, τῷδε δὲ, Φρόντις·
,,τῷ δὲ, Μέλας· ἐμὲ δ᾽ αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργον.
Ὣς φάτ᾽· ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο,
καὶ σφέας ἀμφίεπον περιθαμβέες. αὐτὰρ Ἰήσων
ἐξαῦτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ᾽ ἐπέεσσιν.
"Ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώϊοι ἄμμιν ἐόντες
,,λίσσεσθ᾽ εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.
,,Κρηθεὺς γάρ ῥ᾽ Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασι.
,,Κρηθῆος δ᾽ υἱωνὸς ἐγὼ σὺν τοῖσίδ᾽ ἑταίροις
,,Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ᾽ ἐς πόλιν Αἰήταο.
,,ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἐσαῦτις ἐνίψομεν ἀλλήλοισι·
,,νῦν δ᾽ ἕσσασθε πάροιθεν· ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι δ᾽ ὀΐω
,,ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἱκέσθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἵματα δῦναι.
πασσυδίῃ δ᾽ ἤπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἄρηος,
μῆλ᾽ ἱερευσόμενοι· περὶ δ᾽ ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
ἐσσυμένως, ἥ τ᾽ ἐκτὸς ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ,
στιάων· εἴσω δὲ μέγας λίθος ἠρήρειστο
ἱερὸς, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.

οὐδέ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ᾽ ἀντιπέρηθεν ἵκοντο,
μήλων ἠὲ βοῶν τῇδ᾽ ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν·
ἀλλ᾽ ἵππους δαίτρευον, ἐπηετανὸν κομέουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτ᾽ ἐπάσαντο,
δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἦρχέ τε μύθων.
“Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕκαστ᾽ ἐπιδέρκεται· οὐδέ μιν ἄνδρες
,,λήθομεν ἔμπεδον, οἵ τε θεουδέες ἠδὲ δίκαιοι.
,,ὡς μὲν γὰρ πατέρ᾽ ὑμὶν ὑπεξείρυτο φόνοιο
,,μητρυιῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·
,,ὣς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε
,,χείματος οὐλομένοιο. πάρεστι δὲ τῆσδ᾽ ἐπὶ νηὸς
,,ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπῃ φίλον, εἴτε μετ᾽ Αἶαν,
,,εἴτε μετ᾽ ἀφνειὴν θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
,,τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
,,δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
,,τεῦξεν. ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμ᾽ ἐκέδασσε,
,,πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἵ τ᾽ ἐνὶ πόντῳ
,,στεινωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλῃσιν.
,,ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισι
,,κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίροθοι ἄμμι πέλεσθε,
,,καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξοιο θυηλὰς
,,στέλλομαι ἀμπλήσων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.
Ἴσκε παρηγορέων· οἱ δ᾽ ἔστυγον εἰσαΐοντες.
οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνηέος Αἰήταο
κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὧδέ τ᾽ ἔειπεν
Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.
“Ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὔποτ᾽ ἀρωγὴ
,,σχήσεται, οὐδ᾽ ἠβαιὸν, ὅτε χρειώ τις ἵκηται.
,,ἀλλ᾽ αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείῃσιν ἄρηρεν
,,Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
,,στεῦται δ᾽ Ἠελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
,,ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δέ κεν Ἄρει

„σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
„οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἑλεῖν δέρος Αἰήταο
„ῥηΐδιον, τοῖός μιν ὄφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται
„ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ὃν αὐτὴ Γαῖ' ἀνέφυσε
„Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφωνείη ὅθι πέτρη,
„ἔνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
„βλήμενον, ὁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
„θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὔτως
„οὔρεα καὶ πεδίον Νυσήϊον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
„κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἷλε παρειὰς
αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεὺς
θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
“Μηδ' οὕτως, ἠθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ.
„οὔτε γὰρ ὧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερείους
„ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
„ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴομ' ἐπισταμένους πολέμοιο
„κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
„τῷ, εἰ μὴ φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσοι,
„οὔ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.
Ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορόωντο,
μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν.
ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐΰκραὴς ἄεν οὖρος·
ἱστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
τείνετο· ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.
Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένῃ Φιλυρηΐδα νῆσον ἄμειβον·
ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὖτ' ἐν Ὀλύμπῳ
Τιτήνων ἤνασσεν, ὁ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον
Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισι,
Ῥείην ἐξαπάφων, παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις
τέτμε θεὰ μεσσηγύς· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ·

ἡ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἤθεα κεῖνα λιποῦσα
Ὠκεανὶς Φιλύρη, εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν
ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον, ἄλλα μὲν ἵππῳ,
ἄλλα θεῷ, ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας, ἀπειρεσίην τε Βεχείρων
γαῖαν, ὑπερφιάλους τε παρεξενέοντο Σάπειρας,
Βύζηράς τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμνον
ἐσσυμένως, λιαροῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνετο Πόντου.
καὶ δὴ Καυκασίων ὀρέων ἀνέτελλον ἐρίπναι
ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελοῖσι πάγοισιν
ἰλλόμενος χαλκέῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεὺς
αἰετὸν ἥπατι φέρβε παλιμπετὲς ἀΐσσοντα.
τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἕσπερον ὀξέϊ ῥοίζῳ
νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
λαίφεα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύξας πτερύγεσσιν.
οὐ γὰρ ὅγ' αἰθερίοιο φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
ἶσα δ' ἐϋξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἐρετμοῖς.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄϊον αὐδὴν
ἧπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ' αἰθὴρ
οἰμωγῇ, μέσφ' αὖτις ἀπ' οὔρεος ἀΐσσοντα
αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
ἐννύχιοι δ' Ἄργοιο δαημοσύνῃσιν ἵκοντο
Φᾶσίν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
Αὐτίκα δ' ἱστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κοίλης
ἱστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
ἱστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἐρετμοῖς
εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὁ πάντη
καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
Καύκασον αἰπήεντα, Κυταιΐδα τε πτόλιν Αἴης,
ἔνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήϊον, ἱερά τ' ἄλση
τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφις εἴρυτο δοκεύων,

πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
οἴνου ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέε λοιβὰς
Γαίῃ τ', ἐνναέταις τε θεοῖς, ψυχαῖς τε καμόντων
ἡρώων· γουνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγοὺς
εὐμενέως, καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματα δέχθαι.
αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπε.
„Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν, ἠδὲ ῥέεθρα
„Φάσιδος· ὥρη δ' ἡμὶν ἐνὶ σφίσι μητιάασθαι,
„εἴτ' οὖν μειλιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,
„εἴτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὁρμή.
Ὣς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παρηγορίῃσιν Ἰήσων
ὑψόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι,
Δάσκιον εἰσελάσαντας ἕλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦε
νισσομένων, ἔνθ' οἵγε διὰ κνέφας ηὐλίζοντο.
ἠὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις ἐφαάνθη.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ερατὼ, παρά θ' ἵστασο, καί μοι ἔνισπε
ἔνθεν ὅπως ἐς Ιωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ιήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
παρθενικάς· τῷ καί τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.
Ως οἱ μὲν πυκινοῖσιν ἀνωΐστως δονάκεσσι
μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
Ηρη Αθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν, θάλαμόνδε κιοῦσαι
βούλευον· πείραζε δ' Αθηναίην πάρος Ηρη.
" Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλῆς.
„τί χρέος; ἠὲ δόλον τίνα μήσεαι, ᾧ κεν ἑλόντες
„χρύσεον Αἰήταο μεθ' Ελλάδα κῶας ἄγοιντο;
„ἢ καὶ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
„μειλιχίοις; ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.
„ἔμπης δ' οὔ τινα πεῖραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν.
Ως φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Αθηναίη προσέειπε·
" Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὁρμαίνουσαν,
„Ηρη, ἀπηλεγέως ἐξείρεαι. ἀλλά τοι οὔπω
„φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
„θυμὸν ἀριστήων· πολλὰς δ' ἐπεδοίασα βουλάς.
Η, καὶ ἐπ' οὔδεος αἵγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν,

ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ᾽ Ἥρη
τοῖον μητιόωσα παροιτέρη ἔκφατο μῦθον.
"Δεῦρ᾽ ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
„παιδὶ ἑῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἴ κε πίθηται
„κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
„θέλξαι ὀϊστεύσας ἐπ᾽ Ἰήσονι. τὸν δ᾽ ἂν ὀΐω
„κείνης ἐννεσίῃσιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνῃ,
καί μιν ἔπειτ᾽ ἐξαῦτις ἀμείβετο μειλιχίοισιν·
"Ἥρη, νήϊδα μέν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
„οὐδέ τινα χρειὼ θελκτήριον οἶδα πόθοιο.
„εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ἦ τ᾽ ἂν ἔγωγε
„ἑσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.
Ἦ, καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
Κύπριδος, ὅ ῥά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
ὁππότε μιν ταπρῶτα παραὶ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
ἕρκεα δ᾽ εἰσελθοῦσαι ὑπ᾽ αἰθούσῃ θαλάμοιο
ἔσταν, ἵν᾽ ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἡφαίστοιο.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν εἰς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει
νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχὸν, ᾧ ἔνι πάντα
δαίδαλα χάλκευε ῥιπῇ πυρός· ἡ δ᾽ ἄρα μούνη
ἧστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἄντα θυράων.
λευκοῖσι δ᾽ ἑκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
κόσμει χρυσείῃ διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
ἔσχεθεν, εἴσω τέ σφ᾽ ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο,
εἷσέ τ᾽ ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
ἵζανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἱμυλίοισιν.
"Ἠθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
„δηναιὰς αὔτως; τί δ᾽ ἱκάνετον, οὔ τι πάρος γε
„λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεάων;

Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
"Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτῃ.
„ἤδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
„Αἰσονίδης, οἵ τ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἕπονται.
„τῶν ἤτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρε,
„δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
„τὸν μὲν ἐγὼν, εἴ κέν περ ἐς Ἄϊδα ναυτίλληται
„λυσόμενος χαλκέων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
„ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
„ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
„ὅς μ' ὑπερηνορέῃ θυέων ἀγέραστον ἔθηκε.
„καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
„ἐξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἅλις πλήθοντος Ἀναύρου
„ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένῃ ἀντεβόλησε
„θήρης ἐξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
„οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
„χείμαῤῥοι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
„χρηΐ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καί μ' ἀναείρας
„αὐτὸς ἑοῖς ὤμοισι δι' ἐκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.
„τῷ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λώβην
„τίσειεν Πελίης, εἰ μή σύ γε νόστον ὀπάσσοις.
Ὣς ηὔδα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
ἅζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσι·
"Πότνα θεὰ, μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
„Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
„ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὅ κεν χέρες αἵγε κάμοιεν
„ἠπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥρη δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
"Οὔ τι βίης χατέουσαι ἱκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
„ἀλλ' αὔτως ἀκέουσα τεῷ ἐπικέκλεο παιδὶ,
„παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.

„εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
„ῥηϊδίως μιν ἑλόντα δέρος χρύσειον ὀΐω
„νοστήσειν ἐς Ἰωλκὸν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρῃσιν ἔειπεν·
“Ἥρη, Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα,
„ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἐόντι
„τυτθή γ' αἰδὼς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
„οὐκ ὄθεται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
„καὶ δή οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότητι,
„αὐτοῖσι τόξοισι δυσηχέας ἆξαι ὀϊστοὺς
„ἀμφαδίῃ. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεὶς,
„εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
„ἕξω ἐμὰς, μετέπειτά γ' ἀτεμβοίμην ἑοῖ αὐτῇ.
Ὣς φάτο· μείδησαν δὲ θεαὶ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
ἀλλήλαις. ἡ δ' αὖτις ἀκηχεμένη μετέειπεν·
“Ἄλλοις ἄλγεα τἀμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
„μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἅλις δ' εἰδυῖα καὶ αὐτή.
„νῦν δ' ἐπεὶ ὔμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσι,
„πειρήσω, καί μιν μειλίξομαι, οὐδ' ἀπιθήσει.
Ὣς φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρὸς,
ἦκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν·
“Οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
„ἕρξον ἄφαρ· καὶ μή τι χαλέπτεο, μηδ' ἐρίδηνον
„χωομένη σῷ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.
Ἦ ῥα, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι. ἡδὲ καὶ αὐτὴ
βῆ ῥ' ἴμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
εὗρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε, Διὸς θαλερῇ ἐν ἀλωῇ,
οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισι,
κάλλεος ἱμερθείς. ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τώγε
χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἑψιόωντο.

καί ῥ᾽ ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ἐπὶ μαζῷ
μάργος Ἔρως λαιῆς ὑποΐσχανε χειρὸς ἀγοστὸν,
ὀρθὸς ἐφεστηώς· γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
χροιῇ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ᾽ ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἧστο
σῖγα κατηφιόων· δοιὼ δ᾽ ἔχεν, ἄλλον ἔθ᾽ αὔτως
ἄλλῳ ἐπιπροϊεὶς, κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.
καὶ μὴν τούσγε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ᾽ ἐνόησε
Κύπριν ἐπιπλομένην. ἡ δ᾽ ἀντίη ἵστατο παιδὸς,
καί μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπε.
„Τίπτ᾽ ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἠέ μιν αὔτως
„ἤπαφες, οὐδὲ δίκῃ περιέπλεο, νῆϊν ἐόντα;
„εἰ δ᾽ ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅ ττι κεν εἴπω·
„καί κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα,
„κεῖνο, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια,
„ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
„σφαῖραν ἐΰτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
„χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσσῃ ἄρειον.
„χρύσεα μέν οἱ κύκλα τετεύχαται· ἀμφὶ δ᾽ ἑκάστῳ
„διπλόαι ἀψῖδες περιηγέες εἱλίσσονται·
„κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἕλιξ δ᾽ ἐπιδέδρομε πάσαις
„κυανέη. ἀτὰρ, εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
„ἀστὴρ ὣς, φλεγέθοντα δι᾽ ἠέρος ὁλκὸν ἵησι.
„τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
„θέλξον, ὀϊστεύσας ἐπ᾽ Ἰήσονι· μηδέ τις ἔστω
„ἀμβολίη. δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.
Ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἀσπαστὸν ἔπος γένετ᾽ εἰσαΐοντι.
μείλια δ᾽ ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος
νωλεμὲς ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχετ᾽ ἀμφιμεμαρπώς.
λίσσετο δ᾽ αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ᾽ ἀγανοῖσιν
ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρύσσασα παρειὰς,
κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόωσα.

"Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη, ἠδ᾽ ἐμὸν αὐτῆς,
,,ἦ μέν σοι δῶρόν γε παρέξομαι, οὐδ᾽ ἀπατήσω,
,,εἴ κεν ἐνισκίμψῃς κούρῃ βέλος Αἰήταο.
Φῆ· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἀστραγάλους συναμήσατο, καδδὲ φαεινῷ
μητρὸς ἑῆς, εὖ πάντας ἀριθμήσας, βάλε κόλπῳ.
αὐτίκα δ᾽ ἰοδόκην χρυσέῃ περικάτθετο μίτρῃ,
πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ᾽ ἀγκύλον εἵλετο τόξον.
βῆ δὲ δι᾽ ἐκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἀλωήν.
αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
οὐρανίη· δοιὼ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἧχί τ᾽ ἀερθεὶς
ἠέλιος πρώτῃσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσι.
νειόθι δ᾽ ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄστεά τ᾽ ἀνδρῶν
φαίνετο, καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν᾽ αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.
Ἥρωες δ᾽ ἀπάνευθεν ἑῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
ἐν ποταμῷ καθ᾽ ἕλος λελοχημένοι ἠγορόωντο.
αὐτὸς δ᾽ Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ᾽ ὑπάκουον
ἠρέμας ᾗ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερὼ ἑδριόωντες.
"Ὦ φίλοι, ἤτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
,,ἐξερέω· τοῦ δ᾽ ὔμμι τέλος κρηῆναι ἔοικε.
,,ξυνὴ γὰρ χρειὼ, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασι
,,πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ᾽ ἀπερύκων,
,,ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἶος ἀπούρας.
,,ὧλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ᾽ ἕκηλοι·
,,αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δώματ᾽ ἐλεύσομαι Αἰήταο,
,,υἷας ἑλὼν Φρίξοιο, δύω δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἑταίρους.
,,πειρήσω δ᾽ ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
,,εἴ κ᾽ ἐθέλοι φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
,,ἠὲ καὶ οὔ· πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
,,ὧδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες,

„φρασσόμεθ' εἴτ' Ἄρηϊ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
„μῆτις ἐπίρροθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
„μηδ' αὔτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
„τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. ἀλλὰ πάροιθε
„λωΐτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
„πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὅ κεν μόγις ἐξανύσειεν
„ἠνορέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ᾗπερ ἐῴκει
„πρηΰνας. ὁ δὲ καί ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔπεισε,
„μητρυιῆς φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυηλὰς,
„δέχθαι· ἐπεὶ πάντη καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
„Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν, ἠδ' ἀλεγίζει.

Ὣς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
πασσυδίην, οὐδ' ἔσκε παρὲξ ὅτις ἄλλο κελεύοι.
καὶ τότ' ἄρ' υἷας Φρίξου, Τελαμῶνά θ' ἕπεσθαι
ὦρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἕλεν Ἑρμείαο
σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ ὕδωρ
χέρσονδ' ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ἑξείης πρόμαλοί τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασι,
τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρῇσι κρέμανται
δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
ἔστι θέμις στείλαντάς ὕπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοείαις,
δενδρέων ἐξάπτειν ἑκὰς ἄστεος. ἠέρι δ' ἴσην
καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι
θηλυτέρας· ἣ γάρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.

Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
ἠέρα πουλὺν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κιόντες·
ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἵκοντο
Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασε νέφος Ἥρη.

ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἕρκε' ἄνακτος,
εὐρείας τε πύλας, καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
ἑξείης ἄνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
λαΐνεος χαλκέῃσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
εὔκηλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοῖο
ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφέες πετάλοισιν
ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
ἀέναοι κρῆναι πίσυρες ῥέον, ἃς ἐλάχηνεν
Ἥφαιστος. καί ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
ἡ δ' οἴνῳ, τριτάτη δὲ θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ·
ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποτὶ δυομένῃσι
θέρμετο Πληϊάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
κρυστάλλῳ ἴκελον κοίλης ἀνεκήκιε πέτρης.
τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
καί οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφέων
ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον·
πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
ἤλασεν, Ἠελίῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηϊοτῆτι.
ἔνθαδε καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἔπι πολλαὶ
δικλίδες εὐπηγεῖς, θάλαμοί τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
δαιδαλέη δ' αἴθουσα παρὲξ ἑκάτερθε τέτυκτο.
λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἕστασαν ἀμφοτέρωθε.
τῶν ἤτοι ἄλλῳ μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦε,
κρείων Αἰήτης σὺν ἑῇ ναίεσκε δάμαρτι·
ἄλλῳ δ' Ἄψυρτος ναῖεν πάϊς Αἰήταο.
τὸν μὲν Καυκασίη Νύμφη τέκεν Ἀστεράδεια,
πρίν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.
καί μιν Κόλχων υἷες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
ἔκλεον, οὕνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισι.

τοὺς δ᾽ ἔχον ἀμφίπολοί τε, καὶ Αἰήταο θύγατρες
ἄμφω, Χαλκιόπη, Μήδειά τε. ἡ μὲν ἄρ᾽ ἤει
ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιοῦσα.
Ἥρη γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ᾽ οὔ τι θάμιζεν
ἐν μεγάροις, Ἑκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
νηὸν, ἐπεί ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα.
καὶ σφέας ὡς ἴδεν ἄσσον, ἀνίαχεν· ὀξὺ δ᾽ ἄκουσε
Χαλκιόπη· δμωαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
νήματα καὶ κλωστῆρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
ἔδραμον. ἡ δ᾽ ἅμα τῇσιν ἑοὺς υἷας ἰδοῦσα
ὑψοῦ χάρματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
μητέρα δεξιόωντο, καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυνοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.
„Ἔμπης οὐκ ἄρ᾽ ἐμέλλετ᾽ ἀκηδείῃ με λιπόντες
„τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ᾽ ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
„δειλὴ ἐγὼν, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκ ποθεν ἄτης
„λευγαλέης, Φρίξοιο ἐφημοσύνῃσιν ἕλεσθε
„πατρός; ὁ μὲν θνήσκων στυγερὰς ἐπετείλατ᾽ ἀνίας
„ἡμετέρῃ κραδίῃ. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
„ὅστις ὅδ᾽ Ὀρχομενὸς, κτεάνων Ἀθάμαντος ἕκητι,
„μητέρ᾽ ἐὴν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες, ἵκοισθε;
Ὣς ἔφατ᾽· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
ἐκ δ᾽ αὐτὴ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο,
Χαλκιόπης ἀΐουσα· τὸ δ᾽ αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
ἕρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφιπένοντο
ταῦρον ἅλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
κόπτον· τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὃς καμάτου μεθίεσκεν, ὑποδρήσσων βασιλῆϊ.
Τόφρα δ᾽ Ἔρως πολιοῖο δι᾽ ἠέρος ἷξεν ἄφαντος,
τετρηχὼς, οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἶστρος
τέλλεται, ὅν τε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
ὦκα δ᾽ ὑπὸ φλιὴν προδόμου ἐνὶ τόξα τανύσσας

ἰοδόκης ἀβλῆτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
ἐκ δ' ὅγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν,
ὀξέα δενδίλλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεὶς
Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσσῃ ἐνικάτθετο νευρῇ,
ἰθὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
ἧκ' ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
καγχαλόων ἤϊξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ
νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ, φλογὶ εἴκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
βάλλεν ἐπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καί οἱ ἄηντο
στηθέων ἐκ πυκιναὶ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
μνῆστιν ἔχε, γλυκερῇ δὲ κατείβετο θυμὸν ἀνίῃ.
ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεα χεύατο δαλῷ
χερνῆτις, τῇπερ ταλασήϊα ἔργα μέμηλεν,
ὥς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο,
ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
δαλοῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεα πάντ' ἀμαθύνει·
τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἴθετο λάθρῃ
οὖλος Ἔρως· ἁπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειὰς
ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείῃσι νόοιο.

Δμῶες δ' ὁππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδωδὴν,
αὐτοί τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῆτί τε θυμὸν ἄρεσσαν.
ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
υἷηας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσι.

"Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι, Φρίξοιό τε, τὸν πέρι πάντων
„ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
„πῶς Αἶάνδε νέεσθε παλίσσυτοι, ἦε τίς ἄτη
„σωομένους μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
„πείθεσθε, προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
„ᾔδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἅρμασιν Ἠελίοιο
„δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζε

„Κίρκην Εσπερίης εἴσω χθονὸς, ἐκ δ' ἱκόμεσθα
„ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
„ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὔμμιν ὄρωρεν
„εἴπατ' ἀριφραδέως, ἠδ' οἵτινες οἵδ' ἐφέπονται
„ἀνέρες, ὅππη τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.
Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
Ἄργος ὑποδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
μειλιχίως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
"Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
„ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
„νήσου Ενυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κῦμα
„λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν.
„οὐδὲ γὰρ αἳ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νησον
„ηὐλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρήϊαι, οὐδ' ἔτι κείνας
„εὕρομεν. ἀλλ' οἵγ' ἄνδρες ἀπήλασαν, ἐξαποβάντες
„νηὸς ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἤματι· καί σφ' ἀπέρυκεν
„ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος, ἠέ τις αἶσα·
„αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἅλις καὶ εἵματ' ἔδωκαν,
„οὔνομά τε Φρίξοιο περικλεὲς εἰσαΐοντες,
„ἠδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
„χρειὼ δ' ἢν ἐθέλῃς ἐξίδμεναι, οὔ σ' ἐπικεύσω.
„τόνδε τις ἱέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
„καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὕνεκεν ἀλκῇ
„σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσι,
„πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
„στεῦται ἀμειλίκτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
„καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος, Φρίξοιό τε ποινὰς
„Αἰολιδέων γενεὴν, πρὶν ἐς Ελλάδα κῶας ἱκέσθαι.
„νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
„οἷαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασι,
„τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. ἤλιθα γάρ μιν

,,λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
,,ἴσχεται, ἣν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.
,,ἶσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
,,νωλεμέως χείρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμούς.
,,τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαιΐδος εἴ τι φέριστον
,,ἡρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεὶς
,,ἄστεα, καὶ πελάγη στυγερῆς ἁλὸς, εἴ οἱ ὀπάσσοις.
,,αὐτῷ δ' ὥς κεν ἅδῃ, τὼς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἱκάνει
,,χερσὶ βιησόμενος· μέμονε δέ τοι ἄξια τίσειν
,,δωτίνης, ἀΐων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
,,Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
,,εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
,,ἴδμεναι, οἵτινες εἰσὶν, ἕκαστά κε μυθησαίμην.
,,τόνδε μὲν, οἷό περ οὕνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὧλλοι ἄγερθεν,
,,κλείουσ' Αἴσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθεΐδαο.
,,εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
,,οὕτω κε γνωτὸς πατρώϊος ἄμμι πέλοιτο.
,,ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷε·
,,Φρίξος δ' αὖτ' Ἀθάμαντος ἔην πάϊς Αἰολίδαο.
,,τόνδε δ' ἄρ', Ἠελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
,,δέρκεαι Αὐγείην· Τελαμὼν δ' ὅγε, κυδίστοιο
,,Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
,,ὣς δὲ καὶ ὧλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
,,ἀθανάτων υἷές τε καὶ υἱωνοὶ γεγάασι.
Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
εἰσαΐων· ὑψοῦ δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο.
φῆ δ' ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παισὶ μάλιστα
Χαλκιόπης· τῶν γάρ σφε μετελθέμεν οὕνεκ' ἐώλπει·
ἐκ δέ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο.
"Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
,,νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,
,,πρίν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι

„αὐτίχ᾽ ὁμαρτήσαντε ἐφ᾽ Ἑλλάδα; οὐκ ἐπὶ κῶας,
„σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληΐδα δεῦρο νέεσθε.
„εἰ δέ κε μὴ προπάροιθεν ἐμῆς ἥψασθε τραπέζης,
„ἦτ᾽ ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμὼν καὶ χεῖρε κεάσσας
„ἀμφοτέρας, οἴοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
„ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
„οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσι.
Φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ᾽ ἔνδοθι θυμὸς
ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἀλλ᾽ ἀπέρυκεν
Αἰσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μειλιχίοισιν.
“Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ. οὔ τι γὰρ αὔτως
„ἄστυ τεὸν καὶ δώμαθ᾽ ἱκάνομεν, ὥς που ἔολπας,
„οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. τίς δ᾽ ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
„τλαίη ἑκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλ᾽ ἐμὲ δαίμων
„καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὦρσεν ἐφετμή.
„δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ᾽ ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
„θεσπεσίην οἴσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
„πρόφρονες εἰμὲν Ἄρηϊ θοὴν ἀποτῖσαι ἀμοιβὴν,
„εἴτ᾽ οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν᾽ ἄλλον
„δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.
Ἴσκεν ὑποσαίνων ἀγανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμὸς
διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινὴν,
ἢ σφέας ὁρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίξοι,
ἢ ὅγε πειρήσαιτο βίης. τό οἱ εἴσατ᾽ ἄρειον
φραζομένῳ· καὶ δή μιν ὑποβλήδην προσέειπε.
“Ξεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύοις;
„εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἠὲ καὶ ἄλλως
„οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ᾽ ὀθνείοισιν ἔβητε,
„δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἴ κ᾽ ἐθέλῃσθα,
„πειρηθείς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ᾽ ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,
„ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.

„πεῖρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
„τόν ῥ' αὐτὸς περίειμι χεροῖν, ὀλοόν περ ἐόντα.
„δοιώ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται
„ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε·
„τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἄρηος
„τετράγυον, τὴν αἶψα ταμὼν ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ,
„οὐ σπόρον ὁλκοῖσι Δηοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,
„ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
„ἀνδράσι τευχηστῇσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαΐζων
„κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
„ἠέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δείελον ὥρην
„παύομαι ἀμήτοιο. σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
„αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσεαι ἐς βασιλῆος·
„πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ ἀεικὲς
„ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας
ἧσθ' αὔτως ἄφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχε
θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον·
ὀψὲ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν.
"Αἰήτη, μάλα τοί με δίκῃ περιπολλὸν ἐέργεις.
„τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον, ὑπερφίαλόν περ ἐόντα,
„τλήσομαι, εἰ καί μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
„ῥίγιον ἄνθρωπός γε κακῆς ἐπαμείψετ' ἀνάγκης,
„ἥ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.
Ὣς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὅ τόνγε
σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα.
"Ἔρχεο νῦν μεθ' ὅμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
„εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδείσαις ἐπαεῖραι,
„ἠὲ καὶ οὐλομένου μεταχάσσεαι ἀμήτοιο,
„αὐτῷ κεν τα ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
„ἀνὴρ ἐῤῥίγῃσιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.

Ισκεν ἀπηλεγέως· ὁ δ᾽ ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ᾽ Ἰήσων,
Αὐγείης, Τελαμών τε παρασχεδόν· εἵπετο δ᾽ Ἄργος
οἶος, ἐπεὶ μεσσηγὺς ἔτ᾽ αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ᾽ ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.
θεσπέσιον δ᾽ ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσονος υἱὸς
κάλλεϊ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ὄμματα κούρη
λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
κῆρ᾽ ἄχεϊ σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἠΰτ᾽ ὄνειρος,
ἑρπύζων πεπότητο μετ᾽ ἴχνια νισσομένοιο.
καί ῥ᾽ οἱ μέν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν υἱάσιν οἷσι βεβήκει.
αὔτως δ᾽ αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
ὥρμαιν᾽, ὅσσα τ᾽ Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
προπρὸ δ᾽ ἄρ᾽ ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα·
αὐτός θ᾽ οἷος ἔην, οἵοισί τε φάρεσιν ἕστο,
οἷά τ᾽ ἔειφ᾽, ὥς θ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
ἤϊεν· οὐδέ τιν᾽ ἄλλον ὀΐσσατο πορφύρουσα
ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ᾽ αἰὲν ὀρώρει
αὐδή τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσε.
τάρβει δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ, μή μιν βόες, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ᾽ ἠΰτε πάμπαν
ἤδη τεθνειῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
δάκρυον αἰνοτάτῳ ἐλέῳ ῥέε κηδοσύνῃσιν·
ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον.
“ Τίπτ᾽ ἐμὲ δειλαίην τόδ᾽ ἔχει ἄχος; εἴθ᾽ ὅγε πάντων
„φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων,
„ἐῤῥέτω. ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι.
„ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηΐ, πέλοιτο.
„οἴκαδε νοστήσειε φυγὼν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
„δμηθῆναι ὑπὸ βουσὶ, τόδε προπάροιθε δαείη,
„οὕνεκεν οὔ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
τὴν ὁδὸν, ἣν τοπάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,
δὴ τότ' Ἰήσονα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεσσιν.
"Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσεαι, ἥν τιν' ἐνίψω·
„πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
„κούρην δή τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
„φαρμάσσειν, Ἑκάτης Περσηΐδος ἐννεσίῃσι·
„τὴν εἴ κεν πεπίθοιμεν, ὀΐομαι, οὐκέτι τάρβος
„ἔσσετ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
„δείδω, μή πως οὔ μοι ὑποσταίη τόγε μήτηρ.
„ἔμπης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι, ἀντιβολήσων,
„ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμὶν ὄλεθρος.
Ἴσκεν ἐΰφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
"Ὦ πέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὔ τι μεγαίρω.
„βάσκ' ἴθι, καὶ πυκινοῖσι τεὴν παρὰ μητέρα μύθοις
„ὄρνυθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμὶν ὄρωρεν
„ἐλπωρὴ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.
ὣς ἔφατ'· ὦκα δ' ἕλος μετεκίαθον. αὐτὰρ ἑταῖροι
γηθόσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον.
"Ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
„ἄντικρυς κεχόλωται. ἕκαστα γ' ἄρ' οὔ νύ τι τέκμωρ
„οὔτ' ἐμοὶ, οὔτε κεν ὔμμι διειρομένοισι πέλοιτο.
„φῆ δὲ δύω πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
„ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε,
„τετράγυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσσαι·
„δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησι
„Γηγενέας χαλκέοις σὺν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῷ
„χρειὼ τούσγε δαΐξαι. ὃ δή νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
„βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἴσατ' ἄεθλος.

δὴν δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο,
ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε κατηφέες· ὀψὲ δὲ Πηλεὺς
θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
"Ὥρη μητιάασθαι ὅ κ' ἕρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
„βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
„εἰ μέν νυν τύνη ζεῦξαι βόας Αἰήταο,
„ἥρως Αἰσονίδη, φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,
„ἦ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
„εἰ δ' οὔ τοι μάλα θυμὸς ἑῇ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν
„ἠνορέῃ, μήτ' αὐτὸς ἐπείγεο, μήτε τιν' ἄλλον
„τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγωγε
„σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσεται ἄλγος.
Ὣς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἷες Τυνδαρέοιο·
σὺν δὲ καὶ Οἰνεΐδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας ἰούλους
ἀντέλλων· τοίῳ οἱ ἀείρετο κάρτεϊ θυμός.
οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐελδομένοισιν ἀέθλου.
"Ὦ φίλοι, ἤτοι μὲν τόδε λοίσθιον. ἀλλά τιν' οἴω
„μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὔμμιν ἀρωγήν.
„τῷ καί περ μεμαῶτες, ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηῒ
„τυτθὸν ἔθ', ὡς τὸ πάροιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
„λώϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἑλέσθαι.
„κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,
„τὴν Ἑκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
„φάρμαχ', ὅσ' ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ,
„τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσετ' ἀϋτμὴν,
„καὶ ποταμοὺς ἵστησιν ἄφαρ κελαδεινὰ ῥέοντας,
„ἄστρα τε, καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
„τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες

„μνησάμεθ', εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
„μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλῳ.
„εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσι τόδ' ἐφανδάνει, ἦ τ' ἂν ἱκοίμην
„ἤματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
„πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
τρηρῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκοιο πελειὰς
ὑψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
κίρκος δ' ἀφλάστῳ περικάππεσεν. ὦκα δὲ Μόψος
τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν.
“Ὕμμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
„οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
„παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
„μήτι παντοίῃ. δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθερίξειν,
„εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῇ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
„πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὅγε μείλιχος ὄρνις
„πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δ' ἐμοὶ ὡς ἐνὶ θυμῷ
„τόνδε κατ' οἰωνὸν προτιόσσεται, ὥς γε πέλοιτο.
„ἀλλὰ, φίλοι, Κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν,
„ἤδη νῦν Ἄργοιο παραιφασίῃσι πίθεσθε.
Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι, Φινῆος ἐφετμὰς
μνησάμενοι· μοῦνος δ' Ἀφαρήϊος ἄνθορεν Ἴδας,
δείν' ἐπαλαστήσας μεγάλῃ ὀπὶ, φώνησέν τε.
“Ὢ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
„οἳ Κύπριν καλέουσιν ἐπίρροθον ἄμμι πέλεσθαι,
„οὐκ ἔτ' Ἐνυαλίοιο μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας
„καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
„ἔῤῥετε, μηδ' ὔμμιν πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,
„παρθενικὰς δὲ λιτῇσιν ἀνάλκιδας ἠπεροπεύειν.
Ὣς ηὔδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι
ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
χωόμενος δ' ὅγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων

αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἑὸν νόον ὧδ' ἀγόρευεν·
"Ἄργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἕαδε,
„στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
„ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἦ γὰρ ἔοικε
„μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας ἀϋτήν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
καρπαλίμως ἐξαῦτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο,
τυτθὸν ὑπὲξ ἕλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.
Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν ἑοῖο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
στεῦτο δ', ἐπεί κε πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
ἄνδρα τὸν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
αὔτανδρον φλέξειν δόρυ νήϊον, ὄφρ' ἀλεγεινὴν
ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃς πέρι πάντων
ξείνων μειλιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
εἰ μή οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἧκεν
Ἑρμείην, ὥς κε προσκηδέος ἀντιάσειε.
μὴ καὶ ληϊστῆρας ἑὴν ἐς γαῖαν ἰόντας
ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
ὀθνείοις ἐπὶ χεῖρα ἑὴν κτεάτεσσιν ἀείρειν,
κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν, ἠδὲ βοτήρων
αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομίῃσι δαΐξαι.
νόσφι δὲ οἷ αὐτῷ φάτ' ἐοικότα μείλια τίσειν
υἷας Φρίξοιο, κακορέκτῃσιν ὀπηδοὺς
ἀνδράσι νοστήσαντας ὁμιλαδὸν, ὄφρα ἑ τιμῆς
καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὥς ποτε βάξιν
λευγαλέην οὗ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἠελίοιο,

χρῆναί μιν πυκινόν τε δόλον, βουλάς τε γενέθλης
σφωϊτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι·
τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιΐδα γαῖαν
πατρὸς ἐφημοσύνῃ, δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
εἶναί οἱ τυτθόν γε δέος, μή πού τινα μῆτιν
φράσσωνται στυγερὴν, οὐδ᾽ υἱέος Ἀψύρτοιο·
ἀλλ᾽ ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
καί ῥ᾽ ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφαύσκετο δημοτέροισι,
χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπείλεε νῆά τ᾽ ἐρύσθαι,
ἠδ᾽ αὐτοὺς, ἵνα μή τις ὑπ᾽ ἐκ κακότητος ἀλύξῃ.
Τόφρα δὲ μητέρ᾽ ἑὴν, μετιὼν δόμον Αἰήταο,
Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι,
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάασκε· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμὸν,
μή πως ἠὲ παρ᾽ αἶσαν ἐτώσια μειλίξαιτο
πατρὸς ἀτυζομένην ὀλοὸν χόλον, ἠὲ λιτῇσιν
ἑσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.
Κούρην δ᾽ ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες,
οἷά τ᾽ ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι.
τὸν ξεῖνον δ᾽ ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον,
οὔ τι μάλ᾽ ὁρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοῖό γ᾽ ἕκητι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
κουριδίην παράκοιτιν· ὀΐετο δ᾽ ἀμφὶ βόεσσιν
αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ᾽ εὐμαρέως πονέεσθαι·
σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
οὕνεκεν οὐ κούρῃ ζεῦξαι βόας, ἀλλά οἱ αὐτῷ
προὔθεσαν· ἐκ δ᾽ ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ᾽ ἐπιέτρεπον ἄμφω
τὼς ἔμεν, ὥς κεν ἑῇσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἡ δ᾽ ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκήων,

εἵλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκε.
παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περί τ' ἀμφί τε τοίχους
πάπτηνε θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
ὡς πάρος, ἐν στέρνοις, ἀδινὴν δ' ἀνενείκατο φωνήν.
"Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
„δείδια, μὴ μέγα δή τι φέρῃ κακὸν ἥδε κέλευθος
„ἡρώων. περί μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.
„μνάσθω ἑὸν κατὰ δῆμον Ἀχαιΐδα τηλόθι κούρην·
„ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοι καὶ δῶμα τοκήων.
„ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκ ἔτ' ἄνευθεν
„αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλῳ
„χραισμεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
„παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.
Ἦ ῥα, καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ὤϊξε δόμοιο,
νήλιπος, οἰέανος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
αὐτοκασιγνήτηνδε, καὶ ἕρκεος οὐδὸν ἄμειψε.
δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο,
αἰδοῖ ἐεργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὖτις, ὀπίσσω
στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν, ἄψ τ' ἀλέεινεν
εἴσω· τηΰσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἤτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρυκέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
αἰδοῖ δ' εἰργομένην θρασὺς ἵμερος ὀτρύνεσκε.
τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο, τέτρατον αὖτις
λέκτροισι πρηνὴς ἐνικάππεσεν εἱλιχθεῖσα.
ὡς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισι
μύρεται, ᾧ μιν ὄπασσαν ἀδελφεοὶ ἠδὲ τοκῆες,
οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
αἰδοῖ ἐπιφροσύνῃ τε· μυχῷ δ' ἀχέουσα θαάσσει·
τὸν δέ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
δήνεσιν ἀλλήλων· ἡ δ' ἔνδοθι, δαιομένη περ,
σῖγα μάλα κλαίει, χῆρον λέχος εἰσορόωσα,

μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
τῇ ἰκέλη Μήδεια κινύρετο. τὴν δέ τις ἄφνω
μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ᾽ ἐνόησε
δμωάων, ἥ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
Χαλκιόπῃ δ᾽ ἤγγειλε παρασχεδόν· ἡ δ᾽ ἐνὶ παισὶν
ἧστ᾽ ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἀπίθησεν, ὅτ᾽ ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ᾽ ἔσσυτο θαμβήσασα
ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερὲς, ᾧ ἔνι κούρη
κέκλιτ᾽ ἀκηχεμένη, δρύψε δ᾽ ἑκάτερθε παρειάς·
ὡς δ᾽ ἴδε δάκρυσιν ὄσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.
"Ὤι μοι ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις,
„τίπτ᾽ ἔπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;
„ἤ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἅψεα νοῦσος,
„ἠέ τιν᾽ οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπὴν
„ἀμφί τ᾽ ἐμοὶ καὶ παισίν; ὄφελλέ με, μήτε τοκήων
„δώμαθ᾽, ὅγ᾽ εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαίης
„πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων.
Ὣς φάτο· τῆς δ᾽ ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδὼς
παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
μῦθος δ᾽ ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ᾽ ἀκροτάτης ἀνέτελλε
γλώσσης, ἄλλοτ᾽ ἔνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.
πολλάκι δ᾽ ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπεῖν·
φθογγὴ δ᾽ οὐ προὔβαινε παροιτέρω· ὀψὲ δ᾽ ἔειπε
τοῖα δόλῳ· θρασέες γὰρ ἐπικλονέεσκον Ἔρωτες.
"Χαλκιόπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
„μή σφε πατὴρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ᾽ ὀλέσσῃ.
„τοῖα κατακνώσασα μινυνθαδίῳ νέον ὕπνῳ
„λεῦσσον ὀνείρατα λυγρὰ, τά τις θεὸς ἀκράαντα
„θείη, μηδ᾽ ἀλεγεινὸν ἐφ᾽ υἱάσι κῆδος ἕλοιο.
Φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτὴ
ἀντιάσειε πάροιθεν ἑοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.

τὴν δ᾽ αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη,
δείματι, τοῖ᾽ ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ᾽ ὧδ᾽ ἐπέεσσι·
“Καὶ δ᾽ αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὁρμαίνουσα,
„εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγήν.
„ἀλλ᾽ ὄμοσον Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅ ττι τοι εἴπω
„σχήσειν ἐν θυμῷ, σύν τε δρήστειρα πέλεσθαι.
„λίσσομ᾽ ὑπὲρ μακάρων, σέο τ᾽ αὐτῆς, ἠδὲ τοκήων,
„μή σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαραισθέντας ἰδέσθαι
„λευγαλέως· ἢ σοί γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
„εἴην ἐξ Αΐδεω στυγερὴ μετόπισθεν Ερινννύς.
Ως ἄρ᾽ ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ᾽ αὐτίκα δάκρυ·
νειόθι δ᾽ ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσὶ,
σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν. ἔνθ᾽ ἐλεεινὸν
ἄμφω ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι θέσαν γόον· ὦρτο δ᾽ ἰωὴ
λεπταλέη διὰ δώματ᾽ ὀδυρομένων ἀχέεσσι.
τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα·
“Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
„ἀράς τε στυγερὰς καὶ Ερινννύας; αἲ γὰρ ὄφελλεν
„ἔμπεδον εἶναι ἐπ᾽ ἄμμι τεοὺς υἷηας ἔρυσθαι.
„ἴστω, Κόλχων ὅρκος ὑπέρβιος, ὅντιν᾽ ὀμόσσαι
„αὐτὴ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς, ἥ θ᾽ ὑπένερθε
„Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
„μή σ᾽ ἐπιδευήσεσθαι, ἄνυστά περ ἀντιόωσαν.
Φῆ ἄρα· Χαλκιόπη δ᾽ ἠμείβετο τοῖσδ᾽ ἐπέεσσιν·
“Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης, χατέοντι καὶ αὐτῷ,
„ἢ δόλον, ἤ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου,
„παίδων εἵνεκ᾽ ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνου ὅδ᾽ ἱκάνει
„Αργος, ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
„μεσσηγὺς μὲν τόνγε δόμων λίπον ἐνθάδ᾽ ἰοῦσα.
Ως φάτο· τῇ δ᾽ ἔντοσθεν ἀνέπτατο χάρματι θυμός·
φοινίχθη δ᾽ ἄμυδις καλὸν χρόα, καδδέ μιν ἀχλὺς
εἷλεν ἰαινομένην, τοῖον δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔειπε·

"Χαλκιόπη, ὡς ὔμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
,,ὣς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
,,ἠὼς, μηδ᾽ ἐμὲ δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο,
,,εἴ τί γε σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἠέ τι παίδων
,,σῶν θείην, οἵ δή μοι ἀδελφειοὶ γεγάασι,
,,κηδεμόνες τε φίλοι, καὶ ὁμήλικες. ὧς δὲ καὶ αὐτὴ
,,φημὶ κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
,,ἶσον ἐπεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείραο μαζῷ
,,νηπυτίην, ὡς αἰὲν ἐγώ ποτε μητρὸς ἄκουον.
,,ἀλλ᾽ ἴθι, κεῦθε δ᾽ ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
,,λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
,,εἴσομαι εἰς Ἑκάτης, θελκτήρια φάρμακα ταύρων
,,οἰσομένη ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν.
Ὡς ἥ γ᾽ ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παισί τ᾽ ἀρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δὲ μὲν αὖτις
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρὲξ οὗ πατρὸς ἐπ᾽ ἀνέρι μητιάασθαι.
Νὺξ μὲν ἔπειτ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἄγε κνέφας· οἱ δ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καί τις ὁδίτης
ἤδη, καὶ πυλαωρὸς, ἐέλδετο· καί τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ᾽ ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κυνῶν ὑλακὴ ἔτ᾽ ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
ἀλλὰ μάλ᾽ οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ᾽ ἔγειρε
δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλε
φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος.
πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθυεν,
ἠελίου ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
ὕδατος ἐξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι,
ἠέ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα

ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσουσα·
ὣς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέῳ ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροὸς, ἀμφί τ' ἀραιὰς
ἶνας, καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρις,
ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότ' ἀνίας
ἀκάματοι πραπίδεσσιν ἐνισκίμψωσιν Ερωτες.
φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτή·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὔτως εὔκηλος ἑὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
ἑζομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο, φώνησέν τε.
“Δειλὴ ἐγὼ νῦν, ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι,
„πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
„πήματος· ἀλλ' αὔτως φλέγει ἔμπεδον. ὡς ὄφελόν γε
„Αρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
„πρὶν τόν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Αχαιΐδα γαῖαν ἱκέσθαι
„Χαλκιόπης υἷας. τοὺς μὲν θεὸς, ἤ τις Ερινὺς
„ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας.
„φθίσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι
„μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
„φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
„τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσετ' ἀρωγῆς;
„ἦ μιν ἄνευθ' ἑτάρων προσπτύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
„δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιό περ ἔμπης
„λωφήσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
„κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐῤῥέτω αἰδὼς,
„ἐῤῥέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἐμῇ ἰότητι σαωθεὶς
„ἀσκηθὴς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
„αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
„τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρου,
„ἢ καὶ πασσαμένη ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.

„ἀλλὰ καὶ ὣς φθιμένῃ μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
„κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
„πότμον ἐμόν· καί κέν με διὰ στόματος φορέουσαι
„Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
„ἥτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
„κάτθανεν, ἥτις δῶμα καὶ οὓς ᾔσχυνε τοκῆας,
„μαργοσύνῃ εἴξασα. τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἶσχος;
„ὤ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
„τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισι
„πότμῳ ἀνωΐστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
„πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.
Η, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ᾗ ἔνι πολλὰ
φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ῥαιστήρι', ἔκειτο.
ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. δεῦε δὲ κόλπους
ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἔῤῥεεν ἀσταγὲς αὔτως,
αἴν' ὀλοφυρομένης τὸν ἑὸν μόρον. ἵετο δ' ἥγε
φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, ὄφρα πάσαιτο.
ἤδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
ἐξελέειν μεμαυῖα δυσάμμορος. ἀλλά οἱ ἄφνω
δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀΐδαο.
ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
μνήσαθ' ὁμηλικίης περιγηθέος, οἷά τε κούρη·
καί τέ οἱ ἠέλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράασθαι,
ἢ πάρος, εἰ ἐτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
καὶ τὴν μέν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
Ἥρης ἐννεσίῃσι μετάτροπος, οὐδ' ἔτι βουλὰς
ἄλλῃ δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
ἠῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
φάρμακα συνθεσίῃσι, καὶ ἀντιάσειεν ἐς ὠπήν.
πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῗδας ἑῶν λύεσκε θυράων,

αἴγλην σκεπτομένη· τῇ δ᾽ ἀσπάσιον βάλε φέγγος
Ηριγενὴς, κίνυντο δ᾽ ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.
Ενθα κασιγνήτους μὲν ἔτ᾽ αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
Αργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μήδεα κούρης·
αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ νῆα κίε προπάροιθε λιασθείς.
Η δ᾽ ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἠῶ
παρθενικὴ, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
αἵ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο,
αὐσταλέας δ᾽ ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
νεκταρέῃ φαιδρύνετ᾽ ἐπὶ χρόα· δῦνε δὲ πέπλον
καλὸν, ἐϋγνάμπτοισιν ἀρηράμενον περόνῃσιν·
ἀμβροσίῳ δ᾽ ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
ἀργυφέην. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἔνι δινεύουσα
στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τά οἱ ἐν ποσὶν ἦε
θεσπέσι᾽, ἄλλα τ᾽ ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
κέκλετο δ᾽ ἀμφιπόλοισιν, αἵ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ηὐλίζοντο,
ἥλικες, οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσαίνουσαι,
ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνῃ,
οἵ κέ μιν εἰς Εκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
ἣ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
φάρμακον, ὅ ῥά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι.
τῷ εἴ κ᾽ ἐννυχίοις τις ἀρεσσάμενος θυέεσσι
Δαῖραν μουνογένειαν, ἑὸν δέμας ἰκμαίνοιτο,
ἦτ᾽ ἂν ὅγ᾽ οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῇσιν,
οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ
λωΐτερος κεῖν᾽ ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
πρωτοφυὲς τό γ᾽ ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
αἱματόεντ᾽ ἰχῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
τοῦ δ᾽ ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὕπερθε,

χροιῇ Κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ, ἐξεφαάνθη,
καυλοῖσι διδύμοισιν ἐπήορον· ἡ δ᾽ ἐνὶ γαίῃ
σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίη ἔπλετο ῥίζα.
τῆς, οἵην τ᾽ ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ,
Κασπίῃ ἐνὶ κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
ἑπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
ἑπτάκι δὲ Βριμὼ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
Βριμὼ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,
λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ, σὺν ὀρφναίοισι φάρεσσι.
μυκηθμῷ δ᾽ ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα,
ῥίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ᾽ αὐτὸς
Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνῃ πέρι θυμὸν ἀλύων.
τό ῥ᾽ ἥγ᾽ ἐξανελοῦσα θυώδεϊ κάτθετο μίτρῃ,
ἥ τε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερτο.
ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ᾽ ἀπήνης·
σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἑκάτερθεν ἔβησαν.
αὐτὴ δ᾽ ἡνί᾽ ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι᾽ ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἀμφίπολοι, πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθε,
τρώχων εὐρεῖαν κατ᾽ ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις ἄειρον.
οἵη δὲ λιαροῖσιν ἐφ᾽ ὕδασι Παρθενίοιο,
ἠὲ καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο,
χρυσείοις Λητωῒς ἐφ᾽ ἅρμασιν ἑστηυῖα,
ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολώνας,
τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσσου ἑκατόμβης·
τῇ δ᾽ ἅμα Νύμφαι ἕπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ᾽ αὐτῆς
ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
κνυζηθμῷ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
ὣς αἵ γ᾽ ἐσσεύοντο δι᾽ ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
εἶκον, ἀλευόμενοι βασιληΐδος ὄμματα κούρης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιὰς,
νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὲκ πεδίων ἐλάουσα,
δὴ τότ' ἐϋτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
"Ω φίλαι, ἦ μέγα δή τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
„μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἵτ' ἐπὶ γαῖαν
„ἡμετέρην στρωφῶσιν. ἀμηχανίῃ βεβόληται
„πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὔ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
„τάων, αἳ τοπάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέροντο.
„ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκόμεσθα, καὶ οὔ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
„εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
„μειλιχίῃ, τάδε καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
„λεξάμεναι· τότ' ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὥρην.
„καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε
„ἤματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
„Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
„Χαλκιόπη· τὰ δὲ σῖγα νόῳ ἔχετ' εἰσαΐουσαι
„ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἵκηται.
„τὸν ξεῖνόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη,
„δῶρ' ἀποδεξαμένην, ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
„αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῄνεον, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
„κέκλομαι εἰς ὠπὴν, ἑτάρων ἄπο μοῦνον, ἱκέσθαι,
„ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσσοι
„δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
„φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθ' ἐμοὶ, εὖτ' ἂν ἵκηται.
Ὣς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἥνδανε μῆτις.
αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἑτάρων ἄπο μοῦνον ἐρύσσας
Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
ἠερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
ἦγε διὲκ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν εἵπετο Μόψος
Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνίσπειν
οἰωνοὺς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσσασθαι ἰοῦσιν.

Ενθ' οὔπω τὶς τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὔθ' ὅσοι ἄλλων
ἀθανάτων ἥρωὲς ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
οἷον Ιήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
ἠμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἠδὲ προτιμυθήσασθαι.
τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
Αμπυκίδης, ἤδη που ὀϊσσάμενος τὰ ἕκαστα.
Εστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,
τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.
τάων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ηρης ἠνίπαπε βουλάς.
" Ακλειὴς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
„οἶδε νόῳ φράσσασθαι, ὅθ' οὕνεκεν οὔτε τι λαρὸν
„οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσαιτο
„ἠϊθέῳ, εὖτ' ἄν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἕπωνται.
„ἔῤῥοις, ὦ κακόμαντι, κακοφραδές· οὐδέ σε Κύπρις,
„οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνείουσιν Ερωτες.
Ισκεν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
ὀμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον, ὧδέ τ' ἔειπε·
" Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην
„δήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπίῃ ἀντιβολήσεις,
„Κύπριδος ἐννεσίῃς, ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων
„ἔσσεται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Αγηνορίδης φάτο Φινεύς.
„νῶϊ δ', ἐγὼν Αργος τε, δεδεγμένοι εὖτ' ἂν ἵκηαι,
„τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσόμεθ'· οἰόθι δ' αὐτὸς
„λίσσεό μιν πυκινοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.
Η ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἤνεον ἄμφω.
οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἥν τιν' ἀθύροι
μολπὴν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανον ἑψιάασθαι.

ἀλλὰ μεταλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ᾽ ὄσσε
ἀμφιπόλων μεθ᾽ ὅμιλον ἔχ᾽ ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρειάς.
ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὁππότε δοῦπον
ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
αὐτὰρ ὅγ᾽ οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένῃ ἐφαάνθη,
ὑψόσ᾽ ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὠκεανοῖο,
ὃς δή τοι καλὸς μὲν, ἀρίζηλός τ᾽ ἐσιδέσθαι
ἀντέλλει, μήλοισι δ᾽ ἐν ἄσπετον ἧκεν ὀϊζύν·
ὣς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φαανθείς.
ἐκ δ᾽ ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ᾽ αὔτως
ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἷλεν ἔρευθος.
γούνατα δ᾽ οὔτ᾽ ὀπίσω, οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
ἔσθενεν, ἀλλ᾽ ὑπένερθε πάγη πόδας. αἱ δ᾽ ἄρα τείως
ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
τὼ δ᾽ ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
ἢ δρυσὶν, ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν,
αἵ τε παρᾶσσον ἕκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐῤῥίζωνται,
νηνεμίῃ· μετὰ δ᾽ αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὣς ἄρα τώ γε
μέλλον ἅλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.
γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπτηυῖαν
θευμορίῃ, καὶ τοῖον ὑποσαίνων φάτο μῦθον.
“ Τίπτ᾽ ἐμὲ, παρθενικὴ, τόσον ἅζεαι, οἶον ἐόντα;
„ οὔ τι ἐγὼν, οἷοί τε δυσαυχέες ἄλλοι ἔασιν
„ ἀνέρες, οὐδ᾽, ὅτε περ πάτρῃ ἐνιναιετάασκον,
„ ἦα πάρος. τῷ μή με λίην ὑπεραίδεο, κούρη,
„ ἤ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἠέ τι φάσθαι.
„ ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
„ χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ᾽ οὐ θέμις ἔστ᾽ ἀλιτέσθαι,
„ ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδ᾽ ἐμὲ τερπνοῖς

„φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέστης
„αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
„πρός σ' αὐτῆς Ἑκάτης μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκήων,
„καὶ Διὸς, ὃς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
„ἀμφότερον δ', ἱκέτης ξεῖνός τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω,
„χρειοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος. οὐ γὰρ ἄνευθεν
„ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλου.
„σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
„ἣ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
„οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
„ἥρωες κλῄσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
„ἡρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἵ νύ ποτ' ἤδη
„ἡμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι,
„τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
„δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
„παρθενικὴ Μινωῒς ἐΰφρονέουσ' Ἀριάδνη,
„ἥν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἠελίοιο.
„ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὔνασε Μίνως,
„σὺν τῷ ἐφεζομένη, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
„ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμαρ
„ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
„πάννυχος οὐρανίοισιν ἑλίσσεται εἰδώλοισιν.
„ὣς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσαις
„τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. ἦ γὰρ ἔοικας
„ἐκ μορφῆς ἀγανῇσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι.
Ὣς φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
νεκτάρεον μείδησ'· ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
οὐδ' ἔχεν ὅ ττι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιτο,
ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεῦσαι.
προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
φάρμακον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθώς.

καί νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
στράπτεν Ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέεσσιν ἐέρση
τήκεται ἠῴοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
αἰδόμενοι, ὁτὲ δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπὰς,
ἱμερόεν φαιδρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
ὀψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη.
" Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγήν.
,, εὖτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
,, ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
,, δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας,
,, ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
,, οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
,, βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἔνι θῆλυν
,, ἀρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
,, αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
,, μουνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσηΐδα μειλίσσειο,
,, λείβων ἐκ δέπαος σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν.
,, ἔνθα δ' ἐπεί κε θεὰν μεμνημένος ἱλάσσηαι,
,, ἂψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζεο· μηδέ σε δοῦπος
,, ἠὲ ποδῶν ὄρσῃσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
,, ἠὲ κυνῶν ὑλακὴ, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
,, οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἑοῖς ἑτάροισι πελάσσῃς.
,, ἦρι δὲ μυδήνας τόδε φάρμακον, ἠΰτ' ἀλοιφῇ,
,, γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
,, ἔσσετ' ἀπειρεσίη, μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
,, ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισι.
,, πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω.

„καὶ ξίφος. ἔνθ᾽ οὐκ ἄν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
„γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ᾽ ἄσχετος ἀΐσσουσα
„φλὸξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
„ἔσσεαι, ἀλλ᾽ αὐτῆμαρ· ὅμως σύγε μή ποτ᾽ ἀέθλου
„χάζεο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὑποθήσομ᾽ ὄνειαρ.
„αὐτίκ᾽ ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξῃς βόας, ὦκα δὲ πᾶσαν
„χερσὶ καὶ ἠνορέῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσῃς,
„οἱ δ᾽ ἤδη κατὰ ὦλκας ἀνασταχύωσι Γίγαντες,
„σπειρομένων ὄφιος δνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
„αἴ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσῃς,
„λάθρῃ λᾶαν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ᾽ ἂν ἐπ᾽ αὐτῷ,
„καρχαρέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
„ἀλλήλους· καὶ δ᾽ αὐτὸς ἐπείγεο δηϊοτῆτος
„ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ᾽ ἕκητι
„οἴσεαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθί· νίσσεο δ᾽ ἔμπης,
„ᾗ φίλον, ᾗ τοι ἕαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὄσσε βαλοῦσα
θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦε,
μυρομένη, ὅτ᾽ ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν ἑεῖο
πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῷ δέ μιν ἄντην
ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἷλέ τε χειρὸς
δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ᾽ ὀφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς.
“Μνώεο δ᾽, ἢν ἄρα δή ποθ᾽ ὑπότροπος οἴκαδ᾽ ἵκηαι,
„οὔνομα Μηδείης· ὣς δ᾽ αὖτ᾽ ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
„μνήσομαι. εἰπὲ δ᾽ ἐμοὶ πρόφρων τόδε, πῆ τοι ἔασι
„δώματα, πῆ νῦν ἔνθεν ὑπεὶρ ἅλα νηῒ περήσεις·
„ἤ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξεαι Ὀρχομενοῖο,
„ἦε καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
„ἥν τινα τήνδ᾽ ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
„Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιος ἐστὶν ἐμοῖο.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
οὖλος Ἔρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα·

“Καὶ λίην οὐ νύκτας ὀΐομαι, οὐδέ ποτ᾽ ἦμαρ,
„σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγὼν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
„φεύξομαι ἀσκηθὴς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ κεν ἄλλον
„Αἰήτης προβάλησι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
„εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὔαδε πάτρην,
„ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
„ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
„πάμπαν ἔΰρειτός τε καὶ εὔβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
„Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
„ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
„ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
„Αἱμονίην δὴ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.
„ἐν δ᾽ αὐτῇ Ἰαωλκὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
„πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν᾽ οὐδέ περ οὔνομ᾽ ἀκοῦσαι
„Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὁρμηθέντα,
„Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
„δή ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι.
„ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμώνια πάντ᾽ ἀγορεύω,
„ἡμετέρους τε δόμους, τηλεκλείτην τ᾽ Ἀριάδνην,
„κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
„παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἥν μ᾽ ἐρεείνεις;
„αἴθε γὰρ, ὡς Θησῆϊ τότε ξυναρέσσατο Μίνως
„ἀμφ᾽ αὐτῆς, ὣς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.
Ὣς φάτο, μειλιχίοισι καταψήχων ὀάροισι·
τῆς δ᾽ ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαι,
καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῷ προσπτύξατο μύθῳ.
“Ἑλλάδι που τάδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
„Αἰήτης δ᾽ οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
„Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ᾽ Ἀριάδνῃ
„ἰσοῦμαι· τῷ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε.
„ἀλλ᾽ οἷον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ᾽ Ἰωλκὸν ἵκηαι,
„μνώεο· σεῖο δ᾽ ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,

,,μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμὶν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
,,ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
,,ἢ αὐτήν γε ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
,,ἔνθενδ' εἰς Ιαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
,,ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
,,μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἴθε γὰρ εἴην
,,ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε·
“Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
,,ὧς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις.
,,εἰ δέ κεν ἤθεα κεῖνα καὶ Ελλάδα γαῖαν ἵκηαι,
,,τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν, αἰδοίη τε,
,,ἔσσεαι, ἠδέ σε πάγχυ θεὸν ὧς πορσανέουσιν,
,,οὕνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο
,,σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
,,καὶ θαλεροὶ κακότητος ἅδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
,,ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι
,,πορσανέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος
,,ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῇ.
ἔμπης δ' ἔργ' ἀΐδηλα κατεῤῥίγησεν ἰδέσθαι.
σχετλίη· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
Ελλάδα ναιετάειν. ὧς γὰρ τόδε μήδετο Ηρη,
ὄφρα κακὸν Πελίῃ ἱερὴν ἐς Ιωλκὸν ἵκοιτο
Αἰαίη Μήδεια, λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.
Ηδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὥρη
ἂψ οἶκόνδε νέεσθαι ἑὴν μετὰ μητέρα κούρην.
ἡ δ' οὔπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὀψέ περ ηὔδα·

"Ὥρῃ ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἠελίοιο
„δύῃ ὑποφθάμενον, καί τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
„ὀθνείων· αὖτις δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.
Ὣς τώ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσι
πείρηθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγον. ἤτοι Ἰήσων
εἰς ἑτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·
ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὔ τι περιπλομένας ἐνόησε.
ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίη πεπότητο.
αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην
δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε
θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. τὴν δ' ἀνιοῦσαν
Χαλκιόπη περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
ἡ δὲ παλιντροπίῃσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένῃ λελίητο.
ἷζε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντῆρος ἔνερθε,
λέχρις ἐρεισαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
ὑγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
οἷον ἑῇ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.
Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἑτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
ἐν χώρῃ, ὅθι τούςγε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
ὦρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα,
ἡρώων ἐς ὅμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
αὐτὰρ ὃ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δήνεα κούρης,
δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἰόθεν οἶος ἑταίρων
Ἴδας ἧστ' ἀπάνευθε δακὼν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
γηθόσυνοι, τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτὸς,
εὔκηλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
πέμπον ἐς Αἰήτην ἰέναι, σπόρον αἰτήσοντας
ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηΐφιλον Τελαμῶνα,

σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, υἷα κλυτὸν Ἑρμείαο.
βὰν δ' ἴμεν, οὐδ' ἁλίωσαν ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰοῦσι
κρείων Αἰήτης χαλεποὺς ἐς ἄεθλον ὀδόντας
Ἀονίοιο δράκοντος, ὃν Ὠγυγίῃ ἐνὶ Θήβῃ
Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανε,
πέφνεν, Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίουρον ἐόντα,
ἔνθα καὶ ἐννάσθη, πομπῇ βοὸς, ἥν οἱ Ἀπόλλων
ὤπασε μαντοσύνῃσι προηγήτειραν ὁδοῖο.
τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς, ὑπὲκ γενύων ἐλάσασα,
Αἰήτῃ πόρε δῶρον ὁμῶς, αὐτῷ τε φονῆϊ.
καί ῥ' ὁ μὲν Ἀονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισι
Κάδμος Ἀγηνορίδης ἐπὶ γηγενῆ εἵσατο λαὸν,
Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
τοὺς δὲ τότ' Αἰήτης ἔπορε μετὰ νῆα φέρεσθαι
προφρονέως, ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐσσατο πείρατ' ἀέθλου
ἐξανύσειν, εἰ καί περ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ βάλοιτο.
 Ἠέλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
ἑσπέριος, νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπήων·
Νὺξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ἔπι ζυγά· τοὶ δὲ χαμεύνας
ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσων
αὐτίκ' ἐπεί ῥ' Ἑλίκης εὐφεγγέες ἀστέρες ἄρκτου
ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθὴρ,
βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος, ἠΰτε τις φὼρ,
σὺν πᾶσι χρήεσσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἕκαστα
ἠμάτιος· θῆλυν μὲν ὄϊν, γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης
Ἄργος ἰὼν ἤνεικε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἕλε νηός.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπεύδιος εἱαμενῇσιν,
ἔνθ' ἤτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος
ἕσσατο κυάνεον, τό μέν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Λημνιὰς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημήϊον εὐνῆς.

πηχύϊον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἔνι βόθρον ὀρύξας
νῆσε σχίζας, ἐπὶ δ' ἀρνειοῦ τάμε λαιμὸν,
αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσατο· δαῖε δὲ φιτροὺς,
πῦρ ὑπένερθεν ἱεὶς, ἐπὶ-δὲ μιγάδας χέε λοιβὰς,
Βριμὼ κικλήσκων Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
καί ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' ἀΐουσα
κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
ἱροῖς Αἰσονίδαο· πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο
σμερδαλέοι δρυΐνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες·
στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήνγε
ὀξείῃ ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
πίσεα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Νύμφαι ἑλειονόμοι ποταμηΐδες, αἳ περὶ κείνην
Φάσιδος εἱαμενὴν Ἀμαραντίου εἱλίσσονται.
Αἰσονίδην δ' ἤτοι μὲν ἕλε δέος, ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἑτάροισι
μίκτο κιών· ἤδη δὲ φόως νιφόεντος ὕπερθε
Καυκάσου ἠριγενὴς Ἠὼς βάλεν ἀντέλλουσα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἕεστο
θώρηκα στάδιον, τόν οἱ πόρεν ἐξεναρίξας
σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
χρυσείην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
λαμπομένην, οἷόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
ἠελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.
ἂν δὲ πολύρινον νώμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος
δεινὸν, ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν οὔ κέ τις ἄλλος ὑπέστη
ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
τῆλε παρὲξ, ὅ κεν οἶος ἐναντίβιον πελέμιξε.
τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
βήσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόληος
ἤλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτὸν, ὥς κεν ἀέθλῳ

παρσταίη· σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.
οἷος δ᾽ Ἴσθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
ἅρμασιν ἐμβεβαὼς, ἢ Ταίναρον, ἢ ὅγε Λέρνης
ὕδωρ, ἠὲ κατ᾽ ἄλσος Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο,
καί τε Καλαύρειαν μετὰ δὴ θαμὰ νίσσεται ἵπποις,
πέτρην θ᾽ Αἱμονίην, ἢ δενδρήεντα Γεραιστόν·
τοῖος ἄρ᾽ Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνῃσιν Ἰήσων
φάρμακα μυδήνας, ἠμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν,
ἠδὲ δόρυ βριαρὸν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
πείρησαν τευχέων βεβιημένοι, οὐδ᾽ ἐδύναντο
κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γέ που, ἀλλὰ μάλ᾽ αὔτως
ἀαγὲς κρατερῇσιν ἐνεσκλήκει παλάμῃσιν.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας
κόψε παρ᾽ οὐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἆλτο δ᾽ ἀκωκὴ,
ῥαιστὴρ ἄκμονος ὥστε, παλιντυπές· οἱ δ᾽ ὁμάδησαν
γηθόσυνοι ἥρωες ἐπ᾽ ἐλπωρῇσιν ἀέθλου.
καὶ δ᾽ αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δῦ δέ μιν ἀλκὴ
σμερδαλέη, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἱ δ᾽ ἑκάτερθε
χεῖρες ἐπεῤῥώσαντο περὶ σθένεϊ σφριγόωσαι.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
σκαρθμῷ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὕπερθε
κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ᾽ οὔασιν αὐχέν᾽ ἀείρει·
τοῖος ἄρ᾽ Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυίων.
πολλὰ δ᾽ ἄρ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἴχνος ἔπαλλεν,
ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ᾽ ἐνὶ χερσὶ τινάσσων.
φαίης κε ζοφεροῖο κατ᾽ αἰθέρος ἀΐσσουσαν
χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων, ὅτ᾽ ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
μέλλον· ἀτὰρ κληῗσιν ἐπισχερὼ ἱδρυνθέντες
ῥίμφα μάλ᾽ ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.

τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
ὅσσον τ᾽ ἐκ βαλβῖδος ἐπήβολος ἅρματι νύσσα
γίγνεται, ὁππότ᾽ ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
τέτμον δ᾽ Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων,
τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισι,
τὸν δ᾽ αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο.
Αἰσονίδης δ᾽, ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
δή ῥα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν᾽ ἐς ἄεθλον,
νηὸς ἀποπροθορών· ἅμυδις δ᾽ ἕλε παμφανόωσαν
χαλκείην πήληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων,
καὶ ξίφος ἀμφ᾽ ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
εἴκελος, ἄλλα δέ που χρυσάορι Ἀπόλλωνι.
παπτήνας δ᾽ ἀνὰ νειὸν, ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
αὐτόγυόν τ᾽ ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
χρίμψε δ᾽ ἔπειτα κιὼν, παρὰ δ᾽ ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
ὀρθὸν ἐπ᾽ οὐριάχῳ, κυνέην δ᾽ ἀποκάτθετ᾽ ἐρείσας.
βῆ δ᾽ αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
ἴχνια μαστεύων· οἱ δ᾽ ἔκποθεν ἀφράστοιο
κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
καρτερὰ, λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῷ,
ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο, πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
ἔδδεισαν δ᾽ ἥρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τούσγε,
εὖ διαβὰς, ἐπιόντας, ἅτε σπιλὰς εἰν ἁλὶ πέτρη
μίμνει ἀπειρεσίῃσι δονεύμενα κύματ᾽ ἀέλλαις.
πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
οὐδ᾽ ἄρα μιν τυτθόν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐνὶ τρητοῖσιν ἐΰρινοι χοάνοισι
φῦσαι χαλκήων ὁτὲ μέν τ᾽ ἀναμορμύρουσι,
πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὁτ᾽ αὖ λήγουσιν ἀΰτμῆς,
δεινὸς δ᾽ ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὁππότ᾽ ἀΐξῃ

νειόθεν· ὥς ἄρα τώγε θοὴν φλόγα φυσιόωντες
ἐκ στομάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δήϊον αἶθος
βάλλεν ἅτε στεροπή· κούρης δέ ἑ φάρμακ' ἔρυτο.
καί ῥ' ὅγε δεξιτεροῖο κέρας βοὸς ἄκρον ἐρύσσας
εἷλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρ' ἐπέλασσε
ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλὰξ,
ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὧς δὲ καὶ ἄλλον
ἔσφαλε γνὺξ ἐπιόντα, μιῇ βεβολημένον ὁρμῇ.
εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
τῇ καὶ τῇ βεβαὼς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶθαρ ἐλυσθείς.
θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν,
ἀγχίμολον ζυγά οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
αὐτὰρ ὅγ' εὖ ἐνέδησε λόφοις· μεσσηγὺ δ' ἀείρας
χάλκεον ἱστοβοῆα, θοῇ συνάρασσε κορώνῃ
ζεύγληθεν. καὶ τὼ μὲν ὑπ' ἐκ πυρὸς ἂψ ἐπὶ νῆα
χαζέσθην. ὁ δ' ἄρ' αὖτις ἑλὼν σάκος ἄνθετο νώτῳ
ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
πήληκα βριαρὴν, δόρυ τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσας
ἐργατίνης ὥς τίς τε Πελασγίδι νύσσεν ἀκαίνῃ
οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.
οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
λάβρον ἐπιπνείοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ,
ἠΰτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὕς τε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαῖφος ἁλίπλοοι ἐστείλαντο.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
ἤϊσαν· ὀκριόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω,
σχιζομένη ταύρων τε βίῃ κρατερῷ τ' ἀροτῆρι.
δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὦλκας ἀρότρου
βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθέες· εἵπετο δ' αὐτὸς

βαθμὸν ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδί· τῆλε δ᾽ ἑεῖο
βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειε
Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς· οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπιπρὸ
χαλκείης χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργατίναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἱκέσθαι,
τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὑπ᾽ ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
τετράγυός περ ἐοῦσα· βοῶν τ᾽ ἀπελύετ᾽ ἄροτρα.
καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι·
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἂψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ᾽ ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὔλακας. ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ᾽ ἐκ ποταμοῖο ῥοάων,
αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέῃ, σβέσεν ὕδατι δίψαν·
γνάμψε δὲ γούνατ᾽ ἐλαφρὰ, μέγαν δ᾽ ἐνεπλήσατο θυμὸν
ἀλκῆς, μαιμώων συῒ εἴκελος, ὅς ῥά τ᾽ ὀδόντας
θήγει θηρευτῇσιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
οἱ δ᾽ ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
Γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσι,
δούρασί τ᾽ ἀμφιγύοις, κορύθεσσί τε λαμπομένῃσιν
Αρηος τέμενος φθισιμβρότου· ἵκετο δ᾽ αἴγλη
νειόθεν Οὔλυμπόνδε δι᾽ ἠέρος ἀστράπτουσα.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
ἂψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀῆται
λυγαίῃ ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ᾽ ἀθρόα πάντ᾽ ἐφαάνθη
τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὣς ἄρα τοίγε
λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἰήσων
μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων·
λάζετο δ᾽ ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
δεινὸν Ἐνυαλίου σόλον Ἄρεος· οὔ κέ μιν ἄνδρες

αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ὑπὸ τυτθὸν ἄειραν.
τόν ῥ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσοις
ἀΐξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἑὸν σάκος ἕζετο λάθρη
θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε πόντος
ἴαχεν ὀξείῃσιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσι·
τὸν δ' ἕλεν ἀμφασίη ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
Αἰήτην. οἱ δ', ὥστε θοοὶ κύνες, ἀμφιθορόντες,
ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
μητέρα πίπτον ἑοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἠΰτε πεῦκαι
ἢ δρύες, ἅς τ' ἀνέμοιο καταΐκες δονέουσιν.
οἷος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστὴρ,
ὁλκὸν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἵ μιν ἴδωνται
μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἠέρος ἀΐξαντα·
τοῖος ἄρ' Αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσι.
γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὖτα δὲ μίγδην
ἀμώων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἠέρα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρις
ὤμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἑστηῶτας·
τοὺς δ', ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.
ὡς δ' ὁπότ', ἀμφ' οὔροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο,
δείσας γειομόρος μή οἱ προτάμωνται ἀρούρας,
ἅρπην εὐκαμπῆ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπὼς,
ὠμὸν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐδὲ βολῇσι
μίμνει ἐς ὡραίην τερσήμεναι ἠελίοιο·
ὣς τότε Γηγενέων κεῖρε στάχυν· αἵματι δ' ὁλκοὶ
ἠΰτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσι.
πίπτον δ', οἱ μὲν ὀκλὰξ, τετρηχότα βῶλον ὀδοῦσι
λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ', ἔμπαλιν· οἱ δ', ἐπ' ἀγοστῷ
καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἴχνος ἀεῖραι,
ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἠέρα, τόσσον ἔραζε
βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασιν ἠρήρειντο.

ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος,
φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε,
κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἱκάνει
κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὣς τότ' ἄνακτος
Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνίαι.
ἤϊε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις,
πορφύρων, ᾗ κέ σφι θοώτερον ἀντιόῳτο.
ἦμαρ ἔδυ, καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεὰ, καὶ δήνεα κούρης
Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἦ γὰρ ἔμοιγε
ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἑλίσσεται, ὁρμαίνοντι,
ἠέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἢ τό γ' ἐνίσπω
φύζαν ἀεικελίην, ᾗ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
Ητοι ὁ μὲν δήμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάασκεν
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις, στυγερῷ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλῳ
Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
θυγατέρων τάδε νόσφιν ἑῶν τελέεσθαι ἐώλπει.
Τῇ δ' ἀλεγεινότατον κραδίῃ φόβον ἔμβαλεν Ηρη.
τρέσσεν δ', ἠΰτε τις κούφη κεμὰς, ἥν τε βαθείης
τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
αὐτίκα γὰρ νημερτὲς ὀΐσσατο, μή μιν ἀρωγὴν
ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπιΐστορας· ἐν δέ οἱ ὄσσε
πλῆντο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκουαί.
πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουρὶξ
ἑλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσατ' ἀνίῃ.
καί νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπὲρ μόρον ὤλετο κούρη,
φάρμακα πασσαμένη, Ηρης δ' ἁλίωσε μενοινὰς,
εἰ μή μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι

ὦρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ἰάνθη· μετὰ δ' ἥγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπων
φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
κύσσε δ' ἑόν τε λέχος, καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθε
σταθμοὺς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο, χερσί τε μακρὸν
ῥηξαμένη πλόκαμον, θαλάμῳ μνημήϊα μητρὶ
κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ.
« Τόνδε τοὶ ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιποῦσα,
„ μῆτερ ἐμὴ, χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούσῃ·
„ χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος. αἴθε σε πόντος,
„ ξεῖνε, διέῤῥαισε, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
οἵη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
ληϊὰς, ἥν τε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπείρηται καμάτοιο,
ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης, καὶ δούλια ἔργα
εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
τοίη ἄρ' ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
ὠκείαις ἄψοῤῥοι ἀναθρώσκοντες ἀοιδαῖς.
γυμνοῖσι δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θέεν οἴμους,
λαιῇ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
στειλαμένη καὶ καλὰ παρήϊα, δεξιτερῇ δὲ
ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀερτάζουσα χιτῶνος.
καρπαλίμως δ' ἀΐδηλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
ἄστεος εὐρυχόροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
τήνδε φυλακτήρων, λάθε δὲ σφέας ὁρμηθεῖσα.
ἔνθεν ἴμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ ἄϊδρις
ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφί τε νεκροὺς,
ἀμφί τε δυσπαλέας ῥίζας χθονὸς, οἷα γυναῖκες
φαρμακίδες· τρομερῷ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περάτηθεν

φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχήρατο Μήνη
ἁρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ᾗσιν ἔειπεν.
“ Οὐκ ἄρ᾽ ἐγὼ μούνη κατὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
„ οὐδ᾽ οἴη καλῷ περιδαίομαι Ενδυμίωνι·
„ ἦ θαμὰ δὴ καὶ σῇσι, κύον, δολίῃσιν ἀοιδαῖς
„ μνησαμένη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
„ φαρμάσσῃς εὔκηλος, ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
„ νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
„ δῶκε δ᾽ ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
„ δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ᾽ ἔρχεο, τέτλαθι δ᾽ ἔμπης,
„ καὶ πινυτή περ ἐοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τὴν δ᾽ αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσαν.
ἀσπασίως δ᾽ ὄχθῃσιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, ὅ ῥά τ᾽ ἀέθλου
παννύχιοι ἥρωες ἐϋφροσύνῃσιν ἔδαιον.
ὀξείῃ δ᾽ ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
ὁπλότατον Φρίξοιο περαιόθεν ἤπυε παίδων,
Φρόντιν· ὁ δὲ ξὺν ἑοῖσι κασιγνήτοις ὄπα κούρης
αὐτῷ τ᾽ Αἰσονίδῃ τεκμήρατο· σῖγα δ᾽ ἑταῖροι
θάμβεον, εὖτ᾽ ἐνόησαν ὅ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦε.
τρὶς μὲν ἀνήϋσε, τρὶς δ᾽, ὀτρύνοντος ὁμίλου,
Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ᾽ ἄρα τείως
ἥρωες μετὰ τήνγε θοοῖς ἐλάασκον ἐρετμοῖς.
οὔ πω πείσματα νηὸς ἐπ᾽ ἠπείροιο περαίης
βάλλον, ὁ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἧκεν Ἰήσων
ὑψοῦ ἀπ᾽ ἰκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Αργος,
υἷε δύω Φρίξου, χαμάδις θόρον· ἡ δ᾽ ἄρα τούς γε,
γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη, προσέειπεν.
“ Εκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὣς δὲ καὶ αὐτοὺς
„ ὑμέας, Αἰήταο, πρὸ γάρ τ᾽ ἀναφανδὰ τέτυκται
„ πάντα μάλ᾽, οὐδέ τι μῆχος ἱκάνεται. ἀλλ᾽ ἐνὶ νηῒ
„ φεύγωμεν, πρὶν τόν γε θοῶν ἐπιβήμεναι ἵππων.

,,δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
,,φρουρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,
,,ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπιΐστορας, οὕς μοι ὑπέστης,
,,ποίησαι· μηδ' ἔνθεν ἑκαστέρω ὁρμηθεῖσαν
,,χήτεϊ κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.
Ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
γήθεον· αἶψα δέ μιν περὶ γούνασι πεπτηυῖαν
ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο, θάρσυνέν τε·
"Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὅρκιος ἔστω,
,,Ἥρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἦ μὲν ἐμοῖσι
,,κουριδίην σὲ δόμοισιν ἔνι θήσεσθαι ἄκοιτιν,
,,εὖτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκώμεθα νοστήσαντες.
Ὣς ηὔδα, καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χειρὶ
δεξιτερήν· ἡ δέ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδὸν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ
κῶας ἑλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.
ἔνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
εἰς γάρ μιν βήσαντες, ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτῃσιν
ἦεν ἀριστήων· ἡ δ' ἔμπαλιν ἀΐσσουσα
γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἰήσων
θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.
Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλοντο
ἀγρόται, οἵ τε κύνεσσι πεποιθότες οὔ ποτε νύκτα
ἄγχαυρον κνώσσουσιν, ἀλευόμενοι φάος ἠοῦς,
μὴ πρὶν ἀμαλδύνῃ θηρῶν στίβον, ἠδὲ καὶ ὀδμὴν
θηρείην, λευκῇσιν ἐνισκίμψασα βολῇσι·
τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναὶ, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψε,
νώτοισι φορέων Μινυήϊον υἷ' Ἀθάμαντος.
ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλε βωμοῖο θέμεθλα,

ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διΐ Φυξίῳ εἵσατο Φρίξος,
ῥέζων κεῖνο τέρας παγχρύσεον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείης πρόφρων ξυμβλήμενος. ἔνθ' ἄρα τούς γε
Ἄργου φραδμοσύνῃσιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
τὼ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένω, ᾗ ἔπι κῶας
βέβλητο, νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἀνιόντος
ἠελίου φλογερῇσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀντικρὺ περιμήκεα τείνατο δειρὴν
ὀξὺς ἀΰπνοισι προϊδὼν ὄφις ὀφθαλμοῖσι
νισσομένους, ῥοίζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἠϊόνες ποταμοῖο, καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.
ἔκλυον οἳ καὶ πολλὸν ἑκὰς Τιτηνίδος Αἴης
Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο, παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,
ὅς τ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμφω
Καυκασίην ἅλαδ' εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι προχέουσι.
δείματι δ' ἐξέγροντο λεχωΐδες, ἀμφὶ δὲ παισὶ
νηπιάχοις, οἵτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
ῥοίζῳ παλλομένοις, χεῖρας βάλον ἀσχαλόωσαι.
ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσαι
καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἱλίσσονται,
ἄλλη δ' αἶψ' ἑτέρη ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανιοῦσα·
ὣς τότ' ἐκεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιζε
ῥυμβόνας ἀζαλέῃσιν ἐπηρεφέας φολίδεσσι.
τοῖο δ' ἑλισσομένοιο κατ' ὄμματος εἴσατο κούρη,
ὕπνον ἀοσσητῆρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
ἡδείῃ ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὖε δ' ἄνασσαν
νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
εἵπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος. αὐτὰρ ὅ γ' ἤδη
οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν

γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν ἀείρας
ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
ἡ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῷ,
βάπτουσ᾽ ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ᾽ ἀοιδαῖς,
ῥαῖνε κατ᾽ ὀφθαλμῶν· περί τ᾽ ἀμφί τε νήριτος ὀδμὴ
φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ᾽ αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
θῆκεν ἐρεισάμενος· τὰ δ᾽ ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
κύκλα πολυπρέμνοιο διὲξ ὕλης τετάνυστο.
ἔνθα δ᾽ ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἴνυτο κῶας,
κούρης κεκλομένης· ἡ δ᾽ ἔμπεδον ἑστηυῖα
φαρμάκῳ ἔψηχε θηρὸς κάρη, εἰσόκε δή μιν
αὐτὸς ἑὴν ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἰήσων
ἤνωγε, λεῖπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρηος.
ὡς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην
ὑψόθεν ἐξανέχουσαν ὑπωρόφιος θαλάμοιο
λεπταλέῳ ἑανῷ ὑποΐσχεται· ἐν δέ οἱ ἦτορ
χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὣς τότ᾽ Ἰήσων
γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσί·
καί οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρειάσιν ἠδὲ μετώπῳ
μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἴκελον ἶζεν ἔρευθος.
ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἤνιος, ἢ ἐλάφοιο
γίγνεται, ἥν τ᾽ ἀγρῶσται ἀχαιϊνέην καλέουσι,
τόσσον ἔην πάντῃ χρύσεον ἐφύπερθεν ἄωτον.
βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἤλιθα δὲ χθὼν
αἰὲν ὑπὸ προ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.
ἤϊε δ᾽ ἄλλοτε μὲν λαιῷ ἐπιειμένος ὤμῳ
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκὲς, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
εἴλει ἀφασσόμενος· πέρι γὰρ δίεν, ὄφρα ἑ μή τις
ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.

Ἠὼς μέν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὅμιλον
ἷξον· ἐθάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
λαμπόμενον, στεροπῇ ἴκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
ψαῦσαι ἐελδόμενος, δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Αἰσονίδης δ' αὐτοὺς μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἔπι φᾶρος
κάββαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἐνεείσατο κούρην
ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπε.
"Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.
„ἤδη γὰρ χρειώ, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
„ναυτιλίην ἔτλημεν, ὀϊζύϊ μοχθίζοντες,
„εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
„τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
„κουριδίην· ἀτὰρ ὔμμες, Ἀχαιΐδος οἷά τε πάσης
„αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν,
„σώετε. δὴ γάρ που μάλ' ὀΐομαι εἶσιν ἐρύξων
„Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ' ἴμεν ἐκ ποταμοῖο.
„ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς, ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ
„ἑζόμενος, πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
„ἀσπίδας ἡμίσεες, δηΐων θοὸν ἔχμα βολάων,
„προσχόμενοι, νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν ἐνὶ χερσὶ
„παῖδας ἑοὺς, πάτρην τε φίλην, γεραρούς τε τοκῆας
„ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ
„ἠὲ κατηφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.
Ὡς φάτο, δῦνέ τε τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχησαν
θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
σπασσάμενος, πρυμναῖα νεὼς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι
Ἀγκαίῳ παρέβασκεν· ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηῦς,
σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
Ηδη δ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσί τε Κόλχοις
Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργ' ἐτέτυκτο.
ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν, ὅσσα τε πόντου

κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο;
ὣς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
κλαγγῇ μαιμώοντες· ὁ δ' εὐτύκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὕς οἱ ὄπασσεν
Ἠέλιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
σκαιῇ μέν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν ἀείρων,
τῇ δ' ἑτέρῃ πεύκην περιμήκεα· πὰρ δέ οἱ ἔγχος
ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. ἡνία δ' ἵππων
γέντο χεροῖν Ἄψυρτος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε
νηῦς ἤδη, κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτῃσι,
καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥεέθρῳ.
αὐτὰρ ἄναξ ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας ἀείρας,
Ἠέλιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπυε λαῷ·
“Εἰ μή οἱ κούρην αὐτάγρετον, ἢ ἀνὰ γαῖαν,
,,ἢ πλωτῆς εὑρόντες ἔτ' εἰν ἁλὸς οἴδματι νῆα,
,,ἄξουσι, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει, μενεαίνων
,,τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσι,
,,πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἑὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.
Ὣς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἤματι Κόλχοι
νῆάς τ' εἰρύσσαντο, καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
αὐτῷ δ' ἤματι πόντον ἀνήϊον· οὐδέ κε φαίης
τόσσον νηΐτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
ἰλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν.
Οἱ δ' ἀνέμου λαιψηρὰ, θεῆς βουλῇσιν, ἀέντος,
Ἥρης, ὄφρ' ὤκιστα κακὸν Πελίαο δόμοισιν
Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἵκοιτο,
ἠοῖ ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν
Παφλαγόνων ἀκτῇσι, πάροιθ' Ἅλυος ποταμοῖο.
ἢ γάρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν

ἠνώγει Ἑκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυηλὴν
κούρη πορσαίνουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
εἴη, μήτ᾿ ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν ἀείδειν.
ἅζομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἕδος ἐξέτι κείνου,
ὅ ῥα θεᾷ ἥρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
 Αὐτίκα δ᾿ Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ὧλλοι
ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δ᾿ ἐτέτυκτο
πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσε.
 „Νεύμεθ᾿ ἐς Ὀρχομενὸν, τὴν ἔχραεν ὔμμι περῆσαι
„νημερτὴς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.
„ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆες
„πέφραδον, οἳ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.
„οὔπω τείρεα πάντα, τά τ᾿ οὐρανῷ εἱλίσσονται,
„οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
„πευθομένοις· οἶοι δ᾿ ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,
„Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε Σεληναίης ὑδέονται
„ζώειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν· οὐδὲ Πελασγὶς
„χθὼν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
„ἦμος ὅτ᾿ ἠερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
„μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν,
„καὶ ποταμὸς Τρίτωνος ἐΰρροος, ᾧ ὕπο πᾶσα
„ἄρδεται ἠερίη· Διόθεν δέ μιν οὔ ποτε δεύει
„ὄμβρος· ἅλις προχοῇσιν ἀνασταχύουσιν ἄρουραι.
„ἔνθεν δή τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν ὁδεῦσαι
„Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίῃ καὶ κάρτεϊ λαῶν
„σφωϊτέρων, θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ᾿ ἄστη
„νάσσατ᾿ ἐποιχόμενος, τὰ μὲν ἤ ποθι ναιετάουσιν,
„ἠὲ καὶ οὔ· πουλὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
„Αἶά γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον, υἱωνοί τε
„τῶνδ᾿ ἀνδρῶν, οὓς ὅς γε καθίσσατο ναιέμεν Αἶαν,

„οἵ δή τοι γραπτῦς πατέρων ἕθεν εἰρύονται,
„κύρβιας, οἷς ἔνι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
„ὑγρῆς τε, τραφερῆς τε, πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
„ἔστι δέ τις ποταμὸς, ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο,
„εὐρύς τε, προβαθύς τε, καὶ ὁλκάδι νηῒ περῆσαι·
„Ἴστρον μιν καλέοντες ἑκὰς διετεκμήραντο·
„ὃς δή τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνετ᾽ ἄρουραν,
„εἷς οἶος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιὰς Βορέαο
„Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν.
„ἀλλ᾽ ὁπόταν Θρῃκῶν Σκυθέων τ᾽ ἐπιβήσεται οὔρους,
„ἔνθα διχῆ τὸ μὲν ἔνθα μετ᾽ Ἰονίην ἅλα βάλλει
„τῇδ᾽ ὕδωρ, τὸ δ᾽ ὄπισθε βαθὺν διὰ κόλπον ἵησι
„σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
„γαίῃ ὃς ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἐτεὸν δὴ
„γαίης ὑμετέρης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τοῖσι δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες,
στέλλεσθαι τήνδ᾽ οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὁλκὸς ἐτύχθη
οὐρανίης ἀκτῖνος, ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ἦε.
γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ᾽ αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοντο,
οὔρεα Παφλαγόνων θηεύμενοι. οὐδὲ Κάραμβιν
γνάμψαν, ἐπεὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἴγλη
μεῖνεν, ἕως Ἴστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.
Κόλχοι δ᾽ αὖτ᾽ ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο δι᾽ ἐκ πέτρας ἐπέρησαν·
ἄλλοι δ᾽ αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασσεν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πεῖρε λιασθείς.
τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.
Ἴστρῳ γάρ τις νῆσος ἐέργεται οὔνομα Πεύκη,
τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,

στεινὸν δ' αὔτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇδε διαπρὸ
Αψυρτος Κόλχοι τε θοώτερον ὡρμήθησαν·
οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. εἰαμενῇσι δ' ἐν ἄσπετα πώεα λεῖπον
ποιμένες ἄγραυλοι, νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
ὀσσόμενοι πόντου μεγακήτεος ἐξανιόντας.
οὐ γάρ πω ἁλίας γε πάρος ποτὲ νῆας ἴδοντο,
οὔτ' οὖν Θρήϊξι μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυνοι,
οὔτ' οὖν Γραυκένιοι, οὔθ' οἱ περὶ Λαύριον ἤδη
Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ τἄγγουρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἐόντα
Αγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο,
ᾧ πέρι δὴ σχίζων Ιστρος ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα
βάλλει ἁλὸς, πεδίον τε τὸ Λαύριον ἠμείψαντο,
δή ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἅλαδ' ἐκπρομολόντες,
πάντη, μή σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.
οἱ δ' ὄπιθεν ποταμοῖο κάτηλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν
δοιὰς Αρτέμιδος Βρυγηΐδας ἀγχόθι νήσους.
τῶν ἤτοι ἑτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἑτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Αψύρτοιο,
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολλῶν λίπον ἔνδοθι νήσους
αὔτως, ἁζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι,
στεινόμεναι Κόλχοισι, πόρους εἴρυντο θαλάσσης.
ὣς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπον ἀγχόθι νήσους
μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης.
  Ενθα κε λευγαλέῃ Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
παυρότεροι πλεόνεσσιν ὑπείκαθον· ἀλλὰ πάροιθε
συνθεσίας, μέγα νεῖκος ἀλευόμενοι, ἐτάμοντο.
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,

ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὔτως ἀέκοντος ἀπηύρων·
αὐτὰρ Μήδειαν, τόδε γὰρ πέλεν ἀμφήριστον,
παρθέσθαι κούρῃ Λητωΐδι νόσφιν ὁμίλου,
εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστούχων βασιλήων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρειὼ δόμον αὖτις ἱκάνειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσιν ἕπεσθαι.
Ἔνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη,
δή ῥά μιν ὀξεῖαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνίαι
νωλεμές· αἶψα δὲ νόσφιν Ἰήσονα μοῦνον ἑταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὄφρ' ἐλίασθεν
πολλὸν ἑκὰς, στονόεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.
"Αἰσονίδη, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοινὴν
„ἀμφ' ἐμοί; ἠέ σε πάγχυ λαθιφροσύναις ἐνέηκαν
„ἀγλαΐαι, τῶν δ' οὔ τι μετατρέπῃ, ὅσσ' ἀγόρευες
„χρειοῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἱκεσίοιο
„ὅρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχέσιες βεβάασιν;
„ἧς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον, ἀναιδήτῳ ἰότητι,
„πάτρην τε, κλέα τε μεγάρων, αὐτούς τε τοκῆας
„νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ' οἴη
„λυγρῇσι κατὰ πόντον ἅμ' ἀλκυόνεσσι φορεῦμαι,
„σῶν ἕνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφί τε βουσὶν,
„ἀμφί τε Γηγενέεσσιν, ἀναπλήσειας ἀέθλους.
„ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὔμμιν ἐτύχθη,
„εἷλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ' οὐλοὸν αἶσχος ἔχευα
„θηλυτέραις. τῷ φημὶ τεὴ κούρη τε, δάμαρ τε,
„αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἕπεσθαι.
„πάντῃ νυν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδ' ἐμὲ μούνην
„σεῖο λίπῃς ἀπάνευθεν, ἐποιχόμενος βασιλῆας.
„ἀλλ' αὔτως εἴρυσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω,
„καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σύ γ' ἔπειτα
„φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμὸν ἀμῆσαι,

„ὄφρ' ἐπὶ ἦρα φέρωμαι ἐοικότα μαργοσύνῃσι.
„σχέτλιε, εἴ κεν δή με κασιγνήτοιο δικάσσῃ
„ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
„ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἵξομαι ὄμματα πατρός;
„ἠὲ μάλ' εὐκλειής; τίνα δ' οὐ τίσιν, ἠὲ βαρεῖαν
„ἄτην οὐ σμυγερῶς, δεινῶν ὕπερ οἷα ἔοργα,
„ὀτλήσω; οὔ κεν θυμηδέα νόστον ἕλοιο.
„μὴ τόγε παμβασίλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
„ᾗ ἐπικυδιάεις. μνήσαιο δέ κέν ποτ' ἐμεῖο,
„στρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἶσον ὀνείροις
„οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. ἐκ δέ τε πάτρης
„αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ἐριννύες· οἷα καὶ αὐτὴ
„σῇ πάθον ἀτροπίῃ. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
„ἐν γαίῃ πεσέειν. μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὅρκον,
„νηλεές· ἀλλ' οὔ θήν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
„δὴν ἔσσεσθ' εὔκηλοι ἕκητί γε συνθεσιάων.
Ὣς φάτ' ἀναζείουσα βαρὺν χόλον· ἵετο δ' ἥ γε
νῆα καταφλέξαι, διά τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι,
ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῷ πυρί. τοῖα δ' Ἰήσων
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδείσας προσέειπεν.
“Ἴσχεο, δαιμονίη· τὰ μὲν ἁνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
„ἀλλά τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος,
„ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδηεν
„εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
„Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ,
„οἷά τε ληϊσθεῖσαν, ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιτο.
„αὐτοὶ δὲ στυγερῷ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
„μίξαντες δαΐ χεῖρας· ὅπου καὶ ῥίγιον ἄλγος
„ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἕλωρ κείνοισι λίποιμεν.
„ἥδε δὲ συνθεσίη κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην
„βήσομεν. οὐδ' ἂν ὁμῶς περιναιέται εἰσαΐοντες
„Κόλχοις ἦρα φέροιεν ὑπὲρ σέο, νόσφιν ἄνακτος,

„ὅς τοι ἀοσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
„καὶ δ᾽ ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξαιμι πτολεμίζειν
„ἀντιβίην, ὅτε μή με διατμήξωσι νέεσθαι.
Ἴσκεν ὑποσαίνων· ἡ δ᾽ οὐλοὸν ἔκφατο μῦθον.
“Φράζεό νυν. χρειὼ γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ᾽ ἔργοις
„καὶ τόδε μητιάασθαι, ἐπεὶ τοπρῶτον ἀάσθην
„ἀμπλακίῃ, θεόθεν δὲ κακὰς ἤνυσσα μενοινάς.
„τύνη μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξεο δούρατα Κόλχων·
„αὐτὰρ ἐγὼ κεῖνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἱκέσθαι
„μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάζεο δώροις·
„εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
„οἰόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
„ἔνθ᾽ εἴ τοι τόδε γ᾽ ἔργον ἐφανδάνει, οὔ τι μεγαίρω,
„κτεῖνέ τε, καὶ Κόλχοισιν ἀείρεο δηϊοτῆτα.
Ὣς τώ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο
Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
πορφύρεον. τὸν μέν ῥα Διωνύσῳ κάμον αὐταὶ
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὃ παιδὶ
δῶκε Θόαντι μεταῦτις· ὁ δ᾽ αὖ λίπεν Ὑψιπυλείῃ·
ἡ δ᾽ ἔπορ᾽ Αἰσονίδῃ πολέσι μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. οὔ μιν ἀφάσσων,
οὔτε κεν εἰσορόων, γλυκὺν ἵμερον ἐμπλήσειας.
τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίη ὀδμὴ πέλεν, ἐξέτι κείνου,
ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσήϊος ἐγκατέλεκτο
ἀκροχάλιξ οἴνῳ καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπὼς
στήθεα παρθενικῆς Μινωΐδος, ἥν ποτε Θησεὺς
Κνωσσόθεν ἑσπομένην Δίῃ ἐνικάλλιπε νήσῳ·
ἡ δέ γε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
θελγέμεν, εὖτ᾽ ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται
συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
ἐλθέμεν, ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἑλοῦσα

χρύσειον μέγα κῶας, ὑπότροπος αὖτις ὀπίσσω
βαίη ἐς Αἰήταο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάγκῃ
υἱῆες Φρίξοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
τοῖα παραιφαμένη, θελκτήρια φάρμακ᾽ ἔπασσεν
αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τά κεν καὶ ἄπωθεν ἐόντα
ἄγριον ἠλιβάτοιο κατ᾽ οὔρεος ἤγαγε θῆρα.
Σχέτλι᾽ Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισιν,
ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ᾽ ἔριδες, στοναχαί τε, γόοι τε,
ἄλγεά τ᾽ ἄλλ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασι·
δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο, δαῖμον, ἀερθείς,
οἷος Μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἧμιν ἐπισχερὼ ἦεν ἀοιδῆς.
Ἦμος ὅτ᾽ Ἀρτέμιδος νήσῳ ἔνι τήν γ᾽ ἐλίποντο
συνθεσίῃ, τοί μέν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ᾽ ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
δέγμενος Ἄψυρτόν τε, καὶ οὓς ἐξαῦτις ἑταίρους.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεὶς
καρπαλίμως ᾗ νηῒ διὲξ ἁλὸς οἶδμα περήσας,
νύχθ᾽ ὑπὸ λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου·
οἷος δ᾽ ἀντικρὺ μετιὼν πειρήσατο μύθοις
εἷο κασιγνήτης, (ἀταλὸς πάϊς οἷα χαράδρης
χειμερίης, ἣν οὐδὲ δι᾽ αἰζηοὶ περόωσιν)
εἴκε δόλον ξείνοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
καὶ τὼ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκα δ᾽ Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξᾶλτο λόχοιο,
γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμῃ ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
ἔμπαλιν ὄμματ᾽ ἔνεικε, καλυψαμένη ὀθόνῃσι,
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
τὸν δ᾽ ὅ γε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,
πλῆξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὅν ποτ᾽ ἔδειμαν
Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναιέται ἀντιπέρηθεν.

τοῦ δ' γ' ἐνὶ προδόμῳ γνὺξ ἤριπε· λοίσθια δ' ἥρως
θυμὸν ἀναπνείων χερσὶ μέλαν ἀμφοτέρῃσιν
αἷμα κατ' ὠτειλὴν ὑποΐσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
ἀργυφέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηνεν.
ὀξὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν οἷον ἔρεξαν
ὄμματι νηλειὴς ὀλοφώϊον ἔργον Ερινύς.
ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,
ἣ θέμις αὐθέντῃσι δολοκτασίας ἱλάεσθαι.
ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψε νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κείαται ὀστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Αψυρτεῦσιν.
Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιοῦσιν ἄειρε,
Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς ἑὴν παρὰ νῆα βάλοντο
ἥρωες· Κόλχων δ' ὄλεκον στόλον, ἠΰτε κίρκοι
φῦλα πελειάων, ἠὲ μέγα πῶϋ λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὅμιλον,
πῦρ ἅτε, δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὀψὲ δ' Ἰήσων
ἤντησε, μεμαὼς ἐπαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἤδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
ἔνθα δὲ ναυτιλίης πυκινὴν πέρι μητιάασκον
ἑζόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
"Ηδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
„εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον, ᾧ ῥ' ἐπέχουσι
„δήϊοι· ἠῶθεν γὰρ ἐσαθρήσαντας ἕκαστα
„ἔλπομαι οὐχ ἕνα μῦθον, ὅ τις προτέρωσε δίεσθαι
„ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος
„εὔνιδες, ἀργαλέῃσι διχοστασίῃς κεδόωνται.
„ῥηϊδίη δέ κεν ἄμμι, κεδασθέντων δίχα λαῶν,
„ἥδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.

Ὡς ἔφατ᾽· ἤνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
ῥίμφα δὲ νηῒ ἐπιβάντες ἐπερρώοντ᾽ ἐλάτῃσι
νωλεμὲς, ὄφρ᾽ ἱερὴν Ηλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο,
ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ηριδανοῖο.
Κόλχοι δ᾽, ὁππότ᾽ ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
ἤτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
Αργὼ καὶ Μινύας Κρονίης ἁλός. ἀλλ᾽ ἀπέρυκεν
Ηρη σμερδαλέῃσι κατ᾽ αἰθέρος ἀστεροπῇσιν.
ὕστατον αὐτοὶ δ᾽ αὖτε Κυταΐδος ἤθεα γαίης
στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
ἔμπεδα δ᾽ ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
οἱ μὲν ἐπ᾽ αὐτάων νήσων ἔβαν, ᾗσιν ἐπέσχον
ἥρωες, ναίουσι δ᾽ ἐπώνυμοι Αψύρτοιο·
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ Ιλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
τύμβος ἵν᾽ Αρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
ἀνδράσιν Εγχελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἐνναίουσιν, ἅπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται,
ἔκτοθεν ἐξότε τούςγε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὁρμηθῆναι.
Ηρωες δ᾽, ὅτε δή σφιν ἐείσατο νόστος ἀπήμων,
δή ῥα τότε προμολόντες, ἐπὶ χθονὶ πείσματ᾽ ἔδησαν
Υλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπροὔχοντο θαμειαὶ,
ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
οὐδέ σφιν, ὡς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μητιάασκον
Υλλῆες· πρὸς δ᾽ αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
μισθὸν ἀειράμενοι τρίποδα μέγαν Απόλλωνος.
δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρέος, ὁππότε Πυθὼ
ἱρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ᾽ ὑπὲρ αὐτῆς
ναυτιλίης· πέπρωτο δ᾽, ὅπῃ χθονὸς ἱδρυνθεῖεν,
μή ποτε τὴν δηΐοισιν ἀναστήσεσθαι ἰοῦσι.
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν κείνῃ ὅδε κεύθεται αἴῃ

ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ὑλληΐδα, πολλὸν ἔνερθεν
οὔδεος, ὥς κεν ἄφαντος ἀεὶ μερόπεσσι πέληται.
οὐ μὲν ἔτι ζώοντα καταυτόθι τέτμον ἄνακτα
Ὕλλον, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
δήμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο
Μάκριν τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
νιψόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἔνθ' ὅ γε κούρην
Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο
Νηϊάδα Μελίτην· ἡ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ὕλλον
δήμῳ Φαιήκων. ὁ μὲν οἰκία Ναυσιθόοιο
τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.
οὐ γὰρ ὅγ' ἡβήσας αὐτῇ ἐνὶ ἔλδετο νήσῳ
ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὀφρύσι Ναυσιθόοιο·
βῆ δ' ἅλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
ἥρως Ναυσίθοος· τόθι δ' εἵσατο, καί μιν ἔπεφνον
Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
Ἀλλὰ, θεαὶ, πῶς τῆσδε παρὲξ ἁλὸς, ἀμφί τε γαῖαν
Αὐσονίην, νήσους τε Λιγυστίδας, αἳ καλέονται
Στοιχάδες, Ἀργῴης περιώσια σήματα νηὸς
νημερτὲς πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
καὶ χρειὼ σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὖραι;
Αὐτόν που μεγαλωστὶ, δεδουπότος Ἀψύρτοιο,
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἷον ἔρεξαν.
Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δήνεσι Κίρκης
αἷμ' ἀπονιψαμένους, πρό τε μυρία πημανθέντας,
νοστήσειν. τὸ μὲν οὔ τις ἀριστήων ἐνόησεν·
ἀλλ' ἔθεον, γαίης Ὑλληΐδος ἐξανιόντες,
τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
ἑξείης πλήθοντο Λιβυρνίδες εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Ἴσσα τε, Δυσκέλαδός τε, καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παραὶ Κέρκυραν ἵκοντο,

ἔνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
ἠΰκομον Κέρκυραν, ἑκὰς Φλιουντίδος αἴης,
ἁρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλῃ
δερκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
τῇ δ' ἔπι καὶ Μελίτην, λιαρῷ περιγηθέες οὔρῳ,
αἰπεινήν τε Κερωσσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἠεροειδέα λεύσσειν
οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια. καὶ τότε βουλὰς
ἀμφ' αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου, ὦρσεν ἀέλλας
ἀντικρὺ, ταῖς αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
νήσου ἔπι κραναῆς Ἠλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνως
ἴαχεν ἀνδρομέῃ ἐνόπῃ μεσσηγὺ θεόντων
αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαΐοντας
φθογγήν τε, Ζηνός τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
ἔννεπεν οὔτε πόρους δολιχῆς ἁλὸς, οὔτε θυέλλας
ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
νηλέα νίψειε· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάασθαι
Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἤνωγε κελεύθους
Αὐσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλὸς, ᾗ ἔνι Κίρκην
δήουσι, Πέρσης τε καὶ Ἠελίοιο θύγατρα.
Ὣς Ἀργὼ ἰάχησεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν,
εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
ἥρωας Μινύας. ἡ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
λαίφεσιν, ἐς τ' ἔβαλον μύχατον ῥόον Ἠριδανοῖο·
ἔνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπεὶς πρὸς στέρνα κεραυνῷ
ἡμιδαὴς Φαέθων πέσεν ἅρματος Ἠελίοιο

λίμνης ἐς προχοὰς πολυβενθέος· ἡ δ' ἔτι νῦν περ
τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνεκήκιεν ἀτμόν.
οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας
οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγὺ
φλογμῷ ἐπιθρώσκει πεποτημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦραι
Ἡλιάδες, ταναῇσιν ἐλιγμέναι αἰγείροισι,
μύρονται κινυρὸν μέλεαι γόον· ἐκ δὲ φαεινὰς
ἠλέκτρου λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε.
αἱ μέν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις ἔπι τερσαίνονται·
εὖτ' ἂν δὲ κλύζῃσι κελαινῆς οἴδματι λίμνης
ἠϊόνας πνοιὴ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
δὴ τότ' ἐς Ἠριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνοντι ῥόῳ. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
ὡς ἄρ' Ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα Λητοΐδαο
συμφέρεται δίναις, ἅ τε μυρία χεῦε πάροιθεν,
ἦμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
χωόμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
δῖα Κορωνὶς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῇς Ἀμύροιο.
καὶ τὰ μὲν ὣς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήϊσται.
τοὺς δ' οὔτε βρώμης ᾕρει πόθος, οὐδὲ ποτοῖο,
οὔτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. ἀλλ' ἄρα τοίγε
ἤματα μὲν στρεύγοντο περὶ βληχρὸν βαρύθοντες
ὀδμῇ λευγαλέῃ, τήν ῥ' ἄσχετον ἐξανίεσκον
τυφομένου Φαέθοντος ἐπιρροαὶ Ἠριδανοῖο·
νυκτὸς δ' αὖ γόον ὀξὺν ὀδυρομένων ἐσάκουον
Ἡλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένῃσιν,
οἷον ἐλαιηραὶ στάγες, ὕδασιν ἐμφορέοντο.
Ἐκ δὲ τόθεν Ροδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσανέβησαν,
ὅστ' εἰς Ἠριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτὸς,

ἔνθεν ἀπορνύμενος, τῇ μέντ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
Ὠκεανοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἅλα βάλλει,
τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, καὶ ἀπείρονα κόλπον,
ἑπτὰ διὰ στομάτων ἵει ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο
λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵ τ' ἀνὰ Κελτῶν
ἤπειρον πέπτανται ἀθέσφαται· ἔνθα κεν οἵ γε
ἄτῃ ἀεικελίῃ πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορρὼξ
κόλπον ἐς Ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἔμελλον
εἰσβαλέειν, τόθεν οὔ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθεν.
ἀλλ' Ἥρη σκοπέλοιο καθ' Ἑρκυνίου ἰάχησεν,
οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν ἀΰτῆς
πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
ἂψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καί ῥ' ἐνόησαν
τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσι.
δηναιοὶ δ' ἀκτὰς ἁλιμυρέας εἰσαφίκοντο,
Ἥρης ἐννεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
καὶ Λιγύων περόωντες ἀδήϊοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
ἠέρα χεῦε θεὰ πάντ' ἤματα νισσομένοισι.
μεσσότατον δ' ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηῒ βαλόντες
Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι, εἵνεκα κούρων
Ζηνός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
ἔμπεδον· οὐδ' οἶον κείνης ἐπίκουροι ἕποντο
ναυτιλίης· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
Στοιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
νῆσον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
ἱδρῶ ἅλις· χροιῇ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
εἴκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῷος ἐπωνυμίην πεφάτισται.
    Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε δι' ἐξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο,
Αὐσονίης ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες·
ἷξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλον. ἐνθάδε Κίρκην

εὗρον ἁλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν.
τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπτοίητο.
αἵματί οἱ θάλαμοί τε καὶ ἕρκεα πάντα δόμοιο
μύρεσθαι δόκεον· φλὸξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν.
οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἵκοιτο·
τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι πορφύρουσαν,
χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἠοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκε.
θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ὠμηστῇσιν,
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄνδρεσσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἠΰτε μῆλα
ἐκ σταθμῶν ἅλις εἶσιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλύος ἐβλάστησε
χθὼν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηραμένους μελέεσσιν,
οὔπω διψαλέῳ μάλ' ὑπ' ἠέρι πιληθεῖσα,
οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἠελίοιο
ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν
συγκρίνας· τὼς οἵ γε φυὴν ἀΐδηλοι ἕποντο.
ἥρωας δ' ἕλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστος
Κίρκης εἴς τε φυὴν, εἴς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
ῥεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δείματα πέμψεν ὀνείρων,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄψοῤῥον ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἅμ' ἕπεσθαι,
χειρὶ καταρέξασα, δολοφροσύνῃσιν ἄνωγεν.
ἔνθ' ἤτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
μίμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
ἄμφω δ' ἑσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔς τ' ἀφίκοντο
Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευσεν
ἥ γε θρόνοις ἕζεσθαι, ἀμηχανέουσα κιόντων.
τὼ δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐφ' ἑστίῃ ἀΐξαντες
ἵζανον, ἥ τε δίκη λυγροῖς ἱκέτῃσι τέτυκται,

ἡ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χείρεσσι μέτωπα,
αὐτὰρ ὁ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πήξας,
ᾧπέρ τ' Αἰήταο πάϊν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὄσσε
ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἱκεσίοιο,
ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
ῥέζε θυηπολίην, οἵῃ τ' ἀπολυμαίνονται
νηλειεῖς ἱκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσι.
πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἥ γε φόνοιο
τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ
πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
τέγγεν, ἐπιτμήγουσα δέρην· αὖτις δὲ καὶ ἄλλοις
μείλισσε χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα
Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιάων.
καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
Νηϊάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
ἡ δ' εἴσω πελάνους μείλικτρά τε νηφαλίῃσι
δαῖεν ἐπ' εὐχωλῇσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
σμερδαλέας παύσειεν Ἐριννύας, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
εὐμειδής τε πέλοιτο καὶ ἤπιος ἀμφοτέροισιν,
εἴτ' οὖν ὀθνείῳ μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιόωσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότ' ἔπειτα
εἷσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισι,
καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἷζεν ἐνωπαδίς. αἶψα δὲ μύθῳ
χρειὼ, ναυτιλίην τε, διακριδὸν ἐξερέεινεν,
ἠδ' ὁπόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν καὶ δώματ' ἰόντες
αὔτως ἱδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ ὀνείρων
μνῆστις ἀεικελίη δῦνε φρένας ὁρμαίνουσαν·
ἵετο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἴδμεναι ὀμφὴν,
αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὔδεος ὄσσε βαλοῦσαν.

πᾶσα γὰρ Ἠελίου γενεὴ ἀρίδηλος ἰδέσθαι
ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
οἷόν τε χρυσέην ἀντώπιον ἵεσαν αἴγλην.
ἡ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένῃ κατέλεξε,
Κολχίδα γῆρυν ἱεῖσα, βαρύφρονος Αἰήταο
κούρη μειλιχίως, ἠμὲν στόλον, ἠδὲ κελεύθους
ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις·
ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἤλιτε βουλαῖς,
ὥς τ' ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς
σὺν παισὶ Φρίξοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνίσπειν
Ἀψύρτου. τὴν δ' οὔ τι νόῳ λάθεν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
μυρομένην ἐλέηρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπε.
„Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
„ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δήν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
„ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἶσι καὶ Ἑλλάδος ἤθεα γαίης
„τισόμενος φόνον υἷος, ὅτ' ἄσχετα ἔργ' ἐτέλεσσας.
„ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλευ ἐμεῖο,
„ἄλλο μὲν οὔ τι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·
„ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,
„ὅντινα τοῦτον ἄϊστον ἀείραο πατρὸς ἄνευθε·
„μηδ' ἐμὲ γουνάσσαιο ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔγωγε
„αἰνήσω βουλάς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλον
ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα, γόον χέεν, ὄφρα μιν ἥρως,
χειρὸς ἐπισχόμενος, μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
δείματι παλλομένην· λεῖπον δ' ἄπο δώματα Κίρκης.
Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλά οἱ Ἶρις
πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας.
αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δοκευέμεν, ὁππότε νῆα
στείχοιεν, τὸ καὶ αὖτις ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.
„Ἶρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμάς,
„εἰδ' ἄγε, λαιψηρῇσι μετοιχομένη πτερύγεσσι,

„δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἁλὸς ἐξανιοῦσαν.
„κείνης γὰρ χρειώ με κιχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
„ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς, ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο
„χάλκειοι στιβαρῇσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
„εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς, εἰσόκεν Ἀργὼ
„τάσγε παρεξελάσῃσιν. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἐλθεῖν,
„Αἴολον, ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
„καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας
„πάντας ἀπολήξειεν ὑπ' ἠέρι, μηδέ τις αὔρη
„τρηχύνοι πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἀήτω,
„ὄφρ' οἵ γ' Ἀλκινόου Φαιήκιδα νῆσον ἵκωνται.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἶρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα
τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα πτερά. δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασι.
πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
Ἥρης ἐννεσίῃς, ὦρσέ τέ μιν εἰς ἓ νέεσθαι.
δεύτερα δ' εἰς Ἥφαιστον ἐδύσατο· παῦσε δὲ τόν γε
ῥίμφα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' ἀϋτμῆς
αἰθαλέοι πρηστῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
Αἴολον Ἱππότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
ἐξ ἁλὸς Οὔλυμπόνδε θεὰν μετεκίαθεν Ἥρην·
ἡ δέ μιν ἆσσον ἑεῖο παρεῖσέ τε, φαῖνέ τε μῦθον.
“Κέκλυθι νῦν, Θέτι δῖα, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐνίσπειν.
„οἶσθα μὲν, ὅσσον ἐμῇσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως
„Αἰσονίδης, οἵ τ' ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἀέθλου,
„οἵως τέ σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτὰς περόωντας
„πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
„κύματά τε σκληρῇσι περιβλύει σπιλάδεσσι.
„νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν, ἠδὲ Χάρυβδιν
„δεινὸν ἐρευγομένην, δέχεται ὁδός. ἀλλά σε γὰρ δὴ

„ἐξέτι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον, ἠδ' ἀγάπησα
„ἔξοχον ἀλλάων, αἵ τ' εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν,
„οὕνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱεμένοιο
„λέξασθαι. κείνῳ γὰρ ἀεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν,
„ἠὲ σὺν ἀθανάτῃς, ἠὲ θνητῇσιν ἰαύειν.
„ἀλλ' ἐμὲ αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα,
„ἠλεύω· ὁ δ' ἔπειτα πελώριον ὅρκον ὄμοσσε,
„μήποτέ σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
„ἔμπης δ' οὐ μεθίεσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
„εἰσότε οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
„ὡς δή τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἑοῖο
„παῖδα τεκεῖν· τῷ καί σε λιλαιόμενος μεθέηκε,
„δείματι, μή τις ἑοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι
„ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἑὸν κράτος εἰρύοιτο.
„αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
„δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας,
„τέκνα τε φιτύσαιο· θεοὺς δ' ἐς δαῖτ' ἐκάλεσσα
„πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χείρεσσιν ἀνέσχον
„νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
„ἀλλ' ἄγε, καί τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω
„εὖτ' ἂν ἐς Ἠλύσιον πεδίον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
„ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύροιο
„Νηϊάδες κομέουσι, τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
„χρειώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
„Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυῷ ἑκυρή περ ἐοῦσα,
„ἠδ' αὐτῷ Πηλῆϊ. τί τοι χόλος ἐστήρικται;
„ἀάσθη. καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.
„ναὶ μὲν ἐφημοσύνῃσιν ἐμαῖς Ἥφαιστον ὀΐω
„λωφήσειν πρήσοντα πυρὸς μένος, Ἱπποτάδην δὲ
„Αἴολον ὠκείας ἀνέμων ἄϊκας ἐρύξειν,
„νόσφιν ἐϋσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
„Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μήδεο νόστον.

„δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ᾽ ἔασι
„μοῦνον, ἅ κε τρέψαιο κασιγνήτῃσι σὺν ἄλλαις.
„μηδὲ σὺ γ᾽ ἠὲ Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἐάσῃς
„ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόξασα φέρῃσιν,
„ἠὲ παρὰ Σκύλλης στυγερὸν κευθμῶνα νέεσθαι,
„Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκῳ
„νυκτιπόλος Ἑκάτη, τήν τε κλείουσι Κράταιϊν,
„μήπως σμερδαλέῃσιν ἐπαΐξασα γένυσσι
„λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ᾽ ἔχε νῆα
„κεῖσ᾽, ὅθιπερ τυτθή γε παραίβασις ἔσσετ᾽ ὀλέθρου.
Ὣς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
“Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος, ἠδὲ θύελλαι
„ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἦτ᾽ ἂν ἔγωγε
„θαρσαλέη φαίην, καὶ κύματος ἀντιόωντος,
„νῆα σαωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.
„ἀλλ᾽ ὥρη δολιχήν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὁδεύειν,
„ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἵ μοι ἀρωγοὶ
„ἔσσονται, καὶ νηὸς ὅθι πρυμνήσι᾽ ἀνῆπται,
„ὥς κεν ὑπηῷοι μνησαίατο νόστον ἑλέσθαι.
Ἤ, καὶ ἀναΐξασα κατ᾽ αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
κυανέου πόντοιο· κάλει δ᾽ ἐπαμυνέμεν ἄλλας
αὐτοκασιγνήτας Νηρηΐδας· αἱ δ᾽ ἀΐουσαι
ἤντεον ἀλλήλῃσι· Θέτις δ᾽ ἀγόρευεν ἐφετμὰς
Ἥρης· αἶψα δ᾽ ἴαλλε μετ᾽ Αὐσονίην ἅλα πάσας.
αὐτὴ δ᾽ ὠκυτέρη ἀμαρύγματος, ἠὲ βολάων
ἠελίου, ὅτ᾽ ἄνεισι περαίης ὑψόθι γαίης,
σεύατ᾽ ἴμεν λαιψηρὰ δι᾽ ὕδατος, ἔς τ᾽ ἀφίκανεν
ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
τοὺς δ᾽ εὗρε παρὰ νηῒ σόλῳ ῥιπῇσί τ᾽ ὀϊστῶν
τερπομένους· ἡ δ᾽ ἆσσον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
Αἰακίδεω Πηλῆος· ὁ γάρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης,
οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ᾽ ἔμπεδον· ἀλλ᾽ ἄρα τῷ γε

οἵῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐείσατο, φώνησέν τε.
“Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἧσθε μένοντες·
„ἠῶθεν δὲ θοῆς πρυμνήσια λύετε νηὸς,
„Ἥρῃ πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. τῆς γὰρ ἐφετμῇς
„πασσυδίη κοῦραι Νηρηΐδες ἀντιόωσι,
„νῆα διὲκ πέτρας, αἵ τε Πλαγκταὶ καλέονται,
„ῥυσόμεναι. κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὔμμι κέλευθος.
„ἀλλὰ σὺ μή τῳ ἐμὸν δείξῃς δέμας, εὖτ᾿ ἂν ἴδηαι
„ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ᾿ ἔχε, μή με χολώσῃς
„πλεῖον ἔτ᾿, ἢ τοπάροιθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.
Ἦ, καὶ ἔπειτ᾿ ἀΐδηλος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
τὸν δ᾿ ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ᾿ ἰοῦσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ νηπιάχοντος.
ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιε
νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἤματα δ᾿ αὖτε
ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
ἀθάνατος, καί οἱ στυγερὸν χροΐ γῆρας ἀλάλκοι.
αὐτὰρ ὅ γ᾿ ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησε
παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἧκε δ᾿ ἀΰτὴν
σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος· ἡ δ᾿ ἀΐουσα
τὸν μὲν ἄρ᾿ ἁρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας, ἠΰτ᾿ ὄνειρος,
βῆ ῥ᾿ ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ᾿ οὔ τι παλίσσυτος ἵκετ᾿ ὀπίσσω.
τῷ μὲν ἀμηχανίη δῆσε φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
οἱ δ᾿ ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους,
ἐσσυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ᾿ ἀμφεπένοντο,
τῇς ἔνι δαισάμενοι νύκτ᾿ ἄεσαν, ὡς τοπάροιθεν.
Ἦμος δ᾿ ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν Ἠὼς,
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ Ζεφύροιο

βαῖνον ἐπὶ κληῗδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
εὐναίας εἶλκον περιγηθέες, ἄλλα τε πάντα
ἄρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
εἴρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
νῆα δ' ἐΰκραὴς ἄνεμος φέρεν. αἶψα δὲ νῆσον
καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἔνθα λίγειαι
Σειρῆνες σίνοντ' Ἀχελωΐδες, ἡδείῃσι
θέλγουσαι μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πεῖσμα βάλοιτο.
τὰς μὲν ἄρ' εὐειδὴς Ἀχελώῳ εὐνηθεῖσα
γείνατο Τερψιχόρη, Μουσέων μία· καί ποτε Δηοῦς
θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμῆτ' ἔτι πορσαίνεσκον
ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
ἄλλο δὲ παρθενικῇς ἐναλίγκιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς
ἦ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἕλοντο,
τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἵεσαν ἐκ στομάτων ὄπα λείριον. οἱ δ' ἀπὸ νηὸς
ἤδη πείσματ' ἔμελλον ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,
εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο πάϊς Θρηΐκιος Ὀρφεὺς
Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσσας
κραιπνὸν ἐϋτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς,
ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέοιντο ἀκουαὶ
κρεγμῷ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβιήσατο φόρμιγξ.
νῆα δ' ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἵεσαν αὐδήν.
ἀλλὰ καὶ ὧς Τελέοντος ἐῢς πάϊς, οἶος ἑταίρων
προφθάμενος, ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἔνθορε πόντῳ
Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς·
νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδματος, ὄφρ' ἐπιβαίη,
σχέτλιος. ἦ τέ οἱ αἶψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων·
ἀλλά μιν οἰκτείρασα θεὰ Ἔρυκος μεδέουσα
Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερείψατο, καί ῥ' ἐσάωσε

πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηΐδα ναιέμεν ἄκρην.
οἱ δ' ἄχεϊ σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον
κύντερα μιξοδίῃσιν ἁλὸς ῥαιστήρια νηῶν.
τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσὴ προὔφαίνετο πέτρη·
τῇ δ' ἄμοτον βοάασκεν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
ῥόχθεον, ἧχι πάροιθεν ἀπέπτυεν αἰθομένη φλὸξ
ἄκρων ἐκ σκοπέλων, πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης.
καπνῷ δ' ἀχλυόεις αἰθὴρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
ἔδρακες ἠελίοιο. τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
Ἡφαίστου, θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος ἀϋτμήν.
ἔνθα σφιν κοῦραι Νηρηΐδες ἄλλοθεν ἄλλαι
ἤντεον· ἡ δ' ὄπιθε πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
δῖα Θέτις· πλαγκτῇσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἔρυσσαν.
ὡς δ' ὁπόταν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
σπερχομένην ἀγεληδὸν ἑλίσσωνται περὶ νῆα,
ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὄπισθεν,
ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτῃσι δὲ χάρμα τέτυκται·
ὣς αἳ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἱλίσσοντο
Ἀργῴῃ περὶ νηΐ, Θέτις δ' ἴθυνε κελεύθους.
καί ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῇσιν ἐνιχρίμπτεσθαι ἔμελλον,
αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
ῥώοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασταδὸν ἀλλήλῃσι.
τὴν δὲ παρηορίην κόπτε ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
αἱ δ' ὁτὲ μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἠέρι κῦρον,
ἄλλοτε δὲ βρύχιαι νεάτῳ ὑπὸ πυθμένι πόντου
ἠρήρειντ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
αἱ δ', ὥστ' ἠμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
παρθενικαὶ, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἱλίξασαι,
σφαίρῃ ἀθύρουσι περιηγέϊ· τὴν μὲν ἔπειτα

ἄλλη ὑπ᾽ ἐξ ἄλλης δέχεται, καὶ ἐς ἠέρα πέμπει
ὕψι μεταχθονίην· ἡ δ᾽ οὔποτε πίλναται οὔδει·
ὣς αἳ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν, αἰὲν ἄπωθε
πετράων· περὶ δέ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ἐρείσας
Ηφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὕπερθεν
οὐρανοῦ ἑστηυῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ᾽ Αθήνῃ
βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
ὅσση δ᾽ εἰαρινοῦ μηκύνεται ἤματος αἶσα,
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
νῆα διὲκ πέτρας πολυηχέας· οἱ δ᾽ ἀνέμοιο
αὖτις ἐπαυρόμενοι προτέρω θέον· ὦκα δ᾽ ἄμειβον
Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ηελίοιο.
ἔνθ᾽ αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυίῃσι
δῦνον, ἐπεί ῥ᾽ ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
τοὺς δ᾽ ἄμυδις βληχή τε δι᾽ ἠέρος ἵκετο μήλων,
μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ᾽ ἔβαλλε.
καὶ τὰ μὲν ἑρσήεντα κατὰ δρία ποιμαίνεσκεν
ὁπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ηελίοιο,
ἀργύρεον χαῖον παλάμῃ ἔνι πηχύνουσα·
Λαμπετίη δ᾽ ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ
πάλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
βοσκομένας ποταμοῖο παρ᾽ ὕδασιν εἰσορόωντο
ἀμπεδίον καὶ ἕλος λειμώνιον· οὐδέ τις ἦε
κυανέη μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοις κεράεσσιν κυδιάασκον.
καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ᾽ ἤματι· νυκτὶ δ᾽ ἰούσῃ
πεῖρον ἁλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὖτις
Ηὼς ἠριγενὴς φέγγος βάλε νισσομένοισιν.

Εστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ιονίοιο

ἀμφιλαφὴς πίειρα Κεραυνίῃ εἰν ἁλὶ νῆσος,
ᾗ ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις, ἵλατε Μοῦσαι,
οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ᾧ ἀπὸ πατρὸς
μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος· (οἱ δέ ἑ Δηοῦς
κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δή ποτε νάσσατο γαίῃ,
Τιτῆνας δ' ἔδαε στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται
οὔνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασι.
τοὺς Ἀργὼ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμάτοισι
Θρινακίης αὔρῃς ἵκετ' ἐξ ἁλός· οἱ δ' ἀγανῇσιν
Ἀλκίνοος λαοί τε θυηπολίῃσιν ἰόντας
δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καγχαλάασκε
πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθὺν κεχάροντο,
τῷ ἴκελοι, οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες
Αἱμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἔνι θωρήξεσθαι·
ὧδε μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξεφαάνθη
Κόλχων, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
Μήδειαν δ' ἔξαιτον ἑοῦ ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
ἵεντ' ἀπροφάτως, ἠὲ στονόεσσαν ἀϋτὴν
νωμήσειν χαλεπῇσιν ὁμόκλεον ἀτροπίῃσιν,
αὖθί τε, καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήταο κελεύθῳ.
ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
κρείων Ἀλκίνοος. λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισι
δηϊοτῆτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
κούρη δ' οὐλομένῳ ὑπὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
Αἰσονίδεω ἑτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Ἀλκινόοιο.
"Γουνοῦμαι, βασίλεια· σὺ δ' ἵλαθι, μηδ' ἐμὲ Κόλχοις

„ἐκδώῃς, ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτὴ
„ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβεαι, οἷσιν ἐς ἄτην
„ὠκύτατος κούφῃσι θέει νόος ἀμπλακίῃσιν.
„ὣς ἐμοὶ ἐκ πυκιναὶ ἔπεσον φρένες, οὐ μὲν ἕκητι
„μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἠελίοιο,
„ἴστω νυκτιπόλου Περσηΐδος ὄργια κούρης,
„μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσι
„κεῖθεν ἀφορμήθην· στυγερὸν δ' ἐμὲ τάρβος ἔπεισε
„τῆσδε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐδέ τις ἄλλη
„μῆτις ἔην. ἔτι μοι μίτρη μένει, ὡς ἐνὶ πατρὸς
„δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλέαιρε,
„πότνα, τεόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
„ἀθάνατοι βίοτόν τε τελεσφόρον, ἀγλαΐην τε,
„καὶ παῖδας, καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόληος.
Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα·
τοῖα δ' ἀριστήων ἐναμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον.
“ Ὑμέων, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφί τ' ἀέθλοις
„οὕνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι, ἧς ἰότητι
„ταύρους τ' ἐζεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
„κείρετε γηγενέων· ἧς εἵνεκεν Αἱμονίηνδε
„χρύσεον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες.
„ἥδ' ἐγὼ, ἣ πάτρην τε καὶ οὓς ὤλεσσα τοκῆας,
„ἣ δόμον, ἣ σύμπασαν ἐϋφροσύνην βιότοιο·
„ὔμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὖτις
„ἤνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
„ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βαρὺς εἵλετο δαίμων
„ἀγλαΐας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀθνείοις ἀλάλημαι.
„δείσατε συνθεσίας τε καὶ ὅρκια, δείσατ' Ἐριννὺν
„Ἱκεσίην, νέμεσίν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰοῦσαν
„Αἰήτεω, λώβῃ πολυπήμονι δῃωθῆναι.
„οὐ νηοὺς, οὐ πύργον ἐπίρροθον, οὐκ ἀλεωρὴν
„ἄλλην, οἰόθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.

„σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες· οὐδ᾽ ἐνὶ θυμῷ
„αἰδεῖσθε ξείνης μ᾽ ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
„δερκόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλά κε πᾶσι,
„κῶας ἑλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις,
„αὐτῷ τ᾽ Αἰήτῃ ὑπερήνορι· νῦν δὲ μέθεσθε
„ἠνορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασι.
Ὣς φάτο λισσομένη· τῶν δ᾽ ὅντινα γουνάζοιτο,
ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
σεῖον δ᾽ ἐγχείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσι,
φάσγανά τ᾽ ἐκ κολεῶν· οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειε.
στρευγομένοις δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
Νὺξ ἔργων ἄνδρεσσι, κατευκήλησε δὲ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ᾽ οὔ τι μίνυνθά περ εὔνασεν ὕπνος.
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοις ἀχέων εἱλίσσετο θυμός.
οἷον ὅτε κλωστῆρα γυνὴ ταλαεργὸς ἑλίσσει
ἐννυχίη· τὴν δ᾽ ἄμφι κινύρεται ὀρφανὰ τέκνα
χηροσύνῃ πόσιος· σταλάει δ᾽ ὑπὸ δάκρυ παρειὰς
μνωομένης, οἵη μιν ἐπὶ σμυγερὴ λάβεν αἶσα·
ὣς τῆς ἰκμαίνοντο παρηΐδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ὀξείῃς εἱλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ᾽ ὀδύνῃσι.
Τὼ δ᾽ ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὡς τοπάροιθε,
κρείων Ἀλκίνοος, πολυπότνιά τ᾽ Ἀλκινόοιο
Ἀρήτη ἄλοχος, κούρης πέρι μητιάασκον
οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἷα δ᾽ ἀκοίτην
κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις.
“Ναὶ φίλος, εἰ δ᾽ ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
„παρθενικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθι δ᾽ Ἄργος
„ἡμετέρης νήσοιο, καὶ ἀνέρες Αἱμονιῆες·
„Αἰήτης δ᾽ οὔτ᾽ ἂρ ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν
„Αἰήτην, ἀλλ᾽ οἷον ἀκούομεν· ἡ δέ νυ κούρη
„αἰνοπαθὴς κατά μοι νόον ἔκλασεν ἀντιόωσα.

„μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρὸς ἄγεσθαι.
„ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκε
„φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακὸν, οἷάτε πολλὰ
„ῥέζομεν ἀμπλακίῃσιν, ἀκειομένη, ὑπάλυξε
„πατρὸς ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἰήσων,
„ὡς ἀΐω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἕθεν ὅρκοις,
„κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
„τῷ, φίλε, μήτ᾽ οὖν αὐτὸς ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσαι
„θείης Αἰσονίδην, μήτ᾽ ἄσχετα σεῖο ἕκητι
„παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιτο.
„λίην γὰρ δύσζηλοι ἑῆς ἐπὶ παισὶ τοκῆες·
„οἷα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεύς·
„οἷα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἔνι πήματ᾽ ἀνέτλη,
„πατρὸς ἀτασθαλίῃσι· νέον γε μὲν, οὐδ᾽ ἀπὸ τηλοῦ,
„ὑβριστὴς Ἐχετος γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα
„πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ
„ὀρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.
Ὡς ἔφατ᾽ ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες ἰαίνοντο
ἧς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ᾽ ἐπὶ τοῖον ἔειπεν.
“Ἀρήτη, καί κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
„Κόλχους, ἡρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
„ἀλλὰ Διὸς δείδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι.
„οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
„λώϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο.
„καί κ᾽ ἐθέλων, ἕκαθέν περ, ἐφ᾽ Ἑλλάδα νεῖκος ἄροιτο.
„τῷ μ᾽ ἐπέοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
„ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.
„παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἑῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
„ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
„οὔ μιν ἑοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
„εἴ τιν᾽ ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δηΐοισιν ὀπάσσω.
Ὡς ἄρ᾽ ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὔνασεν ὕπνος.

ἡ δ᾽ ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ᾽· αὐτίκα δ᾽ ὦρτο
ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
ἀμφίπολοι, δέσποιναν ἑὴν μεταποιπνύουσαι.
σῖγα δ᾽ ἑὸν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
ᾗσιν ἐφημοσύνῃσιν ἐποτρυνέοντα μιγῆναι
Αἰσονίδην κούρῃ· μηδ᾽ Ἀλκίνουν βασιλῆα
λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἑοῦ ποτὶ δώματα πατρὸς
ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλότητος.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τὸν δ᾽ αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
ὥς κεν Ἰήσονι μῦθον ἐναίσιμον ἀγγείλειεν
Ἀρήτης, βουλάς τε θεουδέος Ἀλκινόοιο.
τοὺς δ᾽ εὗρε παρὰ νηῒ σὺν ἔντεσιν ἐγρήσσοντας
Ὑλλικῷ ἐν λιμένι, σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ᾽ ἄρα πᾶσαν
πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἑκάστου
ἡρώων· μάλα γάρ σφιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
ᾗ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ᾽ ἐρύσαντες,
αὐτονυχὶ κούρῃ θαλαμήϊον ἔντυον εὐνὴν
ἄντρῳ ἐν ἠγαθέῳ, τόθι δή ποτε Μάκρις ἔναιε,
κούρη Ἀρισταίοιο μελίφρονος, ὅς ῥα μελισσέων
ἔργα, πολυκμήτοιό τ᾽ ἀνεύρατο πῖαρ ἐλαίης.
κείνη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νυσήϊον υἷα
Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
εὖτέ μιν Ἑρμείης φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ᾽ Ἥρη,
καί ἑ χολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
ἡ δ᾽ ἄρα Φαιήκων ἱερῷ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρῳ
νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτῃσιν.
ἔνθα τότ᾽ ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ᾽ ὕπερθε
χρύσεον αἰγλῆεν κῶας βάλον, ὄφρα πέλοιτο

τιμήεις ὁ γάμος καὶ ἀοίδιμος. ἄνθεα δέ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
ἐσφόρεον· πάσας δὲ, πυρὸς ὣς, ἄμφεπεν αἴγλη·
τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.
δαῖε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος· ἴσχε δ' ἑκάστην
αἰδὼς, ἱεμένην περ ὁμῶς ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
αἱ μέν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
αἱ δ' ὄρεος κορυφὰς Μελιτηΐου ἀμφενέμοντο·
αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηΐδες. ὦρσε γὰρ αὐτὴ
Ηρη Ζηνὸς ἄκοιτις, Ιήσονα κυδαίνουσα.
κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληΐζεται ἄντρον
Μηδείης, ὅθι τούσγε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
τεινάμεναι ἑανοὺς ἐϋώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶ
δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
δυσμενέων ἀΐδηλος ἐπιβρίσειεν ὅμιλος,
κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσσιν,
ἐμμελέως, Ορφῆος ὑπὸ λίγα φορμίζοντος,
νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῇσιν ἄειδον.
οὐ μὲν ἐν Αλκινόοιο γάμον μενέηνε τελέσσαι
ἥρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἑοῖο,
νοστήσας ἐς Ιωλκὸν ὑπότροπος· ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
Μήδεια φρονέεσκε· τότ' αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.
ἀλλὰ γὰρ οὔ ποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐϋφροσύνῃσιν ἀνίη.
τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἰαινομένους φιλότητι
δεῖμ' ἔχεν, ᾗ τελέοιτο διάκρισις Αλκινόοιο.
 Ηὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσι
λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἠέρος· αἱ δ' ἐγέλασσαν
ἠϊόνες νήσοιο καὶ ἑρσήεσσαι ἄπωθεν
ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυιαῖς·
κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀπὸ τηλοῦ

Κόλχοι Μακριδίης ἐνὶ πείρασι χερνήσοιο.
αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίῃσιν
ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὅγε χειρὶ
σκῆπτρον ἔχε χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο πολλοὶ
ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.
τῷ δὲ καὶ ἑξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὁμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
ἥρωας δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
βαῖνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροιῶται
ἤντεον εἰσαΐοντες, ἐπεὶ νημερτέα βάξιν
Ἥρη ἐπιπροέηκεν. ἄγεν δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων
ἀρνειὸν μήλων, ὁ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν·
ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἵστασαν οἴνου
κίρνασθαι· θυέων τ' ἀπὸ τηλόθι κήκιε λιγνύς.
αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανοὺς φέρον, οἷα γυναῖκες,
μείλιά τε χρυσοῖο, καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
ἀγλαΐην, οἵην τε νεόζυγες ἐντύνονται·
θάμβεον δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
εἴδεα καὶ μορφὰς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος ἐϋκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.
Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιτο γάμοιο,
ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυον· ἄλλοτε δ' αὖτε
οἰόθεν οἷαι ἄειδον ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Ἥρη, σεῖό γ' ἕκητι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
Ἀρήτης, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ὅγ' ὡς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
ἰθείης, ἤδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
ἔμπεδον ὣς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἑ τάρβος
οὐλοὸν, οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο
μήνιες, ἀῤῥήκτοισι δ' ἐνιζεύξας ἔχεν ὅρκοις.
τῷ καὶ ὅτ' ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,

καὶ σφέας ἠὲ θέμιστας ἑὰς εἴρυσθαι ἄνωγεν,
ἢ λιμένων γαίης τ' ἀπὸ τηλόθι νῆας ἐέργειν,
δὴ τότε δὴ βασιλῆος ἑοῦ τρομέοντες ἐνιπὰς,
δέχθαι ἐμειλίξαντο συνήμονας· αὖθι δὲ νήσῳ
δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον,
εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Εφύρηθεν ἐόντες,
ἀνέρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαίην
νῆσον ἔβαν· κεῖθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Αβάντων
οὔρεα, Νεσταίους τε, καὶ Ωρικον εἰσαφικέσθαι·
ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε θύη ἐπέτεια δέχονται
καὶ Νυμφέων, Νομίοιο καθ' ἱερὸν Απόλλωνος
βωμοὶ, τοὺς Μήδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰοῦσιν
Αλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὄπασσεν
Αρήτη· μετὰ δ' αὖτε δυώδεκα δῶκεν ἕπεσθαι
Μηδείῃ δμωὰς Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
ἤματι δ' ἑβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' οὖρος
ἀκραὴς ἠῶθεν ὑπὲκ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θέον. ἀλλὰ γὰρ οὔπω
αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Αχαιΐδος ἡρώεσσιν,
ὄφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
Ηδη μὲν ποτὶ κόλπον ἐπώνυμον Αμπρακιήων,
ἤδη Κουρῆτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισι
λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Εχινάσι νήσους
ἐξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
καὶ τότ' ἀναρπάγδην ὀλοὴ Βορέαο θύελλα
μεσσηγὺς πελαγόσδε Λιβυστικὸν ἐννέα πάσας
νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρις ἵκοντο
προπρὸ μάλ' ἔνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
νηυσὶ πέλει, ὅτε τόν γε βιῴατο κόλπον ἱκέσθαι.
πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μνιόεντα βυθοῖο
τάρφεα· κούφη δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·

ἠερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι κεῖσε
ἑρπετὸν οὐδὲ ποτητὸν ἀείρεται. ἔνθ' ἄρα τούς γε
πλυμμυρὶς (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἠπείροιο
ἦ θαμὰ δὴ τόδε χεῦμα, καὶ ἂψ ἐπερεύγεται ἀκτὰς
λάβρον ἐποιχόμενον) μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
ἠϊόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρ' ἐλέλειπτο.
οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἕλεν εἰσορόωντας
ἠέρα, καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς, ἠέρι δ' ἶσα
τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἀρδμὸν,
οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταυγάσσαντο βοτῆρα
αὔλιον, εὐκήλῳ δὲ κατείχετο πάντα γαλήνῃ.
ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τετιημένος ἐξερέεινε.
„ Τίς χθὼν εὔχεται ἥδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
„ἡμέας; αἴθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
„δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερὲς ὁρμηθῆναι
„πετράων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ἰοῦσι
„βέλτερον ἦν μέγα δή τι μενοινώοντας ὀλέσθαι.
„νῦν δὲ τί κε ῥέξαιμεν, ἐρυκόμενοι ἀνέμοισιν
„αὖθι μένειν τυτθόν περ ἐπὶ χρόνον, οἷον ἐρήμη
„πέζα διωλυγίης ἀναπέπταται ἠπείροιο;
Ὡς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίῃ κακότητος
ἰθυντὴρ Ἀγκαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευσεν·
„Ὠλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξις
„ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
„τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῆται
„χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω,
„τῆλε περισκοπέων, ἅλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
„ξαινόμενον πολιῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
„καί κεν ἐπισμυγερῶς διὰ δὴ πάλαι ἥδ' ἐκεάσθη
„νηῦς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλά μιν αὐτὴ
„πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσε.
„νῦν δ' ἡ μὲν πέλαγόσδε μετέσσυται, οἰόθι δ' ἅλμη

„ἄπλοος εἰλεῖται, γαίης ὕπερ ὅσσον ἔχουσα.
„τοὔνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημὶ κεκόφθαι
„ναυτιλίης νόστου τε. δαημοσύνην γέ τις ἄλλος
„φήνειεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἰήκεσσι θαάσσειν
„μαιομένῳ κομιδῆς. ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
„Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.
Ὣς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι,
ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσι
παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
οἷον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
ἀνέρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο
ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἠέ τιν' ὄμβρον
ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέῃ ἱδρώοντα
αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔνι φαντάζωνται,
ἠὲ καὶ ἠέλιος μέσῳ ἤματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἠέρος ἄστρα φαείνῃ·
ὣς τότ' ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
ἤλυον ἑρπύζοντες. ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
ἕσπερος· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἄνδιχα δῆθεν ἕκαστος
θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
βὰν δ' ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἑκαστέρω αὖλιν ἑλέσθαι·
ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν
καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἔπι. νόσφι δὲ κοῦραι
ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενάχοντο θυγατρί.
ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
χηραμοῦ ἀπτῆνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ' ὀφρύσι Πακτωλοῖο
κύκνοι κινήσουσιν ἑὸν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
ἑρσήεις βρέμεται, ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·

ὧς αἵ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίῃσιν ἐθείρας
παννύχιαι ἐλεεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.
καί νύ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν
νώνυμνοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῆναι
ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀνηνύστῳ ἐπ᾽ ἀέθλῳ·
ἀλλὰ σφέας ἐλέηραν ἀμηχανίῃ μινύθοντας
ἡρῷσσαι, Λιβύης τιμήοροι, αἵ ποτ᾽ Ἀθήνην,
ἦμος ὅτ᾽ ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ᾽ ὕδασι χυτλώσαντο.
ἔνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ᾽ ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
ἠελίου Λιβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
ἔσταν, ἕλον δ᾽ ἀπὸ χερσὶ καρήατος ἠρέμα πέπλον.
αὐτὰρ ὅγ᾽ εἰς ἑτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ᾽ ἔνεικε,
δαίμονας αἰδεσθείς· αὐταὶ δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον.
"Κάμμορε, τίπτ᾽ ἔτι τόσσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;
„ἴδμεν ἐποιχομένους χρύσεον δέρας· ἴδμεν ἕκαστα
„ὑμετέρων καμάτων, ὅσ᾽ ἐπὶ χθονὸς, ὅσσα τ᾽ ἐφ᾽ ὑγρὴν
„πλαζόμενοι κατὰ πόντον, ὑπέρβια ἔργ᾽ ἐκάμεσθε.
„οἰοπόλοι δ᾽ εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ αὐδήεσσαι,
„ἡρῷσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες.
„ἀλλ᾽ ἄνα· μηδ᾽ ἔτι τοῖον ὀϊζύων ἀκάχησο·
„ἄνστησον δ᾽ ἑτάρους. εὖτ᾽ ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
„ἅρμα Ποσειδάωνος ἔΰτροχον αὐτίκα λύσῃ,
„δή ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ᾽ ἀμοιβὴν,
„ὧν ἔκαμε, δηρὸν κατὰ νηδύος ὔμμε φέρουσα·
„καί κεν ἔτ᾽ ἠγαθέην ἐς Ἀχαιΐδα νοστήσαιτε.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, καὶ ἄφαντοι ἵν᾽ ἔσταθεν, ἔνθ᾽ ἄρα ταί γε
φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
παπτήνας ἀνά ῥ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ χθονὸς, ὧδέ τ᾽ ἔειπεν.
"Ἵλατ᾽ ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
„οὔτι μάλ᾽ ἄντικρυς νοέω φάτιν. ἦ μὲν ἑταίρους

„εἰς ἓν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμωρ
„δήοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ἑτάρους ἐπὶ μακρὸν ἄϋτει,
αὐσταλέος κονίῃσι, λέων ὥς, ὅς ῥά τ᾽ ἀν᾽ ὕλην
σύννομον ἣν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαθεῖαι
φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν᾽ οὔρεα τηλόθι βῆσσαι.
δείματι δ᾽ ἄγραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασι,
βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ᾽ οὔ νύ τι γῆρυς ἐτύχθη
ῥιγεδανὴ ἑτάροιο φίλοις ἐπικεκλομένοιο.
ἀγχοῦ δ᾽ ἠγερέθοντο κατηφέες· αὐτὰρ ὅ τούς γε
ἀχνυμένους ὅρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρῃσιν
ἱδρύσας, μυθεῖτο πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
“Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
„στέρφεσιν αἰγείοις ἐζωσμέναι ἐξ ὑπάτοιο
„αὐχένος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἠΰτε κοῦραι,
„ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ᾽ ἐπισχεδόν· ἐκ δ᾽ ἐκάλυψαν,
„πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χερὶ, καί μ᾽ ἐκέλοντο
„αὐτόν τ᾽ ἔγρεσθαι, ἀνά θ᾽ ὑμέας ὄρσαι ἰόντα·
„μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τῖσαι ἀμοιβὴν,
„ὧν ἔκαμε, δηρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
„ὁππότε κεν λύσῃσιν ἐΰτροχον Ἀμφιτρίτη
„ἅρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ᾽ οὐ πάγχυ νοῆσαι
„τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φάν γε μὲν εἶναι
„ἡρῷσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες,
„καὶ δ᾽ ὁπόσ᾽ αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονὸς, ἠδ᾽ ὅσ᾽ ἐφ᾽ ὑγρὴν
„ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διΐδμεναι εὐχετόωντο.
„οὐδ᾽ ἔτι τάσδ᾽ ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλά τις ἀχλὺς
„ἠὲ νέφος μεσσηγὺ φαεινομένας ἐκάλυψεν.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
ἔνθα τὸ μήκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
ἐξ ἁλὸς ἤπειρόνδε πελώριος ἄνθορεν ἵππος,
ἀμφιλαφὴς, χρυσέῃσι μετήορος αὐχένα χαίταις·

ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυίων ἄπο νήχυτον ἅλμην
ὦτο θέειν, πνοιῇ ἴκελος πόδας. αἶψα δὲ Πηλεὺς
γηθήσας ἑτάροισιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα.
"Ἅρματα μὲν δὴ φημὶ Ποσειδάωνος ἔγωγε
„ἤδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·
„μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι, ἠέ περ αὐτὴν
„νῆα πέλειν· ἦ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
„νωλεμὲς ἀργαλέοισιν ὀϊζύει καμάτοισιν.
„ἀλλά μιν ἀστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
„ὑψόθεν ἀνθέμενοι, ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
„οἴσομεν, ᾗ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
„οὐ γάρ ὅ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἴχνια δ' ἡμῖν
„σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.
Ὣς ηὔδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἥνδανε μῆτις.
Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὀμφὴν,
ὑμέας, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι υἷες ἀνάκτων,
ᾗ βίῃ, ᾗ τ' ἀρετῇ Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους
νῆα μεταχθονίην, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ὤμοισι, φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἦμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύην γε μὲν ἢ καὶ ὀϊζὺν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
ἔργον, ἀναγκαίῃ βεβολημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος οἴδμασι λίμνης
ὣς φέρον, ὡς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
Λυσσαλέοις δ' ἤπειτ' ἴκελοι κυσὶν ἀΐσσοντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρὴ γὰρ ἔκειτο
δίψα δυηπαθίῃ τε καὶ ἄλγεσιν. οὐδ' ἐμάτησαν
πλαζόμενοι· ἷξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἔνι Λάδων
εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεα ῥύετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἄτλαντος, χθόνιος ὄφις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι

*Εσπερίδες ποίπνυον, ἐφίμερον ἀείδουσαι.
δὴ τότε γ' ἤδη κεῖνος ὑφ' Ηρακλῆϊ δαϊχθεὶς
μήλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἰόθι δ' ἄκρῃ
οὐρῇ ἔτι σπαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄχρις ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὕδρης Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν ὀϊστῶν,
μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἕλκεσι τερσαίνοντο.
ἀγχοῦ δ' Εσπερίδες κεφαλῆς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
ἀργυφέας ξανθῇσι, λίγ' ἔστενον· οἱ δ' ἐπέλασσαν
ἄφνω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα, κιόντων
ἐσσυμένως, ἐγένοντο καταυτόθι. νώσατο δ' Ορφεὺς
θεῖα τέρα, στὰς δέ σφε παρηγορέεσκε λιτῇσι.
" Δαίμονες ὦ καλαὶ καὶ ἐΰφρονες, ἵλατ' ἄνασσαι,
,, εἴτ' οὖν οὐρανίῃς ἐναρίθμιοι ἐστὲ θεῇσιν,
,, εἴτε καταχθονίῃς, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
,, Νύμφαι· ἴτ' ὦ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ωκεανοῖο,
,, δείξατ' ἐελδομένοισιν, ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι,
,, ἤ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἤ τινα γαίης
,, ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαὶ, ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν
,, αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὖτις
,, δή ποτ' Αχαιΐδα γαῖαν ἱκώμεθα ναυτιλίῃσι,
,, δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων,
,, λοιβάς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.
Ως φάτο λισσόμενες ἀδινῇ ὀπί· ταὶ δ' ἐλέηραν
ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
βλάστεον ὅρπηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθόωντα
πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἠέξοντο.
Εσπέρη, αἴγειρος· πτελέη δ', Ερυθηῒς ἔγεντο·
Αἴγλη δ', ἰτείης ἱερὸν στύπος. ἐκ δέ νυ κείνων
δενδρέων, οἷαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὔτως
ἐξέφανεν; θάμβος περιώσιον, ἔκφατο δ' Αἴγλη,*

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
“Ἠ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ᾽ ὑμετέροισιν ὄνειαρ
„δεῦρ᾽ ἔμολε καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
„φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεα μῆλα θεάων
„οἴχετ᾽ ἀειράμενος· στυγερὸν δ᾽ ἄχος ἄμμι λέλειπται.
„ἤλυθε γὰρ χθιζός τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν
„καὶ δέμας· ὄσσε δέ οἱ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπῳ·
„νηλής· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἕστο λέοντος
„ὠμὸν, ἀδέψητον· στιβαρὸν δ᾽ ἔχεν ὄζον ἐλαίης,
„τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ᾽ ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
„ἤλυθε δ᾽ οὖν κἀκεῖνος, ἅτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων,
„δίψῃ καρχαλέος· παίφασσε δὲ τόνδ᾽ ἀνὰ χῶρον,
„ὕδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὔ ποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
„ἦν δ᾽ ἄρα τις πέτρη Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
„τὴν ὅγ᾽ ἐπιφρασθεὶς, ἢ καὶ θεοῦ ἐννεσίῃσι,
„λὰξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ᾽ ἀθρόον ἔβλυσεν ὕδωρ.
„αὐτὰρ ὅγ᾽ ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέρνον ἐρείσας
„ῥωγάδος ἐκ πέτρης πίεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
„νηδὺν, φορβάδι ἶσος ἐπιπροπεσὼν, ἐκορέσθη.
Ὡς φάτο· τοὶ δ᾽ ἀσπαστὸν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἴγλη
πίδακα, τῇ θέον αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ᾽ ἐπέκυρσαν.
ὡς δ᾽ ὁπότε στεινὴν περὶ χηραμὸν εἱλίσσονται
γειομόροι μύρμηκες ὁμιλαδὸν, ἢ ὅτε μυῖαι
ἀμφ᾽ ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηυῖαι
ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὣς τότ᾽ ἀολλεῖς
πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.
καί που τὶς διεροῖς ἐπὶ χείλεσιν εἶπεν ἰανθείς.
“Ὦ πόποι, ἦ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἑταίρους
„Ἡρακλέης δίψῃ κεκμηότας. ἀλλά μιν εἴ πως
„δήοιμεν στείχοντα δι᾽ ἠπείροιο κιόντες.
Ἠ, καὶ ἀμειβομένων, οἵ τ᾽ ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἔκριθεν, ἄλλυδις ἄλλος ἐπαΐξας ἐρεείνειν.

ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδητ' ἀνέμοισι
κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὡρμήθησαν
υἷε δύω, πτερύγεσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις
Εὔφημος πίσυνος, Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ
ὄσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος.
τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν, ἠνορέη τε
ὦρσεν, ἵν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,
Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπη λίπε· μέμβλετο γάρ οἱ
οὗ ἕθεν ἀμφ' ἑτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεὲς ἄστυ πολίσσας,
νόστου κηδοσύνῃσιν ἔβη διζήμενος Ἀργὼ
τῆλε δι' ἠπείροιο· τέως δ' ἐξίκετο γαῖαν
ἀγχιάλων Χαλύβων· τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἐδάμασσε,
καί οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωΐδα σῆμα τέτυκται
τυτθὸν ἁλὸς προπάροιθεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἴσατο Λυγκεὺς
τὼς ἰδέειν, ὥς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην
ἢ ἴδεν, ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι.
ἐς δ' ἑτάρους ἀνιὼν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
ἤλυθον, Εὔφημός τε πόδας ταχὺς, υἷέ τε δοιὼ
Θρηϊκίου Βορέω, μεταμώνια μοχθήσαντες.
Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἔνι Κῆρες ἕλοντο.
πώεσι φερβομένοισι συνήντεες· εἵπετο δ' ἀνὴρ
αὐλείτης, ὅ σ' ἑῶν μήλων πέρι, τόφρ' ἑτάροισι
δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνε,
λᾶϊ βαλών· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφαυρότερός γ' ἐτέτυκτο
υἱωνὸς Φοίβοιο Λυκωρείοιο Κάφαυρος
κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἥν ποτε Μίνως
ἐς Λιβύην ἀπένασσε, θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
θυγατέρα σφετέρην· ἡ δ' ἀγλαὸν υἱέα Φοίβῳ
τίκτεν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.

Ἀμφίθεμις δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτ᾽ ἐμίγη Τριτωνίδι Νύμφῃ·
ἡ δ᾽ ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκε, κρατερόν τε Κάφαυρον,
ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἑοῖσιν.
οὐδ᾽ ὅγ᾽ ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
ὡς μάθον οἷον ἔρεξε. νέκυν δ᾽ ἀνάειραν ὀπίσσω
πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ τ᾽ ἔνι ταρχύσαντο
μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἵ γ᾽ ἐκόμισσαν.
Ἔνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἤματι Μόψον
νηλειὴς ἕλε πότμος· ἀδευκέα δ᾽ οὐ φύγεν αἶσαν
μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπίη θανάτοιο.
κεῖτο δ᾽ ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἦμαρ ἀλύσκων
δεινὸς ὄφις, νωθὴς μὲν ἑκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
οὐδ᾽ ἂν ὑποτρέσσαντος ἐνωπαδὶς ἀΐξειεν.
ἀλλά κεν ᾧ ταπρῶτα μελάγχιμον ἰὸν ἐνείη
ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
οὐδ᾽ ὅσσον πήχυιον ἐς Ἀΐδα γίγνεται οἶμος,
οὐδ᾽ εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
φαρμάσσοι, ὅτε μοῦνον ἐνιχρίμψῃσιν ὀδοῦσιν.
εὖτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεὺς
Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ)
Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
ὅσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὖδας ἵκοντο,
αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
τῷ δ᾽ ἄκρην ἐπ᾽ ἄκανθαν ἐνεστηρίξατο Μόψος,
λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνῃσιν ἑλιχθεὶς,
σάρκα δακὼν, ἐχάραξεν. ἀτὰρ Μήδεια καὶ αὐταὶ
ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοίνιον ἕλκος ἄφασσε
θαρσαλέως, ἐπεὶ οὔ μιν ὑπέρβιον ἄλγος ἔτειρε·
σχέτλιος· ἦ τέ οἱ ἤδη ὑπὸ χροῒ δύετο κῶμα
λυσιμελὲς, πολλὴ δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν χέετ᾽ ἀχλύς.
αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυῖα

ψύχετ' ἀμηχανίῃ· ἕταροι δέ μιν ἀμφαγέροντο,
ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτῃ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλε
κεῖσθαι ὑπ' ἠελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἔνδοθι σάρκας
ἰὸς ἄφαρ, μυδόωσα δ' ἀπὸ χρόος ἔῤῥεεν ἄχνη.
αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον
ἐσσυμένως μακέλῃσιν· ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
μυρόμενοι· τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν, πρήθοντος ἀήτεω
ἀμπέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὔ τινα μῆτιν
δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἱλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
εὖτέ μιν ὀξύτατον θάλπει σέλας ἠελίοιο·
ῥοίζῳ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ὄσσε
σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμώοντι
λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχμοῖο δύηται·
ὧς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμφεπόλει δηναιὸν ἐπὶ χρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἔπι μείλια θέσθαι.
καὶ τοὶ μὲν Φοίβου κτέρας ἵδρυον ἐν χθονὶ βάντες·
τοῖσιν δ' αἰζηῷ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησε
Τρίτων εὐρυβίης, γαίης δ' ἀνὰ βῶλον ἀείρας,
ξείνι' ἀριστήεσσι προΐσχετο, φώνησέν τε.
"Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίξαι
„ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξεινήϊον ἀντομένοισιν.
„εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ
„ἄνθρωποι χατέουσιν ἐν ἀλλοδαπῇ περόωντες,
„ἐξερέω. δὴ γάρ με πατὴρ ἐπιΐστορα πόντου

,,θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
,,παραλίης, εἰ δή τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες
,,Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.
Ὡς ηὔδα· πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βώλακι χεῖρας
Εὔφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
"Ἀτθίδα καὶ πέλαγος Μινώϊον εἴ νύ που, Ἥρως,
,,ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
,,δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις
,,χρίμψαντες γαίης ἐνὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις,
,,νῆα μεταχθονίην ἐκομίσσαμεν ἐς τόδε λίμνης
,,χεῦμα δι' ἠπείρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμε
,,πῆ πλόος ἐξανέχει Πελοπηΐδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δεῖξε δ' ἄπωθε,
φωνήσας, πόντον τε, καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·
"Κείνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
,,βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἑκάτερθε δὲ λευκαὶ
,,ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
,,ῥηγμίνων στεινὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
,,κεῖνο δ' ὑπηέριον θείην Πελοπηΐδα γαῖαν
,,εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
,,δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἁλὸς οἶδμα βάλητε,
,,τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
,,ἔς τ' ἂν ἄνω τείνῃσι· περιρήδην δ' ἑτέρωσε
,,κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὔμμιν ἀπήμων
,,ἀγκῶνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοντος ἰοῦσιν.
,,ἀλλ' ἴτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
,,γιγνέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.
Ισκεν ἐΰφρονέων· οἱ δ' αἶψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
λίμνης ἐκπρομολεῖν λελιημένοι εἰρεσίῃσι.
καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὅγ' ὤμοις
Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν, εἴσατο λίμνην
εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὔ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος

αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναίσιμος ἀντεβόλησε.
καί ῥά οἱ Αἰσονίδην μήλων ὅ τι φέρτατον ἄλλων
ἤνωγον ῥέξαι, καὶ ἐπευφημῆσαι ἑλόντα.
αἶψα δ' ὅγ' ἐσσυμένως ἐῢ κρίνατο, καί μιν ἀείρας
σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχωλῇσι.
"Δαῖμον, ὅ τις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδ' ἐφαάνθης,
„εἴτε σύ γε Τρίτων, ἅλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκον,
„ἢ Νηρῆα θύγατρες ἐπικλείουσ' ἁλοσύδναι,
„ἵλαθι, καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὄπαζε.
Ἠ ῥ', ἅμα δ' εὐχωλῇσιν ἐς οἴδματα λαιμοτομήσας
ἧκε κατὰ πρύμνης· ὁ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐπ' εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
στέλλῃ, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
εἶθαρ ἐπιτροχάων· ὁ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
ἕσπεται, ἀργινόεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
ὣς ὅγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὁλκήϊον Ἀργοῦς
ἦγ' ἅλαδε προτέρωσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράατος, ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔς τ' ἐπὶ νηδὺν,
ἄντικρυς μακάρεσσι φυὴν ἔκπαγλον ἔϊκτο·
αὐτὰρ ὑπὲκ λαγόνων δίκρη ῥά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
κήτεος ὁλκαίη μηκύνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
ἄκρον ὕδωρ, αἵ τε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
μήνης ὡς κεράεσσιν ἐειδόμεναι, διχόωντο.
τόφρα δ' ἄγε, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσσῃ
νισσομένην· δῦ δ' αἶψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὁμάδησαν
ἥρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
ἔνθα μὲν Ἀργῷός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς,
ἠδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασι
βωμοί· ἐπεὶ κεῖν' ἦμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἐς ἠῶ

λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξί' ἔχοντες
γαῖαν ἐρημαίην, πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.
ἦρι δ' ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ, μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὕπερ προὔχοντος, ἴδοντο.
αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἤλυθε δ' αὔρη
ἀργέσταο Νότου· χήραντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.
ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δ' ἤλυθεν ἀστὴρ
αὔλιος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν ὀϊζυροὺς ἀροτῆρας,
δὴ τότ' ἔπειτ', ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος,
ἱστία λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες
ἱστὸν, ἐΰξέστῃσιν ἐπεῤῥώοντ' ἐλάτῃσι
παννύχιοι καὶ ἐπ' ἦμαρ, ἐπ' ἤματι δ' αὖτις ἰοῦσαν
νύχθ' ἑτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἔνθεν δ' οἵ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἥ τ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἁλὶ νήσων.
Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος, ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιο
ῥηγνύμενος πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
Δικταίην ὅρμοιο κατερχομένους ἐπιωγήν.
τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων
ῥίζης λοιπὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον,
τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.
ἀλλ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
χάλκεος ἠδ' ἄῤῥηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος
σύριγξ αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τῆς γε
λεπτὸς ὑμὴν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
οἱ δὲ, δύῃ μάλα περ δεδμημένοι, αἶψ' ἀπὸ χέρσου
νῆα, περιδείσαντες, ἀνεκρούεσκον ἐρετμοῖς.
καί νύ κ' ἐπισμυγερῶς Κρήτης ἑκὰς ἠέρθησαν,
ἀμφότερον δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μή σφι Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσε.
"Κέκλυτέ μευ. μούνη γὰρ ὀΐομαι ὔμμι δαμάσσειν

„ἄνδρα τὸν, ὅστις ὅδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
„ὃν δέμας· ὁππότε μή οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.
„ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἐρωῆς
„πετράων, εἵως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο
νῆ' ἐπ' ἐρετμοῖσι, δεδοκημένοι ἥντινα ῥέξει
μῆτιν ἀνωΐστως· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἑκάτερθε,
βήσατ' ἐπ' ἰκριόφιν· χειρὸς δέ ἑ χειρὶ μεμαρπὼς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληΐδας ἰοῦσαν.
ἔνθα δ' ἀοιδῇσι μειλίσσετο, μέλπε δὲ Κῆρας
θυμοβόρους, Ἀΐδαο θοὰς κύνας, αἳ περὶ πᾶσαν
ἠέρα δινεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.
τὰς γουναζομένη τρὶς μὲν παρεκέκλετ' ἀοιδαῖς,
τρὶς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον, ἐχθοδοποῖσιν
ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπάς·
λευγαλέον δ' ἐπί οἱ πρῖε χόλον, ἐκ δ' ἀΐδηλα
δείκηλα προΐαλλεν, ἐπιζάφελον κοτέουσα.

Ζεῦ πάτερ, ἦ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῇσί τε λυγρὸς ὄλεθρος
ἀντιάει, καὶ δή τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
ὣς ὅγε, χάλκειός περ ἐὼν, ὑπόειξε δαμῆναι
Μηδείης βρίμῃ πολυφαρμάκου. ἂν δὲ βαρείας
ὀχλίζων λάϊγγας, ἐρυκέμεν ὅρμον ἱκέσθαι,
πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δέ οἱ ἰχὼρ
τηκομένῳ ἴκελος μολύβῳ ῥέεν· οὐδ' ἔτι δηρὸν
εἱστήκει προβλῆτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.
ἀλλ' ὥς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίη ὑψόθι πεύκη,
τήν τε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπλῆγα λιπόντες
ὑλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἡ δ' ὑπὸ νυκτὶ
ῥιπῇσι μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε

πρυμνόθεν ἐξεαγεῖσα κατήριπεν· ὥς ὅγε ποσσὶν
ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἠωρεῖτο,
ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ.
κεῖνο μὲν οὖν Κρήτῃ ἔνι δὴ κνέφας ηὐλίζοντο
ἥρωες· μετὰ δ' οἵ γε νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ
ἱρὸν Ἀθηναίης Μινωΐδος ἱδρύσαντο,
ὕδωρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἐρετμοῖς
παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.

Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
νὺξ ἐφόβει, τήν πέρ τε Κατουλάδα κικλήσκουσι,
νύκτ' ὀλοήν· οὐκ ἄστρα διΐσχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἤ τις ἀϊδνὴ
ὠρώρει σκοτίη μυχάτων ἀνιοῦσα βερέθρων.
αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀΐδῃ, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,
ἠείδειν οὐδ' ὅσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσσῃ
νόστον, ἀμηχανέοντες, ὅπῃ φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλῃ ὀπὶ Φοῖβον ἀΰτει,
ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔῤῥεεν ἀσχαλόωντι
δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις,
πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
Λητοΐδη, τύνη δὲ κατ' οὐρανοῦ ἵκεο πέτρας
ῥίμφα Μελαντίους ἀριήκοος, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
ἧνται· δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑψόθι τόξον·
μαρμαρέη δ' ἀπέλαμψε βιοῦ περὶ πάντοθεν αἴγλη.
τοῖσι δέ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρ' ἐφαάνθη
νῆσος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἱππουρίδος ἀντία νήσου,
ἔνθ' εὐνὰς ἐβάλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' Ἠὼς
φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος, σκιόεντά τε βωμὸν
ποίεον· Αἰγλήτην μὲν, ἐϋσκόπου εἵνεκεν αἴγλης,

Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε, λισσάδα νῆσον
ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνε.
ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἔνι ῥέζειν
ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφέας ὁππότε δαλοῖς
ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλείβοντας ἴδοντο
Μηδείης δμωαὶ Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλων σθένον, οἷα θαμειὰς
αἰὲν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὁρόωσαι.
τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπιστοβέεσκον ἔπεσσι,
χλεύῃ γηθόσυνοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσι
κερτομίη, καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δέ νυ κείνης
μολπῆς ἡρώων, νήσῳ ἔνι τοῖα γυναῖκες
ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἱλάσκονται.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
μνήσατ' ἔπειτ' Εὔφημος ὀνείρατος ἐννυχίοιο,
ἀζόμενος Μαίης υἷα κλυτόν. εἴσατο γάρ οἱ
δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ
ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπὸ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δὲ γυνὴ βώλοιο πέλειν, ὀλίγης περ ἐούσης,
παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δέ οἱ ἐν φιλότητι
ἄσχετον ἱμερθείς· ὀλοφύρετο δ', ἠΰτε κούρη,
ζευξάμενος τὴν αὐτὸς ἑῷ ἀτίτηλε γάλακτι·
ἡ δέ ἑ μειλιχίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι·

“ Τρίτωνος γένος εἰμί, τεῶν τροφός, ὦ φίλε, παίδων,
„οὐ κούρη· Τρίτων γάρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆες.
„ἀλλ' ἐμὲ Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
„ἀμπέλαγος ναίειν, Ἀνάφης σχεδόν· εἶμι δ' ἐς αὐγὰς
„ἠελίου μετόπισθε, τεοῖς νεπόδεσσιν ἑτοίμη.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνῆστιν κραδίῃ βάλεν, ἔκ τ' ὀνόμηνεν
Αἰσονίδην· ὁ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἑκάτοιο,

θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο, φώνησέν τε.

“Ὦ πόποι, ἦ μέγα δή σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος·
„βώλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ, πόντονδε βαλόντι,
„νῆσον, ἵν' ὁπλότεροι παίδων σέθεν ἐννάσσονται
„παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξε
„τήνδε τοι ἠπείροιο Λιβυστίδος. οὔ νύ τις ἄλλος
„ἀθανάτων, ἢ κεῖνος, ὅ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.

Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἁλίωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
Εὔφημος· βῶλον δὲ, θεοπροπίῃσιν ἰανθεὶς,
ἧκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρθη,
Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφὸς Εὐφήμοιο,
οἳ πρὶν μέν ποτε δὴ Σιντηΐδα Λῆμνον ἔναιον·
Λήμνου δ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσι,
Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
Σπάρτην, Αὐτεσίωνος ἐῢς πάϊς ἤγαγε Θήρας
Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὔνομα Θήρης
ἐξ ἕθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφήμοιο.

Κεῖθεν δ' ἀπτερέως, διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες,
Αἰγίνης ἀκτῇσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
ὑδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίη μετὰ νῆάδ' ἱκέσθαι.
ἄμφω γὰρ χρειώ τε, καὶ ἄσπετος οὖρος ἔπειγεν.
ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσι
κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.

Ἵλατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αἵδε δ' ἀοιδαὶ
εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν ἀείδειν
ἀνθρώποις. ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἱκάνω
ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὔ νύ τις ὔμμιν ἄεθλος
αὖτις ἀπ' Αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,

οὔτ᾽ ἀνέμων ἐριωλαὶ ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἕκηλοι
γαίην Κεκροπίην, παρά τ᾽ Αὐλίδα μετρήσαντες
Εὐβοίης ἔντοσθεν, Ὀπούντιά τ᾽ ἄστεα Λοκρῶν,
ἀσπασίως ἀκτὰς Παγασηΐδας εἰσαπέβητε.

ΤΕΛΟΣ
ΤΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

IN

APOLLONII RHODII ARGONAUTICA

VARIAE LECTIONES, NOTAE ET EMENDATIONES.

IN LIBRUM I. NOTAE.

V. 1. *Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε.* Solemnis hic est Poëtis mos Deum aliquem initio carminis invocandi. Homerus: *Μῆνιν ἄειδε θεά* — et *Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα* —. Hesiodus: *Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν.* Aratus: *Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα* —. Ab Apolline unum e suis poëmatibus exorsus fuerat Megarensis Theognis:

Ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱὲ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος, οὐδ' ἀναπαυόμενος.
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε, καὶ ὕστατον, ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω.

4. *μετὰ κῶας.* Praepositio *μετὰ* saepe adhibetur pro *εἰς* vel *διὰ*, quod tritum et tironibus etiam notum. Homerus Odyss. *ά.* 184.

νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι
πλώων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους
ἐς Τεμέσην ΜΕΤΑ χαλκόν.

Euripides initio Medeae:

ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μετῆλθον.

Theocritus in Hyla:

ἀλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων.

[Auctor Hymni in Cererem nuper reperti, v. 106.

ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον —

Sed in Mimnermi versibus apud Strabonem p. 80. et in Analectis nostris T. I. p. 63. librarii errori debetur praepositio *μετὰ*, in *μέγα* commutanda:

οὐδ' ὁκόταν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδὸν,

ὑβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥόον.

Sic apud Nostrum *μέγα κῶας* occurrit IV. 171. 184. 439. *Ex Append.*]

7. *ἐννεσίῃσι.* Glossa, *βουλαῖς.* Hesych. *βουλήσεσιν, ἐννοήσεσιν*: ubi quae adnotat interpres ad Poetam nostrum faciunt. Perperam Florent. editio non hîc solum, sed multis aliis in locis, *αἰνεσίῃσι*, quod ab editore Batavo, pro ea qua erat elegantia, miror revocatum non fuisse. Est enim vox illa mera barbaries, quod dudum, sed frustra, monuit ad Callim. H. in Dianam 108. doctissimus Ernestius. Corruptelam hanc quinquies ad minimum exhibet novissima editio. Sed putidiores aliae sordes obesas Oxoniensis Magistri nares non offendunt.

8. *θεήν.* Vulgo *τεήν.* Gisberti Cuperi, cui debetur haec emendatio, integram observationem adposuisse operae pretium erit, e Lib. III. Cap. VII. "*Βάξις* pro *ora-„culo,* sed raro, ponitur, quod venit ab antiquo *βά-„ζειν*, id est, *loqui,* unde *ἄβασος*, de quo Suidas et „alii. Pro *oraculo* sumitur apud Apollon. Rhod. init. „Argon.

„*δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τεὴν κατὰ βάξιν Ἰήσων.*

„*Nec multo post tuo congruenter oraculo.* Quo sensu „etiam *Dictio* apud Liv. lib. VIII. cap. 24. *Accito ab „Tarentinis in Italiam, data dictio erat, caveret Ache-„rusiam aquam, Pandosiamque urbem: ibi fatis ejus „terminum dari.* Sed Apollonii locum quoties considero, „semper mihi se offert, quod ancipitem requirat delibe-„randi curam; cum videre nequeam, quo pacto *τὸ* ΤΕΗΝ „locum suum tutari possit, incompositum plane quid et „TUAM secum trahens: neque enim Apollonius alloquitur „Peliam, sed ut res gesta est narrat: an *τεὴν βάξιν* di-„cemus *oraculum quod tibi latum et datum est?* Sed „eo pacto longe melius scriberetur *σεὴν*, id est, *suam:* „sed hae conjecturae sunt: arbitror autem unius literulae „mutatione difficultatem tolli posse, et legendum esse

„ϑεὴν, id est, *divinam*, pro *ϑείην*. Nam et *ϑεώτερος* „apud Dionys. Alexandr. (v. 257.) legitur:

„— — — — *οὐκ ἂν ἐκείνου*
„*νηὸν ἐν ἀνθρώποισι ϑεώτερον ἄλλον ἴδοιο,*
„*οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν.*"

Hactenus ille, meo judicio, optime. Invocatio desinit in versu 4. tum incipit narratio: Poëta nec Apollinem, nec Peliam alloquitur; proinde *τὸ τεὴν* minime stare potest.

9. *Ἀναύρου.* Hîc et lib. III. 67. nomen est perennis fluvii. Apollodorus p. 48. *διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πέδιλον.* Vide Th. Munckerum ad Hygini fab. XII.

14. *οὐκ ἀλέγιζεν.* Glossa, *οὐκ ἐφρόντιζεν.* Sic Oeneus, Meleagri pater, *τοῖς μὲν ἄλλοις ϑεοῖς ἐτέλεσε ϑυσίας, μόνης δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ὠλιγώρησεν,* ut ait Diodorus Sic. p. 279. Sed non tum primum Junonis contemptum ostendit Pelias, qui dudum ante Sideronem in Deae templo supplicem ad aram ipsam obtruncaverat, et postea *καϑόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων,* referente Apollodoro p. 41.

15. *τόν γ' ἐσιδών.* Sic quinque Regii codd. [et Medic. *Ex Append.*] Vulgo *τόνδ'* —.

17. *ἠέ κεν.* Vulgo *ἠὲ καὶ*, quod ex duplici argumento corruptum esse intelligitur. Primo *ὄφρα ὀλέσσῃ* ab *ἔντυε* pendens soloecum est: tum friget otiosum istud *καί*. Centies in hoc poëmate *καὶ* et *κε*, vel *κεν*, spreta sermonis proprietate, a librariis et editoribus commutata fuisse lector deprehendet. *ὄφρ' ἂν, ὄφρα κε*, cum subjunctivo, praecedente verbo temporis praeteriti, saepissime occurrunt, quorum ad exemplorum normam hic locus emendandus fuit. Infra 851.

— — *Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ΩΡΣΕΝ,*
Ἡφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ΟΦΡΑ ΚΕΝ αὖτις
ΝΑΙΗΤΑΙ μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.

18. *ἐπικλείουσιν.* Absurde vulgo legitur *ἔτι κλείουσιν.* Illud e v. 59. reponi debuit, ubi genuinam lectionem ab Homeri Scholiaste confirmatam revocavimus.

26. Horatius Carm. I. XII.

Unde vocalem temere insecutae
Orphea silvae,
arte materna rapidos morantem
fluminum lapsus celeresque ventos,
blandum et auritas fidibus canoris
ducere quercus.

29. *Ζώνη* nomen est loci proprium. Vide Salmasium in Plinianis p. 113. Perperam citatus hic versus in Scholiis ad Nicandri Theriaca p. 23.

[30. *ἐπήτριμοι.* Perperam saepe in codicibus scriptum reperitur *ἐπίτριμοι,* quod hîc habent A. E. Glossa in illo *πυκναί.* Hanc scripturam ad *ἐπήτριμοι* post *ἐπιτρίμματα* in Hesychio frustra tuetur Abreschius. Sinceram in Oppiani locis ibi citatis reposuit Schneiderus noster. *Ex Append.*]

37. *Πειρεσιάς.* Infra 584. *Πειρεσιαί.* Hîc quatuor Regii codd. *Πειρεσίας* dant: male in E. mutata prima litera, *Τειρεσίας.* Singulari numero effertur nomen in Orphicis 162.

Ἀστερίων δ' ἐπέρησε πάϊς κλεινοῖο Κομήτου,
Πειρεσίην ὃς ἔναιεν ἐπ' Ἀπιδανοῖο ῥεέθροις.

Corrupte in edito Stephano *Πειρασία, πόλις Μαγνησίας,* legitur. Ibi codices etiam *Πειρεσία* dant. Inde saltem liquet, genuinam esse in prima illius nominis syllaba diphthongum.

[38. In Stephani editione *Ενιπ πεὺς* mendum est typographicum. *Ex Append.*]

39. *ἀπόπροθι εἰς ἓν ἰόντες.* Haec est quinque Regiorum codd. lectio, quorum ob consensum recipi debuit. Vulgo legitur *ἀπόπροθεν,* sensu diverso. Sed illud praestat. *Longo tractu eodem fluentes alveo,* scilicet usque in eum locum, ubi a Peneo recipiuntur. confer IV. 135. ubi commixti Lycus et Phasis:

συνάμφω
Καυκασίην ἅλαδ' εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι προχέουσι.

Hic *ἀπόπροθι* motum ad locum significans, indefinite terminum notat, ut illic *Καυκασίην ἄλαδε*.

48. *πηοσύνη καὶ κῆδος*. His *ταυτολογία* inesse videtur, cujus culpa facile exsolvi potest poëta, meliori harum vocum interpretatione. Satis inepte vertunt *conjugium et affinitas*. *πηοσύνη* affinitatem notat, *τὴν ἐξ ἐπιγαμίας συγγένειαν*: *κῆδος* autem *τὴν ἐπιμέλειαν*, *τὴν φροντίδα*, quae acceptio e lexicis nota. Itaque necesse non est posterius in *κῦδος* mutare. [Male in A. et Guelferb. *ἐνικριθῆναι*. Vide ad I. 856. II. 148. *Ex Append.*]

49. *εὐρήνεσσιν*. Sic in Regio cod. C. scriptum, more antiquo et optima ratione. In compositis vocibus litera *ρ* non magis geminari debet, quam in simplicium initio, ubi tamen saepe perperam duplicata reperitur, ita ut coaluerint voces, quae neutiquam jungendae erant. Exemplo sit versus lib. IV. 1497. quem sic editiones exhibent:

ὅς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπιῤῥήνεσσιν ἑοῖσιν.

pro *ἐπὶ ῥήνεσσιν*, ut recte edidimus. Vide notas nostras ad Aeschyli Prom. 1031. et ad Euripidis Hippol. 462. Barbariem hanc, ubicunque occurrit, tollimus, et fere semper ex codicum auctoritate.

53. *νισσομένοισιν*. Sic Regii codices quinque, ut recte Stephanus edidit. In Florent. editione excusum *νισομένοισιν*, unde Batavus editor fecit *νεισομένοισιν*. Legitima verbi forma est *νίσσομαι*, in futuro *νίσομαι*, pro quo saepe reperitur *νείσομαι*, ex librariorum usu, qui *ι* longum per *ει* scribebant, ut mox *κλείνωσι* pro *κλίνωσι*, et alibi deinceps *Φλείας* pro *Φλίας*, *πείσεα* pro *πίσεα*, *Εἰλισσὸς*, *εἰθύοντα*, aliaque infinita ex eadem causa depravata. Primam autem in futuro produci diserte docet auctor Etymol. M. p. 606. quicum conferenda bonae frugis, et ex antiquiori Grammatico petita, nota in Scholiis ad Arati Phaen. 21. *ΜΕΤΑΝΙΣΣΕΤΑΙ. μεταστρέφεται. νίσσομαι γὰρ τὸ στρέφομαι. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ νέομαι, ποιητικῶς τὸ πορεύομαι, οὗ ὁ μέλλων νήσομαι, παράγεσθαι, διπλασθέντος τοῦ σ, ἵν' ᾖ ἐνεστώς. οὐδέ-*

ποτε γὰρ ἐνεστὼς ἓν σ ἔχει· τοῦ μέλλοντος γὰρ τοῦτο. καὶ ἐπειδὴ πρὸ τῶν δύο σσ οὔτε ει δίφθογγος εὑρίσκεται, οὔτε η (εἰ μὴ τὸ κρεῖσσον καὶ τὸ ἧσσον, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων) διὰ τοῦτο μεταβέβληται τὸ η εἰς ι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἑλῶ ἑλήσσω, ἑλίσσω τὸ συστρέφω.

54. *Ἀμφρυσοῖο.* Sic recte scriptum in C. et a prima manu in A. Vulgo sibilans litera male geminatur. Callim. H. in Apoll. 48.

ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσῷ ζευγήτιδας ἔτρεφεν ἵππους.

Virgilius initio Georgic. III.

et te memorande canemus
Pastor ab Amphryso.

58. *Καινεΐδης.* Sic venustius in versu scribitur *τετρασυλλάβως* absque synaeresi, quae quidem scriptura regularis est et Grammaticorum canoni de patronymicis congruens. Eustathius p. 13. *Τὰ εἰς δης ἀπαθῆ πατρωνυμικὰ μήτε συγκοπὴν παθόντα ἢ συναίρεσιν, μήτε πλεονασμὸν, μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει τῆς γεννήτορος πρωτοτύπου γενικῆς, ἀφ' ἧς ἡ πατρωνυμία γίνεται. οἷον ἡ Πριάμου γενικὴ ἐν τρισὶ συλλαβαῖς ἐστι· Πριαμίδης ἐν τέτρασιν. ὁμοίως καὶ Νέστορος Νεστορίδης, Λητόος Λητοΐδης, Ἕκτορος Ἑκτορίδης, Ἀτρέος Ἀτρεΐδης παρὰ Πινδάρῳ, κ. τ. λ.* Idem observabimus in omnibus hujus formae patronymicis.

59. Hunc et quinque sequentes versus profert Homeri Scholiastes ad *Ιλ. ά.* 264. unde bonae aliquot receptae lectiones.

61. *ἀριστεύων.* In hac lectione consentiunt codices B. C. D. Vulgo *ἀριστήων.* Poëtae Caeneum laudibus efferentis proposito prius magis accommodum videtur.

63. *ἐδύσατο.* Barbaram et graecitati incognitam verbi formam exhibent editiones, *ἐδύσσετο.* Vero propius Homeri Scholiastes, *ἐδύσσατο.* In hoc verbo litera sibilans geminari non debet, quia *υ* per se longum est. Vide Clarkium ad Hom. *Ιλ. ί.* 592. *λ'.* 16. In sup. v. *ἀγκλῖναι* pro vulgato *ἐγκλῖναι* dedit idem Scholiastes. *τῷ ἀγκλῖναι dejicere* opponitur *ἄκαμπτος*, ut *ἄῤῥηκτος* op-

ponitur τῷ δαΐξαι. ἐγκλῖναι notat *inclinare*, *in fugam vertere*. Facile haec composita commutantur. Vide varias lectiones ad Hom. Odyss. χ΄. 156. Ovidius Metam. XII.

- - - manet imperfossus ab omni,
inque cruentatus Caeneus Elateïus, ictu.
- - - - - - - - - - - - -
obrutus immani cumulo, sub pondere Caeneus
aestuat arboreo. - - - - - - - -
- - - - - alii sub inania corpus
Tartara detrusum silvarum mole ferebant.

[68. A. E. ναιετάεσκε. *Ex Append.*]

74. ἧκεν. Sic Regii codd. quinque. Vulgo ἦεν.

76. ὅτε κλίνειε φάλαγγας. Optima haec lectio Scholiastae Ms. debetur, cujus adponam notam. ἐπαΐξαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιδιῶξαι. περιττὸν μὲν τὸ μετόπισθεν. λείπει δὲ ὁ ΚΑΙ. καὶ ὅτε κλίνειε φάλαγγας, ἤγουν εἰς φυγὴν τρέψειεν. Bene sit illi qui nobis veram hujus loci lectionem servavit: sed nugatur in iis quae tradit de ellipsi copulae, quae nedum subintelligenda sit, expungi deberet, si forte adesset. Regii codd. quinque dant ὅταν κλίνωσι. Editi, ὅτε κλείνωσι. De scripturae in postrema voce depravatione egi ad v. 53. ὅτε cum optativo Poëtae nostro familiare. Vide II. 277. III. 788. 954. 1112. IV. 1196. Sic etiam apud Homerum passim.

81. δηωθῆναι. Sic recte Stephanus. Male δηϊωθῆναι edidit Batavus. Vide ad 244.

82. κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν. Sic A. C. D. E. quam lectionem agnoscit et exponit Scholiastes: οὐκ ἔστι μέγιστον κακὸν, οὗ μὴ ἐπαυρεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει. E vulgato κακῶν nullus sensus elici potest. Nihil autem refert, utrum ἀπαυρεῖν, an ἐπαυρεῖν legatur. Vide Graevium ad Hesiodi *Εργ.* 240. et nos ad Aeschyli Prom. 28.

89. Homerus de eodem Euryto, Odyss. θ΄. 226.

τῷ ῥα καὶ αἶψ᾽ ἔθανε μέγας Εὔρυτος, οὐδ᾽ ἐπὶ γῆρας
ἷκετ᾽ ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.

τόξον autem in sup. v. ut Eustathius adnotat ad *Il.* ό. 441. οὐ τὸ σκεῦος σημαίνει, ἀλλὰ τὴν τοξικὴν τέχνην.

[90. Typothetae injuria hic versus omissus in editione Stephani. *Ex Append.*]

91. ὁμόθεν. Hesych. ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Alibi significat ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ut apud Sophoclem El. 156,

πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γονᾷ ξύναιμος.

νόσφι ultimam producit in caesura. Sic scriptum in E.

[94. Hunc versum sic citat Pindari Scholiastes ad Nemeon. έ. 25.

Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι ναῖε λιασθείς.

Epithetum ἐριβῶλαξ, ut multis aliis urbibus et regionibus, bis Phthiae tribuit Homerus in Iliade, unde forte e memoria citanti grammatico error obrepsit. *Ex Append.*]

96. Atheniensis hic Teleon, diversus ab eo cujus meminit v. 72. Ionis filius esse possit. Vide Euripidem Ion. 1594. ἐϋμελίης accedente sex codicum auctoritate e Florent. edit. reposuimus. Vulgo ἐϋμμελίης, perperam. Vide notas nostras ad Aeschyli S. Th. 490. Eadem scriptura apud Hesychium observatur, apud quem occurrunt ἐϋμελίω, et ἐϋμελίης: prius ex Homeri *Il.* δ'. 47. ubi genuinam scripturam veteres editiones aliquot retinent.

98. ἔχε, ultima in caesura producta. Perperam D. εἶχε, quod saltem ostendit importunum ν amovendum esse.

[100. μεταπρέποι. Sic bene vulgo, ad syntaxeos normam, consentientibus plerisque codicibus. In A. C. μεταπρέπει, cum glossa in priori λάμπει. Non minus soloece E. μεταπρέπῃ. *Ex Append.*]

103. κοινὴν ὁδόν. Sic bene codd. D. E. ut jam scribendum conjecerat Spanheim ad Callim. H. in Jovem 59. Ceteri κείνην vel κεινὴν dant, prout illa vox a librariis fuit accepta. Prius exhibet Florent. editio,

quod et praetulissem, si alterutrum eligi debuisset: scilicet *Illam*, cum emphasi, tanquam de re celebri et decantata. Si *ματαίαν* in animo habuisset poëta, more suo et absque ambiguitate *κενεὴν* scripsisset, vel *μελέην*. Vertendum autem *κοινὴν ὁδὸν*, *communem expeditionem*, *μετασχόντα τῆς ὁδοῦ*.

108. *ἀστέρι*. Helice sic *κατ' ἐξοχὴν* dicta, seu major Ursa. Aratus:

— — — Ἑλίκῃ γε μὲν ἄνδρες Ἀχαιοὶ
εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν.

[112. *Ἀρεστορίδης*. Sic libri omnes. In nullo repertum *Ἀλεκτορίδης*, quod reponi volebat Meziriacus. Vide Burmanni Catalogum Argonautarum. Ridiculus esset conatus mythorum scriptores ad concordiam redigere volentis. *Ex Append.*]

114. *ὑπ' εἰρεσίῃσιν*. Sic disjunctim scriptum in A. D. E. [Vulgarium librorum scriptura *ὑπειρεσίῃσιν*, quam quinque codices exhibent, non minus mendosa est, quam *ὑπεννεσίῃσιν*, de qua voce dictum ad II. 1111. et videndus H. Stephanus in Praefatione editionis Argonauticorum. *Ex Append.*]

115. *Φλίας*. Vulgo male *Φλείας*, quod jam observatum ad v. 53. Codd. duo *Φλοίας*. Dudum ex Orphicorum v. 192. et Pausania p. 139. ubi hi versus prolati scripturae mendam elueram. Postmodo *Φλίας* in D. reperi. Idem nomen reponendum videtur in Philetae versibus apud Stephanum v. *Φλιοῦς*.

Φλιοῦς ἡ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλίας ἣν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

120. Propertius II. 3. 51.

Turpia perpessus vates est vincla Melampus,
cognitus Iphicli subripuisse boves:
quem non lucra, magis Pero formosa coëgit,
mox Amythaonia nupta futura domo.

125. *Λυγκήϊον Ἄργος*. Sic codices omnes, bene. Argos Lynceïum dicitur a Lynceo Danaï genero, qui post socerum ibi regnavit. Notus ille quidem satis et

abunde, ut mirer sub Vossii nomine editam fuisse notam ad Valerii Flacci IV. 355. Altera lectio Scholiastae memorata *Λυρκήϊον* depravata est. Ridiculum esset celebrem urbem, regionis caput, ab ignobili oppidulo cognominari. Si quis vero Lyncei filius fuit Lyrcius nomine, cujus rei fides penes Hesychium esto, quem vide in *Λυρκίου δῆμον*, ab eo Argi denominari non potuerunt, quum ibi ille nunquam regnaverit. Successores habuit Lynceus nepotes ex Abante filio Acrisium et Proetum.

[134. *ἦ γὰρ ἔην*. A. E. *ὃς γάρ*. *Ex Append.*]

145. *ἔμπυρα σήματα* vocantur signa, quae *πυροσκόποι* in victimis ardentibus observabant, ut omen futurorum inde captarent. Kuster ad Suidam v. *ἐμπύρου*.

147. *ὦρσε* ultima in caesura producta. Sic codd. C. D. E.

150. *νισσομένοις*. Sic bene D. In Caesareo *νεισσομένοις*.

155. *νέρθεν ὑπὸ χθονός*. Lectionem hanc ex Aristoph. Schol. ad Plutum 210. sumsi, utpote meliorem vulgata *νέρθε κατὰ χθονός*.

157. *ὅσοι ἐν Πύλῳ*. Vulgo *ὅσσοι Πύλῳ*. Codices plerique *ὅσοι Πύλῳ*. In A. insertum a secunda manu *ἐν* inter lineas. Proba est illa lectio. Sic Homerus saepe: *Ιλ. α'*. 252.

ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ — *λ'*. 688.

ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.

160. Ovidius Metam. XII. 556.

— — — — — cui posse figuras
sumere quas vellet, rursusque reponere sumtas
Neptunus dederat, Neleï sanguinis auctor.

162. Arcadi Callistus filio tres filii fuere, Azan, Apheïdas, Elatus, quibus regnum suum divisit. Pausanias p. 604. *Τοῖς δὲ παισὶν, ὡς ηὐξήθησαν, διένειμεν Ἀρκὰς τριχῆ τὴν χώραν. καὶ ἀπὸ μὲν Ἀζᾶνος ἡ Ἀζανία μοῖρα ὠνομάσθη . . . . Ἀφείδας δὲ Τεγέαν, καὶ τὴν*

προσεχῆ ταύτῃ ἔλαχεν. ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ ποιηταὶ καλοῦσιν ΑΦΕΙΔΑΝΤΕΙΟΝ ΚΛΗΡΟΝ τὴν Τεγέαν.

[165. τῶν ἄμφω γνωτός. Parisina editio τῶν ἀμφοῖν, quod nondum animadverteram, quum notam scribebam ad I. 1169. *Ex Append.*]

166. ὄφρα κομίζοι. Sic sex codices ad rectam loquendi normam. [Sic Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo soloece κομίζῃ.

168. ἄρκτου δέρος non pendet a sequenti verbo πάλλων, sed ab alio suppresso verbo. Confer II. 120. Quod, licet a tenebricoso commentatore Batavo monitum, non animadvertit Oxoniensis interpres. Figuram hanc luculenter illustravit Orvillius ad Charit. p. 395.

[170. καλιῇ. Medic. ut Florent. editio, καλειῇ, e pravo, quem notavi, more, ι longum per ει scribendi. Sic infra 599. idem codex, ut Aldina editio, pro κλίτεα habet κλείτεα. Medic. iterum καλειῇ habet IV. 1095. ubi in Florent. editione recte excusum καλιῇ. *Ex Append.*]

179. Εὔφημος. Librarii errore in codice minus emendato, e quo Florent. editio expressa fuit, scriptum erat Πολύφημος, quae per omnes deinceps propagata fuit falsissima lectio. Veram ex Orphicis, Pindaro aliisque scriptoribus, immo ex Apollonio ipso, reposuisset editor, cui veterno non torpuisset animus, etiamsi codicibus destitutus eorum auctoritate emendationem illam firmare non potuisset. In quinque Regiis codd. et in Caes. perspicue Εὔφημος scriptum, absque ullo mendosae lectionis vestigio. Si bene Batavum commentatorem intelligo, quod sane non cuicunque concessum, dicere voluit Euphemum nostrum Orpheo ne nomine quidem notum. Diversa ille Orphica habuit ab iis quae nunc tractamus, ubi v. 203. legitur:

Ταινάριος δ' Εὔφημος ἔβη, Μαλεατίδος ἄκρης
ἐκπρολιπὼν αὐλῶνας, ἁλικλύστους τε Θεράπνας.

[Εὔφημος legendum esse, et nomen Πολύφημος librarii errore substitutum fuisse, iamdudum monuerat Hardio-

nius in Actis Paris. Academiae T. III. p. 392. *Ex Append.*]

180. *ποδωκηέστατον.* Sic codices et Stephanus recte. Vitiosam Florentinae editionis lectionem *ποδωκειέστατον* praetulit Hoeltzlinus. [Male Medic. et Guelferb. *ποδωκειέστατον.* *Ex Append.*]

182. Velocitatem pullorum, ex Erichthonii equabus a Borea initis progenitorum, hac hyperbole declaravit Homerus *Ιλ. υ΄.* 226.

αἱ δ᾽ ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ᾽ ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ᾽ ὅτε δη σκιρτῷεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.

Virgilius ad Camillam transtulit Aen. VII. extremo:

Illa vel intactae segetis per summa volaret
gramina, nec teneras cursu laesisset aristas:
vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti,
ferret iter, celeres nec tingueret aequore plantas.

ultima e nostro expressa, *οὐδὲ θοοὺς βάπτε πόδας.* Perperam quinque Regii codd. *κάμπτεν* vel *κάμπτε.*

188. *Παρθενίην.* Perperam vulgo *Παρθενίης.* Ordo est: *ὁ δ᾽ Ἀγκαῖος νοσφισθεὶς Παρθενίην, ἕδος Ἰμβρασίης Ἥρης.* Hac emendatione nihil certius: nominandus erat locus, unde Ancaeus veniebat. Confer II. 872. Insulae Sami antiquum nomen est *Παρθενίη.* Callim. H. in Delum 48.

— — *ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστὸν*
Παρθενίης, (οὔπω γὰρ ἔην Σάμος,) ἧχί σε Νύμφαι
γείτονος Ἀγκαίου Μυκαλησίδος ἐξείνισσαν.

191. *ἀλκήεις.* Rectam hanc scripturam enotavi e codd. A. B. D. E. Caes. et procul dubio e sexto etiam enotari debuit; vitiosum *ἀλκείης* e Florentina propagatum absque codicibus etiam emendari debuerat, ad exemplum scripturae in v. 71. quod monuerat Arnaldus Lect. Gr. p. 236. [Male Medic. et Guelferb. *ἀλκείης.* *Ex Append.*]

197. *ἐσελθέμεν.* Vulgo *ἐπελθέμεν.* Illud dant sex codd. [Medic. et Guelferb. *ἐπελθέμεν.* *Ex Append.*]

204. *πόδε.* Vulgo *πόδα.* Illud dant codd. A. B. C. E. Caes. Perperam in D. *ποσί.* [Medic. *πόδας σιφλός.* *Ex Append.*] Patrem suum referebat, quem utroque pede claudum fuisse fabulantur: ideo Poëtis *ἀμφιγυήεις* dicitur. Mox *οὐχ ἕ τις* recte in recentioribus editionibus excusum: veteres et codicum plerique *οὔ κε τις.* *σιφλὸς* autem hîc *πηρὸς*, *βεβλαμμένος* notat: alias significationes apud Hesychium vide, et Eustathium ad *Ιλ.* ξ'. 142. p. 972. ubi rarioris meminit significationis, qua adjectivum hoc adhibuit Oppianus *ἁλ.* γ'. 183.

ἦ γὰρ ἀεὶ πλωτῶν σιφλὸν γένος ὑγρὰ θεόντων.

λαίμαργον recte interpretantur veteres glossae.

207. *Ορυυτίδαο.* Sic codd. B. C. D. E. Caes. [Guelferb. quoque *Ορυυτίδαο.* *Ex Append.*] Vulgo male *Ορυιτίδαο.*

211. *Ζήτης δ' αὖ.* Quam inserui particulam obtulit cod. D.

214. *ἀνερείψατο.* Sic codd. sex. Vulgo male *ἀνερίψατο.* Thema *ἀνερείπτομαι.* Ob metrum augmentum omissum. Homerus *Ιλ.* υ'. 234. de Ganymede,

τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν,
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείῃ.

Frequentes in hoc verbo librariorum lapsus, quod deinceps plus semel deprehendetur. [Guelferb. *ἀνει^ε ρέψατο.* Vide ad IV. 918. ubi, tenuissimo mendae discrimine, vulgares libri *ἀνετρέψατο* habent. *Ex Append.*]

215. Cod. A. C. E. *Εἰλισσοῦ.* *ει* pro *ι* longo, quod jam animadverti ad v. 53. Aliter depravatum idem nomen legitur in Scythini Epigr. I. Analect. T. II. p. 104. ubi pro *Ηλισσος* scribendum *Ιλισσός.* Sed ibi pro fluvio puerum designat. [In quibusdam codicibus *Κηφισσοῦ* olim lectum fuisse, docet nota margini in A. adscripta. Librarii error scholiorum concinnatoribus fraudi fuit. Cephissus fluvius est Boeotiae. Ad Ilissum, Atticae fluvium, raptam fuisse Orithyiam, auctor est Apollodorus L. III. cap. 14. et Dionysius Perieg. 422.

πρόσθε γε μὴν Ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὖδας,
τοῦ διὰ θεσπεσίου φέρεται ῥόος Ἰλισσοῖο,
ἔνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὠρείθυιαν.
Ex Append.]

217. κλείουσι, ultima in caesura producta. Sic C. E. Male Caesareus παραὶ ῥόον.

225. πατρὸς ἑοῖο. Sic recte cod. Guelferbytanus, cujus varias lectiones publicavit Jo. Piersonus, Verisimilium Lib. II. cap. VI. In vulgato ἑῆος consentiunt codices mei, quod manifesto vitiosum est. Poëticum ἑῆος, pro ἠέος ex ἠΰς, significat ἀγαθοῦ. Nulla analogia, quidquid commenti sint Grammatici, ἑῆος e pronomine ἑὸς deduci potest. Fraudi illis fuit prava interpretatio Homerici versus Ἰλ. α'. 393.

ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.

Suidas: ἐΰς, ὁ ἀγαθός. παιδὸς ἑῆος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ, θεοὶ δοτῆρες ἑάων, ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν. Ex Eustathio autem novimus illud ἑῆος librorum descriptoribus adeo placuisse, ut in quibusdam Homeri exemplaribus obtrusum fuerit Ἰλ. σ'. 71. ubi hodie recte legimus:

ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο.

Geminum gemellum exemplum est. Eadem ratione legendum hîc πατρὸς ἑοῖο.

[229. περιναιετάοντες. Sic codices omnes, et e conjectura Hoeltzlinus. Male ante eum περιναιετάοντας vulgo legebatur. *Ex Append.*]

234. ἐπάρμενα. Sic emendo, conjectura sane quam probabili. Vulgo legitur ἐπαρτέα, manifesta corruptela. Non sic solet limati carminis auctor eandem vocem in duobus continuis versibus iterare. Quae hujus vitii in hoc poëmate duo aut tria occurrunt exempla, malam perinde librariorum manum testantur, et a nostra medelam accipient. Hesiodus ἔργ. 601.

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ΕΠΑΡΜΕΝΟΝ ἔνδοθεν οἴκου.

et 627.

ὅπλα δ' ΕΠΑΡΜΕΝΑ πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ.

Simplex eadem significatione, v. 407.

χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ΑΡΜΕΝΑ ποιήσασθαι.

239. *φαεινοί*. Sic codices omnes et editiones veteres. Primum in Batava, ni fallor, operarum errore, excusum fuit φαειναὶ, quod quidem in numero *paucorum* illorum non erat, *quae mutare optaret* Oxoniensis Magister. Hunc enim soloecismum summa religione servavit.

244. [Medic. et Florent. editio αὐτῆμαρ καὶ δόμους, manifesta menda, quam sustulit Parisina editio. Saepius jam observavi, millies a librariis commutatas fuisse voculas καὶ et κε, quod editoribus fere non fuit animadversum, nisi quando, ut hîc, alterutram metri lex repudiabat. *Ex Append.*] — Codd. et veteres editiones δηώσειαν. Batava perperam δηϊώσειαν. V. seq. δέρος cum Stephano praeferunt codd. A. B. D. E. Caes. δέρας e Florentina revocavit Batavus editor.

246. ἄπρηκτος. i. e. δύσπρακτος, δυσεργὴς, δυσκατόρθωτος. Ceterae Scholiastarum expositiones nauci non sunt; latina interpretatio ineptissima. Mens loquentium haec est: *Aeetem vi cogent, ut sibi vellus tradat, si ad eum pervenerint. Sed illuc perveniendum est. Quantumlibet animi et corporis robore praestent, non effugient, quin longissimum iter conficiendum sit, et iter facientibus, ἰοῦσιν, difficillimi perferendi sint labores.* Cupiebam codex aliquis offerret πόνος δ' ἀμέγαρτος ἰοῦσιν. Ominosi aliquid habere videtur illud ἄπρηκτος, et hîc non placet. Eadem sententia in Idmonis vaticinio infra 440. ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσῳ ἄεθλοι.

260. E. ἐπὶ προμολῇσιν ἰόντων. [A. eandem, quam E. lectionem habet. Pessime Guelferb. ὑπὸ προμολῇσι κιόντες. *Ex Append.*]

264. ἐντυπὰς, ἀντὶ τοῦ ἐντυπωδῶς καὶ ἐντετυπωμένως τῷ ἱματίῳ, ὥστε δι' αὐτοῦ τύπον σώματος μόνον φαίνεσθαι, καὶ διὰ τοῦ σκέποντος ὁρᾶσθαι τὸν τοῦ σκεπομένου τύπον. Verba sunt Eustathii p. 1343. extrema, ad Ιλ. ω'. 163. unde lineamenta sumsit noster:

παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ΕΝΤΥΠΑΣ ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.

Glossa in cod. A. ἐντυπὰς, ἄγαν ἐντετυλιγμένος λεχέεσσι, ἱματίοις.

267. οἳ δὲ σῖγα. Sic codd. sex et veteres editiones. Perperam Stephanus ex inutili emendatione excudit δαί. Litera σ eadem vi qua litera ρ saepe pollet. Pronunciabant οἳ δὲσσῖγα. [οἳ δὲ σῖγα etiam Medic. et Guelferb. δαὶ Stephanus e Parisina adsumsit. *Ex Append.*]

268. Homerus Ιλ. α'. 512.

Θέτις δ', ὡς ἥψατο γούνων,
ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα.

271. κηδεμονῆες. Glossa συγγενεῖς.

272. ἠγηλάζει. Sic scriptum hoc verbum in melioribus libris, et in scholiis cod. Regii A. cum spiritu leni. Homerus Odyss. λ'. 617. ἆ δείλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις. Schol. διάγεις καὶ ὑπομένεις. Sic etiam apud Suidam, Etym. M. auctorem, et in veteribus scholiorum editionibus.

275. Electra apud Sophoclem, 285.

οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.

Glossa: ὀρεχθεῖ, ἐπιθυμεῖ. Hesychius et Suidas: ὀρεκτεῖν, ἐπιθυμεῖν.

278. αἴθ' ὄφελον. Sic codd. omnes et editiones veteres. Typothetae error in Stephani editione per alias propagatus fuit.

281. ταρχύσαο. Sic recte D. E. In A. ταρχύσῃς. In B. et Caes. ταρχύσαις. In C. ταρχύσαιο. [Medic. ταρχύσας. Guelferb. τάρχυσα χέρεσσι. *Ex Append.*] Imperitos librarios turbavit rarior constructio, cujus rationem quum non perciperent, emendare tentarunt male feriati homines, quisque pro suo captu. Vide quae de ea notavi ad Aeschyli Prom. 155. et ad Euripidis Phoen. 214. Eadem sententia et idem affectus in verbis Medeae ad filios apud Euripidem 1031.

ἦ μήν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ,
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρώποισι.

283. *ἄλλα δὲ πάντα.* Non male hîc adesset articulus, scribendo,

ἐκ σέο, τἄλλα δὲ πάντα.

285. *κενεοῖσι* perperam vulgo *κεν ἑοῖσι.* Prona cuivis attentius legenti emendatio. Sic dudum ad oram libri sui, in Regia Bibliotheca asservati, emendaverat Huetius.

295. Conferenda cum his Iasonis ad matrem, Hectoris ad Andromachen verba *Ἰλ. ζ'.* 486.

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα —

et Priami ad Hecubam *Ἰλ. ω'.* 218.

μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδ' ἐμοὶ αὐτὴ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδ' ἐμὲ πείσεις.

Turnus ad Amatam, Aen. XII. 72.

Ne, quaeso, ne me lacrimis, neve omine tanto
prosequere in duri certamina Martis euntem,
o mater.

301. *θεοπροπίοισιν.* Sic codd. A. C. E. Vulgo *θεοπροπίῃσιν.*

307. Ex hoc Apollonii loco, sumtis etiam lineamentis quibusdam ex alio infra 536. ornatissimam comparationem expressit Virgilius Aen. IV. 143.

Qualis, ubi hibernam Lyciam, Xanthique fluenta
deserit, ac Delum maternam invisit Apollo,
instauratque choros: mixtique altaria circum
Cretesque Dryopesque fremunt, pictique Agathyrsi:
ipse jugis Cynthi graditur, mollique fluentem
fronde premit crinem fingens, atque implicat auro:
tela sonant humeris.

313. *οὐδέ τι φάσθαι.* Sic A. B. D. E. recte. Vulgo *οὐδ' ἔτι.*

320. Nihil interest, utrum scribatur *προμολῆς* in genitivo singulari, an *προμολῇς* in dativo plurali, quod quidem usitatius. Illud praeferunt codd. et agnoscunt veteres Grammatici. Glossa, *ἀκρωρείας.* Vide de voce *προμολὴ* Spanhemium ad Callim. H. in Dianam 99. Cum *προβολὴ* saepe confunditur, ut apud Aratum, ubi v. 239. ad codicis fidem scribendum:

— — — — *ἔτι δ' ἐν προμολῇσι Νότοιο*
ἰχθύες.

323. *ἰθύοντας.* Sic omnino scribendum ex usu Poëtae nostri, cui *ἰθύνειν* et *ἰθύειν* longe diversa sunt, nec usquam confunduntur. *ἰθύνειν* verbum est activum. Hesych. *ἰθύνει, ἀπορθοῖ, ἐξισοῖ, διοικεῖ, εὐθυνει, κυβερνᾷ.* *ἰθύειν* verbum est neutrum. Idem: *ἰθύει, βούλεται, ἐφορμᾷ, φέρεται.* Perperam *εἰθύοντα* apud Lexicographum scriptum pro *ἰθύοντα, ὁρμῶντα.* Hîc *ἰθύοντας* significat *ἐφορμῶντας.*

324. *ἀμφέχετ' ὤμους.* Sic codd. omnes et editiones veteres. Batavus editor, nescio unde, *ἀμπέχετ' ὤμοις.* Vide ad v. 712.

332. *ἐφοπλίσσασθαι.* Sic ad metri legem scribendum. Vide Clarkium ad *Ιλ. ψ'.* 55.

333. *πάντα μάλ'* — Sic emendavit Huetius. Vulgo *πάντα γάρ.* Nihil expressum nec subintelligendum, quo referri possit istud *γάρ.*

334. *τοῖό γ' ἕκητι.* Particulam inserui e cod. D. Idem v. seq. *ἐπιπνεύσωσιν* confirmat, quod dudum ante inspectum illum codicem reposueram. Sic supra v. 245. libri omnes *ἐγγυαλίξῃ* exhibent, nullus *ἐγγυαλίξει.* Scilicet utroque in loco particula *ἂν* prioris membri ad alterum repetenda est.

339. *ὄρχαμον ἡμείων.* Sic bene A. C. E. Non enim imperium illius, quem ducem elegissent, detrectabat. Vulgo *ὑμείων.*

346. *ὣς δὲ,* id est, *οὕτως δέ.* Vulgo male *ὥστε.* In

A C. E. ὅς τε. Mox ἀναστήσεσθαι praeferunt sex codices. Vulgo ἀναστήσασθαι. [Guelferb. etiam ἀναστήσεσθαι. Confer notata ad III. 972. 1133. *Ex Append.*]

[354. Medic. ὄφρα δ' ἴασιν. *Ex Append.*]

356. ἐῢ κρίναντας. Sic divisim scribendum. Non est enim verbum compositum εὐκρίνω. Vide Ιλ. π'. 199. Odyss. ξ'. 108. Facete autem monet Oxoniensis Magister, participium κρίναντας *ad boves non pertinere, sed ad servos;* id est, boves a servis, non a semetipsis, selectum iri. Hac casuum enallage nihil apud Poëtas omnes tritius. Exempla e Tragicis dedi ad Eurip. Androm. 26. et ad Aesch. Prom. 217.

357. ἐρύσαιμεν. Sic Florent. editio, [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] recte. Codices mei omnes ἐρύσωμεν.

358. κατὰ κληῗδας. Sic recte codices sex. Absurde vulgo κληῗδος, quod Stephanum non fugit, qui mendam tamen in textu reliquit. [Medic. et Guelferb. κληῗδας. *Ex Append.*]

359. ἐπάκτιον. Sic codd. omnes et editiones veteres. Batavus munifice duplici epitheto Apollinem condecoravit, edendo ἐπακτίου, quae Stephani conjectura fuerat, non adtendentis hujus versus lectionem e versu 403. mutandam non esse, sed vice versa, ut ad eum locum videbimus.

366. χειμερίη δὲ πάλαι. Istud πάλαι expressit ad verbum Virgilius in similis saxi descriptione, Aen. V. 125.

> Est procul in pelago saxum spumantia contra
> litora, quod tumidis submersum tunditur OLIM
> fluctibus, hiberni condunt ubi sidera Cori:
> tranquillo silet, immotaque adtollitur unda
> campus — —

Cetera Graeci Poëtae exquisitius ornavit.

369. τεινάμενοι. Sex cod. θεινάμενοι. Glossa in A. τύψαντες. Unde liquet nihil hic intellexisse ludimagistros, quibus glossae illae pleraeque debentur. Veram lectionem solus offert E. margini adscriptam, γρ. τεινάμενοι. In sup. v. codd. omnes dant ἔνδοθεν, quod quid

sibi velit, nondum comminisci potui. Absurdum sane videtur. ἔκτοθεν facili conjectura reponit eruditus Britannus. Sed vereor, ut hoc a Poëta sit. Adeo manifestum est, funem, quo navis constricta fuit, extrinsecus eam cinxisse, ut hoc addidisse pene ineptum fuerit. A meliori libro expectanda hujus loci restitutio, aut a codice qui integriora scholia habeat. Nam desunt quae ad hunc locum annotarunt veteres critici.

371. *χῶρον.* Sic cod. Guelferbytanus. *ὅσον χῶρον τὸ εὖρος περιβάλλετο.* Minus bene, si recte judico, cum impressis codices mei *χῶρος.*

372. *εἴσω ἁλός.* Vulgo legitur *ἔσσω.* Codices plerique *ἔσω,* quod ob metrum in *εἴσω,* non *ἔσσω,* mutandum erat.

383. *παρᾶσσον.* Glossa, *ταχέως.* Vox lexicographis incognita.

384. *βρίσαντες ἰῇ.* Vulgo *βρίσαντε μιῇ.* In codd. A. C. E. scriptum *βρίσαντες.* Poëticum *ἰῇ* loco cessit glossae *μιῇ.* Hesych. *ἴη, μία.* [Poëticum *ἴη* apud Homerum occurrit, ubi alterum *μίη* metri lex admisisset. *Ιλ. ι'.* 319.

ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός.

Ibid. λ'. 174.

πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

Elegantius infra v. 497. legeretur:

τοπρὶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰῇ συναρηρότα μορφῇ.

Ex Append.]

389. *ἐκήκιε* hîc edidi, ut infra 542.

396. *ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιὼ μίαν.* Accusativus absolutus, loco genitivi, per ablativum latine reddendus, de quo vide Jo. Taylor indicem Atticum ad Lysiam, et Gregorium de Dialectis p. 33. editionis Gisb. Koen. Non adeo rara sunt exempla. Coaevus fere Poëtae nostro Aratus 332. de Sirio:

— *οὐκ ἔτι, κεῖνον ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντα,*
φυταλιαὶ ψεύδονται, ἀναλδέα φυλλιόωσαι.

Pro *κείνου ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντος*: qui locus tamen ab aliis aliter acceptus est.

398. *Τεγέης — ἔναιε.* Regii codices perperam *ἄνασσε.* Additum hoc ad perspicuitatem, ne confundatur hic Ancaeus cum altero Samio, qui recensitus in catalogo v. 188.

403. *βωμὸν ἐπάκτιον.* Sic e v. 359. et II. 689. legi oportere manifestum est. *νήεον αὐτόθι ἐπὶ τῆς ἀκτῆς βωμὸν Ἀπόλλωνος Ἀκτίου καὶ Ἐμβασίου ἐπώνυμον.* Apollinis cognomen est *Ἄκτιος,* non *ἐπάκτιος.* Si pro cognomine haberetur *ἐπακτίου*, invenusta esset repetitio truncati nominis illius in sequenti voce *Ἀκτίου.* Expono autem *ἐπάκτιον, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς,* quum non putem huc referri debere aliam hujus adjectivi interpretationem apud Etymol. M. auctorem, *μέγαν, ὑψηλὸν,* quam nescio, an alicubi locum habeat.

416. *σοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω.* Codices sex *σοὶ δ' ἂν —.* Vulgo *τοὶ δ' ἄρ' —.* Nihil interest, utrum *σοὶ* an *τοὶ* legatur. Sed vulgatum *ἄρ'* retineri debuit. [Mediceus etiam *σοὶ δ' ἂν ὀπίσσω.* Guelferb. *σὺ δ' ἄν.* *Ex Append.*]

421. Homerus Odyss. *ο'.* 448.

καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.

Schol. *μισθὸν, ὅ ἐστι ναῦλον, τῆς ἐπιβάσεως τῆς νεώς.* Illuc referenda Hesychii glossa.

427. *ἀμφὶ μετώπῳ.* Sic quinque Regii codd. Vulgo *μέτωπα.*

441. *κῶας ἄγοντας.* Sic codd. sex. Vulgo *ἔχοντας.* [Medic. et Guelferb. *κῶας ἄγοντας.* *Ex Append.*]

443. *ὑπὸ δαίμονος.* Sic codd. omnes. [etiam Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *ἐπὶ δ.* Confer Simonidis epigramma in Megistiam Spartanum vatem ad Thermopylas caesum apud Herodotum p. 613.

— — ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς,
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

450. Auctor Etymol. M. *σταθερὸν ἦμαρ. Ἀπολλώνιος. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, τὸ μεσημερινὸν, ὅτε ἵστα-*

ται ὁ ἥλιος. ἧττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι. Vide doctissimum Ruhnkenium ad Timaeum v. σταθερά.

456. ἀφυσσομένων προχόησιν. In ἀφυσσομένων consentiunt codd. plerique, quod et flagitat temporum ratio. προχόησιν dant A. B. alii προχοῇσιν; ut excusum est in Florentina. Solus E. προχόοισιν, ut edidit Stephanus. πρόχοος, πρόχους, προχόη perinde vas significant, quo aqua aut vinum funditur: aliud quid προχοή. Diversas eiusdem vocis significationes, accentu distingui solitas, in unam glossam contulit Hesychius: προχοαί. αἱ ἐκρύσεις τῶν ποταμῶν, καὶ ὑδρίαι. Sic enim legendum, non ὑδρεῖαι. Temere, ex sententia Io. Piersoni, cuius alioquin erudita est nota ad Moeridem v. πρόχους, veterem lectionem, a Suida confirmatam, mutavi in Hedyli Epigr. Analect. T. I. p. 483.

νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην.

466. Parthenopaeus apud Aeschylum S. Th. 531.

ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθώς.

471. Homerus Ιλ. ο'. 254.

θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν.

478. θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν. Sic legendum esse iamdudum viderunt Viri docti. Vulgo inepte ἀτύζειν. Illud habet in margine cod. B. et eo spectat glossa in A. καταφρονεῖν, ὑβρίζειν. Vide Ruhnkenii Epist. crit. I. p. 11.

479. οἷσί κεν ἀνὴρ θαρσύνοι ἕταρον. Codd. B. Caes. et Florent. editio dant θαρσύνοι, quod genuinum est. Perperam a librariis obliterata potentialis particula revocanda erat. Vulgo legitur parum venuste οἷσί περ ἀνὴρ θαρσύνει.

[480. Medic. θαρσύνοι. *Ex Append.*]

482. υἷας Ἀλωϊάδας. Otum et Ephialtem, de quibus vide Homerum Odyss. λ'. 304. et schol. ad Ιλ. ε'. 385.

485. ὣς ἔφατ'. Sic codd. et Batava editio, recte. [Bonam lectionem ex editione Basileensi sumsit Hoeltzlinus. Vide ad IV. 1096. *Ex Append.*] In Florent. excusum ὣς φάτ', unde male Stephanus ὣς φάτο.

487. ἔνισπε. Sic codd. omnes et Florent. editio. Aldus, nescio unde, ἐνίσπες. [Aldinam lectionem ἐνίσπες praeferunt Medic. et Guelferb. quae si hîc recipiatur, eandem ob rationem, nempe ad vitandum hiatum, reponenda erit etiam in Libri III. v. 1. licet ibi ἔνισπε tueantur libri omnes scripti et impressi. *Ex Append.*] E. σοῖσι θεοπροπίοισιν.

[491. μεταμώνιον. Sic codices et primariae editiones. Solus Stephanus μεταμώλιον edidit, e Scholiasta, qui variae huius lectionis meminit, illud vero in textu habuit. Interpolata est in vulgaribus libris Grammatici nota. — εἴ κεν ἀλφῄς. Perperam Medic. ut Florent. editio, ἢ κεν. — ει et η millies a librariis commutata fuisse, supra iam monui. *Ex Append.*]

492. προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη. Sic distincte codd. A. C. D. E. προτέρω dat etiam Caes. [Etiam Medic. *Ex Append.*] Vulgo perperam legitur προτέρωσε δὲ νεῖκος. Homerus Ἰλ. ψ'. 490.

καί νυ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον.

494. ἐν δὲ καὶ Ὀρφεύς. Id est, ἐν δὲ καὶ αὐτοῖς Ὀρφεύς. Sic omnino legendum. Vulgatum ἂν δὲ καὶ manifesto depravatum tentavit Io. Piersonus Verisimil. p. 108. cui non adstipulor emendanti κατερήτυε· σὺν δὲ καί.

496. Virgilii imitationem vide Ecl. VI. 31.

[502. αὐτῇσι Νύμφῃσι. Sic bene Basil. editio, et ex ea Hoeltzlinus. Ceterae αὐτῇσιν. Prius agnoscunt E. Medic. Guelferb. et, ni fallor, e reliquis plerique. — πάντ' ἐγένοντο. Male A. E. πάντα γένοντο. *Ex Append.*]

503. Ὀφίων Εὐρυνόμη τε. Hos innuit Prometheus apud Aeschylum 964.

— — — — οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα.

Scholiastes: λέγει δὲ τὸν Ὀφίωνα καὶ τὴν (perperam editum τὸν) Εὐρυνόμην, καὶ τὸν Κρόνον, ὃν ἔῤῥιψεν ὁ Ζεύς.

[508. ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδώς. Elegans repetitio adverbii ἔτι. Est autem haec lectio codicum et primariarum editionum. Stephanus et Parisina pravum ἐπὶ φρεσὶ sumsit. *Ex Append.*]

515. τοίην σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν ἀοιδῆς. Sic e scriptis libris legendum esse dudum monui in notis ad Epigrammata graeca p. 292. et nuperrime ad Euripidis Hippol. 228. Posteriora illa cum scribebam, de edendo Apollonio, quem tamen emendatum habebam, ne cogitabam quidem. Codd. omnes dant τοίην — ἀοιδῆς: plerique θέλκτυν; quidam librariorum errore θέλκτην. Prius genuinum est, sed accentu prave notatum. Glossa in A. ἡδονήν. [Medic. quoque ἀοιδῆς. Guelferb. θελκτὴν ἀοιδήν. *Ex Append.*] Vulgatum τοῖόν σφιν ἐνέλλιπε θέλκτιν ἀοιδὴν soloecum et barbarum est: nam vocem θέλκτις graecitas non agnoscit. Verbalia Ionica in ὺς ultimam quandoque corripere ostendi ad Eurip. Hippol. Supra v. 239.

πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν —

517. Libatio illa postrema super victimarum linguas in honorem Mercurii fiebat. Homerus Odyss. η'. 136.

εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.

Confer alium eiusd. poëmatis locum, γ'. 332.

523. ἀρτυνέεσθαι. Sic D. Venustior haec lectio vulgata ἀρτύνασθαι. Homerus Odyss. δ'. 782.

ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι.

526. τό ῥ' ἀνά. Vulgo excudunt τόῤῥ', duabus

vocibus perperam in unam coalitis. Vide Ernestii, doctissimi viri, notam ad *Ιλ. π'.* 228.

538. *ὁμαρτῇ — πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν.* Ex Homero *Ιλ. σ'.* 571.

— — — τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰύγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.

540. *ὥς οἱ ὑπ' Ορφῆος.* Sic B. Caes. [Sic quoque Medic. *Ex Append.*] Perperam in D. *ὥς οἵ γ' ὑπ' —.* Vulgo, claudicante metro, editum, *ὥς ὑπ' O.* Varias recentiorum coniecturas referre nil adtinet, quarum nulla meliori plurium antiquorum codicum lectioni praeferenda est. Haec autem dudum innotuerat, beneficio Viri in Critica magni nominis, Orvillii, Miscell. Observ. IV. p. 194. cuius ex fide in novissima editione reponi potuisset. Sed magister noster Shawius huiusmodi libris legendis otio suo non abutitur. [*οἵ* cum accentu excudi debuit in textu: est enim pro *οὗτοι.* Elegans est ea articuli repetitio. Confer IV. 953. Auctor Homerici in Cererem Hymni v. 174.

αἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφοι, ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
ἅλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὣς αἳ ἐπισχόμεναι —

Ex Append.]

542. *κελαινῇ ἐκήκιεν.* Sic princeps editio cum codicibus Orvillio et Piersono adhibitis.

545. *τεύχεα.* Scholiastes: *ἅπερ εἰώθασι τιθέναι περὶ τὴν ναῦν κοσμοῦντες αὐτήν.* Virgil. Aen. VIII. 91.

Labitur uncta vadis abies: mirantur et undae,
miratur nemus insuetum FULGENTIA longe
SCUTA virum — —

548. *ἀνδρῶν μένος.* E. *γένος.* [Regii etiam A. C. et Guelferb. *γένος.* *Ex Append.*]

549. *ἀκροτάτησι.* Soloece vulgo *ἀκροτάτοισι,* quod secure absque codice etiam emendari poterat. Illud e C. E. Caes. enotavi. [Guelferb. et Medic. *ἀκροτάτησι.* *Ex Append.*] In D. *η* saepissime in *οι* mutatum, quod scripturae vitium hîc etiam codici inhaesit, e quo prin-

ceps editio expressa fuit, et multis corruptelis ansam dedit. Vide ad v. 572.

551. *Ιτωνίδος.* Codices nonnulli *Τριτωνίδος.* Prius agnoscit auctor Etymol. M. p. 479. l. 52. ubi in praec. v. *σκοπιῇσιν* habet pro *κορυφῇσιν.* Obiter moneo, ex Etymologo emendandum esse Tzetzem ad Lycophr. 355. ubi hi versus etiam laudati tanquam e Simonidis Genealogiis.

554. *Φιλυρίδης.* Sic A. C. E. recte. Minime necessaria est liquidae geminatio.

558. Virgil. Aen. II. 674.

— — Parvumque patri tendebat Iulum.

In Orphicis ad Chironem divertunt Argonautae, Pelei rogatu filium suum videre cupientis; cuius in congressus enarratione auctori illius poëmatis pulcherrimus excidit versus, mira brevitate caritatis sensum exprimens.

παῖδα δ' ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἐνίσχανεν ἱππότα Πηλεὺς,
καί ῥ' ἔκυσεν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
ΔΑΚΡΥΟΕΝ ΓΕΛΟΩΝ· ΚΗΛΗΘΗ ΔΕ ΦΡΕΝ' ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

In quo manifesta Homerica imitatio.

[560. In *μήτι* ultima producitur ob contractionem ex *μήτιϊ*, ut II. 383. et *Ιλ. ψ'.* 316. Perperam primariae editiones et codices aliquot *μῆτι.* *Ex Append.*]

564. *δῆσάν τε.* Vulgo minus bene *δῆσαν δέ.* In D. E. perspicue *ἑκάτερθε*, ut et alibi recte in fine versus impressi exhibent, sequente a consonante incipiente.

567. *ξεστῇσι*, ultima in caesura producta. Sic D. E. et e ceteris nonnulli forte: nam hae minutiae in collationibus codicum aliquoties neglectae fuerunt.

572. *τῇ δὲ*, scilicet *τῇ ἀοιδῇ.* Sic bene C. E. Ceteri codd. cum veteribus editionibus, *τοὶ δέ.* Batavus, nescio unde, sed perquam inepte, cumulatis duabus praepositionibus, *ἐκ δέ.* [*τῇ δὲ βαθείης* etiam A. In Florent. editione, unde id Stephanus sumsit, *τοὶ δὲ* —. Aldina et Parisina *τοὶ δ' ἐκ βαθείης.* E Basileensi Hoeltzlinus *ἐκ δὲ βαθείης.* *Ex Append.*] Veram autem esse nostram

lectionem e sequenti comparatione liquet. Ut oves pastoris fistulam sequi solent, sic pisces tum Citharoedi sequebantur vocem. η in οι mutatum, quod supra observabam, ex prava sequioris aevi pronunciatione, quae plures diphthongos, tum vocales ι, η, υ, eodem efferebat sono.

581. *δύετο.* Orpheo *ἀπεκρύφθη.* v. 458.

Τισαίη δ' ἀπέκρυφθεν ἄκρη καὶ Σηπιὰς ἀκτὴ,
φάνθη δὲ Σκίαθος, Δόλοπός τ' ἀνεφαίνετο σῆμα.

In nostro versu cod. D. habet *ἀκτὴ* pro *ἄκρη.* Hae voces alibi in hoc poëmate perperam commutatae. Hîc genuinum est *ἄκρη.* Utriusque *ἄκρης* et *ἀκτῆς Σηπιάδος* meminere diversi auctores. Vide praestantissimum Valckenarium ad Herodotum p. 593. 11.

586. *παλιμπνοίῃσιν.* Scripturam hanc in nullo codice reperi, sed minime dubius, quin legitima et genuina sit, reposui. Vulgo *πάλιν πνοιῇσιν ἔκελσαν*, qua in lectione nescias an *πάλιν* cum *ἔκελσαν* iungendum sit necne. Eadem ratione cum multis verbis et nominibus *πάλιν* componitur. *Ιλ. α'.* 60.

Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
ἂψ ἀπονοστήσειν.

[588. Typothetae errore in Stephani editione *διπλόα δ' αὐταῖς.* *Ex Append.*]

590. *τανυσσάμενοι.* Sic A. B. D. E. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] Perperam vulgo, claudicante metro, *τανυσαμενοι.* Miror, hanc mendam ab Oxon. Magistro, qui Clarkii ad Homerum notas legisse videtur, sublatam non fuisse. Nam ad v. 526. *ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο*, Clarkium adire iubet monstrantem, qua ratione *γὰρ* producatur, quod tamen multo disertius declaravit Orvillius in Critica Vanno p. 391.

593. *ἰχνεύσαντες.* Vulgo, manifesta corruptela, *εἰσορόωντες.* Vocem, qua clauditur sequens versus, bis posuit ex oscitantia librarius, quod alibi saepe factum. Vide ad v. 234. Ex Orphicis v. 456. *ἰχνεύσαντες* reposui, quod et sententia hîc flagitat.

601. *Αθω* genitivus est, ut *Μίνω*, *Τάλω*. [Pro ἀνέτελλε A. ἀνέτειλε. *Ex Append.*]

612. *ἐχθήραντες*. Sic recte Stephanus edidit, nec aliter in quinque codicibus scriptum reperi. Florent. editionis lectionem *ἐχθείραντες* pro mendo typographico habuissem, ni eam exhiberet etiam cod. E. [Medic. quoque *ἐχθείραντες*. *Ex Append.*] Barbariem illam graecitatis eligentissimus Batavus non neglexit. Scilicet ut editoris titulo dignum se ostenderet, et aliquid ad Apollonii emendationem contulisse videretur, pravas lectiones omnes, quas merito Stephanus e textu amoverat, ille revocavit.

613. *ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον*. In prima voce conspirant codices omnes. *τὰς*, quod Florentina, et ceterae ex illa editiones exhibent, librario imperite metro caventi debetur. [Medic. quoque *ἅς*. In *ἔρον* ultima producitur vi caesurae, et ob sequentem aspiratam, ita ut necesse non sit adsumere *ἔρων*, quod praestat A. *Ex Append.*] *ἀγίνεον* edidit Stephanus recte. Solus E. vitiosam iterum hîc scripturam Florent. editionis *ἀγήνεον* praestat, quod et revocavit Hoeltzlini stoliditas. In *ἀγινῶ* media producitur. Vide Etymol. M. p. 10. l. 10. Aratus in versu citato supra ad v. 108. Idem v. 23.

μεσσηγὺς γαῖαν· περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.

Quo in loco neutralem significationem habet, ut passim apud nostrum aliosque *δινεύω*, et v. 356.

— — — *τὸ δέ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ* —

623. *αἴκε φύγοι*. Sic recte C. suprascripta tamen vulgata lectione *φύγῃ*. Optativus hîc magis est ex indole linguae. *Si forte sic posset mortem effugere.* Vide supra 171. infra 663. 827. II. 340. III. 535. et alibi passim. Sequentium constructio aliquantisper intricata: ordo est: *καὶ τὸν μὲν ἐπακτῆρες ἐρύσαντο εἰς νῆσον Οἰνόην αὐδηθεῖσαν πρόσθεν, ἀτὰρ μεθύστερόν γε Σίκινον, ἀπὸ Σικίνου* —.

627. *τῇσι*. Vulgo perperam contra Poëtae morem *ταῖσι*.

636. *Θυιάσιν.* Vulgo *θυάσιν.* Priori modo ex Etymol. M. scribendum observavi ad Aeschyli S. Th. 500. Vide Bentleium ad Horatii Carm. II. 19. 9. et elegantissimum Heynium ad Virgilii Aen. IV. 302.

637. *ἠδ᾽ ἅμα τῇσι.* Sic codices omnes, [etiam Medic. *Ex Append.*] formam Ionicam hîc praeferentes, a me supra repositam. Florent. editio *τοῖσι*, unde Hoeltzlinus fecit *ταῖσι.* De commutatione diphthongorum *οι* et *η* dixi supra ad v. 549.

638. *ἐκέχυντο.* Sic optime D. Vulgo *ἐχέοντο.*

640. *τείως, interea.* Glossa, *ἕως οὗ ταῦτα ἐποίουν.*

642. *ἐπέτραπον.* Sic D. Vulgo *ἐπέτρεπον.*

643. *σφωϊτέροιο.* Abusive, ut recte observat Scholiastes. *σφετέροιο* non admittebat metrum. *σφωΐτερος* possessivum est duale *secundae personae: vester duorum.* Achilles Minervae, quae suo et Junonis nomine eum adlocuta fuerat, respondet *Ιλ. α΄.* 216.

χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι.

Vestrum mandatum, tuum et Junonis. Sed *σφέτερος* tertiae personae de uno et de pluribus dicitur, ut ostendi ad Aeschyli Prom. 9. Contra Scholiastae reprehensionem Poëtam defendere voluit Spanhemius ad Callim. H. in Delum 233. sed fefellit eum memoria. *σφετέροιο* tuetur, quod hîc a Poëta scriptum non fuit, nec per metrum scribi potuit. Quae autem ad III. 395. adnotat Hoeltzlinus, nihil ad hunc locum faciunt: non enim ostendunt, quî pronomen secundae personae de tertia adhiberi potuerit. In numero vitium non est, sed in persona. At si vitium est, non soli Apollonio objiciendum. Antiquus auctor Carminis, *Ἡρακλῆς λεοντοφόνος* inscripti, quod inter Theocritea legitur, *σφωΐτερος* itidem pro *ἑὸς* adhibuit:

ὧδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἠελίοιο,
σφωϊτέρῳ σὺν παιδὶ, βίῃ Φυλῆος ἀγαυοῦ,
χθιζὸς ὅγ᾽ εἰλήλουθεν ἀπ᾽ ἄστεος.

Antiquior forte alius Poëta, qui Hesiodi *ἔργοις* prooemium adsuit:

δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.

Ubi itidem pronomen tertiae personae ad secundam translatum, ut illic secundae ad tertiam.

651. *ἀνομένοιο.* Sic, praeter Etymol. M. auctorem p. 111. l. 17. codd. A. B. C. E. [Recepta jam haec lectio in Parisina editione, unde eam adsumere debebat Stephanus. Sic vulgo legitur II. 494. III. 1340. *Ex Append.*] Perperam in D. *ἀνωμένοιο.* Vulgo *ἀνυμένοιο.* Apud Aratum v. 373. ubi impressi libri habent *ἀνυμένων ἐτέων*, scriptus cod. dat *ἀνομένων;* et v. 464.

μέτρα περισκοπέοντι κατανομένων ἐνιαυτῶν.

Quae lectio optima est, necdum in editionibus comparuit.

652. *ἐπὶ πνοιῇ Βορέαο, flante Aquilone*, qui in Pontum perrecturis adversus erat. Vide Wesselingii Observat. L. I. cap. XXX.

656. *αὐτίκ' ἄρ' ἤγ' —* Sic optime E. [Sic etiam A. II. 1082. *αὐτίκ' ἄρ' οἵγε. Ex Append.*] Vulgo *αὐτίκα ῥ' ἤγ' —.* Homerus *Ιλ. ψ'.* 118.

ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους —

et alibi passim.

660. *μίμνωσι.* Sic omnino legendum. Vulgatum *μίμνοιεν* soloecum est. In modorum distinctione syntaxeos regulas susque deque habuerunt librarii. Vide ad 683. *ἄμμε* recte edidit Stephanus, putidum priorum editionum mendum *ἄμμι* certissime corrigens. *ἄμμι* dativus est: *ἄμμε* accusativus, quem hîc syntaxin flagitare vel tirunculus viderit. Illud tamen revocavit Hoeltzlini stupor, quem non excusaret centum codicum consensus.

663. *θυμῆδες τοῖσίν γε τόδ' ἔσσεται.* Sic facili opera concinnum et fluentem hunc versum reddidi, cujus interpolata fuit vulgata lectio, *θυμῆδες καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται.* In pluribus codd. *καὶ* abest, quod sane alienum est et inepte pro fulcro invectum. In E. *θυμῆδες τοῖσι τόγ' ἔσσεται.* Alii codd. et inter eos Caes. dant *τόγε*, unde vulgata quidem melior effici potest lectio, *θυμῆδες*

τοῖσι τόγε ἔσσεται: sed aspera illa est. Nostra emendatione nihil videtur melius.

665. μητίσεται e Florent. editione revocatum, quod confirmant A. C. D. In E. μητίσηται. Est a verbo puro μητίω, cujus futurum ι producit. Vide Clarkium ad Homeri Ιλ. ψ'. 312. Bonum hoc erat, quod idcirco Hoeltzlinus contemsit.

666. δεῦρο κάλεσσα. Scripserat forte Poëta δεῦρ' ἐκάλεσσα.

670. πέρι δὲ — Codd. nonnulli πέρι δὴ, male, ex metri ignorantia. Sed in iis recte scriptum πέρι, non, ut vulgo, περί. Glossa, περισσῶς προεθυμεῖτο. Oblitus hîc fuit Stephanus eorum, quae ad v. 65. recte observaverat, ubi itidem codices habent ὃν πέρι πάντων. Infra 830. πέρι γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων νήσων.

672. λευκῇσιν. Hoeltzlinus interpretatur *flavis:* quam bene, ipse viderit. λευκὰς τρίχας nullibi legisse memini, nisi ubi de senectute esset sermo; ut in hoc Epigrammatis disticho:

> ἤδη καὶ ΛΕΥΚΑΙ με κατασπείρουσιν ΕΘΕΙΡΑΙ,
> Ξανθίππη, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.

et in isto:

> χαίρετε, καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μόλοιτε
> ἥβην, καὶ ΛΕΥΚΗΝ ἀμφιέσασθε κόμην.

Quo aetas adulta et senectus designantur, ut in hoc Callimachi versu:

> εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον, ΠΟΛΙΗΝ τε κερεῖσθαι.

Et in alio Epigrammate:

> — — — — — ἐπεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες
> ἔστεγον, ἐς κεφαλὴν δ' ἤλυθε ΛΕΥΚΟΤΕΡΗΝ.

Synonyma sunt λευκαὶ et πολιαὶ ἔθειραι. Nullus dubito, quin Poëta scripserit ξανθῇσιν. De juvenculis puellis hîc agitur, quae honoris et ministerii ergo anui adsidebant. Locum olim librarius non intellexit, et illas itidem aetate provectas esse debere ratus, lectionem opinioni suae accommodavit. Inepte, ut solet, Hoeltzlinus aliena huc admovet, praecipue Theocriti versum:

— — — — ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυῤῥός· ὁ δ' ἡμιγένειος.

Quid, quaeso, bubulco *flaventi prima lanugine malas* commune cum puellis canos capillos habentibus? [Genuinum esse arbitror ξανθῇσιν. Medeae ancillis ξανθαὶ ἔθειραι tribuuntur IV. 1303. Itidem Hesperidibus, 1407. *Ex Append.*]

[680. ἀφικάνει. Medic. in margine ἐφικάνει. *Ex Append.*]

681. ἀποτρέποι. Sic Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] recte. Vulgo ἀποτρέπει.

683. ἀποφθινύθωσι, non expectata codicis auctoritate, edi oportebat. Vulgatum ἀποφθινύθουσι cum εὖτ' ἂν soloecum est. Illud dant Caes. et E.

[687. διειρύσσουσιν. Sic primariae editiones et codices plerique. Mendose A. E. διεῤῥύσσουσιν. In Stephani editione, errore, ut videtur, typothetae, διερύσσουσιν. *Ex Append.*]

688. πρόκα. Glossa, αὐτίκα. Hesych. εὐθὺς, ἐξαίφνης. Alteram lectionem Scholiastae memoratam, περιτελλομένου, exhibet in contextu Caesar. nostra in margine adposita, cum glossa εὐθέως.

689. [εἰ καί με. Perperam primariae editiones εἴ κέν με. *Ex Append.*] — πεφρίκασι. Sic recte A. D. E. Caes. Litera sibilans geminari non debet, quod e Clarkii ad *Ιλ.* *β'*. 314. nota discere poterat Oxoniensis Magister.

692. ἢ θέμις ἐστί. Lycophron 369. ὡς φθιτῶν θέμις. Homericum: τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Virgil. Aen. XI. 23.

— — Qui solus honos Acheronte sub imo est.

πάρος κακότητα πελάσσαι. A. E. κακότητι, quod non deterius est.

696. ἄστυ μέλεσθαι. Sic B. C. D. Caes. Reliqui, ut vulgo, νέμεσθαι. Confer infra 839.

697. [ἐν δ' ἀγορῇ πλῆτο θρόου. Ut primariae edi-

tiones, Medic. ἀγορῇ. *Ex Append.*] — σφι. Sic D. E. Vulgo σφιν.

698. μετὰ τήν γε. Sic quinque Regii. [it. Medic. *Ex Append.*] In Caes. μετὰ τήν.

706. αἴ κ᾽ ἐθέλωσι. Sic A. B. D. Infra 715. A. D. αἴ κ᾽ ἐθέλητε. Sed in his non requirenda codicum auctoritas. Poëticum est et Homero frequentatum verbum ἐθέλω. Confer praeterea quae observavi ad Euripidis Phoeniss. 852. [Mendosissime in Stephani editione, typothetae errore, ἄν κε θέλωσι. Vide notata ad III. 404. *Ex Append.*]

711. πασσυδίη. Sic A. B. D. E. Caes. Glossa, ὁμοῦ. [Medic. quoque πασσυδίη. *Ex Append.*] In D. ἐξερέουσα.

712. ἐπέηκε. Ionice: sic quinque Regii. Unde tueri quis posset lectionem ab Hoeltzlino invectam v. 324. ἀμπέχετ᾽. Sed utroque in loco codices sequor: postremum hoc in nullo reperi.

714. θυμῆρες, ut supra 705. Sic quinque Regii.

717. ἐναίσιμος. E. αἰνέσιμος, transpositis syllabis, ut ἀλκείης pro ἀλκήεις: Ἑρμήεις pro Ἑρμείης. Ista observasse inutile non est, quia ad emendationem similium in aliis vocibus depravationum quasi manu ducunt. [In A. quoque αἰνέσιμος. *Ex Append.*]

718. εἴσαντο. Gl. ὑπέλαβον. Hesych. ἔδοξαν. Sic etiam infra 1024. Utroque in loco mallem ὀΐσαντο.

[721. Ἰτωνίδος. Eadem hic in libris varietas, quae supra v. 551. *Ex Append.*]

725. ᾗ μὲν — Vulgo τῆς μὲν, corrupte. Articulus cum ceteris construi non potest. ἐς ἠέλιον. Vulgo ἐπ᾽ —. Illud praeferunt sex codd.

730. Virgil. Aen. VIII. 424.

Ferrum exercebant vasto Cyclopes in antro —
his informatum manibus jam parte polita
fulmen erat; toto genitor quae plurima coelo
dejicit in terras: pars imperfecta manebat.

734. ζείουσαν ἀϋτμῇ. Vulgo ἀϋτμὴν, quod dudum pro depravato habui, et sic emendavi. Postmo-

dum *ἄϋτμῇ* in D. perspicue scriptum reperi. Initio versus *σφύρῃσι* ultimam in caesura producit, maxime ob sequentem liquidam. Importunum *ν* imperite additum.

[739. In primariis editionibus conjunctim excusum *καρημογέοντι*. Errorem Stephanus notavit in Praefatione. Non minus dignum hoc erat Hoeltzlini elegantia, quam similis compositionis vox in altero abhinc versu, *μετίχνια*, quae jam emendate legitur in Parisina. *Ex Append.*]

741. *μετ' ἴχνια νίσσετο.* Postremum dant quatuor Regii: Caes. *νείσσετο:* vulgo *νείσετο.* Codices vero omnes divisim *μετ' ἴχνια* exhibent, ut e sola linguae peritia excudi curavit Stephanus. Ad mendum Florent. editionis, tanquam ad venerabile antiquitatis monumentum, obstupuit Batavus editor. Quod hîc pulcherrima imagine pictor ingeniosus ob oculos ponit, *corporis robore non tanta effici quam viribus ingenii*, Amphion fratri dicebat in Euripidis Antiopa, de cujus Tragoediae fragmentis tam praeclare meritus est ornatissimus Valckenarius:

τὸ δ' ἀσθενές μου, καὶ τὸ θῆλυ σώματος
κακῶς ἐμέμφθης· καὶ γὰρ εἰ φρονεῖν ἔχω,
κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

[742. *Κυθερείῃ.* Sic A. B. E. Nec aliter forte in duobus aliis Regiis scriptum, qui ad emendatum apographum collati fuerunt. Minus bene vulgo *Κυθέρεια. Ex Append.*]

743. *ὀχμάζουσα.* Mihi cum Scholiaste nihil negotii est: illum permultis in locis emendarem, si operam meam in eo terere vellem. Novi doctissimum Virum, qui provinciam hanc pulcre administrabit, cuique apographa duo inediti Scholiastae lubens obtuli. Quantum a vulgato differat, ut intelligant literati homines, speciminis loco notam ad hoc verbum proponam. *ΟΧΜΑΖΟΥΣΑ. φέρουσα. οὐχ ὡς πολεμικὴ, ἀλλ' ὡς ἐραστῇ χαριζομένη τῷ Ἄρει. σημαίνει δὲ τὸ*

ὀχμάζειν ἐνταῦθα τὸ φέρειν. κυρίως δὲ τὸ ἄγειν τὸν ἵππον ὑπὸ χαλινὸν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ προσηλοῦν ἐπὶ ὄχθου τινός. (Aesch. Prom. 5. et 623.) τὸ δὲ αἰχμάζειν σημαίνει τὸ τῇ αἰχμῇ χρῆσθαι ἐπὶ τοῦ πολέμου. Verum viderat Orvillius ad Glossas in Oppiani ἁλιευτικὰ, in Miscell. Observ. IX. p. 127.

745. *νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο.* Sic libri omnes; rectene an secus, haud satis scio. Suspicor a Poëta relictum fuisse *ὑπὸ μαζοῖο.* Hoc sane vellet elegans quivis artifex, qui laenam hanc delinearet in aes incidendam, ut incisa videntur Achillis, Herculis et Aeneae scuta in Actis Parisiensis Academiae.

746. *δείκηλον.* Sic Caes. recte. Vide Etymol. M. in hac voce. Perperam hîc vulgo legitur *δίκηλον:* at bene IV. 1672. *δείκηλα.*

747. *ἔσκε λάσιος.* Sic recte A. D. E. Caes. Ultima in *ἔσκε* producitur tum vi caesurae, tum ob sequentem liquidam. Ne cavilletur quisquam minuta me sectari. Nihil minutum et negligendum est editori Poëtae, si quis accuratam et elegantem editionem adornare velit. Non frustra est, quod quae tractaturi sunt, cantaturos se dicant Poëtae:

Arma virumque CANO.

Cantantur carmina. Demta temere aut addita litera rhythmum pessumdat. Voti in fine hujus poëmatis concepti,

αἵδε δ' ἀοιδαὶ
εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν *ΑΕΙΔΕΙΝ*
ἀνθρώποις.

compotem Poëtam facturi non erant Hoeltzlini et Shawii.

[752. *πεπονήατο.* Male Medic. ut primariae editiones, *πεπονείατο.* *Ex Append.*]

762. *θρέψεν.* Sic bene Stephanus et codd. plerique. Caes. ut Florent. editio, *θρέψε,* quod hîc admitti non debuit. Virgil. Aen. VI.

— — Terrae omnipotentis alumnum

Tityum vocat, in loco qui ex Homero, Odyss. λ'. 575. expressus est.

763. ὡς ἔτεον. Six sex codd. insertam in impressis particulam non agnoscentes.

764. ὁ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἐῴκει. Vulgo ἐοικώς. Hoc utcunque tolerandum, repetito e praecedenti membro verbo ἔην. Nec lectionem illam solicitassem, si consentientes in ea codices vidissem. Sed tres dant ἔοικε. Unde nullus dubito, quin reliquerit Poëta ἐῴκει, quod multo elegantius est.

767. δηρόν νυν. Vulgo δηρόν περ. Illud praeferunt sex codd.

768. Ιτωνίδος. Sic omnino legendum e v. 721.

769. ὅ ῥ' Ατ — Sic in E. scriptum. Venatrix Atalanta in saltibus Maenali montis aetatem agebat; ideo Euripidi Phoeniss. 1173. dicitur Μαινάλου κόρη. Diodorus p. 285. decori minus habita ratione, inter Argonautas illam recenset.

[770. 771. Hi versus transpositi in primariis editionibus et in plerisque codicibus. *Ex Append.*]

780. ᾧ κέν μιν μνηστὴν κομέωσι τοκῆες. Vulgo, ᾧ καί μιν μνηστὴν κομέουσι. Dixi supra ad v. 17. καί, κε, κεν, in hoc poëmate saepissime commutata fuisse. Quinque Regiorum codd. lectionem repraesentavi, nisi quod D. E. κε habent, non κεν.

782. ἔβησαν, Iason et Iphinoë.

785. ἀπηλεγέως. Glossae, ἀποτόμως, τολμηρῶς.

786. θύρας. Sic bene quinque Regii. Vulgo πύλας.

787. ἀρηραμένας. Sic recte A. C. E. Quod vulgo legitur ἀρηρεμένας nescio quid sit. A praeterito medio ἄρηρα formatur verbum ἀρήρομαι, participium ἀρηρόμενος: aoristus ἀρηράμην, participium ἀρηράμενος. Ex hoc loco in farraginem de dialectis ἀρηρέμενος retulit Maittairius.

789. καλῆς διὰ παστάδος. Mendosam lectionem καλῆς δι' ἀναστάδος sic restituendam esse monstravit olim Janus Rutgersius, Var. Lect. p. 9. Post illum Sal-

masius in Plinianis p. 856. Praeclaram emendationem nuper comprobavit Jo. Piersonus in erudito ad Moeridem commentario p. 88. Horum omnium nihil in notitiam Oxoniensis Magistri venit, cui ne minimum quidem corruptelae suboluit. Non aliter olim legit Scholiastes, nec qui illum descripsit Etymol. M. auctor: *ΠΑΣΤΑΣ, ἣν ἡμεῖς προστάδα λέγομεν· καὶ εἴρηται οὕτω, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἡμᾶς σιτεῖσθαι· παρὰ τὸ πάσασθαι. Ἀπολλώνιος.* Idem: *ΠΡΟΔΟΜΟΣ, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοὰ, ἣν καὶ αἴθουσαν καλεῖ Ομηρος· ἔνιοι μὲν, παστάδα, τινὲς δὲ, προστάδα, προσαγορεύουσιν, ἣν Ομηρος πρόδομον εἴρηκε.*

[796. *γύας.* Sic Florent. editio, bene. Aldus *γέας*, ut perperam scriptum in A. C. *Ex Append.*]

[799. *Θρηϊκίων.* Sic Hoeltzlinus e probabili conjectura. Editiones primariae et plerique codd. *Θρηϊκίην.* In E. *Θρηϊκίης*, quae lectio etiam in A. margini adscripta. *Ex Append.*]

800. *Λήμνου.* Vulgo perquam absurde, *δήμου.* Certissimam Jo. Piersoni emendationem recepi, qui et in fine versus *ἐπαύλους* pro vulgato *ἐπαύλεις* legendum ostendit. Sex, quibus usus sum, codices, ut Florentinus, dant *ἐναύλους.*

[803. *σφιν.* Medic. *σφι.* *Ex Append.*]

805. *ἀπεσσεύοντο.* Vulgo *ἐπεσσεύοντο.* Illud e conjectura jamdudum reposueram, et nuper in D. reperi.

806. *δορυκτήταις.* Sic quinque Regii. Non tam illorum consensus, quam aurium judicium me movit, ut vulgarem Ionicae formam praeferrem.

812. *ἀτημελέες.* Elegantem hanc lectionem praestant codd. A. C. D. Vulgo *ἀτημελέως*, ex librarii metro caventis imperita emendatione. Vide Clarkii notam ad *Ιλ. α'.* 51. 7. Alia cautela librarius in D. metrum sartum praestare voluit, scribendo *ἀτημελέες τ' ἀλάληντο.*

817. *κασιγνήτοισι.* Hoc sententia omnino flagitat, et absque codicum etiam auctoritate reponendum

erat: sed nec illa deest. Sic perspicue scriptum in A. B. E. Caes. [κασιγνήτοισι dat etiam Medic. *Ex Append.*] Vulgo inepte κασιγνήτῃσι.

821. ἄψ ἐπανερχομένους. Sic quinque Regii. Perperam in Florent. editione ἄψ ἀνερχομένους, unde Hoeltzlini elegantia fulciendo metro fecit ἀναερχομένους. Codicibus destitutus hoc emendare non potuit Magister Shawius. Sed impressorum non major quam scriptorum librorum copia ei fuisse videtur; sin, a viro doctissimo, Criticae Vanni p. 386. discere potuisset, Θρηκῶν hîc, ut infra 923. excudi debuisse, non Θρηΐκων.

824. θεσσάμενοι. θέσσασθαι, τὸ αἰτῆσαι, καὶ ἱκετεῦσαι. De hoc verbo videndus Rich. Bentlei ad Callim. H. in Cererem 48.

829. [πατρὸς ἐμοῖο. Male Mediceus ἐμεῖο. *Ex Append.*] — οὐδέ τι σ' οἴω. Sic bene E. ut, illo nondum inspecto, jamdudum scripseram. Perperam vulgo οὐδ' ἔτι σ' οἴω. In D. οὐδέ σ' ὀΐω.

831. ναιετάουσιν. Hoeltzlinus ναιετάουσι. Quum sequens versus a vocali incipiat, ν ἐφελκυστικὸν hîc adponi debuit, quod codices non soli exhibent, sed Florentina etiam et Stephani editio. In priori legitur Αἰγαίης ὅσσαι ἀλλ ναιετάουσιν. Illud Αἰγαίης in duobus codd. A. E. observavi; sed iidem dant ὅσαι εἰν ἁλί.

[832. ἔνισπε. Medic. ἐνίσπες. *Ex Append.*]

[837. ὀπάζεις. A. C. E. ὀπάζοις. *Ex Append.*]

856. διακρινθέντες. Sic D. Caes. Vulgo διακριθέντες, *quod ferri non potest: antepenultimam enim necessario corripit.* Verba sunt Clarkii ad Hom. *Ιλ.* υ'. 141.

860. ἀοιδῆσι. Sic C. et Caes. recte. In A. et E. θυέεσσί τ' ἐμειλίσσοντο, minus bene, meo judicio, in spondaico versu. [Mediceus etiam θυέεσσί τ' ἐμειλίσσοντο. Usque ad hunc versum lacuna est in Guelferb. a v. 560. *Ex Append.*]

862. δηρὸν δ' ἂν ἐλίννον. Sic perspicue scriptum in B. In D. ἂν ἐλίνιον. In E. ἂν ἐλύνιον. Caes. con-

junctim *ἀνεκλίνυον.* Stephani observatiunculam recudit Magister Shawius. Homo paulo literatior Jo. Piersonum laudasset, qui hunc locum in notis ad Moer. p. 161. tractavit: Jo. Toupium ad Suidam I. 41. Sed non aliter, ac edidi, scribere Poëtam potuisse, lippis et tonsoribus jamdudum notum. In *ἐλινύω* antepenultima natura longa est, nec liquida geminari debet. Vide doctissimum virum Jo. Aug. Ernesti ad Callim. H. in Cererem 48. et, si tanti est, me ipsum ad Aeschyli Prom. 53. ubi clementius, quam par erat, de Apollonii Oxoniensis editionis turpitudine judicium tuli.

863. *ἀολλήσας.* Sic bene codd. A. E. ab *ἀολλέω.* Hesych. *ἀολλεῖ, συνάγει.* Quod notabunt Graecitatis studiosi. Forma ista Homero non uno in loco restituenda. Vulgo hic legitur *ἀολλίσας*, claudicante metro. Saltem *ἀολλίσσας* edere debuissent. Vide Clarkium ad *Ιλ. ζ'.* 270.

864. *προσέειπε.* Vulgo *μετέειπεν.* Illud dant A. B. D. E. Haec verba alibi etiam commutata.

869. *οὐ μάν.* Sic Florentina et Stephani editio, consentientibus sex codicibus. Batavus, nescio qua ex causa, praetulit *οὐ μήν.*

870. *οὐδέ τι.* Sic recte codd. Perperam vulgo *οὐδ' ἔτι. οὔ τι* valet *οὐδαμῶς.*

[871. *τις ἑλὼν θεός.* A. E. pro *ἑλὼν* habent *ἑκών.* In C. neutrum comparet, hiante versu. *Ex Append.*]

872. *ἕκαστος.* Sic A. C. Vulgo *ἕκαστοι.*

874. *ἐπανδρώσῃ.* Vulgo *ἐσανδρώσῃ.* Illud dat cod. Guelferbytanus. Hic locus ex Homero expressus, *Ιλ. β'.* 236.

οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται,
ἤ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί.

[879. *περιβρομέουσι.* Guelferb. *περιβρομέωσι.* *Ex Append.*]

881. *ἄλλοτε ἄλλον.* Sic sex codices. Vulgo *ἄλλοτέ τ' ἄλλον*, inepte inserta copula. Janus Rutgersius

Var. Lect. p. 10. emendabat *ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον*, quod vulgato non praestat: melior conjectura fuisset *ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ*.

882. *ἀμέργουσι.* Sic A. B. In Caes. *ἀμέλγουσι.*

883. *ἐνδυκές.* Perperam vulgo *ἐνδυκέως*, e glossemate, quod manifestum est. Neutrum singulare adverbialiter positum, ut *νωλεμὲς, συνεχὲς, νημερτὲς, παναερεκὲς*, et alia multa. *ἀτρεκὲς* etiam II. 312. glossae *ἀτρεκέως* loco cesserat, in quem illud restituimus. Glossa *λιγέως* in locum genuinae lectionis *λιγέα* itidem successit, IV. 1299. quod et multis aliis in locis factum. Pulcherrimam comparationem Apollonius ex Homero sumsit, *Ιλ. β'.* 87. utrumque imitatus est Virgilius, Aen. VI. 707.

ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα
ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν —

Ac velut in pratis, ubi apes aestate serena
floribus insidunt variis, et candida circum
lilia funduntur: strepit omnis murmure campus.

888. *νίσσεο.* Sic quinque Regii. Caes. [et Medic. *Ex Append.*] *νείσαιο.* Mox *ἀπηρέσιν* pro vulgato *ἀπήμοσιν* dedi ex Etymol. M. ubi p. 122. l. 8. haec leguntur: *καὶ ἀπηρεῖς, ὑγιεῖς, ἄνοσοι· καὶ ἀπηρῶς τὸ ἀβλαβῶς, ὡς ἀπηχῶς τὸ σκληρῶς. Ἀπολλώνιος· καί σε θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖθις ἑταίροις.* Hanc lectionem vulgatae praeferendam censuit Hemsterhusius ad Hesych. v. *ἀπαρές.*

889. *κομίσσειαν ἄγοντα.* Codd. A. E. dant *ἔχοντα.* Vide ad v. 441. ubi haec verba itidem commutata.

890. *ὡς ἐθέλεις.* Sic sex codd. [Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Perperam vulgo *ἐθέλῃς.*

891. [*πατρὸς ἐμοῖο.* Sic A. E. ut vulgo recte legi-

tur v. 829. Hîc autem impressi libri habent ἐμεῖο. *Ex Append.*] — εἴ κεν ὀπίσσω — ἐθέλοις. Vulgo ἦν καὶ — ἐθέλῃς. A. et C. ἐθέλεις. D. ἐθέλοις praefert, recte: unde liquet praec. v. scriptum olim fuisse εἴ κεν. De permutatione vocularum καὶ et κεν dixi supra. καὶ hîc otiosum et ineptum est.

893. ῥηϊδίως δ' ἄν τοι. Sic recte codd. B. D. Caes. In A. C. ἄν τι. Vulgo ῥηϊδίως δ' ἄν ἑοῖ. Quae ad ista verba in editis Scholiis adnotata leguntur, in Regio codice non comparent.

896. ὁμῶς in quatuor Regiis scriptum observavi, non, ut vulgo, ὅμως: *pariter et absens a patria, et in eam redux.*

902. Πελίαο ἕκητι. *Pelia volente, concedente.* Sic supra 116. Διωνύσοιο ἕκητι. Contrario sensu dicitur ἀέκητι θεῶν, *diis invitis.* Scilicet Iasoni Pelias promiserat, se paternum ei regnum restituturum, si vellus aureum e Colchide reportaret.

τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄ-
μνυμι προήσειν —

Verba sunt Peliae ad Iasonem apud Pindarum, Pythion. IV. 293.

905. τέκοιο. Sic omnino scribendum ad linguae normam. Vulgatum τέκηαι soloecum est.

909. ἐφέστιον. Sic certissime emendo. Depravata est vulgata lectio ἐφέστιοι, qua in exponenda et vertenda pariter ineptiunt vetus enarrator et interpretes recentiores. Sensus est: *ut seorsum a Pelia pater meus et mater in suis aedibus commorantem eum alant.* Medea apud Euripidem v. 714. Aegeo ait:

δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.

Sophocles Trach. 262.

ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον.

Quem versum perperam solicitat Abresch ad Aeschylum p. 79. Euripides Ion. 662.

καὶ νῦν μὲν, ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον,
δείπνοισι τέρψω.

Noster III. 116. de Ganymede:

— — — — τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισι.

910. *ὦλλοι.* Hoc sensus flagitat. Vulgo *ἄλλοι.* Voces istae saepius perperam commutatae.

917. *ἀῤῥήτους.* Sic legendum esse cuivis manifestum est, quod et praestant codd. E. et Guelferb. Nec aliter editum oportuit in Orphicis v. 465. ubi dupliciter vitiata lectio partim e codice Ant. Askew facile emendari poterat:

— — — — ἰδὲ ζαθέην Σαμοθρήκην,
ἔνθα καὶ ὄργια φρικτὰ θεῶν, ἀῤῥητα βροτοῖσυν,
ἄσμενοι εἰσεπέρησαν ἐμῆς ὑποθημοσύνησιν.

Perperam ibi *ὅρκια ἄῤῥηκτα,* et hîc *ἀῤῥήκτους* legitur.

919. *προτέρω.* Glossa, *περαιτέρω.*

920. *οἳ λάχον.* Sic codd. omnes, editiones Florent. Aldi, Stephani. In Batava, operarum vitio, excusum *λάβον*, quod in Oxoniensi, editoris socordia, servatum.

921. *Μέλανος.* Nomen est proprium. Vide excerpta e Strabonis libri VII. fine p. 511. Oppianus *Ἁλ.* δ'. 514.

Θρηΐκιος δέ τις ἐστὶν ἁλὸς μυχὸς, ὅντε βάθιστον
φασὶ Ποσειδάωνος ἐνὶ κλήροισι τετύχθαι·
ἐκ τοῦ καί τε ΜΕΛΑΣ κικλήσκεται —

925. *Χερόνησον.* Sic quinque Regii. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *χέρνησον.*

926. *σφι λαιψηρός.* Sic A. C. E. recte. *σφι* producitur ob sequentem liquidam; qua observatione nihil in tota Graecorum Poësi certius, ut importuno *ν*, tam saepe ab editoribus addito, nihil musicis auribus insuavius.

932. *Περκώπην.* Sic codd. A. C. E. recte. Vulgo *Περκώτην.* Vide Cl. Ernestii Notam ad *Ιλ.* λ'. 229.

934. τῆγ' ἐπὶ νυκτί. Sic A. B. C. [In D. τῆς γ' — Ad latus olim adscriptum ι mutatum fuit in σ. Vulgo τοί γ' —.

938. ὅσσον τ' refertur ad τυτθὸν praec. versus. Paululum a Phrygia distans, quantum porrectus isthmus — — —.

941. ἄρκτων. Sic bene edidit Hoeltzlinus, quod et aliunde liquet et ex v. 1150. Codices plerique ἄρκτον μιν καλέουσιν ὄρος, ut et in Florent. editione excusum. In B. voci ἄρκτον superscriptum ἄρκτων, et nota in margine adposita ἄρκτων ὄρος. Sed considerandum, an hîc ἄρκτων ὄρος nomen Insulae sit. Si ita esset, τὸ μὲν versu sequenti totam insulam designaret, quod veritati contrarium est, et ceteris narrationis partibus repugnat. Falsum est enim, gigantes totam insulam habitasse, qui montem tantum insidebant, Dolionibus reliqua insulae et isthmum possidentibus. Insulae olim nomen fuit ἄρκτων νῆσος, a monte qui in ea erat et ἄρκτων ὄρος dicebatur. Strabo in descriptione Cyzici p. 862. τῆς δὲ πόλεως τὸ μὲν ἔστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς ὄρει, καλεῖται δ' ἄρκτων ὄρος. Igitur τὸ μὲν v. 942. de monte tantum intelligendum, cui ἄρκτων ὄρος nomen fuit, quo nomine neutiquam hîc tota insula designari potest, unde manifestum est versus aliquot post v. 940. excidisse.

942. ἄγριοι ἀμφινέμονται. Sic certissime emendavit Rich. Bentlei in egregia nota ad Callim. H. in Jovem 87. Vulgo ἄγριοι ναιετάουσι. In B. ἄγριοι περιναιετάουσι, unde magis liquet depravationem oscitantiae librarii deberi, cujus mens et oculi in fine praecedentis versus haeserint. Summi Critici, quo se jactare Britannia potest, multo notior erat illa emendatio, quam ut illius meminisset Oxoniensis Magister.

946. πλευρῆς. Ionicam formam praeferunt A. B. C. E. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*]

947. Ἰσθμὸν δ' ἀμπεδίον — Sic A. D. optime.

In C. omissa particula *ἰσθμὸν ἀμπεδίον:* In B. E. *ἰσθμὸν δ' ἂν πεδίον.*

954. Virgil. Aen. III. 78.

— — Haec fessos tuto placidissima portu
adcipit.

Duos portus insula habuit, quos diversis Poëta distinguit appellationibus. Unum, in quem Argonautae vento delati, *Καλὸν λιμένα* vocat; alterum ad urbem situm, in quem incolarum suasu navem circumegerunt, *Χυτὸν* appellat infra v. 987. e quorum nominum notionibus intelligitur, priorem, de quo hîc agitur, natura, alterum manu et arte factum fuisse. Ceterum codices omnes mei hîc *θέουσαν* dant; nescio ex quo *Gallicano* libro Hoeltzlinus lectionem *πάνορμος* enotaverit, e scholio petitam, adnotante enarratore, proprium huic portui nomen fuisse *Πάνορμος:* sed vox illa nunquam in textu fuit.

955. *ἐκλύσαντες.* Sic A. B. E. [it. Medic. *Ex Append.*] uti jam e Scholiaste scribendum ostenderat Jo. Piersonus. Vitium est in duarum literarum transpositione, quam et alibi observavi. In Lycophrone v. 343. ubi vulgo legitur *γαστρὸς ἑλκύσας ζυγὰ*, vetustissimae Regiae membranae genuinam lectionem dant *ἐκλύσας*, cum glossa *ἀνοίξας*, quod Virgilius expressit, *laxat claustra Sinon. ἐκλύειν, laxare.* Rursus in Musaei poëmatio v. 298. veteres libri dant *ἐπέκλυσε*, ubi meridiana luce clarius est, scriptum ab auctore fuisse *ἐπέλκυσε*, Ionum more pro *ἐφέλκυσε.* Sed foediorem labem et vix observatam contraxit ille Musaei locus, quem in transcursu sanabo. Legendum:

ΤΥΠΤΟΜΕΝΗΝ δὲ
ἤδη νῆα μέλαιναν ΕΠΕΛΚΥΣΕ ΔΙΨΑΔΙ χέρσῳ,
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.

Vulgo legitur *διχθάδι*, quod quid sit vel esse possit, nemo unquam dixerit. *διψὰς χέρσος* est siccum litus. Virgil. Aen. III. 135.

Jamque fere sicco subductae litore puppes.

963. *οἵτινες εἶεν.* Sic codd. plerique et Parisinae editiones. In C. D. perperam *ἦεν*, ut in Florent. unde vitiosam lectionem inepte revocavit Batavus. [*ἦεν* mendose etiam in Medic. et Guelferb. In nota ad hunc versum quas communi appellatione *Parisinas editiones* indigetavi, eae sunt Parisina minor, et quae ex ea expressa fuit Stephani editio. Hanc, nescio qua incogitantia, tanquam si Parisiis excusa fuisset, Parisinam falso vocavi. Hoc semel monuisse sufficiat, si forte alibi idem error recurrat. *Ex Append.*]

967. *εἰσάμενοι.* Codices omnes cum impressis *στησάμενοι.* Doctissimo Ruhnkenio potior videtur auctoritas Etymol. M. auctoris, qui versum hunc sic laudat, tacito Poëtae nomine, p. 306. l. 32. ubi *εἰσάμενοι* exponit *ἱδρυσάμενοι.*

969. *εὖτ' ἂν ἵκωνται — αὐτίκα τόνγε —* Lectionem hanc, quam minime sinceram arbitror, quum in ea consentiant codices, mutare veritus sum. Scripsisse mihi videtur Poëta:

— — — — — *εὖτ' ἂν ἵκηται*
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τοῖσγε
μείλιχον ἀντιάαν —

972. *νεῖόν που.* Sic optime e Scholiaste sagacissimus Ruhnkenius. Vulgo *ἶσόν που.* Eratosthenis versus in scholiis editis corrupti sic legendi sunt:

ἦν δ' ἄρα χερνῆτίς τις ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλοὺς δ' ᾔειδεν ἰούλους.

Unde depravatissimam scripturam emendabit diligens lector in Etymol. M. p. 472. l. 36.

985. *ὄφρα κεν αὐτοὶ θηήσαιντο.* Frequenti librariorum errore legitur vulgo, et ineptissime, *ὄφρα καὶ αὐτοί.* Tum *θηήσαιντο* dant libri omnes. In Batava editione operarum vitio excusum *θηήσαντο*, quod bardus ille Oxoniensis corrigere non valuit.

990. Ordo est: *νειόθι φράξαν πέτρῃς στόμα πόντιον ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ.* Qui *πέτρῃς* genitivum singularem cum *νειόθι* jungunt, quomodo ista intelligant,

ipsi dixerint; id enim divinare nequeo. πέτρῃς dudum scripseram, minime dubius eam hujus loci mentem esse, *Gigantes ostium portus lapidibus obturare aggressos fuisse.* πέτρῃς Ionice pro πέτραις; quod tamen in nullo codice observare memineram. Nec id mirum: in plerisque enim, iisque praesertim qui ex antiquioribus ducti sunt, ι quod subscribi solet, perpetuo omittitur. Sed ecce cod. E., qui nunc ad manus est, perspicue πέτρῃς cum subscripto ι exhibet, unde confirmatur illa expositio, et emendatio mea.

995. Vulgatum ἀμφιῤῥῶγας in solo Caes. repertum. Quinque Regii, ut et Schol. Ms. ἀποῤῥῶγας, quod lex metri repudiat. [ἀμφιῤῥῶγας habent Medic. et Guelferb. *Ex Append.*]

1004. στοιχηδόν. In E. et Caes. hoc repertum. Ceteri quatuor Regii στελεχηδόν. Glossa in A. κατὰ στελέχη. Hoc seorsum consideratum verum quidem est: truncos enim arborum, recisis ramis, immergere solent fabri lignarii. Sed id ad comparationis illustrationem nil facit. Verum est στοιχηδὸν, ad quod in apodosi refertur ἑξείης.

[1005. ὄφρα νοτισθέντα. In A. C. E. ὄφρα κε νοτισθέντα, reclamante metro. Sed istud κε non de nihilo est, nec temere additum. Sequente verbo in optativo, particula illa abesse non potest. Scribe igitur ὥς κε νοτισθέντα. Confer III. 293. IV. 766. 841. ὄφρα sine potentiali particula subjunctivum adscisceret, ut III. 438. et alibi passim. *Ex Append.*]

1017. ὄφρ' ἐπέλασσεν. Vulgo ἐπέλασσαν, quod verbum duplici modo accipi potest, vel neutraliter, relatum ad ἥρωες, vel active, relatum ad θύελλαι. Priori modo intellectum fuisse olim videtur, nam in tribus codd. A. B. E. ἐπέλασσεν reperi, quod ad ἡ v. 1015. refertur, et, me judice, praestat.

1019. αὐτονυχί. Sic B. C. D. Caes. [etiam Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] In E. αὐτονυχεὶ primo scriptum fuerat, sed itidem correxit librarius. Hoc

ex inutili circa metrum cautela natum. ι produceretur in caesura, si necessario breve esset in hac adverbiorum forma: sed et alibi longum occurrit, ut in Sophoclis Oed. Col. 1646.

ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις.

in Ai. 1227.

τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν.

Apud nostrum IV. 1130. editum *αὐτονυχί*.

1027. Virgil. Aen. XII. 521.

Ac velut immissi diversis partibus ignes
ARENTEM in silvam et virgulta sonantia lauro —

Arentem ex Apollonii *αὐαλέοις* expressum. Hoc enim omisit Homerus, cuius e fonte comparatio haec sumta, *Il. λ'*. 155.

ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόῤῥιζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ —

1032. *ἰθὺς ἑεῖο*, id est, *ἑαυτοῦ*. Sic recte codd. A. C. In ceteris perperam, ut vulgo, *ἑοῖο*. Quae ad hanc vocem in Scholiis editis leguntur, in Mss. non comparent. Saepissime in hujus poëmatis codicibus permutantur *ἑεῖο* et *ἑοῖο*, *ἐμεῖο* et *ἐμοῖο*. Pronomen personale, *οὗ*, *ἕο*, *εἷο*, *ἑεῖο*. Pronomen possessivum *ἑὸς*, *suus*, *ἑοῦ*, *ἑοῖο*. *εἷο* occurrit II. 635. IV. 460. *ἑεῖο* reponendum II. 6. III. 1065. 1335. et adhuc forte alibi. Pronomen personale *ἐγὼ*, *ἐμοῦ*, *ἐμέο*, *ἐμεῖο*. Possessivum *ἐμὸς*, *ἐμοῦ*, *ἐμοῖο*. Multis in locis diversorum Poëtarum *ἐμοῖο* pro *ἐμεῖο* male legitur.

1036. *πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπταται ἕρκος*. Sic recte auctor Etymol. M. p. 16. I. 30. Vulgo contra metri legem *πάντῃ γὰρ περί*. In Caes. *πάντῃ περὶ γὰρ*, salvo quidem metro; sed praestat veteris Grammatici lectio. *γὰρ* pro *δὲ* in hunc versum e praec. irrepsit, quae est solemnis librariorum alucinatio. In E. *πάντῃ γάρ τοι μέγα*. Certiora iis quae ad hunc versum adnotavit adtulisset literatissimus Shawius, si quae ad Poëtam suum viri docti observassent, per maiora negotia

inspicere ei licuisset, in Miscell. Observ. Vol. IV. p. 196.

1038. αὐτὴ ὑπὸ νυκτί. Vulgo αὐτῇ δ' ὑπὸ νυκτί. Male insertam particulam omittunt codd. sex. Praeterea Caes. dat αὐτὴ, quod verum puto: refertur ad μοῖραν v. 1035.

1042. E. Ζέλιν. V. seq. ἐϋμελίης enotatum ex A. B. D. E. Vide ad v. 96.

1046. ἕλε. Invenuste vulgo ἕλεν. Illud enotatum ex A. B. E. Caes.

1059. σὺν τεύχεσι. Sic codd. omnes, [etiam Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] quod e Scholiaste et e comparatione similis loci IV. 1535. quivis paulo acutior reponere poterat. Vulgo solocce et inepte δίχα τεύχεσι, quod tuetur tamen Hoeltzlinus, et pro optimo habuisse videtur Magister Oxoniensis. Virgil. Aen. XI. 188.

Ter circum accensos, cincti fulgentibus armis,
decurrere rogos.

1065. ἁψαμένη βρόχον αὐχένι. Homerus Odyss. λ'. 277. de Iocasta Oedipi matre:

ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.

Virgil. Aen. XII. 603. de Amata:

et nodum informis leti trabe nectit ab alta.

Ad quem versum vide Praestantissimi Heynii notam, cuius observatis non obstant ista apud Euripidem in Helena v. 307.

ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
κἀν τοῖσι δούλοις δυσπρεπὲς νομίζεται.

Ex persona enim Lacaenae haec dicta, Spartanos referunt mores. [Typographicam mendam Parisinae editionis, ἀψαμένη, retinuit Stephanus. *Ex Append.*]

1067. χεῦαν. Scilicet αἱ Νύμφαι. Perperam in A. C. B. χεῦεν.

1072. πάσσασθαι. In E. et Caes. perperam πάσασθαι, contra metri legem. De differentia verborum πάομαι et πάσσομαι vide Cl. Ernesti ad Callim. H. in Cererem 69. et 128.

1074. *διεζώεσκον*. Sic A. C. D. E. Vulgo omittitur augmentum.

1079. *κατ᾽ αὖθι*. Tres Regii et Florent. editio *καταῦθι*, conjunctim, quod aeque bonum videri possit, ut saepe occurrit ejusdem significationis adverbium *καταυτόθι*. Hîc tamen divisim melius scribitur, quia *κατὰ* cum verbo *ἔρυκον* connecti potest.

1082. *πύματον λάχος*. Sic codd. omnes. Inepte vulgo *λέχος*, quod suo more tamen exponit Hoeltzlinus. *πύματον λάχος* ultimam, id est, tertiam noctis vigiliam notat. Homerus *Ιλ*. *κ'*. 252.

ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέω νὺξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ᾽ ἔτι μοῖρα λέλειπται.

Ad quem locum haec adnotat Eustathius: *ἰστέον δὲ ὅτι τριφύλακτον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ποιητὴς βούλεται εἶναι τὴν νύκτα, ὅ ἐστι τριῶν φυλακῶν, τριμερῆ ποιῶν αὐτὴν, καθὰ καὶ τὴν ἡμέραν*. Heroicorum temporum morem non observavit auctor dramatis Rhesi, cui nox in quinque vigilias divisa. [*λάχος* etiam Guelferb. Vitiosum et ineptum *λέχος* solus dat Mediceus. Confer infra notam ad III. 1340. Moschus in Europa:

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον,
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ᾽ ἠώς.

Ex Append.]

1093. *ὀκριόεντος*. Sic recte Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] quo refertur glossa in A. *τραχέος*. Vulgo *ὀκρυόεντος*. De permutatione harum vocum vide quae notavi ad Aeschyli Prom. 281. S. Th. 302.

[1096. *ἀλκυόνος ἀλίης*. Versum sic recto pede stare non credentes librarii aliquot, *ἀλκυόνης* scripserunt, quod in A. E. repertum. *Ex Append.*]

1097. *πεπότητο*. Sic D. E. recte, servata temporum ratione. Vulgo *πεπότηται*.

[1100. *εἰσαναβαίνει*. Medic. et Guelferb. *εἰσαναβαίνῃ*. B. C. E. *εἰσαναβαίνοι*. *Ex Append.*]

1101. *ὦλλοι*. Quinque Regii *ἄλλοι*. Sic etiam

Caes. in contextu: margini adposita melior lectio ὦλλοι, quam et habet Florent. editio.

1105. *ἀγρομένοισιν, congregatis.* Sic recte E. et Caes. Ceteri *εἰρομένοισιν.* Margini etiam in A. nostra lectio adscripta. Vulgo *ἐγρομένοισιν.* Altera autem illa e codicibus enotata syllabâ truncata est, et inde orta videtur, quod olim in codice aliquo scriptum erat: *καί τέ σφιν ἀγειρομένοισιν.* [Eo probabilior est coniectura, olim lectum fuisse *καί τέ σφιν ἀγειρομένοισιν*, quod huius lectionis partem retinuerit Florent. editio, quae *σφιν*, non *σφίσιν*, exhibet. *Ex Append.*]

[1106. *ἀγόρευεν.* Guelferb. *ἀγόρευσεν.* *Ex Append.*]

1108. *ἐπ᾽ αἰπεινήν.* Sic A. B. D. E. Vulgo *ἐς* —.

1113. *ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς.* Virgil. Georg. II. 45.

In manibus terrae — —

1120. *ὀκριόεντι.* Sic B. [it. Medic. *Ex Append.*] Glossa in A. *τραχεῖ.*

1122. *ἐῤῥίζωντο.* Sic solus E. Ceteri quinque *ἐῤῥίζωνται*, quod tueri quis possit, intelligendo Poëtam de his arboribus loqui, tanquam sua aetate adhuc vigentibus. Vulgatum tamen praefero. [Medic. et Guelferb. *ἐῤῥίζωνται*, ut primariae editiones. In Parisina *ἐῤῥίζοντο*, unde Stephanus bene *ἐῤῥίζωντο*. *Ex Append.*]

1125. *ἀγκαλέοντες.* Sic bene B. E. Caes. Vulgo *ἐγκαλέοντες.*

1129. *Κρηταιέες.* Sic bene auctor Etymol. M. p. 465. l. 26. Vulgo *Κρηταέες*, contra metrum: corripitur in hoc nomine *α.* Callim. H. in Dianam 205.

Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ Νύμφης.

Servius ad Virgilii Ecl. I. 66. fragmentum e Varronis versione Argonauticorum Apollonii servavit huc pertinens:

Quos magno Anchiale partus adducta dolore,
et geminis capiens tellurem Oaxida palmis,
fundere dicta.

1132. ἐριωλάς. Codd. in hac voce omnes corrupti, vulgatum ἐργώλας exhibentes. Glossa ἐργώλη, ἡ ἀπώλεια τοῦ ἔργου. Vox est nihili, quae etsi proba esset, et hac significatione aliunde nota, tamen hîc locum tueri non posset. ἐριωλὰς reponendum esse e IV. 1778. jamdudum observarunt Viri docti. Vide Hesychii interpretes ad ἐριωλαί.

1133. ἐπιλείβων. Sic etiam in Florent. editione excusum, et ex ea in ceteris, bene. Sed eadem scriptura in similibus vocibus servari debuerat. Vide summum Hemsterhusium ad Aristoph. Plutum p. 429.

1135. ὠρχήσαντο. Sic Stephanus et codd. A. C. D.

1139. ῥόμβῳ. Auctor Etymol. M. p. 706. l. 25. ῥύμβῳ. [ῥόμβῳ agnoscit Eustathius, cujus verba e Commentario in Dionysium v. 1134. adferam. *Ἀπολλώνιος οὖν ἐν Ἀργοναυτικοῖς λέγει ΡΟΜΒΩι ΚΑΙ ΤΥΜΠΑΝΩι ὑπὸ Φρυγῶν τὴν Ῥέαν ἱλάσκεσθαι. ἔστι δὲ καὶ φαρμακίδων τροχὸς ὁ ῥόμβος παρὰ Θεοκρίτῳ, καταγοητευόμενος ἐν τῷ στρέφεσθαι. τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ υ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησὶν, ὅ ἐστι στροφὴν, καὶ τροχοειδῆ κίνησιν. ἀπὸ τούτου δὲ τὰς κινήσεις ὁ Ἀπολλώνιος* (IV. 144. ad quem locum vide Scholiastem) *ῥυμβόνας καλεῖ.* Euripidis hi versus sunt:

Σὲ, τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',
ὃν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
Νὺξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρων
ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει.

Bene autem Parisina editio, et ex ea Stephanus τυπάνῳ. In primariis excusum τυμπάνῳ, ut in codicibus etiam scriptum, quod metri lex respuit. Illud tuetur auctor Etymol. M. loco quem citavimus. Graecorum imitatione Catullus in Galliambico carmine:

Niveis citata cepit manibus leve typanum,
typanum, tubam Cybelles, tua, Mater, initia.

Ex Append.]

1145. *οὐρῆσι*, ultima in caesura producta. Sic recte A. D. E. Caes. — *ἠδὲ καὶ* — Sic quinque Regii. Apud Homerum nihil frequentius. *Ιλ. α'.* 334.

χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.

Vulgo hîc *ἢ δὲ καί.*

1146. *ὕδατι νᾶε Δίνδυμον.* Inepte vulgo et barbare *ναῖεν.* Codices Regii omnes *νᾶεν. ναίω* significat *habito; νάω, fluo.* Nec aliter legit vetus enarrator, cujus observationem, foede corruptam et mutilam in vulgatis libris, e Ms. integram hîc adponam. *τὸ δὲ ΝΑΕΝ, ἀντὶ τοῦ ἔῤῥει, ὡς καὶ Ὅμηρος,* (Odyss. *ι'.* 222.) *νᾶεν δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα. ὡς οὐ δεῖ γράφειν ναῖεν. καὶ γὰρ τοῦ νάω μακρὰ ἡ παραλήγουσα. ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν, ὡς τὸ,* (*Ιλ. δ'.* 451.) *ῥέε δ' αἵματι γαῖα, ἀντὶ τοῦ, αἷμα ἔῤῥεεν ἐν τῇ γῇ. ἢ μεταληπτέον τὸ νᾶεν εἰς τὸ κατάῤῥυτος ἦν, ἵν' ᾖ, κατάῤῥυτος ἦν τὸ Δίνδυμον ὕδασι.* Simile quid apud Aratum v. 218.

οὐ γάρ πω Ἑλικὼν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς.

uti e Ms. cod. legendum esse moneo.

1148. *ἄλληκτον.* In D. *ἄληκτον.* Eadem diversitas in Homeri libris observata. Vide ad *Ιλ. ι'.* 632. *λ'.* 12. *ξ'.* 152. Odyss. *μ'.* 325. *α* in compositione ante liquidam produci non credo nisi in vocibus aliquot quadrisyllabis. — *Ιησονίην* habent libri omnes. Operarum errore in Batava editione excusum *Ιησονίαν*, quod in Oxoniensi religiose servatum.

1154. *ἀπολήξειε.* Vide notata ad v. 1133. et Ernestium ad Homerum *Ιλ. ο'.* 31.

[1160. *ἠερέθοντο.* Sic Parisina editio, ut in Regiis codd. scriptum. Ceteri tres cum primariis editionibus *ἠερέθονται.* Nihil frequentius harum terminationum permutatione, praesertim in versuum fine. *Ex Append.*]

1161. *τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον.* Vulgo corrupte *τειρύμενοι καὶ δὴ μετ* — nec melius quid dant codices. Sinceram lectionem in Etymol. M. p. 571. l. 13. latentem feliciter detexit sagacissimus Ruhnkenius.

1165. Vide Eustathium ad *Ιλ.* p. 123. l. 32.

1169. *ἄμφω χερσὶν ἔχων.* Fuit quum opinarer corruptam esse hanc lectionem et Poëtam scripsisse *ἀμφοτέρῃσιν ἔχων,* ut supra 472. 1130. III. 146. IV. 82. aliisque in locis. Non enim mihi placebat *ἄμφω* indeclinabile. Supra etiam v. 165. rescribendum putabam *τῶν ἀμφοῖν γνωτὸς προγενέστερος.* Hesych. *ἄμφω, ἀμφότεροι.* (adde e Suida *καὶ ἀμφοτέρους*) *ἀμφοῖν, τῶν δύο, καὶ τοῖς δυσίν· ἐπ' ἀμφοτέρων.* Sed hoc, licet rarius, exemplis tamen confirmari potest. In Homerico in Cererem Hymno nuper reperto, quo de re literaria Vir optime meritus D. Ruhnkenius graecae antiquitatis studiosos beavit, v. 15.

ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν.

1171. *ἀήθεσαν.* Sic A. B. E. Perperam vulgo *ἀήθεσον.* Thema est *ἀηθέσσω.* Vide Etymol. M. p. 23. l. 41. [*ἀήθεσαν* habet etiam Parisina editio, quod miror a Stephano fuisse neglectum. A themate *ἀηθέσσω* occurrit participium *ἀηθέσσουσα,* IV. 38. *Ex Append.*]

1172. Homerus *Ιλ. λ'.* 86.

ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
τῆμος —

1174. *τετρυμένα.* Perperam vulgo *τετρυμμένα.* *υ* longum est. In C. *τετρεμένα.* Tres *τετριμμένα.*

[1178. Vide Strabonem in Ponti descriptione L. XII. *ὑπέρκειται δὲ τῆς Προυσιάδος ὄρος, ὃ καλοῦσιν Αργανθώνιον. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τὸν Ὕλαν, ἕνα τῶν Ηρακλέους ἑταίρων συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Αργοῦς αὐ-*

τῷ, ἐξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείαν, ὑπὸ Νυμφῶν ἁρπαγῆναι. Hunc versum citat Suidas, correctus a Viro doctissimo Io. Toupio, v. Ἀργανθώνη, ubi mendose vulgo legitur Ἀργανθώνειος κλίνη. Postremae vocis loco κρήνη reponendum esse, probabiliter conjecit Sevinus noster in Parisiensis Academiae Historia T. V. p. 227. *Ex Append.*]

[1182. λεχαίην φυλλάδα. Hunc locum ob oculos habuit Propertius I. 20.

Hîc manus heroum placidis ut constitit oris
mollia composita litora fronde tegit.

Ex Append.]

1187. ἑτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας. Sic optime B. In quatuor ceteris Regiis εὖ, in Caes. ut in Florent. οἷς omissum. Vulgo εὖ οἷς.

1191. οὐδὲ μέγα. A. E. οὐδὲν μέγα. D. οὐδ' αὖ μέγα. Commenta sunt librariorum, metro, cuius rationem non intelligebant, caventium. οὐδὲ, praecedente οὔτε, confirmavi ad Aeschyli S. Th. 835.

1195. αὐτοῖσι τόξοισιν. Sic forte in pluribus codicibus. Ex E. et Caes. hanc scripturam enotavi.

1201. ὡς δ' ὅταν. Sic codd. praeter D. in quo ὡς δ' ὅτ' ἄρ' —. [Non D. sed A. B. E. dant ὡς δ' ὅτ' ἄρ' —. *Ex Append.*]

1203. Sumta haec videntur ex Arato 422.

εἰ δέ κε νηῒ
ὑψόθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα
αὔτως ἀπροφάτως, τὰ δὲ λαίφεα πάντα τινάξῃ.

1204. αὐτοῖσι σφήνεσσιν. A. D. E. αὐτῇσι.

1207. χαλκέῃ. Sic Florent. editio. Ceterae minus bene χαλκῇ. In Caes. χαλκείῃ perperam pro χαλκέῃ.

1208. δίζετο κρηναίης. Sic optime A. B. D. E. Substantivum est κρηναίη formae poëticae, ut σεληναίη pro σελήνη, Ἀθηναίη pro Ἀθήνη. In Caes. etiam et in Florent. δίζετο. Tum ὥς κεν dant codd. omnes, permutatione, quam vere frequentissimam esse dixi, vocularum καὶ et κεν. Sic vulgo scriptus hic versus:

δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὡς καί οἱ ὕδωρ.
[Medic. *δίζετο κρήνης.* Guelferb. *δίζετό τε κρήνης,* inepte inserta copula ad fulciendum metrum. Sed posterior bene *ὥς κεν*: prior *ὡς καί.* *Ex Append.*]

1212. *νηπίαχον ταπρῶτα.* Sic distinguendae erant hae voces, e Florent. editione. Perperam in ceteris *νηπιάχοντα πρῶτα.*

[1222. *Πηγάς.* Propertius in Elegia modo laudata:
Hîc erat Arganthi, Pegae, sub vertice montis
grata domus Nymphis humida Thyniasin.
Ex Append.]

1224. *ῥίον.* Sic codd. omnes. [Sic etiam Guelferb. Mendose Medic. *ῥύον.* *Ex Append.*] Vulgo *ῥόον* ineptissime, quum sequatur diversi generis Nympharum enumeratio, quae omnes hoc *ῥίον*, id est, *ἀκρωτήριον* incolebant, non autem omnes illum aquae rivum. Familiaris autem est nostro Poëtae post nominatum genus specierum declaratio, cui praesertim libenter immoratur, quando Nympharum mentio est. Vide III. 881. IV. 1149. Prava in hoc versu lectio elegantissimo Ruhnkenio suspicionem injecisse videtur, versus 1125. 6. spurios esse, et e priore hujus poëmatis editione a librariis invectos. Mihi admodum probabile est, prioris poëmatis, quod sibilis exceptum fuit, perpauca extitisse *ἀπόγραφα*, quae post alterum editum ita fuere neglecta, ut nemo eorum, qui posterius illud describerent, prius unquam legisset. In Nympharum vero enumeratione Homerum imitatur, Odyss. ζ. 122.

ὥστ' ἐμὲ κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτὴ
Νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.

1230. Homerus Odyss. ζ. 237.
κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων.

1232. *τὴν δέ.* Sic optime quinque Regii codd. Vulgo *τῆς δέ.* Hunc versum nuper laudavi ad Aeschyli S. Th. 836. non inspecto libro aliquo impresso, nec

tum recordatus diversam esse vulgatam lectionem. Aliquot enim abhinc annis Apollonii editionibus non utor. Integrum poëma in usus meos descriptum jamdudum habebam, quod emendatius nunc, postquam e Regiis codicibus D. E. meliores innotuerunt lectiones non paucae, in publicam lucem prodire jussi, ut laboris mei fructum perciperet universa Respublica literaria.

1237. *ἄνθετο.* Minus bene quatuor Regii *ἔνθετο.*

1238. *κύσσαι.* Sic recte B. et Caes. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *κύσσαι,* menda adeo manifesta, ut absque codicibus tolli debuisset. Supra 313.

καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς ΚΥΣΣΕΝ· οὐδέ τι φάσθαι.

Homerus *Ιλ. θ'.* 371.

ἤ οἱ γούνατ' ΕΚΥΣΣΕ, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου.

Vide praeterea Odyss. *π'.* 15. *ρ'.* 39.

1243. Comparationem hanc e Nostro petitam exornavit Virgilius Aen. IX. 59.

Ac veluti pleno lupus insidiatus ovili,
quum fremit ad caulas, ventos perpessus et imbres
nocte super media: tuti sub matribus agni
balatum exercent; ille asper et improbus ira
saevit in absentes: conlecta fatigat edendi
ex longo rabies, et siccae sanguine fauces.

1246. *ποίμνῃσι.* Sic codd. nec ulla erat ratio, cur *ν* in fine adderetur.

1250. *ὦρτο δίεσθαι.* In vulgato *νέεσθαι* conspirant codd. Sed melior illa lectio, quam e Suida in v. *δίεσθαι* eruit sagacissimus Ruhnkenius. Mox v. 1254. *ἐπαΐσσων* solicitatum nolim. Virgil. Aen. VI. 290.

Corripit hic subita trepidus formidine ferrum
Aeneas, strictamque aciem venientibus obfert.

et IX. 441.

— — — — — rotat ensem
fulmineum.

1251. *ἕλωρ πέλεν.* Sic A. C. E. recte. In Caes. *πέλῃ.* Vulgo *πέλοι.*

1257. *πάμπρωτος.* Sic sex codd. [it. Medic. *Ex*

Append.] Vulgo πάμπρωτον. Laudanda in tristis eventus narratione brevitas. Sic Antilochus Patrocli mortem Achilli nuntiat: sic Hecate Cereri filiam raptam indicat, in Hymno illo quem Cl. Ruhnkenio debemus, v. 57.

φωνῆς γὰρ ἤκουσ᾽, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὅστις ἔην· σοὶ δ᾽ ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.

1261. Virgil. Aen. III. 175.

tum gelidus toto manabat corpore sudor.

1262. ζέεν. Perperam in E. ῥέεν, quod notandum, quia verba illa alibi etiam permutata fuere.

1265. Oppianus *Ἁλ.* β΄. 521.

καὶ γάρ τοι καὶ βουσὶν ἀνάρσιος εὖτε πελάσσῃ
οἶστρος, ἐνιχρίμψῃ δὲ βέλος λαγόνεσσιν ἀραιαῖς,
οὔτε τι βουφόρβων μέλεται σέβας, οὔτε νομοῖο,
οὔτ᾽ ἀγελῆς, ποίην δὲ καὶ αὔλια πάντα λιπόντες
σεύονται λύσσῃ τεθοωμένοι, οὐδέ τις αὐτοῖς
οὐ ποταμὸς, οὐ πόντος ἀνέμβατος, οὐδὲ χαράδραι
ῥωγάδες, οὐ πέτρη τις ἀφοίτητος κατερύκει
ῥιπὴν ταυρείην, ὅτ᾽ ἐπιζέσῃ ὀξὺ κελεύων
βουτύπος, ὀτρηρῆσιν ἐπισπέρχων ὀδύνῃσι·
πάντη δὲ βρυχὴ, πάντη δέ οἱ ἅλματα χηλῆς
εἰλεῖται· τοίη μιν ἄγει δριμεῖα θύελλα.

1269. ἴησι, ultima in caesura et ante liquidam producta: effer, ni Midae similis esse velis, ἴησιμμύκημα. Sic codd. D. E. Caes.

1271. μεταλήγων. Sic Florent. editio, codd. A. C. E. Caes. Vide ad v. 1133. Eadem est ratio in prima hujus versus voce. συνεχέως, συνεχὲς primam producunt, quia liquida geminatur pronuntiando in prima syllaba. Perperam et contra meliorum librorum fidem συννεχέως edidit Stephanus, et Il. 738. συννεχές. Aratus Phaen. 20.

οὐρανῷ ἕλκονται πάντ᾽ ἤματα συνεχὲς αἰεί.

Vide Cl. Ernestii notam ad *Ἰλ.* ο΄. 31. et ad Callim. H. in Apollinem 60.

1273. Virgil. Aen. II. 801.

Jamque jugis summae surgebat Lucifer Idae,
ducebatque diem —

1275. Ovidius Metam. XIII. 420.

— — — — Jubet uti navita ventis.

1276. *οἱ δ᾽ ἐσέβαινον.* Hoc non memini an e codice aliquo enotaverim. Sed quum ad codd. A. B. et Caes. collatum Poëma prima vice descripsi, istud praetuli. Vulgata lectio *οἱ δ᾽ εἴσβαινον* aspera est et auribus ingrata.

1282. *φαεινῇ λάμπεται αἴγλῃ.* Hoc flagitat syntaxeos norma, quod et praestant codd. omnes, praeter E. in quo *φαείνη αἴγλη.*

1283. *τούσγ᾽*, Herculem et Polyphemum. Sic Caes. et tres Regii. [it. Medic. *Ex Append.*] In A. et E. *τόνγ᾽* — *αἰδρείῃσι* ex Odyss. *μ΄.* 41. reposueram. Postea reperi in D. E. Vulgo *αἰδρίῃσι.*

1284. *ἐν δέ σφι κρατερόν.* Sic bene Caes. [*σφι κρατερὸν* etiam Guelferb. *Ex Append.*] In D. *ἐνθάδε σφι κρατερόν.* Infra 1302. *ἤ τέ σφι στυγερή.*

1287. *οὐδέ τι* bis exhibent in hoc versu codd. D. E. uti jam ante eos inspectos scripseram, ex alio, ut reor, codice.

1296. Homerus *Ιλ. α΄.* 104.

— — *ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.*

Virgil. Aen. XII. 101.

— — — — totoque ardentis ab ore
scintillae absistunt: oculis micat acribus ignis.

1299. *ἄλληκτον.* E. *ἄληκτον*, quod supra ad v. 1148. ex D. enotatum. Paucae sunt voces, in quarum scriptura sibi constent librarii.

1302. *ἤ τε σφι στυγερή.* Sic editiones Florent. et Stephani: aliarum lectionem *σφιν* male praetulit Batavus.

1307. *λεύσσειν.* Sic A. B. D. Caes. In E. *λεύσειν*, altero *σ* superscripto. Vulgo *λεύσειν*, male. Hoc enim est futuri temporis. Thema *λεύσσω*, fut. *λεύσω.* Auctor Etymol. M. p. 100. l. 36. *εἰ δὲ διὰ σσ ἐκφέρεται*

ὁ ἐνεστὼς, ἀεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ πλάσσω . . . . ἱμάσσω, ἰνάσσω, ἐρέσσω, πάσσω, λεύσσω. Eandem observationem repetit p. 285. l. 44. tum p. 502. λεύσσετε, ὁρᾶτε. ἄλλοι δι' ἑνὸς σ γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ λεύσω μέλλοντος, ὥσπερ καὶ τὸ, ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην — καὶ, οἴσετε δ' ἄρνας — καὶ, καταβήσεο δίφρου. Pertinet haec observatio ad Ιλ. α'. 120. ad quem locum Etymologo consentit Eustathius p. 64. l. 11. Librariorum itaque imperitiae tribuenda altera scriptura per simplex σ in praesenti.

1311. Euripides Oreste 366.

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδὴς θεός.

1313. στιβαρῇ γ' ἐπορέξατο. Particulam molliendo sono inservientem inserit B. quae aliis librariis fraudi fuit. In A. C. D. στιβαρῇ μέγ' ἐπορέξατο.

[1320. ἐξανύσῃ. Guelferb. ἐξανύσαι. *Ex Append.*]

[1321. αὔτως δ' αὖ. Quatuor Regii αὖτις δ' αὖ. *Ex Append.*]

1325. ἔλειφθεν. Sic Caes. et quatuor e Regiis. [it. Medic. *Ex Append.*] Perperam vulgo ἔλιφθεν.

1333. ἧκεν. Sic quinque Regii. [Sic etiam Medic. e correctione. *Ex Append.*] Vulgo εἷλεν, quod habet Caes. in contextu, et alterum in margine.

1334. Homerus Ιλ. δ'. 362.

— ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.

1342. ἔολπα δέ τοι σε — Sic recte B. et Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo ἔολπα δ' ἔτι.

[1343. δηρίσεσθαι. Sic quinque Regii. Ceteri tres δηρίσασθαι. *Ex Append.*]

1349. Vulgo, claudicante versu, legitur Μυσίδ' ἀνστήσειν. In quatuor Regiis scriptum Μυσίδα ἀνστήσειν. Facile quivis videt Poëtam scripsisse Μυσίδ' ἀναστήσειν, quod etiam e Scholiaste Ms. liquet.

1353. [μαστεύοντες. Perperam Medic. ut veteres editiones, μαστεύσοντες. Illud a Stephano perite re-

positum tuentur codices mei et Guelferb. Confer notata ad IV. 819. *Ex Append.*] — *ἀπολήξειν.* Sic scriptum in E.

1354. *ἐρέουσι.* Glossa *ζητοῦσι.*

1356. *κατενάσσατο* hîc valet *κατῴκισε.* Apud Homerum semper habitandi sensu, sive neutraliter adhibitum legitur. Transitive autem veteres *κατένασσε* dicebant. Vide Hesychii glossas. Sed qui aliquamdiu post Homeri aevum extiterunt Poëtae, promiscue formis activis et mediis usi sunt, non sine perspicuitatis et venustatis damno. Unicum hoc si apud Nostrum illius licentiae observaretur exemplum, non immerito in corruptelae suspicionem caderet, et facile refingeretur versus, scribendo

— *δὴ γάρ ῥα κατ᾽ αὐτόθι παῖδας ἔνασσεν.*

Sed nihil mutandum. Alibi sic hoc verbo utitur: IV. 567:

ἔνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην.

v. 275.

— — — — — — *μυρία δ᾽ ἄστη*
νάσσατ᾽ ἐποιχόμενος.

Dionysius, Perieg. 776. de Thermodonte fluvio:

ὅς ποτ᾽ ἀλωομένην Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπην,
καί μιν ἀκηχεμένην σφετέρῃ παρενάσσατο χώρῃ:

ἀπενάσσατο sensu transitivo occurrit apud Euripidem Iphig. T. 1270. In multis aliis verbis quantum ab Homeri usu recesserint posteriores, et ipsi Tragici, pronum esset ostendere: sed haec pervulgata sunt.

1358. *νηῦν.* Sic codd. omnes. In Florent. edit. excusum *νῦν,* quod retinent Aldina et Parisina. Nescio an primus Stephanus correxerit *ναῦν.* [*νηῦν* habet Guelferb. At Medic. *νῦν.* *Ex Append.*]

1362. Post hunc versum vulgo legitur ultimus versus Libri II. perquam absurde huc retractus.

IN LIBRUM II. NOTAE.

[V. 4. *Βιθυνὶς Μελίη.* Diversimode haec accipi possunt. Prius nomen proprium esse possit, vel gentile: *Μελίη* appellativum esse possit, idem significans quod *Δρυὰς*, seu *Ἀμαδρυὰς*, vel proprium Nymphae nomen. Mihi placet *Βιθυνὶς* proprium, et *Μελίη* appellativum. Quoad primum consentit Apollodorus, L. I. cap. IX. sect. 20. *ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος.* Potior in his veterum Graecorum auctoritas, quam Latinorum Poëtarum, quorum nonnulli in diversa abierunt. Ovidius Am. III. 6. ubi Fluviorum amores recenset:

Inachus in Melië Bithynide pallidus isse
dicitur, et gelidis incaluisse vadis.

Ex Append.]

6. *ἑεῖο*, pro *οὗ*, id est, *ἑαυτοῦ*. Pronomen est personale, non possessivum; sin, soloeca esset oratio: oporteret enim *ἑῆς πυγμαχίης*. Hîc tantumdem valent verba, ac si scriptum esset, *πρὶν πειρήσασθαι τῆς ἑαυτοῦ πυγμαχίης.* Vide notata ad l. 1032. *πυγμαχίης* dant libri omnes. Mallem *πυγμαχίῃ*, ut infra 16. et 148.

8. Codd. A. B. Caes. *καὶ δὴ τότε.* In E. *καὶ δὲ*, sed *η* superscriptum. Transpositae fuerunt voces. Scr. *καὶ τότε δή.* — [*χρειώ μιν.* A. C. *χρειὼ μέν.* *Ex Append.*]

[11. Perperam impressi libri *κέκλυτ' ἁλίπλαγκτοι*,

quod absque codicum ope emendari poterat. In Caes. et Guelferb. *κέκλυθ'* —. *Ex Append.*]

13. *ὅς κεν Βέβρυξι.* Male vulgo *κε.*

16. *καταυτόθι* conjunctim scriptum in quatuor Regiis: recte. Nam *κατὰ* hîc cum verbo connecti non potest.

18. *κρατερὴ — ἀνάγκη,* in nominativo. Sic quatuor Regii. In E. *κραταιὴ ἀνάγκη.*

23. *οἷς ἀγορεύεις.* Vulgo *ὡς.* Illud e v. infra 149. reposui, et postmodo idem Arnaldo placuisse animadverti. Graeci sermonis elegantia est, cujus frequentissima, praesertim apud Atticos Poëtas, exempla occurrunt, pronomen relativum nominis, non verbi, casum sequi; sed non paucis in locis eam obliteravit librariorum lascivia. In Sophoclis Electra ad fidem duorum optimorum codicum edidi, v. 636.

— — *ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους*
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ΩΝ νῦν ἔχω.

Ubi vulgo legebatur *δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.*

24. *ὑπίσχομαι.* Sic Caes. et quatuor Regii, [it. Medic. *Ex Append.*] quod et habet Aldina editio. E Florentina perperam Stephanus *ὑπόσχομαι* sumsit, quod ex operarum errore ortum crederem, ni in E. etiam reperiretur.

26. *ὄρεσσιν.* Sic E. Caes. recte, quum sequens versus a vocali incipiat.

31. *λεπτόμιτον.* Sic quinque Regii. In Caes. *λεπτάον,* male pro vulgato *λεπταλέον,* nisi *λεπτακινὸν* ob oculos habuerit. Sed praestat nostra lectio.

33. *αὐτῇσι περόνῃσι.* Sic D. E. ut Hoeltzlinus post Aldum edidit. — [Guelferb. *καλάβροπα.* Vid. ad IV. 974. *Ex Append.*]

35. *παπτήναντες.* Sic sex codd. [it. Medic. *Ex Append.*] ut bene Aldus edidit. In Florent. *τεκτήναντες,* quod perperam revocavit Stephanus.

40. Virgil. Aen. IV. 178.

Illam Terra parens, ira inritata deorum,
progenuit.

41. ἔασιν. Sic B. D. Caes. Florent. editio. Perperam Stephanus ἔασσιν.

48. [οὐ μάν. A. E. οὐ μήν. Iidem infra 1207. οὐ μὰν habent, ubi Guelferb. μὴν praefert. *Ex Append.*] — σῖγα — Virgil. Aen. IV. 363.

— — — — totumque pererrat
luminibus tacitis.

49. ὀρέχθει. Eustathius ad Ἰλ. ψ'. 30. p. 1285. l. 60. diversas verbi ὀρεχθεῖν significationes percurrens inter alia haec habet: δῆλον δὲ, ὅτι καὶ ἐπὶ πατάγου καρδίας ἡ λέξις τίθεται, ὡς τὸ, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὀρέχθει. Vim verbi expressit Virgilius, Aen. V. 137.

— — — — exsultantiaque haurit
corda pavor pulsans, laudumque adrecta cupido.

55. τῶν δέ τοι. Sic quinque codd. In E. mendose τὸν δέ τι. Postremae voculae superscriptum τοι. [Medic. τῶν δέ τοι. Pessime Guelferb. τῶν δέ κεν, ὅν κ' ἐθέλοισθα. *Ex Append.*]

58. πέρι τ' εἰμί. Male vulgo περί. Recte collocatum accentum observavi in A. et E. Vide ad I. 670.

[60. ἐρίδηνεν. Guelferb. ἐρίδαινεν. *Ex Append.*]

62. τοὺς ἕλεν. Non male legeretur τούς γ' ἕλεν. In E. scriptum τούςδ' ἕλεν.

[63. Male A. E. Caes. et Guelferb. Βιαντίδης. *Ex Append.*]

65. τῷ δ' αὖτ' Ἀρ — Sic sex codices, bene, vitato hiatu. Vulgo τῷ δ' αὖ Ἀρ —.

67. ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι. Sic praeter Florent. editionem, Caes. D. Guelferb. ἐν, quod primo insertum reperio in Parisina, habent ceteri mei codd. a librario, metro prospiciente, additum. Sed in ἱμὰς prima anceps est et saepe producitur.

71. θοῇ ἐπὶ νηΐ. Sic quinque Regii. Vulgo θοὴν ἐπὶ νῆα.

76. ἀΐσσοντ' ἀλέεινεν. Sic optime emendavit Jo.

Piersonus, Verisimil. p. 125. Vulgo *ἀΐσσων ἀλέεινεν*, quae sibi repugnantia neutiquam conjungi possunt.

77. *ἥ τε χερείων.* Sic in codicibus scriptum. Perperam editiones Florentina, Aldi, Parisina, *ἥτε χερείων.* Praeterea *ἀάατος* dant Codices Caes. et Regii plerique. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] In B. *ἀάατος,* cum indicio alterius lectionis, ultimae literae superposito *ν*.

87. *φυσιόωντες.* Sic quinque Regii. Vulgo *φυσιόωντε.* Illud, ob vitatum hiatum, praeferri debuit.

88. Ovidius Metam. IX. 42.

Digredimur paulum: rursumque ad bella coimus —
non aliter fortes vidi concurrere tauros,
cum pretium pugnae, toto nitidissima saltu,
expetitur conjux.

91. *βουτύπος οἷα.* Ovid. Metam. XII. 248.

Elatumque alte, veluti qui candida tauri
rumpere sacrifica molitur colla securi,
illisit fronti Lapithae —

96. *ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ.* Sic jamdudum emendavi pravam librorum omnium lectionem *ἅμ' ὀδύνῃ*, et postmodo animadverti eandem in suspicionem venisse H. Stephanum. Res extra dubitationem posita est. Vulgatum metri lex respuit, nec satis graeca est phrasis. *ἀμφ' ὀδύνῃ* significat *prae dolore.* Archilochus in Analectis nostris T. I. p. 40.

— — *οἰδαλέους δ' ΑΜΦ' ΟΔΥΝΗι ἔχομεν πνεύμονας.*

Oppianus Cyneg. III. 426.

ἄγριον ἀσθμαίνων, στρωφώμενος ΑΜΦ' ΟΔΥΝΗι ΣΙΝ.

Idem significat *περὶ ὀδύνῃ.* Infra III. 866.

— — — — — — *ἔστενε δ' αὐτὸς*
Ιαπετοῖο πάϊς ΟΔΥΝΗι ΠΕΡΙ θυμὸν ἀλύων.

In Sophoclis versibus apud Athenaeum p. 17. *ἀμφὶ θυμῷ* significat *prae ira,* ut hîc *ἀμφ' ὀδύνῃ* significat *prae dolore.* Breve fragmentum, quia jocosum est, adponam.

ἀλλ' ΑΜΦΙ ΘΥΜΩι τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔῤῥιψεν, οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρα
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.
ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

99. *σιγύνους.* Hanc scripturam cum unico *ν* praeferunt codd. B. D. et auctor Etymol. M. p. 712. l. 17. Vide notata ad Antipatri Sidonii Epigr. XIII. in Analectis nostris p. 122.

102. *ἐρυσσάμενοι.* Sic codd. omnes. [it. Guelferb. *Ex Append.*] In solo C. *ἐρυσάμενοι.* Perperam vulgo *ἀρυσσάμενοι*, quod nec ipsum inter *pauca* illa erat, quae *mutare optaret* Magister Shawius. — *γε μὲν ἀνέρα* scriptura est codicum omnium, quam retinui, ut in re levis momenti, licet cum Jo. Piersono depravatam eam putem. Dubium non est, quin proprio nomine Bebrycem Poëta indigitarit a Castore interfectum, quum in sequentibus singulos ab Argonautis caesos propriis appellet nominibus. Scripserat *Μεγάνορα* vel *Μελάνορα.* Sic in Simonidis Epigr. CII. nomen proprium *Μεγάριστος* in *μέγ' ἄριστος* mutatum fuerat.

103. *ἐπεσσυμενον* ad Bebrycem refertur. Sic bene scriptum in Caes. et in quatuor Regiis. [it. in Medic. *Ex Append.*]

104. *ἀμφοτέροις ἐκεάσθη.* Vulgo *ἀμφοτέροισι κεάσθη.* Vide ad v. 135. Virgil. Aen. IX. 754.

— — — — atque illi partibus aequis
huc caput atque illuc humero ex utroque pependit.

107. *βάλε,* ultima in caesura producta. Sic A. C. D. E.

[111. *οὖτα.* Perperam in omnibus editionibus *οὗτα,* quod tertia persona est imperfecti verbi *οὐτάω*, et ultimam necessario producit. Vide Clarkium ad *Il.* δ'. 526. Etymol. M. p. 642. l. 47. *οὖτά με Τυδέος υἱός*: — *ἀντὶ τοῦ ἔτρωσέ με. ἀπὸ τοῦ οὐτάζω, ὁ μέλλων οὐτάσω· ὁ ἀόριστος, οὔτασα, οὔτασε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, οὖτα. Ex Append.*]

113. *ὑπὸ ζώνην.* Quatuor Regii *ὑπὸ ζώνῃ.*

119. *αἶψα μάλα τεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινόν* — Vulgo perquam absurde *αἶψα μέλαν τεταγὼν πέλεκυν μέγαν.* Lectionem, quam dedi, ideo praetuli, quia codicis fide nititur. Sic enim scriptum est in D. Sed nec illam sinceram esse puto. Scripserat Poëta:

αἶψα μέγαν τεταγὼν πέλεκυν χερὶ, ἠδὲ κελαινόν — Ad *κελαινὸν* inter lineas sinistrorsum versus adposita erat glossa *μέλαν*, unde lectionis depravatio. Glossa illa, quae vóci *χερὶ* superposita erat, hujus locum invasit. In E. scriptum *αἶψα μέγαν τεταγὼν πέλεκυν μέλαν*, quae est antiquior lectio post genuinae depravationem. In A. C. bis *μέγαν* scriptum. Nomine autem *χερὶ* absolute dextra significatur, maxime quum sequatur in altero versu *σκαιῇ*. Non absimile exemplum habet Stephanus in Thes. T. IV. Col. 415. G. Participium *τεταγὼν* interpolatorem minime redolet: sed *μάλα*, post tria adverbia *τότε*, *ἄρα*, *αἶψα*, invenustum est, nec alium auctorem quam imperitum librarium habere potest.

124. *ἤματι χειμερίῳ.* Virgil. Aen. II. 355.

— — — — — lupi ceu
raptores atra in nebula.

125. *εὔρίνων.* Sic A. C. E. [Sic etiam in Guelferb. scriptum. *Ex Append.*]

[126. *ἐπαΐξαντες.* A. E. *ἐπαΐξοντες.* *Ex Append.*]

130. Virgil. Aen. XII. 587.

Inclusas ut cum latebroso in pumice pastor
vestigavit apes, fumoque implevit amaro;
illae intus trepidae rerum per cerea castra
discurrunt, magnisque acuunt stridoribus iras:
volvitur ater odor tectis: tum murmure caeco
intus saxa sonant: vacuas it fumus ad auras.

Lycophron v. 293.

ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ
καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι, καὶ γρυνῶν βολαῖς,

ἄφλαστα καὶ κόρυμβα, καὶ κληδῶν θρόνους,
πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων
πηδῶντες, αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.

Eadem comparatione apum, fumo ex alveari expulsarum, usi sunt tres Poëtae, ad diversas res exprimendas: Lycophron in depingenda Graecorum, ad naves ab Hectore compulsorum, clade: Apollonius in describenda Bebrycum fuga: Romanus *ad urbanorum discursationem et trepidationem transtulit*, ut ab Heynio observatum.

132. *αἳ δ' ἤτοι.* Sic quatuor Regii. Vulgo *αἳ δή τοι.*

135. *ἀλλ' ἐκέδασθεν.* Sic D. quod sane concinnius est vulgato *ἀλλὰ κέδασθεν.* Hinc supra v. 104. edidi *ἀμφοτέροις ἐκεάσθη.* Sunt ista quidem leviuscula, non tamen negligenda, in quibus licet aurium judicium apud me plus valeat quam codicum auctoritas, ab his perraro discedo. Infra 146. mallem ex similibus exemplis *δεῦρ' ἐκόμισσεν*, et 154. *βουλῆς ἐτέτυκτο.*

145. *ᾗσιν ἀτασθαλίῃσιν.* Vulgo, consentientibus codd. legitur *ᾗσιν ἀναλκείῃσιν*, quod nec Bebrycibus, nec Amyco eorum regi convenit. Aliud quid a Poëta scriptum fuisse acute vidit Cl. Ruhnkenius, Epist. Crit. II. 56. qui et ipse reponit *ἀτασθαλίῃσιν.* A vulgata lectione aliquanto minus recedit *ἀπηνείῃσιν*, quod occurrit infra 1202. Reponi etiam posset *ᾗσιν ἀλαζονίῃσιν.* Horum quodcunque eligatur, vulgato praeferendum erit.

148. *κρινθήμεναι.* Sic praeter codd. D. et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] Florent. editio, unde revocari debebat. Vide ad l. 856.

150. *θεσμοῖσι.* Sic E. bene. Etsi ultima in caesura non produceretur, sequens liquida vicem ingrati *ν* sustineret.

164. *δνοφεράς.* Sic quatuor Regii; glossa *σκοτεινάς.* Vulgo *δροσεράς.*

170. *ἐμφέρεται.* Sic quinque Regii. Vulgo *ἀμφέρεται.*

172. φεύξεσθαι. E. φεύξασθαι. [A. C. quoque φεύξασθαι. *Ex Append.*]

173. ἐπικρέμαται. Caes. solus ὑπερκρέμαται. Idem ὑπὲρ νέφεος, quod exhibet Florent. editio. Vitiosa illa lectio in duobus Regiis reperitur, in B. margini adscripta, et vice versa in C.

177. Βιθυνίδι. A. E. βιθυνηΐδι. Quod nec recipere nec damnare ausim. De vocis forma, quin proba sit, dubium non est; quoad quantitatem vero, in nominibus propriis magna Poëtarum licentia est. Sic in Βέβρυκες media mox correpta, mox producta occurrit.

178. οἶκον ἐπάκτιον, ut βωμὸν ἐπάκτιον, I. 359. 403.

179. πέρι. Sic recte Stephanus. Nec aliter positum accentum observo in E. Vide ad I. 670. et supra 58.

187. διὲκ νεφέων. Sic bene Caes. quod Poëtae nostro familiare. Vulgo διὰ νεφέων.

189. συνεχέως. Sic recte Florent. editio et codd. Perperam Stephanus συννεχέως. Vide ad I. 1271.

[190. ἀκάχοιτο. A. E. ἀκάχητο. *Ex Append.*]

191. Depravati loci vulgata lectio haec est:

— — — — — οὐδέ τις ἔτλη
μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
ἑστηώς.

in qua nihil sani: nec in ea veteres consentiunt libri. In A. C. D. ὀδμὴν λευκανίηνδε. B. μὴ καὶ λευκανίηνδε, et in margine ὀδμῇ λευκανίηνδε. In E. καὶ μὴ λευκανίηνδε. Sententia perspicua, cui facile erat ad graeci sermonis normam verba accommodare. μὴ καὶ mutandum in μὴ ὅτι, *non solum non, nedum,* quibus particulis, ut hîc, negantibus, subjungitur semper in altero membro, ἀλλ' οὐκ, ἀλλ' οὐδέ. *Nec quisquam foetidum illum odorem sustinere posset, nedum reliquias illas ori admovens, sed ne quidem procul ab iis stans.* ἑστεὼς participium est formae Ionicae, disyllabum, ut III. 748. τεθνεώτων trisyllabum. Id perperam librarius mutavit in frequentius ἑστηὼς, quod syllaba auctius particulam

locō cedere coëgit. — [λευκανίηνδε. Scribe λαυκανίηνδε, quae forma hîc, ut IV. 18. praeferri debuit. Eadem observatur varietas in Homeri codicibus ad Ιλ. χ΄. 325. ubi λαυκανίης tantum agnoscit Eustathius, cujus adferam verba, p. 1271. l. 58. λαυκανία δὲ παράγεται, ὅθεν καὶ ὁ λαιμός. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ λάω λαμὸς καὶ λαιμὸς, οὕτως ἐκ τοῦ λάω λαύω λαυκανία, ὁ ἀπολαυστικὸς, φασὶ, τόπος. *Ex Append.*]

195. παρεόντας. Hoc sensus manifesto flagitat: male vulgo παριόντας. Pro ἐπήϊσεν codd. A. E. mendose ἐπήϊεν. Sequentium ordo est: ὧν ἰόντων, θέσφατόν οἱ ἦεν ἐκ Διός — unde liquet, perperam vulgo post ἰόντων distingui, et rejiciendam fuisse quinque Regiorum codd. lectionem, θέσφατον ἐκ Διὸς ἦν οἱ ἑῆς —.

197. ἀκήριον ἠΰτ᾽ ὄνειρον. Oedipus apud Euripidem Phoeniss. 1556. se esse lamentatur

πολιὸν, αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον,
ἢ νέκυν ἔνερθεν,
ἢ πτανὸν ὄνειρον.

Ad quae praestantissimus Valckenarius: „Euripidea „non dubito quin respexerit Apollonius, ubi Phineus,

„— — — — ἀκήριον ἠΰτ᾽ ὄνειρον,
„βάκτρῳ σκηπτόμενος —

„ut Oedipus Euripidis, *baculo senili triste praetentans „iter.* (Seneca Oed. 657.)

„— — — πίνῳ τέ οἱ αὐσταλέος χρὼς
„ἐσκλήκει· ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μοῦνον ἔεργον.
„— — — pellis super ossibus una.

„Lucret. VI. 1268.“

198. ῥικνοῖς. Glossa ῥυσσοῖς. Vide Hesychii glossas ad hanc vocem et derivata pertinentes, inter quas illa: ῥικνοῦται, λεπτύνεται. ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων. Oppianus Αλ. ε΄. 593.

ἔθνεα δ᾽ ὀστρακόρινα, τά θ᾽ ἑρπύζουσι θαλάσσῃ,
πάντα φάτις μηνης μὲν ἀεξομένης κατὰ κύκλον
σαρκὶ περιπλήθειν, καὶ πλείονα ναιέμεν οἶκον·

φθινούσης δ', ἐξαῦτις ἀφαυροτέροις μελέεσσι
ΡΙΚΝΟΥΣΘΑΙ. —

Glossae Ms. ἐλαττοῦσθαι. Iulianus Aegypt. Epigr. XXVII. in Philoctetis imaginem:

δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει καὶ ῥικνὸν ἰδέσθαι.

Noster libro I. 969. de Polyxone:

γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσι.

203. αὐλείοιο. Caes. et IV. Regii αὐλείου, male. In κάρος, a κάρα deducto, prior corripitur.

207. Virgil. Aen. I. 371.

Suspirans, imoque trahens a pectore vocem.

Et II. 288.

Sed graviter gemitus imo de pectore ducens.

[216. Φοίβου τ' ἄμφι. Vertunt *per Phoebum:* quam bene, ipsi viderint. ἀμφὶ non idem valet, quod πρὸς, in obsecrationibus. ἀμφὶ Φοίβου *propter Apollinem, Apollinis gratia*, eodem sensu quo sequitur εἵνεκεν Ἥρης, *propter Junonem*, prorsus ut vernacula lingua dicimus, *pour Dieu, pour l'amour de Dieu.* Sic I. 120. τῆς δ' ἄμφι δύην ἐμόγησε βαρεῖαν. Nullibi, quod meminerim, occurrit exemplum praepositionis ἀμφὶ adhibitae eodem sensu quo πρός. Hujus vicem sustinet ὑπὲρ, III. 701. et ἀντὶ apud Sophoclem, Oed. Col. 1326.

οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
ἱκετεύομεν.

Ex Append.]

217. ἠδὲ θεῶν, οἷσι μέμβλεσθε κιόντες. Optima haec est lectio, quam merito Stephanus e Parisina retinuit. In Florentina editione ἧς πέρι. ἀλλὰ θεῶν μέμβλεσθε κιόντες. Unde facile erat refingere περίαλλα, sed etiam ᾗ pro ἧς reponendum erat. Nostram lectionem exhibet E. Eandem paulisper vitiatam praestant A. C. D. in quibus ἐμέμβλησθε, ἐμέμβλεσθε, ἐμβέβλησθε reperiuntur. Caes. et B. lectionem Florent. editionis habent: hic nostram margini adscriptam.

220. Ἐριννύς. Hic et ubicunque vox illa recurrit,

in Caesareo semper unico *ν* scripta est. Vide quae notavi ad Aeschyli S. Th. 490.

221. *καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω.* Id est, *καὶ ἕλκω γῆρας, ὃ οὔ ποτε μέλλω εἰς τέλος μηρύσεσθαι.* Scilicet voces *ἐς τέλος* non cum verbo *ἕλκω,* sed cum nomine *ἀμήρυτὸν* connectendae; quo si hic locus accipiatur modo, Valckenarii emendatione non indigebit, suadentis *γῆρας ἀμήρυτον ἄθλιος ἕλκω.* Vide doctissimi Viri animadversiones ad Ammonium p. 118.

225. *ῥᾶον.* Sic quinque Regii. Perperam Caes. ut vulgo, *ῥεῖα.*

226. *ἐμόν.* Sic codd. sex et editiones veteres omnes. Batavus ex interpolatis scholiis minus probandam, non tamen omnino damnandam, lectionem invexit *ἑόν.* Scripserat Scholiorum Auctor: *τὸ δὲ ἑὸν, ἀντὶ τοῦ, τὸν ἐμαυτοῦ νοῦν. γράφεται δὲ καὶ ἐμόν.* Unde intelligitur, illius aevo duplicem extitisse in hoc versu lectionem, aliis exemplaribus *ἐμὸν,* aliis *ἑὸν* praeferentibus. Hoc si codices etiam darent, retinendum esset, utpote minime vitiosum. Pronomen *ἑὸν* tribus personis accommodant Poëtae, quod dudum ostendit Guil. Canterus, Nov. Lectionum L. V. cap. XIII. Sed aliis in locis ab eo prolatis necessitate metri ad enallages usum adactum Poëtam, nihil hîc urgebat, ut facili et perspicuo *ἐμὸν* alterum praeferret.

232. *ἀλλά με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη.* Optimam hanc, et procul dubio genuinam, lectionem e Caes. facile erui, in quo scriptum:

ἀλλά με πικρὴ δῆτα καὶ ἴσχει δαιτὸς ἀνάγκη.

καὶ ἴσχει in *κατίσχει* mutatum oportuisse nemo non videt. Vulgo mendosissime legitur:

ἀλλά με πικρὴ δῆτά κε δαιτὸς ἐπίσχει ἀνάγκη.

Quibus ista nauseam non fecerant, illis profecto *ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ* erat. Minime tamen mirandum, corruptelam hanc in impressos libros venisse. Non enim alius est in toto hoc poëmate versus, qui pejus a librariis vexatus fuerit. Regii A. B. C. E. dant

ἀλλά με πικρὴ δαίτη καὶ δατὸς ἴσχει ἀνάγκη. Sic etiam D. nisi quod δαιτὸς habet, quod etiam in A. voci δατὸς superscriptum est. [Pessime Medic. ἀλλά με πικρὴ δῆτα καὶ δατὸς ἴσχει ἀνάγκη. *Ex Append.*]

236. εἰ δὴ ἐγών — Sic libri omnes. Necessaria non est Io. Piersoni emendatio, εἰμὶ δ' ἐγών.

238. κασιγνήτη Κλειοπάτρη ἧκεν ἄκοιτις. Sic quinque Regii. In Caes. etiam ἧκεν. In B. ν superscriptum ultimae syllabae singulorum nominum, quae impressi libri in accusativo exhibent cum verbo ἦγον. Bona etiam haec lectio, cui alteram ob codicum consensum praetuli. In E. κασιγνήτη, superscripto ν, Κλειοπάτρην ἧκεν ἄκοιτις. In nullo codice ἦγον repertum. [Guelferb. κασιγνήτη. V. seq. Medic. ἧκεν. *Ex Append.*] V. 237. πατὴρ δ' ἔμ' ἐγείνατ' scriptura est cod. Caesarei.

244. σμυγερώτερον. Sic recte emendavit Ruhnkenius, Epist. Crit. II. p. 56. Vulgo στυγερώτερον.

[246. ἀφραδίῃσι. Medic. adscriptam habet variam lectionem: γρ. ἀτροπίῃσι. Hoc habet Guelferb. in contextu, sed depravatum, ἀτροπίδησι. *Ex Append.*]

256. ἐνιβάλλεο, una voce. Sic A. B.

259. ὑπένερθε. Sic D. E. Caes.

260. οἳ μηδ' ὧδε θανόντι. Sic codd. omnes et Stephanus. Perperam in Florent. editione οἳ μηδ' οἴδε, quam lectionem imperite revocavit Batavus, et pejus adhuc corruperunt Oxonienses operae. [οἳ μηδ' ὧδε etiam Guelferb. Primariarum editionum mendosam lectionem οἴδε praefert Medic. *Ex Append.*]

261. χόλος ἔσσεται. Sic codd. sex. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo ἕπεται. In D. οὕνεκ' —.

275. οὔ κεν ἐπέσθην. Sic C. D. E. Caes. Vulgo οὐκ ἄν. [Guelferb. οὐκ ἐνεπέσθην. Medic. οὐκ ἐν ἐπέσθην. Nostrae lectionis depravationes. *Ex Append.*]

[280. θείωσι. Sic A. D. E. Guelferb. Vulgo θείωσιν. *Ex Append.*]

281. Virgil. Aen. XII. 753.

— — — — at vividus Umber
haeret hians, jam jamque tenet, similisque tenenti
increpuit malis, morsuque elusus inani est.

Ovidius Metam. I. 533.

Ut canis in vacuo leporem cum Gallicus arvo
vidit; et hic praedam pedibus petit, ille salutem.
alter inhaesuro similis, jam jamque tenere
sperat, et extenso stringit vestigia rostro;
alter in ambiguo est, an sit deprensus, et ipsis
morsibus eripitur, tangentiaque ora relinquit.

288. *Βορέω.* Sic bene Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] ut infra 308. et alibi. In quinque Regiis perperam *Βορέαο.* Vulgo *Βορέου.*

289. Antiquissimis temporibus Regibus et principibus viris in more fuit canes alere, ad aedium custodiam et ad venationem, aliosque, quos ostentationis et oblectationis gratiâ haberent. Frequens eorum apud Homerum mentio. Inde quum Regum omnia ad Deos transferrent Poëtae, his etiam canes dederunt: hîc Harpyiiae Jovis canes dicuntur. Furiae sive Erinnyes Ditis canes vocatae, quin ipsius Jovis apud Virgilium Aen. XII. 849.

Hae Jovis ad solium, saevique in limine regis
adparent. —

De Harpyiis vid. Cl. Heynii Excurs. VII. ad Virg. Aen. III.

291. Homerus *Ιλ. ο'.* 37.

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι.

Virgil. Aen. XII. 816.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis:
una superstitio superis quae reddita Divis.

294. *ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.* Quatuor regii *ἐπεί κεν μόρσιμόν εἴη.*

298. *ἔδυσαν.* Sic quatuor Regii et Caes. Male vulgo *ἔδυσσαν.* Vide ad I. 63. [Medic. *ἔδυσαν.* In Guelferb. *Εἶρις* pro *Ιρις.* *Ex Append.*]

300. *μεταχθονίη*. Sic quinque Regii. Margini in A. adscriptum vulgatum *μεταχρονίη*. De hac voce erudite disputat Ruhnkenius, Epist. Crit. II. p. 57. In ejus scriptura nullibi consentientes codices reperio. Unice mihi placet forma etymo congrua. Si forte alteram Poëta praetulerit, quod vix credo, nec quisquam liquido affirmare possit, id saltem verisimile est, eum sibi ubique constitisse, quod et mihi observandum esse existimavi. [Glossa in A. *ἐπηρμένη*. *Ex Append.*]

312. *ἀτρεκές*. Vulgo contra metrum *ἀτρεκέως*. Vide ad I. 883.

[316. *χατέωσι*. Perperam Medic. ut primariae editiones, *χατέουσι*. *Ex Append.*]

317. Adumbrata haec Phinei vaticinatio e Circes oratione ad Ulyssem, Odyss. *μ'*. 37. Utramque imitatus est Virgilius Aen. III. 374. ubi Helenus Aeneae navigationis casus praedicit. Conferenda Homerica Cyanearum rupium descriptio, unde Argonauticorum Scriptores columbam, qua emissa transitus tentatur, sumserunt.

ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διῒ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλε μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.

In nostro versu perperam C. D. *ἐμοῖο*.

320. *ἐνήρειντα*. Sic quinque Regii. Composito

uti voluit Poëta: sin, poëticam formam ἐρηρέδαται praelaturus fuisse videtur. Sic III. 343.

— — — — — ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
ἴσχεται.

322. κορθύνεται. Sic invitis codicibus scribendum, ut rectis pedibus incedat versus. Vulgo κορθύεται, in quo antepenultima corripitur. Homerus Ιλ. ί. 7.

— — — — ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν.

Hesiodus Theogon. 853.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα.

[323. Medic. ut primariae editiones, περὶ στυφελῇ βρέμει ἀκτῇ. *Ex Append.*]

[324. πίθεσθε. Medic. πίθεσθαι, quod non contemnendum. Infinitivus est pro imperativo, ut IV. 374. Sic v. 328. idem codex, πειρήσασθαι, v. 335. πονέεσθαι habet. Ad eundem modum Florent. editio. v. 338. στέλλεσθαι, quo tollitur ingratus hiatus. Non parum venustatis huic loco accedit ista modorum variatione. *Ex Append.*]

327. ἀφραδέως, ἢ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι. Sinceram et optimam lectionem dant quatuor Regii. In E. ἀφραδέως ἢ ἰθύνετ' — unde, quid librarius scribere debuerit, adsequi facile est. Nec aliter legit olim graecus enarrator, cujus nota in editis scholiis corrupta est. In Ms. scriptum: τὸ δὲ ΘΥΝΕΙΝ τὸ ὁρμᾷν σημαίνει· οἱ δὲ ΙΘΥΝΕΙΝ γράφοντες ἁμαρτάνουσι. Debita laude fraudandum non est Jo. Piersoni acumen, qui hunc versum et critici notam tentavit, parum quidem feliciter, Verisim. p. 167. sed codicum ope destitutus vix meliora proferre poterat. ἀφραδέως ad praecedentia pertinet, quod nunc ostendit accuratior distinctio. Inter istud et sequens membrum ni intercederet particula ἢ, ad recte loquendi normam participium omnino, non verbum, subjungi debuisset. ἰθύετ' non magis admittit syntaxis, quam ἰθύνετ'. Vulgata scriptura haec est:

— μηδ' αὔτως αὐτάγρετον οἶτον ὄλησθε,
ἀφραδέως ἰθύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.

Perperam in D. ὄλοισθε. Vide Thomam M. in μή.

329. νηὸς ἄπο προμεθέντες. Sic codd. In A. voci ἄπο adposita glossa μακράν. Vulgo ἀποπρὸ μεθέντες.

331. ἐρητύεσθε. Perperam in D. ἐρητύοισθε.

335. καὶ τἄλλα valet καὶ τὰ ἄλλα. Male vulgo excusum καί τ' ἄλλα.

339. οὐ γάρ κε — ἐξαλέοισθε. Sic ad linguae normam jamdudum emendaveram, quod postea in D. reperi. Solus hic cod. sinceram lectionem praestat. In A. C. E. ἐξαλέασθε: ceteri, ut Florent. editio, ἐξαλέασθαι.

340. πέλοι. Sic recte Stephanus. Codd. et veteres editiones πέλει.

342. εἰ καί με τρίς. Vulgo εἴ κέν με τρίς. Codd. sex [it. Medic. *Ex Append.*] εἴ κέ με τρίς. Facilis erat emendatio scienti, quam pronus librariorum lapsus in permutandis voculis καὶ et κε. Hoc primus editor ob metrum in κεν mutavit, perquam imperite, quum sensus manifesto καὶ flagitet. εἰ καὶ valet *etiamsi*, ut I. 689. et alibi passim.

349. ἄκρην τε Μέλαιναν. Vulgo, consentientibus etiam codicibus, ἀκτήν. Voces illae saepissime commutatae. Illud e v. 651. reponi debuit, quod alias e Geographis notum est. Corrigendus etiam Orpheus v. 711. ubi forte legendum:

Ῥηβαίου προχοὰς, ἄκρην θ' ἱκόμεσθα μέλαιναν.

[351. E. διὲξ ἁλὸς, ἀλλ' ἀντιπεραίαν. A. C. διὲξ ἁλὸς, ἀλλὰ περαίαν. *Ex Append.*]

354. ἄκρη τε προβλής. Hic iterum codd. et editt. ἀκτὴ habent, manifesta menda, Jo. Piersono jam observata, Verisim. p. 16.

356. αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων ἄκρην, ἐκ — Sic omnino scribi et interpungi debuit, ut invitis codicibus jamdudum feceram, quod nunc confirmatum re-

perio in E. ubi scripserat primo librarius ἄκρης: inducta postrema litera, et ν superscriptum. Confer infra 744.

358. τοῖσιν Ενετήϊος. Sic recte Florent. editio. Hanc lectionem agnoscunt B. et Caes. alteram etiam exhibentes, quam unicam praeferunt caeteri, τοῖσιν μενεδήϊος. [Sic etiam Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Perperam Aldus particulam syntaxi et metro inutilem inseruit. ἐμβασίλευε dant quinque Regii.

360. ἔστι δέ τις Ελίκης ἄκρη. Vulgo ἄκρη Ελίκης, quam structuram non admittunt teretes aures.

362. τῆς καὶ ὕπερ. Sic B. D. E. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] Male vulgo τῆς κεν.

363. κύρει. Glossa, προσπελάζει. Perperam in E κυρεῖ. Haec verbi forma priorem corripit.

[364. περιγνάμψαντι. A. E. παραγνάμψαντι. C. et Caes. περιγνάψαντι. *Ex Append.*]

371. κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι. Sic codd. omnes et editiones. In sola Batava, operarum errore, praepositio omissa, quam suo loco reponere religio fuit Oxoniensi Magistro. — ἐπ' ἄκρην habent codd. et editiones omnes, exceptis Hoeltzlini binis, qui, nescio unde, ὑπ' ἄκρην dedit.

[374. μετὰ δέ. Perperam Medic. et Guelferb. cum primariis editionibus, μετά τε. *Ex Append.*]

379. τοῖς δ' ἔπι. Sic recte A. C. E. Vulgo τῇδ' ἔπι.

380. ὑπώρειάν τε. Sic A. B. E. Vulgo ὑπωρείας.

381. Post hunc versum duo isti vulgo leguntur:

κάλλινα, καὶ πύργους εὐπηγέας, οὓς καλέουσι
μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

Locus interpolatus sagacissimum Ruhnkenium frustra exercuit, recte judicantem a Poëta scribi non potuisse δουρατέοις ἐν πύργοις πύργους εὐπηγέας τεκτήναντες. Margini ad vocem οἰκία v. 381. diligens olim lector duos adscripserat versus, infra post v. 1016. suo loco positos; quorum alter successu temporis, descriptorum

imperitia, prorsus excidit, alter hucusque servatus fuit:

δουρατέους πύργους εὐπηγέας, οὓς καλέουσι
μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

Duo isti versus, orae libri primum adscripti, postea in textum invecti fuerunt, cui quum sine vi aliqua aptari non possent, interpolationis auctor vocem δουρατέους in κάλλινα καὶ mutavit, perquam imperite et inepte. Singulorum absurditatem, quae cuique paulo intelligentiori manifesta est, vix operae pretium est demonstrare. ἐν ξυλίνοις πύργοις τεκτήναντες οἰκία ξύλινα καὶ πύργους ξυλίνους, non ridicula solum sunt, sed quae nauseam movere possint, nisi quis stomachum habeat, qualem ante expulsas Harpyias habere voluisset Phineus, qualique gaudet beatus ille Shawius, qui nihil non concoquit. Duo illi versus neutiquam hîc locum habent, et quam etymologiam continent, eam in Phinei vaticinio ponere non debuit Poëta. Vates minime λεπτολογεῖ, non ἐτυμολογεῖ: breviter et summatim singula adtingit, quae eadem postea in itineris narratione Poëta tractabit uberius et exornabit. Praeterea in elaborato, correcto, et ad unguem expolito poëmate idem versus bis in eodem libro legi non debet, nec utroque in loco a Poëta positus fuit. Versus vulgarium editionum 383. in iisdem iterum est 1019. Itaque conjectura, si qua alia est, non dicam solum *probabili*, sed *certissima* ductus, duos qui vulgo hîc leguntur versus, tanquam addititios et ineptissime interpolatos, expunxi; tum post v. 1016. versum qui exciderat reposui, de quo speciatim agetur, quum ad eum perventum erit.

387. ὁπότ' ἐστρατόωντο. Sic voces distinguendae erant. Priscae scripturae vestigia retinet E. in quo duae voces conjunctim scriptae. Vide quae observavi ad Euripidis Phoen. 852.

389. τῷ καί τε. Vulgo τῷ κέν τε. Saepius ite-

randa est observatio de permutatione vocum *καὶ* et *κε*. In A. C. E. *κέν τι*. In D. *καί τι*, male pro *καί τε*.

391. *διηνεκὲς ἐξενέποντα.* Vulgo *διηνεκέως ἐνέποντα.* Quatuor Regii et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] habent *ἐξενέποντα*, unde manifestum est *διηνεκὲς* scribi oportuisse, et *διηνεκέως* glossema esse. Vide ad I. 883.

[393. *Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι.* Sic bene Hoeltzlinus, ut ante inspectam illius editionem conjeceram. In codicibus et primariis editionibus *ἐξύπερθεν*, manifesta menda. Sublata illa quidem, sed minus bene, in Parisina editione, ubi *δὲ ὕπερθεν*. *Ex Append.*]

399. *Κυταιΐδος.* Sic recte D. uti jam ante inspectum illum codicem scripseram e verss. infra 403. 1267. et IV. 511. ubi eandem scripturam habent editiones.

[401. *δινήεις.* Medic. *δεινήεις.* *Ex Append.*]

404. *σκιόειν* habent codd. omnes, ut IV. 1291. *δακρυόειν.* In Caes. *Ἄρεως.* Scripserat forte Poëta *Ἄρεως*, *ὅθι κῶας* —.

407. [*ἤδυμος.* Male Medic. cum primariis editt. *ἤδιμος.* *Ex Append.*] — *ἀναιδέε.* Sic A. D. E. recte. Vulgo *ἀναιδέα.*

411. *διΐκεο.* Sic bene A. D. E. In C. *δυΐκεο.* Vulgo *διήκεο.* [Homerus *Ιλ. τ'.* 186.

ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διΐκεο καὶ κατέλεξας.

et *ι'.* 61.

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
ἐξείπω, καὶ πάντα διΐξομαι.

Ex Append.]

413. *εἰ δὲ καὶ αὖτις.* Male vulgo *εἰ δέ κεν* —.

415. *παρὰ σέο.* In A. *παρασσέο.* Vide notata ad I. 267.

425. *περαιτέρω.* Sic recte A. D. E. quam lectionem Stephanus etiam in scriptis libris reperit. Vide Thes. L. Gr. indicem col. 1612. G. Male in C. *περοιτέρω.* Vulgo *παροιτέρω.*

426. *υἱέε δοιώ.* Sic codd. omnes, et Stephanus,

sive e codice aliquo, sive e conjectura non minus certa. Mendose in Florent. editione excusum *δύω*, quod, ne Stephano aliquid debere videretur, revocavit Batavus stipes, et retinuit alter Oxoniensis. Confer I. 735.

427. *αΐξαντες.* Vulgo *αΐξαντε.* Illud dant quinque Regii, quod ob vitatum hiatum praeferri debuit.

449. Virgil. Aen. VI. 535.

HAC VICE SERMONUM roseis Aurora quadrigis
jam medium aetherio cursu trajecerat axem.

Pro *ἀμειβομένων* perperam in E. *ἐελδομένων.* [In A. quoque *ἐελδομένων.* In C. *ἐελδομένοις*, unde suspicari quis possit, ſcriptum olim fuisse *ἀμειβομένοις.* *Ex Append.*]

455. *τῷ καί μιν.* Vulgo *τῷ κέν μιν.* In D. E. *τῷ κέ μιν.* [Emendationem meam confirmant Medic. et Guelferb. in quibus *τῷ καί μιν.* *Ex Append.*]

456. *σὺν τοῖσι δ'* — Sic quatuor Regii et Caes. [Sic etiam Medic. et editiones Florentina, Aldi, Parisina. *Ex Append.*] Vulgo *τοῖσιν.*

[457. *ἀσπάσιος.* Sic codd. et primariae editt. E Parisina Stephanus *ἀσπασίως* sumsit. *Ex Append.*]

460. *πείσματ' ἂν ἅψασθαι.* Sic optime scriptum in C. Ceteri, ut libri impressi, conjunctim *ἀνάψασθαι.* Ni illud voluisset Poëta, scripsisset *ἀνάψεσθαι.* Aoristus cum particula *ἂν* futuri significationem induit, et tempus indefinitum notat. *Ante enim Phineus Paraebio obscure significaverat, fore aliquando, ut Thynidi terrae adpellerent Graeci Heroës.*

[467. *μετηύδα.* Male Guelferb. *προσηύδα.* *Ex Append.*]

[470. *δεῦρ' ἦλθεν.* Sic octo codices. Vulgo *ὧδ' ἦλθεν.* *Ex Append.*]

471. *κάμοι — μογήσοι.* Sic recte editiones Parisina, Stephani, cum Regiis codd. In solo D. male *μογήσει.* Caes. *κάμῃ — μογήσῃ*, quod aeque bonum est. Quis non videt, modos hîc variari non debuisse?

Quum in Florent. editione perperam μογήση excusum fuisset, id quia Stephanus repudiavit, adsumsit Batavus.

474. οὐδέ τις ἦεν. Sic recte Stephanus edidit, ex conjectura, ut videtur. Illam confirmat D. in quo sic perspicue scriptum. A. et Caes. οὐδ' ἔτι. B. C. E. et veteres editiones οὐδέ τι, quod, nescio quo casu, Batavum fugit, qui bonam Stephani lectionem retinuit.

[479. ἦ ἔπι. Male Guelferb. ἦ ἔτι. *Ex Append.*]

487. ἐμεῖο. Perperam in D. ἐμοῖο: sed bene v. seq. ἀθέριξε, ut supra 477.

[488. Guelferb. οὐδ' ἀθέριξε. *Ex Append.*]

490. ἂν δέ. In recentioribus editionibus ἀν excusum sine accentu, male. Hîc valet ἀνέσταν, et accentu notari debet, quem habent editiones veteres.

[494. ἀνομένοιο. Guelferb. ἀνυμένοιο. *Ex Append.*]

496. παρὰ πείσμασι. Non male in E. et constructione magis poëtica, παρὰ πείσματα. Praepositiones πρὸς et παρὰ, etiam absque motus significatione, accusativo jungi apud Poëtas, observavi ad Aeschyli Prom. 348. [In A. quoque παρὰ πείσματα. Homerus Odyss. μ'. 32.

οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

et Hymno in Cererem 128.

δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

πρὸς itidem cum accusativo construitur absque motus significatione. Automedon in Epigrammate:

πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἐχθὲς ἐδείπνουν.

Euripides Ione 916.

ὤ'γ' τὸν Λατοῦς αὐδῶ,
ὅς γ' ὀμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους,
καὶ γαίας μεσσήρεις ἕδρας.

Ex Append.]

498. ἐτήσιαι. Sic Florent. editio hîc et infra 525. Vulgo ἐτήσιοι. In scriptura hujus nominis non sibi

constant codices. ἐτήσιαι hîc habet D. altero in loco B. et Caes.

500. Cyrenes Nymphae, Apollini amatae, historiam plenius tractat Pindarus, Pyth. IX.

504. χθονίαις. Sic D. Vulgo χθονίης Νύμφαις. In E. χθονίης Νύμφης. Illud ob euphoniam praetuli.

[507. πολυλήϊοι. A. E. perperam πολυλήϊον. *Ex Append.*]

510. ἄντροισι, ultima in caesura producta. Sic A. D. E. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*]

513. ἤρανον. Glossa, προστάτην. V. seq. ἐρυμνήν. Glossa, ὑψηλήν. De utraque voce consule Hesychium.

[525. Medic. ἐτήσιαι in hoc versu habet. *Ex Append.*]

528. D. E. conjunctim καταῦθι. Vide ad I. 1079.

530. πᾶν ἦμαρ. Sic vere scribendum esse censuit Orvillius, Miscell. Observ. T. IV. p. 19. In quinque Regiis et in Caes. vel πᾶν δ' ἦμαρ, vel conjunctim πανδῆμαρ, ut in Florent. aliisque veteribus editionibus: Stephanus παντῆμαρ, vocem nihili, primus invexit. In editione Basileensi anni 1572. πᾶν δ' ἦμαρ, quod hîc locum habere non posse, e praec. versu manifestum est.

531. ἐκ δὲ τόθεν. A. E. ἐκ δὲ τόθι.

532. ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην. Ista sic explicat Scholiastes: ἤγουν μετὰ ταῦτα πλεύσαντες εἰς τὸ πέραν τῆς ἁλὸς, ἤτοι εἰς τὴν Ἀσίαν, βωμὸν ἐν τῷ αἰγιαλῷ ᾠκοδόμησαν. Nihil ita obscurum est, quod sic declarari non possit. Sensum illum in verbis auctoris non video. Suspecta mihi est vox πέρην. [Quod me sollicitavit, adverbium πέρην, hîc non *ultra* significare videtur, sed πέλας. ἐπὶ τῇ ῥηγμῖνι, πέλας ἁλός. ἐν τῷ πέρατι τῆς ῥηγμῖνος, *in litoris extrema ora ad mare.* πέλας, vel πάρος forte olim legebatur. *Ex Append.*]

535. δείματι. Sic codd. omnes. Perperam in Florentina δήματι, quod sequentes retinuerunt omnes.

Quae autem ad hanc vocem in scholiis legitur, observatio recentioris Graeculi est, hominis ineptissimi. [Mendosam lectionem *δήματι* in Guelferb. reperisse videtur Vir doctus, cujus diligentiae debetur collatio qua utor. Sic etiam in Medic. scriptum fuit a prima manu, sed emendatum *δείματι*. *Ex Append.*]

537. *οὐ λάθον*. Virgil. Aen. I. 130.

NEC LATUERE doli fratrem Junonis et irae.

541. Pulchra comparatio, Homero sublecta, sed exquisitius ornata, *Ιλ. ο΄.* 80.

ὡς δ' ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.

545. *ἰνδάλλεται.* Glossa, *ἐν τῇ φαντασίᾳ περιλαμβάνεται.* Timaeus in Platon. Lex. *ἰνδάλλεται, φαντάζεται.* ubi vide Ruhnkenium.

556. *ὑπ' ἀνωγῇ.* Sic optime Caes. uti jam legendum esse ostenderat Piersonus. In Regiis codd. inepte, ut in impressis, *ἀρωγῇ.* [*ὑπ' ἀνωγῇ* habet etiam Medic. e correctione. *Ex Append.*]

570. In Florent. *λευκὴ — ἄχνην.* Sic etiam in E. At priori voci eadem manus inter lineas *ν* addidit, ut esset *λευκήν.* Pravae lectionis prava emendatio. Nomina illa in nominativo esse debent, a quibus pendet verbum *ἀνέπτυε,* quod hîc neutraliter significat. Pro *λευκὴ* e tribus codd. enotata diversa lectio *λεπτή*: in omnibus autem scriptum *καχλάζοντος.* Male vulgo *καγχλάζοντος.*

571. *εἴλει ῥόος.* In A. C. E. *ἴλλει.* Scriptum forte oportuit *ἴλλε ῥόος.* Nam *ἴλλω,* non *ἰλλέω,* probatum est. *ἴλλω* autem et *εἰλέω* quoad significationem non differunt. Vide perdoctam Ruhnkenii notam ad Timaei Platon. Lex. V. *γῆν ἰλλομένην.*

575. *ἔχε τρόμος.* Sic quatuor Regii. Perperam vulgo *ἔχεν τρόμος.* — *αὐτῶν* jungendum cum *πετράων.* Vulgo legitur *ὄφρα μιν αὖτις,* qua voce clauditur

etiam praecedens versus. Ingrata illa repetitione offensus emendaveram olim αὖτε. Postea in C. reperi αὖτω, quod manifesto ex αὐτῶν depravatum.

[580. Mendose Medic. cum primariis editionibus, καί σφιν: et v. 582. λοξῇσι. *Ex Append.*]

582. ἤμυσαν. Glossa, ἐκλίνθησαν λοξώσαντες τὰς κεφαλάς.

588. Virgil. Aen. V. 188.

At media socios incedens nave per ipsos
hortatur Mnestheus: Nunc, nunc insurgite remis.

590. ὅσσον δὲ παρείκαθε. Sic bene D. Vulgo ὅσσον δ' ἂν ὑπείκαθε. Melius A. ἀνυπείκαθε, conjunctim: nam particula ἂν hic locum non habet.

594. κύματι λάβρῳ. Sic codd. omnes. Perperam in Florent. editione excusum λαύρῳ, quod deinceps retinuerunt omnes. Literae υ et β saepe confusae. Sic καλάβροψ in multis libris pro καλαύροψ reperitur. [Medic. λαύρῳ: recte Guelferb. λάβρῳ. *Ex Append.*]

596. εἶχε ῥόος. Inconcinne vulgo εἶχεν.

600. Virgil. Aen. V. 241.

Et pater ipse manu magna Portunus euntem
inpulit. Illa noto citius volucrique sagitta
ad terram fugit — —

et X. 246.

— — — et dextra discedens inpulit altam,
haud ignara modi, puppim. Fugit illa per undas
ocior et jaculo et ventos aequante sagitta.

602. νωλεμές. In A. νωμελὲς, et glossa, βιαίως. E. in textu νωλεμὲς, cum varia lectione in margine νωμελὲς, et eadem glossa. Simili librariorum errore apud Hesychium νωμαλέως pro νωλεμέως legitur; nisi utrumque νωλεμὲς et νωμελὲς usu receptum fuerit, et apud Lexicographum νωμελέως reponendum sit, quod vix credo. Idem νωλεμὲς inter alia exponit ἰσχυρὸν, βίαιον, καρτερὸν, quod ad glossam nostram redit.

605. ἐμμενὲς ἐῤῥίζωθεν. Sic scripsit Poëta, non, ut vulgo, νωλεμές. Ejusdem vocis, duobus tantum in-

terjectis versibus, odiosa repetitio in elaborati carminis auctorem, facili verborum copia locupletem, minime cadit; praesertim quum illius adverbii significatio, sive *ἀδιαλείπτως*, sive *βιαίως* interpreteris, hîc locum non habeat. Latentem in prava scriptura Caesarei codicis genuinam lectionem sero detexi, diu postquam istud *ἐμμενὲς* in mentem mihi venerat, quod in textu reponere verebar. Multis enim conjecturas non placere sciebam. Sed nunc conjectura illa extra dubitationem posita videtur. In codice scriptum *νωλεμενὲς*, quod aliunde ortum non habet, quam ab antiqua lectione *ἐμμενές*. — *ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν*. Supra 294. *ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν*, ubi vide notam. Hîc in E. duplex lectio: *μόρσιμον εἶεν ἦεν*. In Homeri versibus a me laudatis ad 541. legitur vulgo *ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα*. Ex Eustathio *ἤην* praeferendum videtur.

606. *περάσσῃ*. Sic A. B. D. recte. Vulgo, claudicante versu, *περάσῃ*. Melius ad Homericam normam scriberetur *περήσῃ*.

613. *ἐνέπνευσε*. Sic D. Caes.

620. *σεῦε μέσον*. Sic A. E.

622. *τί δὴ μοι ταῦτα*. Sic optime D. qui solus genuinam structuram retinuit. A. E. *τί δή μοι δὴ ταῦτα*. B. C. *τί μοι δὴ ταῦτα*. Caes. *τί μοι ταῦτα*. Vulgo inconcinne *τί μοί τοι ταῦτα*. Istud *τοι* in nullo codice reperitur. [Medic. *Τῖφυ, τί μοι ταῦτα*. Guelferb. *τί ἤ μοι*, mendose pro *τίη μοι ταῦτα*. *Ex Append.*]

626. *μελεϊστὶ κεδαιόμενος*. Sic A. D. E. aliique e collatis codd. Glossa in A. *κεδαιόμενος, μεριζόμενος*. Verbum *κεδαίω* e lexicis notum. Auctor Etymol. M. p. 603. l. 28. hunc versum habet: *νηλειῶς μελεϊστὶ κεδαιόμενος θανέεσθαι* — *ἀντὶ τοῦ ἀνηλεῶς καὶ κατὰ μέλος κατακοπτόμενος καὶ κατατεμνόμενος*. Sic scribendum esse jam monuerat Arnaldus Lect. Gr. p. 144. ad Arati versum 159.

πολλάκις ἐσκέψαντο κεδαιομένους ἀνθρώπους.

Apud illum Poëtam idem verbum recurrit v. 410.

κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνῃ
νῆες ἀπὸ φρενός εἰσι.

Quis jam non miretur Oxoniensem Magistrum, qui ad ineptam lectionem *μελεϊστί κε δαιόμενος* nihil prorsus adnotavit? Ne hoc quidem mutatum optabat.

628. *ἄγκειμαι.* Sic recte quatuor Regii et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] In A. E. hîc et seq. versu *στυγέω.*

[630. *βαίνωμεν.* Sic etiam Parisina editio, e qua suam Stephanus expressit, in qua typothetae incuria excusum *βαίνομεν.* Eadem menda in Guelferb. *Ex Append.*]

[633. *φραζόμενος.* Sic bene ad sensum Florent. editio: ad Iasonem enim refertur. Perperam Medic. quatuor Regii, et Aldina editio *φραζόμενοι. Ex Append.*]

637. *ὔμμε.* Perperam vulgo *ἄμμε.*

642. *διὲξ Αΐδαο.* Sic libri omnes, scripti, impressi. In Batava editione, operarum vitio, syllaba omissa, et proinde versu claudicante, excusum *δι' Αΐδαο*, quod vel puer emendasset, qui nondum ferulae manum subtraxisset: sed Magister scandere versus non didicit.

651. *ἄκρην Μέλαιναν.* Sic recte hîc libri omnes qua scripti, qua impressi, unde supra v. 349. *ἄκρην* pro vulgato *ἀκτὴν* reposui. Arrianus in periplo Ponti Euxini: *τὰ μὲν ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Θρᾳκίου ἔς τε ἐπὶ Τραπεζοῦντα ὧδε ἔχει. τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Οὐρίου.... ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ πλέοντι ἐν δεξιᾷ Ῥήβας ποταμὸς, σταδίους διέχει τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διὸς ἐνενήκοντα. ἔπειτα Μέλαινα ἄκρα ὧδε καλουμένη, πεντήκοντα καὶ ἑκατόν.* — *παρεξενέοντο.* Thema *παρεκνέομαι.* Sic conjunctim scriptum in A. D. E. Vide infra ad 1243.

652. Qui Poëtae nostro *Φίλλις*, aliis *Ψίλλις* vocatur. Plinius Lib. VI. initio: „A faucibus Bosphori est amnis Rhebas, quem aliqui Rhesum dixerunt. Deinde Psillis, portus Calpas.“ Vide Strabonem p. 818. unde forte hîc scribendum *Ψιλληΐδας.*

654. *φεῦγε πτόλιν.* Sic A. E. recte. B. et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] *φεῦγε πόλιν.*

659. *Κάλπην.* Sic bene Caes. Fluvius hic Straboni, loco supra citato, et aliis, *Κάλπας* vocatur, seu, ionice inflexa nominis forma, *Κάλπης*. Illius ad ostium sita fuit urbs cognominis cum portu, de quo Plinius supra laudatus. Stephanus: *Κάλπαι, πόλις Βιθυνῶν. . . . ἔστι καὶ λιμὴν Κάλπη.*

664. *δέ σφι.* Sic quatuor Regii et Florent. editio. Male B. et Caes. *δέ σφιν.*

673. [Perperam Medic. ut Florent. editio, *Θυνίδος*, pro *Θυνιάδος*. *Ex Append.*] —*καμάτῳ πολυπήμονι.* Sic quinque Regii. Vulgo absurde legitur *πομπήμονι.* Illud verum esse, jam monuerat Stephanus, Thes. T. III. col. 198. F. cui inepte obloquitur Hoeltzlinus.

674. *Λιβύηθεν.* Sic quinque Regii. Vulgo *Λυκίηθεν.*

677. Homerus *Ιλ. α'.* 529.

ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.

[Homerus Hymno in Cererem 177.

— — — — *ἀμφὶ δὲ χαῖται*
ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.

Ex Append.]

679. *ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ* — Homerus *Ιλ. ν'.* 18.

τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

682. *αὐγάσσασθαι.* Sic recte B. C. [Medic. *αὐγάσασθαι.* *Ex Append.*]

683. *νεύσαντες.* Sic libri omnes: mallem *νεύοντες.*

686. *νῆσον μέν.* Partitivo *μὲν* opponitur *δὲ* in sequenti membro: *τὰ δὲ ῥέξομεν.* Nihil hîc variant sex mei codices. Miror Jo. Piersono probatam fuisse lectionem Germani codicis: *εἰ δ' ἄγε τοι δὴ νῆσον.*

690. *εἰ δ' ἂν ὀπάσσῃ.* C. E. *ὀπάσσαι.*

691. *θήσομεν.* Sic praeter Florent. editionem D. Ceteri codd. ut Stephanus, *θύσομεν.*

695. *ἐξερέοντες.* Glossa, *ζητοῦντες.* Vide I. 1354 IV. 1443. 1546.

[696. *εἴ κέ τιν' —* Veteres editiones *εἰ καί τιν' —* quod primum in Basil. fuit emendatum. *Ex Append.*]

698. Homerus Odyss. *ί.* 158.

— *αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.*

ἐκ δ' ἄρα πάντων. Sic quinque Regii. Vulgo *ἐκ δέ νυ —.*

705. *πετραίης ὑπὸ δειράσι.* Sic optime D. Vulgo *πετραίη ὑπὸ δειράδι. Παρνησοῖο* unico *σ* scribi debet.

706. *Δελφίνην.* Sic quinque Regii, recte. Vulgo *Δελφύνην.* In Dionysii Periegesi codex meus antiquus et bonae notae, praeter alios, quorum evulgatae variae lectiones, priorem scripturam exhibet, v. 441.

τῷ πάρα, Πυθῶνος θυόεν πέδον, ἧχι δράκοντος
Δελφίνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκὸς —

Sic etiam Tzetzes ad Lycophr. 208. cujus verba e veteribus membranis emendata adponam: *κατὰ χρησμὸν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε τῷ Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν καὶ Κερδῷος θεὸς ὁ Ἀπόλλων. Δελφίνιος μὲν, ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι Δελφίνην δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε Λητὼ βιάζοντα, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος.*

ὥς ποτε πετραίῃ — Δελφίνην —

Vide Spanheim ad Callim. H. in Apollinem 101.

707. *γυμνὸς, investis,* id est, *impubes,* ut recte exponit Hoeltzlinus. Vide Vossii Etymologicum in *Vestis.*

710. *ἐνὶ χερσίν.* Sic D. *Κοιογένεια,* Callimacho H. in Delum 150. *Κοιηΐς,* Coei filia, unius e Titanibus. Vide Hesiodum, Theogon. 404.

716. *ἀλλήλοισιν ἐσαιέν.* Inconcinne vulgo, *ἀλλήλοις εἰς αἰέν.*

717. *ἁπτόμενοι θυέων.* Aeschylus S. Th. 44.

καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου.

καί ῥ' εἰσέτι. Sic quinque Regii. Vulgo *καί τ' —.*

718. ἱρὸν εὔφρονος. Sic ad metri legem scribendum. Vulgo, claudicante versu, ἱερόν.

719. πορσαίνοντες. D. E. πορσύνοντες. Formae illae librariorum libidini obnoxiae. Priorem antiquis Poëtis probatiorem fuisse puto. Vide ad IV. 897.

721. ἀκραεῖ Ζεφύρῳ. Male alii codd. εὐκραεῖ, alii ἀκραῆ. Hoc habent A. E. illud Guelferb. I. 606. ἄεν οὖρος πάγχυ μάλ' ἀκραής. Hesych. ἀκραῆ. ἄκρως πνέοντα, οὔτε σφοδρῶς, οὔτε ἐλλειπόντως. ubi vide interpretes.

[730. εἰς ἅλα κεκλιμένη. Sic A. C. Vulgo δερκομένη. Illud habet etiam B. in margine. *Ex Append.*]

737. ὀκρυόεντος. Male in B. et Caes. ὀκριόεντος. [Sic etiam Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Nullibi non confusae istae voces.

738. συνεχές. Sic recte Florent. editio, codd. D. E. [it. Medic. *Ex Append.*] Perperam Stephanus συννεχές. Vide ad I. 1271.

740. τήνγε. In B. C. E. τήνδε.

742. μυχίῃσιν. Sic B. et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] recte. A. E. μυχίοισιν. C. D. μυχίοισι.

[745. ἠφίην. Sic codices. Perperam in primariis editionibus ἠοίην. Genuinam formam reposuimus in versibus e Plutarcho citatis ad IV. 1655. *Ex Append.*]

747. Νισαῖοι. Sic recte A. C. E. Reliqui tres Νισσαῖοι. Vulgo Νεισαῖοι. In hoc nomine ι per se longum est. Confer observata ad I. 53. Theocritus XII. 27.

Νισαῖοι Μεγαρῆες, ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς.

Megarensium navale dictum erat Νισαία, unde cognominabantur, ad differentiam Hyblaeorum in Sicilia, quorum urbs etiam Megara vocata.

749. αὐτῇσι νήεσσι. Sic A. D. E.

755. τοιό γ' ἔκητι. Sic D. ut I. 334.

[775. εὖ γὰρ ἐγώ μιν. In quatuor Regiis perperam αὐτὰρ ἐγώ μιν. *Ex Append.*]

776. καταυτόθι. Sic conjunctim exhibent A. B. D. E. ἐμοῖο dant quatuor Regii. In E. primum ἐμεῖο scri-

plum fuerat, sed, eadem manu emendante, *οι* diphthongo superscriptum. [*πατρὸς ἐμοῖο* Medic. e correctione. Scriptum primo fuerat *ἑοῖο*. *Ex Append.*]

779. *χνοάοντα ἰούλους.* Sic recte Stephanus, ad linguae normam. *χνοάοντας*, e Florent. editione pessime revocatum a Batavo, habent quidem quatuor e meis codd. ex librarii errore, cujus memoriae obversabatur versus hujus libri 43. In A. *χνοάοντα.* In E. *χνοάοντας*: sed litura inducta ultima litera. Virgil. Aen. VIII, 160.

Tum mihi prima genas vestibat flore juventa.

782. *ἐξέτι.* Sic conjunctim scriptum in A. B. D. E.

783. *Τιτίην.* In A. C. D. E. *Τιτύην.*

790. *Παφλαγόνες δ' ἐπί.* Sic D. Vulgo *τε* pro *δέ.*

792. *ἀλλ' ἐμέ.* Vulgo, minus concinne, *ἀλλά με.*

796. Vulgo legitur:

— — — — — *οὐ δέ σε φημὶ*
ἤματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπιλάσσαι ἄρηα,
Τυνδαρίδη, Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνες.

ex nescio cujus praepostera interpolatione. Apostrophe illa ad Pollucem minime hîc locum habere potest, et longe diversa dant codd. In Caes. et quatuor Regiis *οὐδέ ἑ φημί.* In C. *οὐδὲ φημί.* Sex codd. [item Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] *Τυνδαρίδην*: A. B. D. E. *ἔπεφνεν* exhibent; unde sinceram lectionem restitui, *ἑ* tantum in *γε* mutato, quae necessaria et certa emendatio est. Virgil. Aen. II. 777.

— — — Non haec sine numine divom
eveniunt.

804. *διαμπερές.* Vulgo *διὲξ ἁλός.* Illud habet B. in margine, quod longe praestat. Etymol. M. *διαμπερὲς, τουτέστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους πέρας.*

806. *ὑψόθεν ἄκρης.* Perperam vulgo *ἀκτῆς.* Vide ad v. 354. et infra 844.

807. Hic versus in quinque codicibus deest: eum solus exhibet E. [In Medic. quoque deest hic versus. *Ex Append.*]

809. *σφι μετέπειτα.* Sic Caes. recte. *σφι* producitur in caesura et ob sequentem liquidam.

823. *ἀνὰ θρωσμοὺς πεδίοιο.* Vulgo, consentientibus etiam, quos vidi, codicibus, legitur *ποτάμοιο*, quae vox absurde e v. 818. huc retracta. Hunc versum citat H. Stephanus, Thes. T. I. col. 1576. G. prout illum edidi, nescio utrum e scripto libro, an ex emendatione. Sed certum est, aliter a Poëta scribi non potuisse.

824. *νίσσετ'.* Sic quinque Regii. In Caes. *νείσσετ'.* Vulgo *νείσετ'.*

[827. *τυπέντος.* Sic bene Florent. editio. Aldus cum Mediceo perperam *τυπέντες.* *Ex Append.*]

828. *ὀρέξατο.* Glossa, *ἐξέτεινε.* Genitivus *καπρίου* pendet a suppressa praepositione *κατά.* Verbum *ὀρέξασθαι* tam in illa, quam in feriendi significatione cum quarto casu construitur, ut apud Homerum *Ἰλ. ψ'.* 805.

ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν.

834. *ἐνικάτθαν'.* Conjunctim sic scriptum in A. B. E.

835. *ἐνθάδε.* Male in Florent. editione et plerisque codicibus *ἔνθα δέ.*

836. *κηδείῃ.* B. C. E. *κηδείην.*

838. *μεγαλωστί.* Glossa, *μεγαλοπρεπῶς.* Apud Tragicos, *τὸν μέγαν τρόπον. οὐ σμικρὸν τρόπον. οὐ φαύλῳ τρόπῳ.* — *συνεκτερέϊξε.* Sic Caes. recte. Vulgo *συνεκτερέϊζε.*

847. *Νισαίοισι.* Perperam in Florentina, ut supra 747. *Νεισαίοισι.* Stephanus edidit *Νισσαίοισι.*

851. *ἐσαῦτις.* Mendose codices, ut vulgo, *ἔτ' αὖτις.*

857. Vulgo legitur:

εἰσόρ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερέϊζεν ὅμιλος.

In quatuor Regiis *Ἀβαντιάδεω:* in B. *ἐκτερέϊξεν:* unde prona erat genuinae lectionis restitutio. Quatuor Regii dant *εἰσόκ'.* Caes. et E. *εἰσόρ',* quod praestat, et habet etiam A. in margine.

861. *εἰλυμένοι.* Sic recte quinque codd. [it. Me-

dic. *Ex Append.*] Male in E. εἰλημμένοι: male etiam vulgo εἰλημένοι. Confer I. 264. Hesychius: εἰλυθέντες, καλυψάμενοι. Etymol. M. p. 299. l. 50. εἰλυμένος, τὸ κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

864. καί νύ κ' ἔτι. Sic recte distinctae voces in A. D. E. Vulgo καί νύ κέ τι.

865. Homerus Ἰλ. ά. 55.

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

873. μή τοι. Male Regii quatuor μή τι.

874. καὶ ἄλλοι. Vulgo ὦλλοι. Illud, flagitante sensu, jamdudum reposueram, et multo post in D. sic scriptum reperi. Voces illas saepissime male commutatas fuisse, jam animadverti ad l. 910.

878. ὀρέξατο. Sic codd. mei omnes. Glossa, πρόθυμος γέγονε.

[880. ἴσχομεν αὔτως. A. C. αὐτοῦ, quod non deterius est. *Ex Append.*]

882. ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι. Sinceram lectionem, certissima, ut reor, conjectura, restitui. Vulgo inconcinne et satis inepte legitur: ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι.

884. ἀπορίψαντες. Sic scriptum in C. Virgil. Aen. I. 202.

— — revocate animos, moestumque timorem
mittite.

887. ποῦ δ' οἵγε — Vulgo πῆ δ' οἵδε. In B. ποῦ δ' οἵδε. In D. ποῖ δ' οἵγε: unde meliorem concinnavi lectionem.

895. ἐτράπεθ' ὁρμῇ. Sic libri omnes. In Batava editione, operarum errore, ἐτράπετ', quod Oxoniensis corrigere veritus est. Laudanda modesti hominis cautio. Enimvero intellexit, si quid mutare vellet, facile eventurum, ut bona corrumperet, prava non animadverteret; prudenter itaque omnia intacta reliquit. Quod autem veteribus typographicis mendis centena aliquot addiderit, id invito eo contigit, typographiae praepositi culpa, qui intempestive, horis forte pomeridianis, madida e prelo folia correctori submisit. A

temulento homine correcta illa fuisse, nemo non videt.

897. *ὄρνυντ'.* In D. et Caes. *ὤρνυντ'.*

900. *σφι Ζέφυρος.* Sic A. C. E. recte. Vide H. Stephani Thes. T. II. col. 1495. E. In D. *σφι Ζεφύρου.* Vulgo *σφιν Ζεφύρου.*

903. *λαίφεσι πεπταμένοις.* Hoc usus loquendi, et euphonia flagitant. Vulgo *λαιφέων πεπταμένων.* Vide IV. 299. 1229. 1623. Oppianus *Ἁλ. α'.* 222.

νῆα τιταινομένην ἀνέμου ζαχρηέος ὁρμῇ,
λαίφεσι πεπταμένοισιν ἁλὸς διὰ μέτρα θέουσαν.

904. *Καλλιχόροιο.* Orpheo v. 728. Geographisque pluribus fluvius hic Callichorus etiam Parthenius vocatus.

[906. *κατενάσσατο.* Vitiose Aldina editio cum Medic. *κατεμάσσατο.* *Ex Append.*]

910. *Αὔλιον.* Vide Etymol. M. p. 170. l. 40.

915. *προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον.* Sic codd. omnes [it. Medic. *Ex Append.*] et veteres editiones, quam lectionem agnoscit etiam et confirmat H. Stephanus, Thes. T. II. col. 902. F. ubi operarum errore *τε* pro *ἔτ'* excusum. Ipse tamen e Scholiaste hîc edidit *ἀνεμέτρεον.* Simplex *μετρέω* jam adhibuit Poëta I. 930.

— *τὸ δ' ἐννύχιοι Ῥοιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς*
μέτρεον.

921. *μέλαν ζόφον.* Sic quatuor Regii et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] recte. Vulgo *μέγαν.*

926. *ἥγνισαν.* Sic codd. omnes. Janus Rutgersius, Var. Lect. p. 10. *ἥγισαν* reponendum censuit, quod minime necessarium est. Hesychius: *ἁγνίσαι, ἀποθύσαι. ἁγνίζειν πυρὶ* Poëtis est *comburere.* Euripides Or. 40.

ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ, ἐξ ὅτου σφαγαῖς
θανοῦσα μήτηρ, πυρὶ καθήγνισται δέμας.

Idem Supplicibus 1217.

τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθη πυρί.

ἁγνίζειν absolute etiam *comburere* significat. Caesae in Inferorum sacris victimae, integrae comburebantur:

quae autem Superis diis offerebantur, earum coxae tantum aris imponebantur, reliquae partes sacrificantium epulo reservabantur. Pueris haec nota sunt. Inde vulgatam lectionem v. 928. *μῆλ' ἔφλεγον* vitiatam esse nemo non videt, et a Poëta scriptum fuisse *μῆρ' ἔφλεγον*, quod invitis etiam codicibus reposui. *χεύαντο* autem in hoc versu scripsi, ad temporum rationem, pro vulgato *χεύοντο*.

928. *μῆρ' ἔφλεγον.* Confer supra 691. 699. I. 433. Apud Homerum saepissime *πίονα μηρία καίειν.* Theocritus in Ptolemaei Encomio 126.

πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅδε μηρία καίει.

[929. *ἐκ τοῦ δὲ Λύρη.* Typothetae errore in Stephani editione *ἐκ δὲ τοῦ.* *Ex Append.*]

932. *ἐς πόδας ἀμφοτέρους.* Vide Cl. Heyne ad Virgil. Aen. V. 830. quem locum laudavi ad Euripidis Hec. 1010.

935. *εὐκήλησιν.* Sic D. Virgil. Aen. V. 216.

— — — — mox aëre lapsa quieto
radit iter liquidum, celeres nec commovet alas.

[938. *εἰσαναβαίνει.* B. Caes. Medic. Guelferb. *εἰσαναβαίνῃ.* E. *εἰσαναβαίνοι*, quae lectio in A. vulgatae superscripta. *Ex Append.*]

940. *ἄλληκτον.* E. *ἄληκτον.*

942. *ὑλήεντα Κύτωρον.* *Buxifer Cytorus* Catullo.

943. *ἔνθεν δ' αὖτε.* Sic bene D. et Caes. Pessime vulgo *ἐνθάδε αὖτε.* In A. B. *ἐνθάδ' αὖτε.* In E. *ἔνθ' αὖτε.*

945. *ὁμῶς τ' ἐπὶ ἤματι.* Vulgo, *ὁμῶς καὶ ἐπ' ἤματι.* In quinque Regiis *ὁμῶς ἐπὶ ἤματι.* Copula inserenda erat. In Caes. *ὁμῶς ἐπ' ἤματι.* [Sic etiam in Medic. *Ex Append.*]

954. *ἱμερτῇσιν.* Perperam D. E. *ἱμερτοῖσιν.*

957. *ὅθ' Ἡρακλῆος ἀπεπλάγχθησαν.* Sic omnino legendum. Vulgo sine nexu *ἀποπλαγχθέντες.* In A. *ἀποπλάγχθεν παρέναιον*, quod habet etiam B. in margine. In D. *ἀποπλαγχθέντες παρέναιον.* Quae turba-

tae lectionis indicia vulgatam minime sinceram esse satis ostendunt.

961. *παρᾶσσον* conjunctim scriptum in A. D. E. recte, ut vulgo jam ante legebatur I. 383. Glossae: *παρᾶσσον· πλησίον τῆς νεώς. ἐπιπνείοντος· ἐπ᾽ ὀλίγον πνέοντος.*

963. *ἀγχίῤῥοον.* Sic scriptum in C.

976. *κατανίσσεται.* Sic quatuor Regii et Caes. Vulgo *κατανείσεται.*

982. *ἡ δὲ πέλας.* Perperam in tribus Regiis *πέρας.* Tum pro *νώνυμνοι* quinque Regii habent *νώνυμοι*, quod metri lex respuit. Vide Clarke ad *Ιλ. μ*. 70.

983. *ὑπεξαφύονται.* A. E. *ὑπεξαφέωνται.*

984. *ὑπερεύγεται.* Sic codices sex. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Male vulgo *ἀπερεύγεται.*

987. *ἐπητέες.* Glossa, *συγγνωμονικαί.* Hesychio, praeter alias expositiones, *ἐπητὴς* est *δίκαιος, πρᾶος, χρηστός.* Analogiae non repugnat, a masculino *ἐπητὴς* formari foemininum *ἐπῆτις.* In D. scriptum *ἐπήτιες.*

[989. *μεμήλει.* Hoc flagitat temporum ratio. Vulgo *μέμηλε.* Vide Clarkium ad *Ιλ. β*. 614. *Ex Append.*]

992. *Ἀλκμονίοιο.* Sic A. E. et Schol. Ms. Vetus enarrator ad v. 373. *Δοίας καὶ Ἄλκμων ἀδελφοί.* Ab illo *πεδίον Δοιάντιον*: ab hoc *ἄλσος Ἀλκμόνιον.* Corrupte vulgo legitur *Ἀκμονίοιο*: corruptius adhuc in Shawiana *Ἁκμονίοιο.*

993. *εἰ μὴ ἐκ Διόθεν.* Sic codd. sex. Vulgo *εἰ μὴ ἄρ᾽ ἐκ* —.

994. *περιηγέα κάλλιπον ἀκτήν.* Vulgo *ἄκρην*, manifesta menda, quod satis ostendit epitheton *περιηγὴς*, promontorio minime conveniens. *ἀκτὴ περιηγὴς* est *curvum litus* sinûs, in quo tum erant Minyae: vide supra 970. Sic I. 559.

οἱ δ᾽ ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτήν.

995. *Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες.* Sic recte scriptum in Caes. Vide supra 371. Vulgo, claudicante metro,

Θεμισκύριαι. B. D. E. *Θεμισκύριαί γε Ἀμαζόνες.* A. C. *Θεμισκύρειαί γε.*

997. *διὰ τρίχα.* Id est, *διακεκριμέναι τρίχα κατὰ φῦλα* — Vulgo *διάτριχα:* quae vox alibi forte locum habere possit, sed huc intrudenda non erat. Apud Homerum *Ιλ. β΄.* 655. e Scholiaste minore et ex Eustathio manifestum est scribi oportuisse:

οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες.

id est: *τριχῶς διαταχθέντες, διακοσμηθέντες τρίχα.* Sic Odyss. *ι΄.* 157.

— — — — *διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέ ντες.*

Callimachus H. in Jovem 61.

φάντο πάλον Κρονίδῃσι διὰ τρίχα δώματα νεῖμαι.

ut recte in recentioribus editionibus ex observatione Spanhemii legitur. *ναιετάασκον* habent C. D. Vulgo *ναιετάεσκον.*

998. *τῇσι.* Sic C. E. recte, ultima in caesura producta. Pro *τότε* perperam in quatuor Regiis *δέ τε.*

999. *νόσφι δὲ* — Sic A. C. E.

1000. *Χαδήσιαι.* Sic libri omnes. Proba scriptura haec est, unde emendandus Stephanus Byzantinus, apud quem *Χαδισία* male pro *Χαδησία* legitur, ut et Plinius L. VI. cap. 3. "In ora autem ab Amiso oppidum „et flumen CHADESIA, Lycastum, a quo Themiscyrena „regio." Batavus, absque ulla auctoritate, imperite edidit *Χαλήσιαι.* Quod enim urbs *Χαλισία* apud Stephanum recensetur, id epitomatoris error est. [*Χαλήσιαι* est in Aldina et Basil. Nescio an in Florentina. In exemplari quod habeo hujus editionis, anceps litera atramento adeo saturata est, ut discernere nequeam, utrum *Λ* an *Δ* sit. Codex etiam Medic. habet *Χαδήσιαι.* *Ex Append.*]

1003. *φυταλιή.* In codicibus observavi vocem hanc esse *παροξύτονον.* Forte accentu distinguebatur *φυταλίη plantatio,* a *φυταλιὴ locus plantis consitus.* Priori sensu hîc accipi debet, utramlibet sedem sortiatur ac-

centus. [Medic. ut Florent. editio, *φοιταλιή. Ex Append.*]

1011. Eundem morem Corsicae incolis tribuit Diodorus Siculus p. 341. ubi videndus Wesselingius.

1013. *εὖ κομέουσιν.* Sic divisim scriptum in codicibus, uti recte in Parisina et in Stephani editione excusum. Perperam ex antiquioribus Batavus excudi voluit *εὐκομέουσιν.*

1015. *ἱερὸν αὖτ'* — Sic recte scriptum in D. uti jamdudum emendaveram. Vulgo *ἱερὸν δ' αὖτ'* — Pejus A. B. *ἱερὸν δ' αὖ.*

1017. *δουρατέους πύργους ἐϋπηγέας, οὓς καλέουσι* — Versum hunc e sua sede in alienam avulsum, et inepte interpolatum, huc pertinere dixi supra ad v. 381. Absurde vulgo legitur, omisso illo versu:

ἢ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι
μόσσυνας.

Peregrinum nomen est *μόσσυν*, quod Poëta adhibere non potuit, nisi materialiter, et re prius declarata, quae eo designatur. Ridiculus fuisset dicendo, *Μοσσύνοικοι ναιετάουσι μόσσυνας, ὅθεν οὕτως ἐπονομάζονται.* Homini graeco nulli non licebat ignorare, quid esset *μόσσυν.*

1020. *ἀμφαδίη.* Sic quatuor Regii et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] Vulgo *ἀμφαδίην.* Formam in lexicis frustra quaerendam habet auctor Etymol. M. p. 88. l. 36. *ἄμφαδον, ἀμφαδίη*, quam locus hic confirmat. Quae sequuntur apud Etymologum verba, *ἠὲ καὶ ἀμφαδίην*, ex nostro sumta sunt, IV. 344. ubi melius legitur *εἴτε καί.* — *ἀμφαδίη* reponendum etiam, euphoniae gratia, III. 97.

1030. Pomponius Mela Lib. I. Cap. 19. "Ultra „Mossyni turres ligneas subeunt, notis corpus omne „persignant, propatulo vescuntur, promisce concum„bunt et palam: reges suffragio deligunt, vinculisque „et arctissima custodia tenent, atque ubi culpam prave „quid imperando meruere, *inedia diei totius afficiunt:*

„ceterum asperi, inculti, pernoxii appulsis.“ Ad quem locum haec adnotat Is. Vossius: “Etiam ob minima de„licta unius diei fame regulos suos excruciabant Mosy„noeci: sed vero si gravius peccassent, omnino eos „fame enecabant. Atque hic quidem videtur sensus esse „verborum Apollonii, quae recte interpretatus est „Mela.“ De plerisque Ponti adcolis videndus Xenophon in historia Cyri Expeditionis: ubi p. 389. editionis Oxoniensis anni 1735. de Mosynoecis agens haec habet: *ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, ὁ ἐν τῷ μόσυνι τῷ ἐπ᾽ ἄκρου ᾠκοδομημένῳ, ὃν τρέφουσι πάντες κοινῇ αὐτοῦ μένοντα καὶ ΦΥΛΑΤΤΟΝΤΑ, οὐκ ἤθελεν ἐξελθεῖν.* E verbis Melae supra adlatis in Graeco scriptore legendum videtur *καὶ φυλάττουσι.*

1031. *τοὺς παραμειβόμενοι.* Codd. plerique, *παρανισσόμενοι.* Alterum B. in margine habet.

1033. *λιαρή.* Glossa, *πραεῖα.* Vide Hesychium in *λιαρόν.*

1039. *τάφον.* Glossa, *ἐθάμβησαν.*

1040. *ἐξείρυσσε.* Sic B. et Caes. recte. Vulgo *ἐξείρυσε.*

1043. Vulgo legitur:

— — — — — — *ἀλλά μιν ἥρως*
Εὐρυτίδης Κλύτιος· πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
ἧκε δ᾽ ἐπ᾽ οἰωνὸν ταχινὸν βέλος. —

quae nexu et sensu carentia corruptelae manifesta sunt. Quatuor Regii dant *ἧκεν ἐπ᾽* — quod verum est; unde liquet, pro *ἀλλά μιν* legendum esse *ἀλλὰ μέν.* Indubitata emendatio, quae unius literae mutatione planum sensum reddit. *μιν* et *μὲν* millies commutata.

1046. *ἐγγύθι νηός.* Sic quinque Regii. Vulgo *ἀγχόθι.*

1051. *εἴ γ᾽ ἐπικέλσαι μέλλετε.* Perperam vulgo *εἴ κ᾽* —.

1052. *ὡς ἐπέτελλεν.* Mallem *οἷ ἐπέτελλεν.*

1054. Vulgo legitur *πλωΐδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας* — *πλωάδας* reponendum esse e veteribus Gram-

maticis monuit Ernestius ad Homeri Epigr. IX. *Στυμφαλίδος* dant tres Regii et Caes. Ionicam nominis formam praetuli ex Homero *Ιλ. β΄.* 608. *Στύμφηλόν τ' εἶχον —*.

1056. In pluribus codicibus, nescio an in omnibus, *παροξυτόνως* scriptum *πλατάγην*.

1057. *αἱ δ' ἐφέβοντο*. Sic distincte scriptum in quatuor Regiis, uti absque iis etiam excudi voluissem. Vulgo *αἱ δὲ φέβοντο*. Eundem ad modum supra v. 1042. edidi *ἐκ δ' ἐφαάνθη*.

[1061. *ἀνθέμενοι*. Perperam A. C. *ἐνθέμενοι*. *Ex Append.*]

1063. *ἄρσατε*. Sic A. C. E. In D. *φράξατε*, e glossemate. Vulgo, *ἄρσετε*.

1064. *πασσυδίη*. Sic codd. sex. [it. Medic. *Ex Append.*] Vulgo *πανσυδίη*.

1067. *ἱκοίμεθα*. Sic bene D. vulgo *ἱκώμεθα*. Saepissime particula potentialis *ἂν* vel *κε* cum subjunctivo occurrit, ubi linguae indoles optativum requirit. In Arati v. 573. non metri tantum, sed syntaxeos etiam lex vitii vulgatam lectionem arguit:

ἥμισυ μέν κεν ἴδηαι μετήορον, ἥμισυ δ' ἤδη.

Certissima est Bentleii, quem ad I. 942. laudavi, emendatio, *ἴδοιο*, quam confirmat Regii codicis scriptura. In eodem v. 495. recte scriptum:

— ᾗχι μάλιστα διχαιόμενόν κε νοήσαις
ὀρθόν —

ubi vulgares libri habent *νοήσῃς*.

[1074. Ex Homero sumta comparatio, *Ιλ. π΄.* 212.

ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

Ex Append.]

1077. *συναρτύναντες*. Quatuor Regii *συναρτήσαντες*.

1080. *κίδνατ'*. Novam, et nullibi obviam, hujus verbi formam Oxoniensi editori debet Graecitas, *κίν-*

δυατ', quam ex auctoritate Viri doctissimi lexicis addant studiosi.

1087. οὔ σφε κατέλλαβε. Sic recte codd. A. C. D. E. Soloece vulgo σφι. Ridiculus est Hoeltzlinus cum sua πτώσεων ἀδιαφορίᾳ, quam adhibere etiam poterat ad tuendam similem mendam, a Stephano perite sublatam, l. 660.

1088. μέλαθρα. Sic recte quinque Regii. Vulgo μέλαθρον.

1096. ἵν' ἄροιντο. Vulgo soloece ἄρωνται.

1102. ἀήσυρος. Glossa, ἐλαφρῶς πνέων. Hesych. ἀήσυρον, κοῦφον, ἐλαφρόν. ubi vide interpretes.

1109. ἠδὲ καὶ αὐτὴν νῆα. Sic legendum esse nemo non videt, nisi qui in sole caligat. Vulgo ἠδὲ καὶ αὔτως, repetita ab oscitante librario ultima praecedentis versus voce, quod et aliquot aliis in locis factum. Vide ad I. 593.

1111. ὑπ' ἐννεσίῃσι. Sic A. C. D. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] ut recte editum infra 1166. I. 7. et alibi. In B. E. male ὑφ' ἓν scriptum ὑπεννεσίῃσι. Pessime vulgo ὑπαινεσίῃσι. Praeter Joannem Shawium nemo adeo stipes hodie repertus fuisset, ut duplicem, quae ex librarii alicujus ignorantia in hac voce concrevit, labem non animadverteret; nemo adeo stolidus et vecors, ut ejusmodi sordes eruditis denuo in os et oculos oggereret. Talia qui mutata nolit, is a Poëtis graecis manum abstinere debet.

[1116. ὗε. Perperam Mediceus, ut Aldina editio, υἷε. *Ex Append.*]

1117. Post hunc versum vulgo legitur ineptissimus iste:

νῆσόν τ' ἤπειρόν τε περαίης ἀγχόθι νήσου.

Quis illius auctor extiterit, quove casu in textum illatus fuerit a librario, qui Florentinum illum descripsit codicem, e quo princeps editio expressa fuit, quivis melius me dixerit. Mihi satis fuerit, lectorem certiorem fecisse, spurium illum versum in sex codicibus a me collatis

non comparere. [Versus spurius abest in Mediceo: margini additus fuit a recentiori manu. *Ex Append.*]

1127. Post hunc versum vulgo legitur iste, quem codices etiam exhibent:

ἢ ἔνι τειρόμενοι ἄμ᾽ ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες.

Cum praecedentibus non cohaeret. In A. voci ἐμβεβαῶτες adposita glossa ἐμβεβήκαμεν, ad cujus ductum si pro participio verbum poneretur, ἐμβεβάειμεν, absoluta quidem esset phrasis; sed sensus non melior fieret. Forte post illum versum unus, aut plures excidere; ni verior est elegantissimi Ruhnkenii opinio, qui eum *e priore editione huc intrusum* censet. Utut sit, in textu, quem turbat, relinqui non debuit.

1128. *αἴκε πίθοισθε.* Sic bene E. [Sic etiam C. In A. πίθοικε, mendose: adposita in margine correctio πίθοισθε. *Ex Append.*] Vulgo πίθησθε.

1137. *ὀππόθι γαίης.* Sic omnino legendum. Mendose vulgo ὥς ποθι. A. B. E. ὡς πόθι. D. ἔκποθι.

1141. Ovidius Metam. XV. 497.

Fando aliquem Hippolytum vestras, puto, contigit aures,
credulitate patris, sceleratae fraude novercae,
occubuisse neci.

Virgil. Aen. II. 81.

Fando aliquod si forte tuas pervenit ad aures
Belidae nomen Palamedis.

1143. *Ἑρμείης.* Vulgo *Ἑρμείας.* Vide ad IV. 121. — *νῦν κεν ἴδοισθε.* Perperam C. D. ἴδησθε. [Perperam Caes. Medic. Guelferb. cum primariis editionibus, ἴδησθε. Sincera lectio primum in Parisina comparuit. *Ex Append.*] Vide supra ad 1067. Post hunc versum vulgo huc retractus legitur versus 1270. quem verisimile est semel tantum a Poeta positum fuisse.

1153. *κτεάτων.* Vulgo *κτεάνων.* Illud habent quatuor Regii codd. a recto *κτέας*, unde dativus pluralis apud Poëtas frequens *κτεάτεσσι.*

1155. *τῷδε Κυτίσσωρος.* Sic recte Caes. Male vulgo

Κυτίσωρος, claudicante, ob secundam correptam, metro. In A. C. E. *τῷ μὲν Κύτωρος*: quae lectio etiam vitiosa est; nam in *Κύτωρος* prima corripitur. D. *τῷ μὲν Κτίσωρος*. B. *τῷδε Κτίσωρος*. Vide Herodotum Lib. VII, cap. 197. ubi itidem hic Phrixi filius *Κυτίσσωρος* appellatur. Mela Lib. I. cap. 19. „Urbesque Sesamus et „Cromna, et a Cytisoro Phrixi filio posita Cytoros." — [*τῷδε δὲ, Φρόντις*. Vulgo legitur *τῷδέ τε*. Nullus hîc locus copulae. *τῷδε δὲ*, *huicce vero*. Partitivum *δὲ* post *ὅδε* saepissime positum reperitur, ut III. 356. 362: *τόνδε μὲν* — *τόνδε δ' ἄρ* —. Euripides Med. 315.

νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν.

Ex Append.]

1160. *ἄμμιν ἐόντες*. Perperam D. E. [it. Medic. *Ex Append.*] *ἰόντες*.

1165. *ἐνέψομεν*. Sic A. E. Caes. recte. Vulgo *ἐνίψομεν*, quod habet B. a prima manu, nostra lectione superscripta. In D. *ἀλληλοῖϊν*.

[1166. Caes. Medic. *ὑπ' ἐννεσίῃσιν οἴω*. *Ex Append.*]

1170. *ἱερευσόμενοι*. Sic flagitante sensu recte edidit H. Stephanus. Pravum *ἱερευσάμενοι* pro sua elegantia revocavit Batavus. *ἱερευσόμενοι* habent quatuor Regii: in E. alterum a prima manu, nostro superscripto.

1172. *μέγας λίθος*. Sic omnino legendum, manifesta oppositione inter hoc altare ex uno grandi lapide factum, et alterum, quod e calculis structum erat. Vulgo *μέλας λίθος*. Hoc vidit etiam Hoeltzlinus. Confer v. 522. Voces *μέγας, μέλας* saepissime a librariis commutatae. Vide ad 119. 921.

1174. *ἵκοντο*. Sic quinque Regii. Vulgo *ἵκοιντο*.

1175. *μήλων ἠὲ βοῶν*. Vulgo minus bene, si recte sapio, *μήλων τ' ἠδὲ βοῶν*. Facile commutantur *ἠὲ* et *ἠδέ*: vide ad IV. 182.

1177. *δαῖτ' ἐπάσαντο*. Sic legendum, ut paulo infra *κῦμ' ἐκέδασσε*. Vulgo *δαῖτα πάσαντο*.

1180. *οἵ τε θεουδέες ἠδὲ δίκαιοι.* Vulgo inepte legitur: *οἵ τε θεουδέες, οὐδὲ δίκαιοι.* Illud *οὐδὲ* forte in textum invectum e comparatione Homerici versus, Odyss. ζ'. 120.

ἤ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι.

Sed hîc contrarium obtinet, *θεουδέες ἠδὲ δίκαιοι.* Credat quis forte, oppositionem statuere voluisse Poëtam, ut in illo Odysseae loco, ρ'. 563.

— — — — Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι.

Eodem modo legi hîc posset, *οἵ τε θεουδέες, οἵ τ' ἀθέμιστοι*, vel *οἵ τ' ἀλιτηροί.* Sed potior est et indubitata prior emendatio.

1181. *πατέρ' ὑμίν.* Sic B. C. D. sic etiam E. a prima manu, vulgato *ἁμὸν* superscripto. Elegantior est nostra lectio. [*πατέρ' ὑμὶν* quoque Guelferb. et Aldi editio, cum sola in accentu differentia. *Ex Append.*]

1186. *μετ' ἀφνειήν.* Vulgo *μετὰ Φθίην* absurde. [Medic. *εἴτε μετὰ Φθείην. Ex Append.*] Dixerant supra v. 1153. Phrixi filii se navem conscendisse, ut Orchomenum Boeotiae urbem peterent, quo eos se vecturum Iason hîc polliceri debet. Vera lectio eruitur ex eodem hoc versu, qui Libro IV. inepte repetitus vulgo habetur post versum 348. nec omnino mendae expers: ibi enim pro *ἀφνειὴν* legitur *ἀφνειοῦ.* Confer III. 1073.

1188. *κορυφῆς πάρα.* Sic codd. sex. Vulgo *πέρι.* De harum praepositionum commutatione dixi ad Euripidis Phoen. 893.

1194. *Φρίξοιο θυηλὰς στέλλομαι ἀμπλήσων.* Verba interpretibus minus intellecta, quorum sententiam quum non perciperent, locum sicco pede transierunt. Genitivus *Φρίξοιο* non pendet a *θυηλὰς*, sed a suppressa praepositione *ὑπέρ. Sacrificia peracturus pro Phrixo, ad placandum Phrixum*, id est, ad revocandos Phrixi manes, quibus peregre degentibus, Jupiter Aeolidis irasci non desinet. Lucem nostro adfundit Pindarus Pythion. IV. 282. ubi paternum regnum repetenti Iasoni Pelias ait:

— — — δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν
ψυχὰν κομίξαι Φρίξος, ἐλ-
θόντα πρὸς Αἰήτα θαλάμους —

ubi videndus vetus enarrator.

1197. τεύξεσθαι. C. E. [it. A. *Ex Append.*] τεύξασθαι.

1198. ὧδέ τ' ἔειπεν. Sic bene D. Vulgo ὧδε δ' ἔειπεν.

1200. οὔποτ' ἀρωγὴ σχήσεται. Sic B. recte. A. E. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] ἀρωγῇ. Vulgo ἀρωγῆς.

1203. περιδείδια. Sic conjunctim scriptum in A. B. E. recte. Homerus Ἰλ. ν'. 52.

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν.

1206. ἰσοφαρίζοι. Male A. C. E. ἰσοφαρίζει. Pro ἐνοπὴν perperam C. ἐνιπὴν, quod habet etiam a prima manu A. Sed altera lectio superscripta.

1208. τοῖός μιν. In E. τοῖος μὲν — Vide supra ad 1043.

1210. Τυφωνείη. Sic quatuor Regii. In D. Τυφωείη.

1214. Νυσήϊον. Sic Caes. bene. Vulgo Νυσσήϊον, de qua scriptura quaedam adnotavimus ad Euripidis Bacchas 72.

[1215. Perperam Medic. cum Aldina editione Στερβωνίδος. *Ex Append.*]

[1222. οἴομ' ἐπισταμένους. Caes. Medic. cum primariis editt. οἴω. *Ex Append.*]

1224. εἰ μὴ ὀπάσσοι. Sic quinque Regii. Vulgo ὀπάσσει.

1229. ὑπὸ ῥιπῆς. Sic scribendum, ut millenis aliis in Poëtarum locis: non, ut vulgo, ὑπαί. Confer, si tanti est, quae adnotavi ad Theocriti Idyl. XXVIII. 246 ad Callimachi H. in Delum 25. et nuper ad Aeschyli Prom. 1031.

[1240. ἦλθ'. Sic Caes. et E. In A. C. Guelferb. ἔνθ'. Hoc etiam habet B. sed sincera lectio superscripta. Hic versus cum duobus praecedentibus in D.

omissus. Medic. cum primariis editionibus ἔνθ' habet. *Ex Append.*]

1241. ἄλλα θεῷ. Quia in praec. membro partitivum μὲν positum, crediderunt ex librariis aliqui, in hoc membro sequi debere δὲ, quod e suo addiderunt, de illius sede non consentientes. In C. E. ἄλλα δὲ θεῷ. In D. ἄλλα θεῷ δ' ἀταλ —.

1243. παρεξενέοντο. Sic conjunctim scriptum in D. E. recte. Vide ad 651. Compositum hoc verbum exhibent vulgares libri supra 941. quo ex loco prava aliorum scriptura emendari potuerat.

1249. χαλκέῃσιν. Sic recte edidit Hoeltzlinus. Male in Florentina, quam ceterae secutae sunt, χαλκείῃσιν, quod et habent plerique codices.

1260. Ἀργοιο ΔΑΗΜΟΣΥΝΗιΣΙΝ. Vulgo ΑΑΗΜΟΣΥΝΗιΣΙΝ, levi, quoad literarum ductus, discrimine; sed, quoad sensum, permagno; absurdissima est enim vulgata lectio. Facilis erat emendatio, e Scholiastae expositione, et ex ipso Poëta, petenda. Supra 175.

τῷ καὶ Τίφυος οἶδε δαημοσύνῃσι νέοντο.

IV. 1273.

— — — δαημοσύνην δέ τις ἄλλος

φήνειεν. —

Certissimam, si qua alia est, emendationem praecepit Arnaldus, Lect. Gr. p. 240. Nulli ante audita, sed ineptissima, ad hunc locum effutiit Hoeltzlinus. Illius notam non recudit Oxoniensis Magister; nescio, pudore ne, an chartae parsimonia. Si vetuit pudor, Arnaldi saltem meminisse decebat: si chartae pepercit, quidni sibi et nobis, qui pecuniis emuncti fuimus, sumtus universos vitavit? Poenitet me splendidarum illarum chartarum, quae meliores in usus reservari poterant, quasque jure epitheto illo notaverim, quo Catullus olim Volusii Annales.

1266. καχλάζων. Sic quatuor Regii et Caes. Male vulgo καγχλάζων. Vide supra ad 570. Pro

ἔχον δ' ἐπ' — quatuor Regii minus bene dant ἔχων ἐπ' —.

1270. Hîc recte collocatus hic versus. Omissus tamen est in E. Scilicet intellexit librarius, eum semel tantum a Poëta adhiberi debuisse, et quum illum jam scripsisset post versum 1145. eum hîc repetere noluit. Sed priori loco expungi debebat. Hîc post mentionem sacri Martis luci, in quo servabatur pretiosum illud vellus, sponte nascebatur occasio, novam circumstantiam addendi, vellus expansum esse super quercus ramis. At supra, ubi de ariete loquitur Argus, nulla loci injecta mentione, in quo adservabatur vellus, satis erat Minyis dixisse, fore ut ipsi illud conspicere possint.

1281. παρηγορίησιν. Sic codd. omnes, [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] ut recte Stephanus edidit. Male in Florentina excusum παρηγορέησιν, quod imperite revocavit Batavus. Nam παρηγορέη non est vox Graeca.

1282. ἐρύσσαι. Sic B. Caes. recte. Vulgo ἐρύσαι.

1285. ἐελδομένοις ἐφαάνθη. Sic B. Caes. Vulgo ἐελδομένοισι φαάνθη. Vide ad v. 135.

IN LIBRUM III. NOTAE.

V. 5. *Τῷ καί τοι.* Sic Florent. editio et codd. omnes. In solis B. et Caes. *τῷ καί οἱ*, sed altera lectione vel superscripta, vel in margine adposita. Ex Aldina editione Batavus *οἱ* sumsit, quod Stephanus merito reprobaverat. Ovidius de A. A. II. 15.

Nunc mihi, si quando, Puer et Cytherea, favete:
nunc Erato; nam tu nomen amoris habes.

15. *ἦ μὲν γάρ.* Sic Florent. editio, recte. Quatuor Regii *ἦ γὰρ ὅδ'* — B. *ἦ γὰρ ὅγ'* — Pessime Caes. *ἦ γὰρ ὁ μὲν ὑπερφίαλος.* [Medic. *ἦ γὰρ ὁ μέν.* Guelferb. *εἰ γὰρ ὁ μέν.* *Ex Append.*]

17. *παρᾶσσον.* Una voce habent A. B. E. Caes. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Vide ad II. 961.

21. *πολλάς.* Sic quinque Regii. Mendose vulgo *πολέας.* De masculino tantum adhibetur *πολέες.* Hesych. *πολέας, πολλούς.* Emendandus Callimachus H. in Dianam 42.

— — — *πολλὰς δ' ἐπελέξατο Νύμφας.*

Similem in eodem Poëta mendam sustulit Valckenarius, H. in Delum 28. ubi legebatur:

εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαί.

Praestantissimi Viri ingeniosam conjecturam recepi:

εἰ δ' ὀλιγηπελέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαί.

[26. *αἴ κε πίθηται.* In hac lectione consentiunt codd. quam tamen sinceram non credo. Ex indole linguae et Poëtae nostri usu scribendum videtur *αἴ κε*

πίθοιτο. Vide ad I. 623. Ad II. 1128. IV. 417. Infra 180. 693. 909. et alibi passim. *Ex Append.*]

27. *Αἰήτεω.* Sic Caes. ut recte Hoeltzlinus edidit. In A. B. E. *Αἰήταο*, ut in Florentina et Aldina. Male in Parisina emendatum *Αἰήτου*. Confer II. 288. [Medic. a prima manu *Αἰήταο*: correctum *Αἰήτεω*. Guelferb. *Αἰήτου*. *Ex Append.*]

28. Infinitivus *θέλξαι* non pendet ab *εἰπεῖν*, sed a *πίθηται*: sin, soloeca esset oratio, et legi oporteret *ὀϊστεύσαντ'*. Male distinguitur vulgo post *πίθηται*.

29. *ἐννεσίῃσιν*. Sic quatuor Regii et Caes. Minus bene in B. *ἐνεσίῃσιν*. Vulgo barbare *αἰνεσίῃσιν*. Vide ad I. 7. [Medic. *ἐννεσίῃσιν*. Guelferb. *ἐνεσίῃσιν*. *Ex Append.*]

32. *τοῖο βολάων*. A. in textu, B. in margine, *τοίων βουλέων*. Manifesto depravata lectio, unde aliae ortae corruptelae, *τοῖο βουλέων*, *τοίων βουλάων*. Illud in D. hoc in E. repertum.

36. Quinque Regii *ἀναΐξασαι ἐπὶ πὰρ μέγα*.

37. *ὅ ῥα τέ οἱ*. Sic scriptum in E. — [*δεῖμεν*. Guelferb. *δεῖμε*. *Ex Append.*]

38. *παραὶ Διός*. Sic libri omnes, scripti, impressi. In Batava editione, operarum errore, *παρὰ*, quod iterum exhibet Oxoniensis.

39. *αἰθούσῃ*. Vide supra ad I. 789. Schol. Ms. *ΑΙΘΟΥΣΑΝ δὲ λέγει τὴν παραστάδα*. Scribendum *προστάδα*.

42. *ᾧ ἔνι*. Tres Regii *ῇ ἔνι*.

43. *χάλκευε ῥιπῇ*. Sic A. D. E. recte. Vulgo *χάλκευεν*.

45. *λευκοῖσι*. Sic bene E. [*λευκοῖσι* sine *ν* habent etiam primariae editiones. *Ex Append.*] Vulgo *λευκοῖσιν*. Ovidius, Amorum I. 5. 10.

Candida dividuâ colla tegente comâ.

48. *εἴσω τέ σφ' ἐκάλει*. Perperam quinque Regii *εἴσω τάσδ' ἐκάλει*.

[49. *εἰσέ τ'* — Typothetae errore in Stephani editione *εἰσέτ.* *Ex Append.*]

52. Adumbratum hoc ex Homero, *Ιλ. σ'.* 385.

τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.

Confer Odyss. *ε'.* 87.

[53. *τί δ' ἱκάνετον;* Perperam Medic. ut primariae editt. *τόδ' ἱκάνετον.* *Ex Append.*]

56. *κερτομέεις.* Glossa, *εἰρωνεύῃ.* Hesych. *κερτομεῖ, χλευάζει, γελᾷ.* Theocr. in Thyrside 62. *κοὔ τι τὺ κερτομέω.*

58. *Αἰσονίδης, οἵ τ' ἄλλοι.* Vulgo *ἠδ' ἄλλοι*, mendose: articulum enim flagitat linguae ratio. Emendaveram *ἠδ' ὦλλοι.* Postmodum in D. reperi *οἱ δ' ἄλλοι*, unde veram lectionem restitui, cujus vestigia manifesta non animadverteram servari in codice Guelferb. ubi *οἱθ' ἄλλοι.*

61. *εἴ κέν περ — ναυτίλληται.* Vulgo *εἰ καί περ*, soloece. Cum *εἰ καὶ* scribere debuit Poëta *ναυτίλλοιτο.*

66. *φίλατ'* — De hujus verbi prosodia vide Clarkium ad *Ιλ. υ'.* 304. Virgil. Aen. XI. 537.

— — — Neque enim novus iste Dianae
Venit amor, subitaque animum dulcedine movit.

68. Homerus Odyss. *ρ'.* 485.

καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

73. *δι' ἐκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.* Id est, *ἐξέφερε διὰ προαλὲς ὕδωρ.* Perspicue sic, recte distinctis vocibus, scriptum in A. D. uti jam scribendum monuerat Arnaldus Lect. Gr. p. 240. Glossa in A. *προαλὲς, κατάφορον καὶ ῥοῶδες.* Hesych. *προαλὴς, προπετὴς, πρόχειρος.* ubi hic locus ab erudito interprete emendatus et illustratus. Uno ductu olim versus scribebantur indistinctis vocibus, quae librariis medii aevi multorum causa fuit errorum. Eos corrigere debebat editorum solertia. H. Stephani acumen quidam fugere, hac de re consulendi in Praefatione ad Argonauticorum edi-

tionem. De prava vocum distinctione vide observata ad II. 387. 626.

74. ἄλληκτον. D. ἄληκτον.

75. ὀπάσσοις. Sic ad linguae normam jamdudum emendaveram, quod postmodum in D. reperi. Soloece vulgo ὀπάσσῃς. Vide notata ad Euripidis Hippol. 474.

76. Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων. Certissima est Ruhnkenii emendatio, Epist. Crit. II. p. 60. Vulgo legitur Κύπριν δὲ νεοστασίη, ex eodem corruptelae fonte, quem mox indicavi, ob prave distinctas voces. Quod autem suspicabatur Vir praestantissimus, scribi potuisse ἐνεοστασίη λάβε θυμὸν, id librario, qui codicem E. descripsit, sponte in calamum venerat: non enim arbitror variam esse lectionem. Sic in eo codice scriptum: λάβε θυμ́ύθων. Et mihi quidem illa lectio elegantior videtur, quam si praetulisset alius codex, lubens recepissem. Sic infra 284.

— — — τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.

[79. μή τοι τι κακώτερον. Mallem μήτ' ἄν τι κακώτερον. Eodem sensu Terentianus Senex, Heautontim. A. I. Sc. I.

Malo quidem me dignum quovis deputem,
si id faciam.

Ex Append.]

96. αὐτοῖσι τόξοισι. Sic tres Regii et Caes. recte.

97. ἀμφαδίῃ. Vide ad II. 1020. Vulgo ἀμφαδίην.

[100. ἐσέδρακον. In E. superscriptum ἐσέδραμον, quam ineptam lectionem habet A. *Ex Append.*]

101. μετέειπεν. Vulgo προσέειπεν. Vide ad I. 864.

106. ῥαδινῆς. Glossa τρυφερῆς: Hesychio ἁπαλῆς. Theocritus in Ptolemaei Encomio 36.

τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κώρα
κόλπον ἐς εὐώδη ΡΑΔΙΝΑΣ ἐσεμάξατο χεῖρας.

109. μηδ' ἐρίδηνον. Sic quinque Regii. [Eadem forma II. 877. ὀρόθυνον. *Ex Append.*] Barbare vulgo ἐρίδηνε. Simili menda infra 513. πάπτηνε.

110. μεταλήξει. Sic scriptum in E. Vulgo μεταλλήξει.

112. *ἤδὲ καὶ* — Sic quatuor Regii. Vulgo *ἡ δὲ καὶ* — Vide ad I. 1145.

117. Venusta imago Cupidinis et Ganymedis talis ludentium forte e celebri signo sumta, quod finxerat olim Polycletus. De eo Plinius sculptoris illius opera recensens, L. XXXIV. cap. 19. "Duosque pueros, item „talis nudos ludentes, qui vocantur Astragalizontes: et „sunt in Titi Imperatoris atrio, quo opere nullum ab„solutius plerique judicant." Cupidines talis ludentes memorat Asclepiades in Epigramm.

ἢν γάρ ἐγώ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ἔρωτες·
ὡς τοπάρος, παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

119. *ᾧ ἐπὶ μαζῷ.* Sic D. optime. Vulgo *ὑπὸ*, male, quum illa praepositio v. seq. recurrat verbo juncta, *ὑποΐσχανε*. Confer IV. 1734.

120. *ἀγοστόν.* Sic perspicue quatuor Regii. In solo B. *ἀγοστῷ*, sed ultimae literae superscripta emendatio *ον*, id est, *ἀγοστόν*. Caes. *ἀγοστὼν*, festinantis aut oscitantis librarii culpa *ὼ* pro *ὸ* scripto. Ordo est: *καὶ μὲν ἤδη ὁ μάργος Ἔρως ὑποΐσχανε ᾧ ἐπὶ μαζῷ πάμπαν ἐνίπλεον ἀγοστὸν λαιῆς χειρός.* Quum vulgo legeretur *ἀγοστῷ*, sine sensu, deficiente substantivo, ad quod *πάμπαν ἐνίπλεον* referri posset, emendabat summus Hemsterhusius ad Lucianum T. I. p. 211. *κόλπον ἐνίπλεον*; rite quidem procedente sic phrasi: sed si nudi erant pueri, unde iste Cupidinis sinus, quave ratione hîc *κολπον* locum habebit? Doctissimorum virorum conjecturis longe meliora et certiora plerumque dant codices, quorum quam maximum numerum consuluisse neminem unquam poenitebit.

122. *χροιῇ.* Tres Regii et Caes. *χροιῆς.*

[123. *ἄλλον ἔθ' αὔτως.* Florentina *ἔτ' αὔτως*, non minus bene. *Ex Append.*]

129. *ἐπιμειδιάας.* Tres Regii minus bene *ἐπιμειδιάεις.*

130. *νῆϊν ἐόντα.* Pendent hi accusativi ab *ἤπαφες*, quod distinctio ostendit.

147. ἔχετ᾽. Sic omnino legendum. Soloece vulgo ἔχεν — ἔχετο τοῦ χιτῶνος τῆς θεᾶς.

149. ἐπειρύσσασα. Sic ob metrum scribendum. Vulgo ἐπειρύσασα.

150. κύσσε. Sic Caes. et B. recte. Vulgo κῦσε. Vide ad I. 1238.

151. ἠδ᾽ ἐμὸν αὐτῆς. Male in E. ἐμοῦ.

152. ἦ μέν σοι. Sic quatuor Regii. Vulgo τοι. Confer I. 416.

156. χρυσέῃ. Sic A. B. E. Perperam vulgo χρυσῇ. Illud in Florent. excudi debuit, in qua ΧΡΥΣΗι. Vide ad I. 1207. In D. χρυσέην.

160. αἰθερίας. Quinque Regii αἰθερινάς.

163. ἐρεύθεται. Sic D. [it. Guelferb. *Ex Append.*] uti, praeter H. Stephanum, legendum esse monuerat Arnaldus, Animadv. p. 76.

164. ἄλλοτε γαῖα. Sic quinque Regii, ut legendum esse suapte manifestum est, quum sequatur ἄλλοτε δ᾽ αὖτε.

166. ἀν᾽ αἰθέρα πολλὸν ἰόντι. Sic optime A. E. In Caes. et in B. D. [it. in Medic. *Ex Append.*] ἀν᾽ αἰθέρι. *Cupidini* ἀν᾽ αἰθέρα πολλὸν ἰόντι, *immensum aëra tranantì, apparebant modo culta arva, urbes, fluvii, modo montes, terramque cingens pontus.* Absurdam vulgarium librorum lectionem eleganter et perspicuo sensu reddidit Magister noster: *circaque pontus per aethera longe ambientem.*

167. ἑῆς. Perperam D. ἑοῖς. E. ἑῇς.

170. ἠρέμας. Sic B. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] Vide quae nuper animadverti ad Euripidis Hippol. 1368.

[181. πίσυνος δὲ βίῃ. A. E. πίσυνός γε. *Ex Append.*]

188. Euripides Phoenissis 526.

— — — πᾶν γὰρ ἐξαίρει λόγος,
ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.

Thrasonem sapienti hoc consilio ignaviam suam dissimulantem facete inducit Terentius, Eunucho:

— . — — — — — — — Mane:
omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet.
Qui scis, an, quae jubeam, sine vi faciat?

190. Vulgo legitur:

— — ὅδε καί ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο
μητρυιῆς φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυηλάς.
πάντες ἐπεὶ πάντη, καὶ ὅτις —

Lectionem quam amplexi sumus, altera multo meliorem, dant codd. A. C. D. Eam etiam in B. exhibet margo. Sensus est: ὁ δὲ μῦθος καί ποτ' ἔπεισε Φρίξον δέχθαι.

194. ἐπήνησαν. Sic B. D. Caes. Vulgo ἐπήνεσσαν.

195. πασσυδίην. Sic procul dubio scripsit Poëta, ad vitandum hiatum. Ut ἀμφαδίην et ἀμφαδίη; sic πασσυδίην, πασσυδίη. Auctor Etymol. M. p. 650. in fine: πανσυδίη, ἐπίῤῥημά ἐστιν ἀθροίσεως, παμπληθεί· ἔστι δὲ καὶ ΠΑΝΣΥΔΙΗΝ μετὰ τοῦ ν, παντὶ τῷ πλήθει, πανστρατιᾷ. παρὰ τὸ ὁμοῦ τάττεσθαι καὶ σεύεσθαι, ἤγουν ὁρμᾷν καὶ ἐπακολουθεῖν. Apud Aratum Phaen. 714. ubi vulgo legitur:

σὺν τῷ πανσυδίῃ ἀνελίσσεται —

Regius cod. multo melius habet πανσυδίην.

198. ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς — ἐξαπέβησαν. Sic optime quatuor Regii: sic etiam B. a prima manu, superscripta vulgata lectione ἀνὰ — Praepositio illa ἀνὰ locum hîc habere non potest.

201. πρόμαλοι. Mendose vulgo πρόμαθοι. Hesych. πρόμαλος, μυρίκη, ἢ ἄγνος. ubi vide interpretem. Nicaenetus in Epigr.

ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα·
ἐγγὺς γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. —

ἐκπεφύασι. In D. ἐμπεφύασι.

206. Aelianus V. H. Lib. IV. Cap. I. Κόλχοι δὲ τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ καταῤῥάψαντες, ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσι. Ad quem locum vide interpretes.

208. *ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι.* Sic quinque Regii optime. Vulgo, sine ratiocinationis nexu, *ἐπὶ χθονί.*

209. *ἡ γάρ τε δίκη.* Sic omnino legendum. Vulgo *ἣ γάρ κε.*

210. *νισσομένοις.* Sic A. B. D. Caes. Male in E. *νισσομένοισι.* Vulgo *νεισομένοις.* Ex Homero hoc sumtum, Odyss. *η'.* 14.

καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.

Virgil. Aen. I. 411.

At Venus obscuro gradientes aëre sepsit,
et multo nebulae circum dea fudit amictu;
cernere ne quis eos, neu quis contingere posset,
molirive moram, aut veniendi poscere caussas.

214. *ἀπεσκέδασε νέφος.* Sic bene editiones Florent. et Aldi. In Parisina, quam aliae secutae sunt, *ἀπεσκέδασεν.*

[215. Comparanda descriptio aedium Alcinoi, Odyss. *η'.* 86. *Ex Append.*]

217. *θριγκός.* Sic bene Caes. forma in Homero recepta. Regii, ut vulgares libri, *θριγγός.*

218. *χαλκέῃσιν.* Sic quatuor Regii. Vulgo *χαλκέαισιν.*

225. *προρέεσκε.* Sic bene edidit Aldus, quam lectionem solus Caes. exhibet. In A. B. C. *προέεσκε*, quod habet Florentina: in D. *προέηκε.* In E. *προχέεσκε.* Librarios turbavit minus obvius usus verbi *ῥέω* active significantis. Euripides, Hecuba 527.

— — *πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας*
πάγχρυσον, ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
χοὰς θανόντι πατρί. —

Idem observari potuit ad II. 779. ubi activum *χνοάοντα* mutarunt librarii in *χνοάοντας* neutrum. Sic verbum *ἐπαΐσσω* activa significatione adhibuit Poëta I. 1254. ubi sinceram esse librorum omnium lectionem arbitror.

Infra 273. *τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον.* Ibi transitivam significationem habet verbum *ζέω*, quae Lexicographis observata non fuit.

ποτὶ, id est, *πρός*. Sic codd. C. D. E. In A. conjunctim *ποτιδυομένῃσι.* Male vulgo *τὸ μέν ποθι.* Hîc autem ob metrum scribendum *δυνομένῃσι*, ut I. 925. scriptum oportuit *δυνομένου.* Nam *δύω* primam, ni fallor, ubique corripit, quae in *δύνω* producitur. Formas illas a librariis persaepe commutatas fuisse, aliunde mihi constat.

234. *κεκμηότα.* Sic codd. sex. Vulgo *κεκμηκότα.* Vide Cl. Ernesti ad Callimachi H. in Dianam 177.

235. *μέσσαυλος.* A Poëtae mente aliena sunt, quae ad hanc vocem in scholiis leguntur: *τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ὅπου τῶν βοῶν αἱ στάσεις.* Congruit haec expositio locis Homericis, ubi vox illa occurrit. Vere Eustathius p. 862. l. 17. *παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ μέσαυλος ἐπὶ ἀγροικικῆς λέγεται κατοικίας, ἤτοι ἐπαύλεως, ἢ μάνδρας.* Nihil aliud Homero significat *μέσαυλος.* Quod autem apud Scholiastem sequitur: *μέσαυλον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν φέρουσαν εἴς τε τὴν ἀνδρωνῖτιν καὶ γυναικωνῖτιν:* id ad hujus loci illustrationem non magis facit. *μέσαυλος* Apollonio nihil aliud est quam *αὐλὴ*, seu *ἡ περιοχὴ, τὸ χώρημα τῆς αὐλῆς*, ut idem Eustathius exponit p. 883. l. 44.

239. *τῶν ἤτοι ἄλλῳ μέν.* Vulgo *ἄλλον.* Illud habet E. in contextu: et A. in margine. Sic versu abhinc secundo, *ἄλλῳ δ' Ἄψυρτος.*

[241. *ἄλλῳ δ' Ἄψυρτος.* Guelferb. hîc, ut supra 239. *ἄλλον.* *Ex Append.*]

243. *Εἰδυῖαν.* Sic codd. B. D. E. scholia Ms. recte. [Sic etiam Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo, contra metri legem *Ἰδυῖαν*, ut scriptum in C. et a prima manu in A. sed altera lectio superscripta.

[248. *ἡ μὲν ἄρ' ἤει.* Absurda lectio in B. Medic. Guelferb. *τῇ μὲν ἄρ' οἵγε.* Sic etiam Caes. nisi quod *τὴν* habet, ut Florent. editio. V. seq. *μετιοῦσαν* cum

principe editione soli dant Medic. et Caes. In Parisina editione primum recepta nostra lectio, quam praestant codices complures. Altera forte prioris editionis est, sed versus additus erat, ad sensus integritatem necessarius, quem inepte omiserunt interpolatores:

— — — — — τὴν μὲν ἄρ' οἵγε
ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιοῦσαν

ἴδον, ἐνόησαν, aut simile quoddam verbum, in sequenti versu erat. *Ex Append.*]

253. *σφέας*. Pronomen istud ad Iasonem et comites refertur, sed maxime ad Phrixi filios, quos in Graeciam profectos, quum Medea reduces inopinato videret, prae admiratione et gaudio exclamavit, *ἀνίαχεν*.

254. Virgil. Aen. IX. 476.

Excussi manibus radii, revolutaque pensa.

256. *ἡ δ' ἅμα τῇσιν*, *ut Medea et ancillae*; sic A. B. C. E. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] recte. In D. *τοῖσιν*. Sed jam ad I. 549. observavi in eo codice *η* saepissime in *οι* mutatum fuisse, quod et in ceteris quandoque factum. In E. supra v. 215. *προμολοῖσι* scriptum pro *προμολῇσι*: quod e prava medii aevi pronunciatione ortum.

262. *δειλὴ ἐγών*. Vulgo *ἐγώ*. Illud semper adhibet Noster, ad vitandum hiatum, sequente vocali.

263. *ἐφημοσύνῃσιν ἕλεσθε*. Vulgata lectio hujus loci sic se habet:

— — οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκ ποθεν ἄτης
λευγαλέης Φρίξοιο ἐφημοσύνῃσι νέεσθαι
πατρός. —

Ista, Hoeltzlinis et Shawiis facile intellecta, ne Sibylla quidem interpretaretur. Aliquantulo minus depravata est lectio Florent. editionis et codicis D. *νέεσθε*. Addita, quae exciderat, litera, Poëtae manum et sensum restitui. *αἱρεῖ με πόθος*, *αἱροῦμαι πόθον*, graeca sunt ubivis obvia.

[265. *τί δέ κεν πόλιν.* Guelferb. *τί δέ κε πτόλιν.* *Ex Append.*]

269. *Εἰδυῖα.* Sic quinque Regii. Vide ad 243.

271. *ἀμφιπένοντο.* Sic quatuor Regii. Vulgo *ἀμφεπένοντο.*

275. *ἷξεν.* Sic scriptum in B. D. Caes. ut Stephanus edidit. In Aldina *ἵξεν.* A. E. ut Florentina, *ἧξεν.*

276. *τετρηχώς.* Nescio an melius legeretur *τετριγώς* — *οἷόν τε.* In D. *οἷός τε.*

278. *ὑπὸ φλιὴν προδόμου ἐνὶ τόξα τανύσσας.* Primo *φλιὴν* dant quatuor Regii et Caes. ut recte in Parisina et in Stephani editione legitur. Mendosissime in Florentina *φλοιόν:* in Aldina *φλοιὴν,* quod et in D. reperi. Hoc ex prava pronunciatione ortum: vide ad I. 115. Significatione vocis *φλιὴ* nihil notius. Glossa: *φλιὴ, τὸ πλάγιον τῆς θύρας, ἢ ὁ παραστάτης.* Theocritus in Amatore 18.

ἀλλ᾽ ἐνθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις
καὶ κύσε τὰν φλιάν.

et in Pharmaceutria 60.

— — — *τὰ θρόνα ταῦθ᾽ ὑπόμαξον*
τᾶς τήνω φλιᾶς.

Bonam lectionem Batavus stolide repudiavit, et *φλοιὴν,* vocem nihili, revocavit. Secundo legitur vulgo *προδόμῳ ἔνι.* Melius D. *προδόμου ἐνὶ* — Ordo est: *ὦκα δ᾽ ἐντανύσας τόξα ὑπὸ φλιὴν προδόμου.*

279. Homerus *Ιλ. δ᾽.* 116.

— — — — — — *ἐκ δ᾽ ἕλετ᾽ ἰὸν*
ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινῶν ἕρμ᾽ ὀδυνάων.

283. Virgil. Aen. IX. 622.

— — — — nervoque obversus equino
intendit telum, diversaque brachia ducens —

286. Virgil. Aen. IV. 2.

Volnus alit venis, et caeco carpitur igni.

287. *φλογὶ εἴκελον.* In sex codicibus repertum *φλογὶ,* pro quo vulgo legitur *πυρί.* Tum codices, ut

editiones primariae, habent *ἴκελον*, quod Parisina recte in *εἴκελον* mutavit. Homerus *Ιλ. ν΄.* 330.

οἱ δ᾿ ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκήν.

ἴκελος primam semper corripit, et spiritu leni effertur. [Medic. et Guelferb. *φλογί.* Hic *ἴκελον:* ille *ἴκελον.* *Ex Append.*]

288. *βάλλεν ἐπ᾿ Αἰσονίδην.* Sic recte D. uti post Stephanum denuo legendum esse conjecerat Arnaldus, Lect. Gr. p. 241. Mendose vulgo [it. in Guelferb. *Ex Append.*] *ὑπ᾿ Αἰσ —.*

290. *μνῆστιν ἔχε.* Inconcinne vulgo *ἔχεν.* Illud habet D. Tum *γλυκερῇ ἀνίῃ* in tertio casu exhibent A. E. ut legi volebat Stephanus. — [*κατείβετο.* Pessime Guelferb. *κατήγετο.* *Ex Append.*]

291. *περὶ κάρφεα χεύατο.* Optime in E. scriptum *περί.* Mendose vulgo *πυρὶ,* quod habet A. a prima manu, sed superscripta melior lectio *περί.* Ordo est: *ὡς δὲ γυνὴ περιχεύατο κάρφεα μαλερῷ δαλῷ.* Vitium sensit Hoeltzlinus. Male in D. E. *χεύετο.*

295. *δαλοῦ ἀνερχόμενον.* Vulgo *ἀνεγρόμενον*, quod, tum ratione significationis, tum ob praecedens in superiori versu *ἐγρόμενον*, a Poëta non esse, nemo non sentit qui palatum habeat. Conjeceram olim *ἀνορνύμενον:* postmodo in D. reperi *ἀνερθόμενον,* unde facile veram lectionem erui. [Pro vulgato *ἀνεγρόμενον* in A. B. scriptum *ἀνευρόμενον.* *Ex Append.*]

300. *ἐφαιδρύναντο.* Sic A. E. recte. Vulgo *ἐφαιδρύνοντο.* In D. *ἐποτρύναντο.*

307. *σωομένους.* Sic recte Florentina editio. Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] ut Aldina *σωομένοις.* Illud merito praetulit Stephanus: activum est enim verbum *ἐνικλᾷν* significans *ἐμποδίζειν.* In Regiis *σευομένοις* e glossemate. Hesych. *σώοντο, ὡρμῶντο, ἤρχοντο.* Ubi vide interpretes. In D. hîc et v. 310. perperam *ἐμοῖο* pro *ἐμεῖο.*

316. *ὅππῃ τε γλαφυρῆς.* Sic recte B. C. In tri-

bus aliis Regiis ὅπη τε. In Caes. ὁππότε γλαφυρῆς. Vulgo ὁππότε καί.

[317. τοῖά μιν. Perperam Medic. τοῖα μέν. *Ex Append.*]

318. ὑποδείσας. Perperam vulgo ὑποδδείσας. Vide Ernestium ad Homerum, cum alibi, tum ad Ιλ. ψ'. 417. In E. scriptum a prima manu ὑποδείσας, altero δ postmodum inter lineas addito. [ὑποδείσας etiam editt. Aldina et Parisina. *Ex Append.*]

325. οὐδ' ἔτι. Sic A. E. recte. Vulgo οὐδέ τι.

332. ἢν ἐθέλῃς. Sic quatuor Regii et Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Soloece vulgo ἢν ἐθέλεις.

339. Αἰολιδέων. Sic B. et Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] recte. A. D. E. Αἰολίδεω.

346. ἐρετμούς. Sic A. C. D. In E. a prima manu ἐρετμά: et ex emendatione ἐρετμούς. Vulgo ἐρετμοῖς.

347. εἴ τι φέριστον. Tres Regii οἵ τε φέριστοι. [E duabus bonis lectionibus tertiam pessimam conflavit librarius in Medic. εἴ τι φέριστοι. *Ex Append.*]

348. Virgilius Aeneidos initio:

— Multum ille et terris jactatus et alto.

349. εἴ οἱ ὀπάσσοις. Sic quatuor Regii. Vulgo ὀπάσσαις.

350. ὥς κεν ἄδῃ. Sic quatuor Regii et Caes. Vulgo ἄδοι. [Medic. ὥς κεν ἄδῃ. In Guelferb. ἄδει. *Ex Append.*]

351. βιησόμενος. Sic bene Stephanus edidit. Codd. et veteres editiones βιησάμενος — μέμονε. Sic C. Ultima in caesura producitur.

355. ἕκαστά κε μυθησαίμην. Sic ad linguae normam scribendum. Vulgo γε. Vide ad I. 20. II. 1060. et alibi passim.

356. ὦλλοι. Male in D. ἄλλοι.

359. οὕτω κε γνωτός. Sic Caes. bene. Vulgo κεν.

360. υἷε. Sic quatuor Regii. Vulgo υἷες.

[364. ἐκγεγαώς. Prave Medic. ἐγγεγαώς. Frequentissima horum compositorum commutatio. *Ex Append.*]

365. ὦλλοι. Male in E. ἄλλοι.

[369. μενέηνε. Guelferb. μενέαινε. Medic. μενέεινε. *Ex Append.*]

370. σφε. Sic codd. sex. Soloece vulgo σφι. Vide ad I. 660. II. 1087.

371. ἔλαμψεν. Sic quinque Regii. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo ἔλαμψαν.

375. ὁμαρτήσαντε ἐφ' Ἑλλάδα. Sic optime A. minime dubia et perspicua scriptura. Sic etiam in E. a prima manu: emendator voci ὁμαρτήσαντε arcto in spatio ς addidit. Glossa ἀκολουθήσαντε, quod dualem firmat. Refertur autem iste dualis ad δέρος et Φρίξον, quod librarii quum non intelligerent, pro lubitu mutarunt, et pulcherrimum sensum pessumdederunt. Codices alii ὁμαρτήσαντες habent, quae vulgata est lectio: B. paulo melius ὁμαρτήσαντας: plerique autem ἐφ' Ἑλλάδα, non, ut vulgo, ἀφ' Ἑλλάδος. Tum plerique etiam οὐκ ἐπὶ, non οὐδ' ἐπί. Ordo est: πρίν τινα ὑμῶν λευγαλέον δέρος καὶ λευγαλέον Φρίξον ἰδεῖν, αὐτίχ' ὁμαρτήσαντε ἐφ' Ἑλλάδα, sensu perspicuo. Est autem formula iratis et minitabundis apta, hodieque vulgi sermone satis trita. *Maturate fugam, ni quis vestrum vellus et Phrixum in Graeciam reportare velit, quae nunquam vidisse optaverit.* Scilicet his verbis significat Aeetes, eos, ni propere abeant, subito iisdem suppliciis plexum iri, quae mox dicit se de illis statim sumturum fuisse, ni hospitali mensa fuissent a se excepti: et sic exsectis linguis et amputatis manibus vellus in Graeciam, et Phrixum reportassent satis tristificum. ἰδεῖν isto sensu saepe usurpant Graeci poëtae. Pentheus famulis mandans, ut personatum Bacchum comprehendant, apud Euripidem Bacch. 351.

κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε
δεῦρ' αὐτὸν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
θάνῃ, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.

Aliter de hoc loco sentiebant primarii viri: sed vide, quantum excellentissimorum ingeniorum conjecturis praestent boni codices.

[377. *εἰ δέ κε μή.* Editiones primariae *εἰ δὲ καί.* Vide notam ad I. 244. in Append. Sublata menda in edit. Basileensi. *Ex Append.*]

386. Virgil. Aen. I. 527.

Non nos aut ferro Lybicos populare Penates
venimus, aut raptas ad litora vertere praedas.

Eadem est Iasonis ad Aeetem in Orphicis oratio, v. 827.

οὔτε νυ ληΐστῆρες ἱκάνομεν, οὔτε τιν' ἄλλην
γαῖαν ἐπιστρωφῶντες, ἐγείρομεν ὕβριος αἴσῃ
ἔργ' ἄδικ' ἀνθρώποισιν, ἃ δὴ πολέες μεμάασι
τετλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδους ἕνεκεν σφετέροιο.

388. Homerus Odyss. *ε'.* 99.

Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον;

396. *ὑποσαίνων.* Sic quatuor Regii et Caes. Vulgo *ὑποσσαίνων.*

397. *ἐνὶ στήθεσσι.* Vulgo *ἐπί.* Illud praestant tres Regii.

399. *πειρήσαιτο βίης.* In quinque Regiis *βίην.*

401. *ἀγορεύοις.* Sic recte B. Soloece vulgo *ἀγορεύεις.*

402. *εἰ γὰρ* — Sic recte in Parisina et in Stephani editione. Juxta codices legebatur ante *ἢ γὰρ*, quod absque judicio revocavit Batavus.

404. *αἴ κ' ἐθέλησθα.* Sic optime scriptum in D. Mendose vulgo *ἤν κ' ἐθελ* — *ἤν κε* non magis graecum est quam *ἢν ἂν*, aut *ἂν ἄν.* Apud Aratum Phaen. 562. ubi recte editum,

— — — *τὰς δ' ἄν γε περισκέψαιο μάλιστα.*

Regius codex habet *τὰς δ' ἄν κε.* Nihil frequentius illarum particularum commutatione.

408. *τόν ῥ' αὐτὸς περίειμι χεροῖν.* Nisi nos monuisset Oxoniensis Magister, se nihil in textu mutasse,

nec ullum scriptum codicem sibi visum fuisse, credere quis posset, aut e summi Critici emendatione, aut e veteri libro lectionem esse, quam illius editio exhibet, ἐπίειμι. Sed nihil aliud est quam typographicum erratum.

410. φυσιόωντε. Caes. et E. φυσιόωντες. [Medic. φυσιόωντες. Sic etiam infra 496. *Ex Append.*]

413. ὁλκοῖσι. Sic bene D. Idem et Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] perperam ἀκτῇ.

415. δαΐζων. D. δαΐξας.

419. ἐς βασιλῆος. Sic editiones Florent. et Stephani. Aldina εἰς, quod Batavus praetulit, licet minus poëticum, et ingrati hoc in loco soni. In B. D. ἐς reperi. [Medic. εἰς βασ —. *Ex Append.*]

421. ἀνέρι εἶξαι. In A. B. ἀνδρὶ, quod bonum esse possit, scribendo εἴξαι.

430. Vulgo legitur:

ῥίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπιβήσετ' ἀνάγκης.

Hanc lectionem in solo codice E. reperi. Ceterorum nullus ἐπιβήσετ' ostendit, quod manifesto interpolatum est. A. B. C. ἐπαμείβετ'. D. ἐπαμοίβετ'. Caes. ἐπικείσετ', quod habet etiam A. in margine. [Medic. ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσετ' —. E Guelferb. nulla varietas enotata. *Ex Append.*] Latentem in trium primorum codicum scriptura veram lectionem restitui. *Non enim alio magis horrendo commutabit homo duram necessitatem, quae me huc adegit.* Id est: nihil mihi gravius accidere poterit ipsa necessitate, quae me huc adegit.

443. Homerus Odyss. ζ'. 236.

ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.

445. παρὰ λιπαρήν. Perperam in D. παραί.

450. υἱάσιν. A. E. υἱέσιν. [Sic etiam Medic. et Guelferb. *Ex Append.*]

452. ὥρμαιν'. Sic codd. sex. Vulgo ὅρμαιν'.

453. Virgil. Aen. IV. initio:

Multa viri virtus animo, multusque recursat
gentis honos. Haerent infixi pectore vultus,
verbaque.

et v. 83.

— Illum absens absentem auditque videtque.

454. *φάρεσιν ἕστο.* Sic optime D. ut apud Homerum saepe. *Ιλ. ψ'.* 67.

— — *καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.*

[Infra IV. 1438. *δέρμα πελωρίου ἕστο λέοντος.* *Ex Append.*] In A. C. E. *εἷτο.* Vulgo *ἧστο.*

[456. *ὀΐσσατο.* A. E. *εἴσατο.* Scriptum oportuit *ἐείσατο.* Confer notata ad I. 718. *Ex Append.*]

459. *ἀμφ' αὐτῷ.* Quinque Regii *ἀμφ' αὐτόν.* [Infra 638. *περί μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.* Vide notam ad IV. 577. *Ex Append.*]

[460. Medic. *φθείσειεν.* et 465. *φθείσεται.* Vide notam ad 754. *Ex Append.*]

464. Durum est *ἔχει ἄχος.* Scripserat forte Poëta *ἕλεν ἄχος.* Nullam diversitatem in codicibus reperi: proinde nihil mutavi.

470. *οὔ οἱ.* Sic bene excusum in Florent. editione et in Aldina: nec aliter in quatuor Regiis et in Caes. [it. in Medic. *Ex Append.*] scriptum. E Parisina propagatum fuit *οὐχ οἱ.* Vide Orvillium, Criticae Vanni p. 393.

471. *ἐόλητο.* In D. *αἰόλητο*, reclamante metro [Medic. et primariae editiones *αἰόλητο.* Sublata menda in edit. Basil. *Ex Append.*] Etymol. M. p. 351. extrema: *ἐόλητο, ἐκεκίνητο, καὶ ἐτετάρακτο. γράφεται καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου.* Vide Hesychium et interpretes in *ἐόληται.*

477. [*ὑπέκλυες.* Guelferb. et Florent. editio *ἐπέκλυες.* *Ex Append.*] — *ἐμεῖο.* Perperam in D. *ἐμοῖο.* [Sic etiam veteres editiones. Illud perite reposuit Stephanus. *Ex Append.*]

[482. Post *μετελεύσομαι* distinxi, ut intelligeret lector, adverbium *ἐξαῦτις*, *iterum*, ad istud verbum

unice pertinere, et cum participio *ἀντιβολήσων* jungi non debere, quod absurdum foret. Jamdudum conjeceram legendum esse *ἐξαυτῆς*, *extemplo*, eodem sensu, quo v. 538. Argus in Minyarum concilio dicit, *ἤματι τῷδ' αὐτῷ*. Hoc in textu reponere veritus non fuissem, si prius mihi innotuisset scriptura, quam nunc compertam habeo, Medicei codicis, *ἐξαῦτης*. Possit illa quidem e librarii errore esse, quum nihil frequentius sit permutatione literarum *ι* et *η*: sed non minus verisimile est, errorem tantum esse in accentu. De adverbio *ἐξαυτῆς* vide notam ad IV. 984. *Ex Append.*]

[486. Homerus *Ιλ.* *β'*. 8. *βάσκ' ἴθι, οὖλε Ονειρε*. *Ex Append.*]

493. *ἄντικρυς*. Sic quatuor Regii, recte: vulgo *ἀντικρύ*. Etymol. M. p. 114. l. 27. *ἄντικρυς, σημαίνει τὸ φανερῶς· ἀντικρὺ δὲ, τὸ ἐξεναντίας*. Pro *κεχόλωται* perperam codd. aliquot *κεχόλωτο*. Tum vulgo legitur *ἕκαστα γάρ*. In notis ad Euripidis Medeam 122. jam observavi distinctas particulas *γ' ἄρ* librariorum festinatione in unam *γὰρ* saepe coaluisse. Denique *οὔ νύ τι* in quinque ad minimum codicibus scriptum, uti recte Stephanus edidit. Manifesto vitiosam lectionem, quam metri lex repudiat, *οὔ νύ τοι*, ex antiquioribus editionibus stolidissime revocavit Batavus.

496. *φυσιόωντε*. Caes. *φυσιόωντας*. [V. ad v. 410.]

498. *ἐξ ὄφιος*. Sic quatuor Regii. Vulgo *ὄφεος*.

[499. *σὺν τεύχεσιν*. Prave Guelferb. *σύν τ' ἔντεσι*. *Ex Append.*]

500. *τούς γε*. Sic A. B. Caes. [Sic etiam Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *τούσδε*.

506. *ὅ κ' ἔρξομεν*. Sic quatuor Regii et Caes. Vulgo *ὅ χ' ἕρξομεν*.

[507. *ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν*. Confer II. 334. *Ex Append.*]

511. Luxatus est hic versus in primariis editionibus: *εἰ δ' οὗτοι μάλα πάγχυ θυμὸς ἐῇ ἐπιπέποιθεν*. Sic etiam scriptus est in A. E. nisi quod *οὔτι* pro *οὔ-*

τοι habent. In B. εἰ δ' οὔτοι μάλα πάγχυ γε θυμὸς ἐῇ ἐπιπέποιθεν. In Parisina editione sic structus est versus: εἰ δ' οὔτοι μάλα πάγχυ ἐῇ θυμὸς ἐπέποιθεν· Recte concinnatum versum, ut hîc legitur, primum reperio in editione Basileensi: sic quoque scriptus est in C. levi cum menda, πέπιθεν pro πέποιθεν. Corrupta est etiam lectio Caes. codicis. E codice D. nihil enotavi, nec quid in eo legerim memini. [Scriptus est hic versus in Medic. ut in primariis editionibus. E Guelferb. nihil varietatis enotatum. *Ex Append.*]

513. πάπταινε. Barbare vulgo πάπτηνε. Confer notata ad v. 109.

516. σπερχόμενος, *ira concitatus.* Vide Wesselingium ad Herodotum p. 387. 94.

524. ἔσσεσθαι ἐναίσιμον. Sic Regii quatuor optime, quae lectio e Guelferb. codice jam innotuerat. Vulgo mendosissime ἔσσεσθ' ἐνναίσιμον. In Caes. ἔσσεσθ' ἐναίσιμον. Nescio an ἐνναίσιμος alicubi reperiatur.

[531. μειλίσσετ' ἀϋτμήν. Sic codd. et Hoeltzlinus e conjectura. In primariis editt. μειλίσσεται ἀϋτμή. Non omnino recte Parisina emendavit μειλίσσει ἀϋτμήν. *Ex Append.*]

532. Virgil. Aen. IV. 489.

Sistere aquam fluviis, et vertere sidera retro.

[540. Idea hujus ostenti ex Homero sumta, *Il.* θ'. 245. ubi Agamemnoni divinam opem imploranti felicis exitus spem simili augurio facit Jupiter.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρὸν,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.

Ingeniose Noster Veneri sacram avem in praesagium adsumsit, qua nihil opportunius. Hunc locum Virgilius ante oculos habuit Aen. VI. 190. *Ex Append.*]

[542. Αἰσονίδεω. A. E. Medic. Αἰσονίδαο: Guelferb. Αἰσονιδάω, frequentissimo in his formis permutandis et depravandis errore. Infra 621. ubi me-

trum *Αἰήταο* flagitat, Medic. habet *Αἰήτεω. Ex Append.*]

543. *ὦκα δὲ Μόψος.* Sic quatuor Regii et Caes. Vulgo *αἶψα.*

548. *ἀθερίξειν.* Tres Regii et Caes. *ἀθερίζειν.*

552. *ὥς γε.* Vulgo *ὣς δὲ* nullo sensu.

553. *ἀμύνειν.* In D. *ἀρηγειν.*

555. *ἐπήνησαν* hîc vulgo legitur, a quinque codd. firmatum. Solus D. *ἐπήνεσσαν* praefert, quod habent vulgares libri supra v. 194.

561. *λεύσσοντες.* Sic D. et Caes. recte. [Sic quoque Medic. In Guelferb. *βλέποντες*: nempe glossa pro genuina lectione. *Ex Append.*] In A. B. E. *λεύσοντες.* Vulgo *λεύσαντες.* Vide ad I. 1307.

562. *ὔμμιν πολεμήϊα.* Codices omnes *πολεμήϊα*: quinque Regii *ὔμμιν* praeferunt. Vulgo *ὔμμι πτολεμήϊα.* [*πολεμήϊα* habet etiam Medic. — *μέλοιτο.* Prave Medic. et Guelferb. *πέλοιτο. Ex Append.*]

567. *ἀγόρευεν.* Sic codd. omnes. [it. Medic. *Ex Append.*] Vulgo *ἀγόρευσεν.*

571. Vulgo legitur:

μηκέτι δηθὰ κρύπτεσθαι πτήσσοντας ἀϋτήν.

Elumbis, et omni paene caesura carens versus, Aldo debetur. Codd. omnes et Florent. editio non *δηθὰ*, sed *δὴν* exhibent. Veram et elegantem lectionem felici conjectura restituit Jo. Piersonus. [Medic. et Guelferb. *δήν.* Verbo *ὑποπτήσσειν* frequentissime utitur Oppianus, ut *Αλ. β'.* 544.

— — — — *οὐδέ τις ἄντην*
ὄσσε βαλεῖν τέτληκεν, ὑποπτήσσουσι δ' ἄνακτος
τηλόθεν ἅλματα δεινὰ καὶ ἄσθματα φυσιόωντος.

Ex Append.]

578. *Μινύαισι.* Sic codd. sex, ut recte Stephanus edidit. In Florent. editione *Μινύεσσι*, quod Batavus perperam revocavit et vano tuetur argumento. Probabiliora videri possint, quae Reiskius, Vir doctissimus, ad Theocriti XVI. 36. adnotavit. Sed ibi *Σχο-*

πάδεσσιν non minus mendosum est quam hic *Μινύεσσιν.* Apud Theocritum editiones aliquot *Σκοπάδαισσιν* habent: simili menda apud Nostrum Parisina editio, *Μινύαισσι.* Omnes istae depravationes ex vitiosa pronunciatione ortae, quae vera est praestantissimi Valckenarii observatio. [Medic. *Μινύεσσι*, ut quoque in Guelferb. esse videtur. *Ex Append.*]

588. *Ἑρμείην.* Sic D. E. [Sic etiam A. *Ex Append.*] Vulgo *Ἑρμείαν.* Vide ad II. 1145.

594. *νόσφι δὲ οἷ.* Vulgo *νόσφιν δ' οἷ.* In E. *νόσφι δ' οἷ.*

595. *κακορέκτῃσιν.* Sic scriptum in E.

601. *πέμπειν.* Sic A. B. Caes. ut recte Stephanus edidit. *πέμπεν* e Florentina perperam revocavit Batavus. [Guelferb. *τῷ κε ἐελδ* — Medic. *τῷ κε καὶ ἐελδ* — Idem perperam *πέμπεν.* *Ex Append.*]

604. *φράσσωνται.* Sic codices, et editiones Florent. Aldi, Parisina, Stephani. E Basileensi Hoeltzlinus *φράσσονται* sumsit.

605. *πιφαύσκετο δημοτέροισι.* In D. *πιφάσκετο δημογέρουσι.* In nonnullis codicibus etiam *πιφάσκετο,* quae vitiosa scriptura est. Vide Etymol. M. in *πιφαύσκω*, p. 673. Apud Aratum Phaen. 411. legitur vulgo:

— — — *τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει.*

ubi cod. Regius habet *πιφαύσκει.*

608. *ὑπ' ἐκ κακότητος.* Sic quatuor Regii, optime. Vulgo *ὑπὲρ κακότητος.*

613. *μειλίξαιτο.* Perperam vulgo, contra metri legem, *μειλίσαιτο.* In quatuor Regiis et Caes. *μειλίσσαιτο*, salvo quidem metro, sed forma pene barbara: characteristica futuri et aoristi in hoc verbo est ξ. Supra 105.

πειρήσω, καί μιν μειλίξομαι —

I. 650.

ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι ἐόντας.

[Guelferb. *μειλίσσαιτο.* Sic etiam Medic. e cor-

rectione: scriptum primo fuerat *μειλίσσετο*. *Ex Append.*]

621. *τοῖό γ' ἔκητι*. Sic D. bene, ut I. 334. et aliis in locis, quos notavimus. Vide infra ad 1060.

[634. *μόλις*. Guelferb. *μόγις*. *Ex Append.*]

636. *δειλὴ ἐγὼν, οἷον*. Perperam in D. *ἐγὼ, οἷον*. Vide ad v. 262. Virgil. Aen. IV. 9.

— — Quae me suspensam insomnia terrent!

637. *μή — τι φέρῃ*. Sic recte editiones Parisina et Stephani, codd. B. et Caes. In A. C. D. *φέροι*. In E. *φέρει*; sed superscripta emendatio *φέροι*. E vitiosa pronunciatione ortae illae diversitates. Perperam Batavus e primariis editionibus revocavit *φέρει*. [Guelferb. *φέρῃ*. Medic. perperam *φέρει*. *Ex Append.*]

640. *παρθενίη*. Medeae servanda erat virginitas, quia Hecates sacerdotio fungebatur. Vide Spanhemium ad Callim. H. in Lav. Palladis 34.

645. *θύρας*, ut I. 786. Minus bene in tribus Regiis *θύρην*.

646. *οἰέανος*. Perperam quinque Regii *ἠέανος*. Vide doctissimum Musgravium ad Euripidis Hecubam 933.

648. *κατ' αὐτόθι*. Male quinque Regii *καὶ αὐτόθι*. Sic II. 232. *καὶ ἴσχει* pro *κατίσχει* e Caes. observatum.

651. *τηΰσιοι*. In A. C. D. *κηδόσυνοι*. [In Caes. et Medic. *τήσιοι*, manifesta vulgatae lectionis depravatione. In Guelferb. *τηΰσίην*, eadem varietate, quae ad v. 1152. observata fuit. *Ex Append.*]

652. *ὅτ' ἰθύσειεν*. Sic quinque Regii, perspicue in hunc modum distinctis vocibus. Vulgo *ὅτι θύσειεν*, menda adeo manifesta, ut ab editoribus sublatam non fuisse satis mirari nequeam. *ὅτ'* est pro *ὅτε*. In illius voculae scriptura et expositione alucinatus est Stephanus.

653. *εἰργομένην*. Sic bene quatuor e Regiis. Vulgo *ἐργομένην*.

657. *ῷ μιν ὄπασσαν ἀδελφεοί.* Haec est quinque Regiorum codicum [it. Medic. *Ex Append.*] lectio, vulgata concinnior, *ῷ μιν ἀδελφεοὶ ὤπασαν.* Pro *ἠδὲ* mallem *ἠέ.* Superstitibus enim parentibus, fratrum in sorores nullum jus fuisse arbitror.

659. *μυχῷ δ' ἀκέουσα θαάσσει.* Perperam vulgo *ἀχέουσα.* Illud praeferunt D. E. In postremo hoc codice majori III. libri parti additae sunt vocum interpretationes latinae, singulis graecis inter lineas superscriptae characteribus graecis admodum minutis. Tantae non mihi visae sunt, ut universis legendis oculorum aciem mihi obtunderem. Forte tamen non inutiles essent ad cognoscendam linguae latinae pronunciationem, eo saltem aevo, quo eas Grammaticus utriusque linguae peritus scripsit. Specimina aliquot dabo: 468. *φυγὼν μόρον, φούγιενς φάτουμ, fugiens fatum.* 466. *ἐῤῥέτω, πέρεατ, pereat.* 498. *δώσειν, δατούρουμ σε, daturum se.* 635. *φωνὴν, βότζεμ, vocem.* 651. *εἴσω τηΰσιοι, ἴντους βάνοι, intus vani.* 704. *ἐρινὺς, φούρια, furia.* Quandoque interpretationes illae dubias confirmant lectiones. Hic ad *ἀκέουσα* adpositum *τάτζιτα, tacita.* 663. *ἐπιστοβέωσι,* pro quo in D. scriptum *ἐπιστοβέουσι, δερίδεαντ, derideant.* Sed de his satis.

[661. *δαιομένη περ.* Sic codd. omnes, editiones Aldi et Parisina. In Florent. *καιομένη,* quod male Stephanus revocavit. *δαίω* verbum est poëticum, et hîc praeferri debuit, ut IV. 713. Pro *ἔνδοθι* male Medic. et Regii aliquot *ἔνδοθεν,* quod non monerem, nisi inde suspicio enasci posset, aliud participium olim hîc lectum fuisse, ut *ἀχνυμένη* aut simile quid. Sed menda est ex librarii ignorantia, quae centies recurrit. *Ex Append.*]

663. *ἐπιστοβέωσι.* Vide Etymol. M. p. 364. extrema. *στοβὸς, λοιδορία, ὄνειδος.* Lycophron 395. e membranis Regiis:

κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στοβούς.

672. *δρύψε,* ultima in caesura producta. Sic C. D.

677. *ἐκ πατρός.* Sic codd. sex. [Sic quoque Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *παρὰ πατρός.*

679. *δῶμαθ' ὅ γ' εἰσοράαν.* Scilicet Phrixus, Chalciopes maritus. Mendose vulgo *δῶμα τόδ'* — Confer infra 775.

686. [*φθογγή.* Perperam in Parisina *φθογγῆ*, et inde in Stephani editione *φθογγῇ.* Alias res agebat doctus ille Stephanus, quum in ejus officina Apollonius excudebatur, cujus emendationi parum curae adhibuit. V. 679. ubi *δῶμα τόδ'* exprimi debuerat, operarum mendam reliquit *δῶμα τότ'.* *Ex Append.*] — *παροιτέρω*, *ulterius.* Nihil hîc variant codices. Melius, me judice, legeretur *περαιτέρω*, ut II. 425. [Guelferb. *παραιτέρω*, mendose pro *περαιτέρω*, ut legendum esse conjeceram. *Ex Append.*]

687. *ἐπικλονέεσκον.* Sic D. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *ἐπεκλονέεσκον.* Illud ob euphoniam praetuli.

690. *καταχνώσασα.* Sic optime Caes. Vulgo *καταχνώσουσα.* Quatuor Regii *καταχνώσσουσα.* Thema est *κνώσσω*, fut. *κνώσω.* Hinc manifestum est, male mutatum fuisse tempus sequentis verbi: vulgo legitur *λεύσω.* A. D. Caes. habent *λεύσσω.* Reposui *λεῦσσον*, quod cum participio aoristi *καταχνώσασα* congruit. [Medic. *καταχνώσσουσα* — *λεύσσω.* *Ex Append.*]

692. *υἱάσι.* Sic B. D. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] ut supra 450. Vulgo *υἱέσι.*

[693. *εἴ κε μιν αὐτή.* Perperam Medic. et Guelferb. cum primariis editt. *εἰ καί μιν.* Menda sublata in Basileensi. *Ex Append.*]

[696. *τοῖ' ἐσάκουσεν.* Sic codd. editt. Aldi et Parisina. In Florent. *ἐσάκουεν*, quod perperam revocavit Stephanus. *Ex Append.*]

[701. *ὑπὲρ μακάρων*, *per deos.* *ὑπὲρ* hîc tantumdem valet ac *πρός.* II. 215. *Ἱκεσίου πρὸς Ζηνός.* Homerus *Ἰλ. ω'.* 466.

καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
λίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ex Append.]

[704. Medic. hîc et 776. Ἐρινύς. Idem 712. et IV. 714. Ἐρινύας: et sic fere semper unico ν. *Ex Append.*]

707. περικάββαλεν. Sic bene A. B. D. E. [item Guelferb. *Ex Append.*] sine quibus etiam, flagitante sententia, reponi debebat. Interpretatio τζιρκουμπόσουιτ, *circumposuit*. Chalciope sororis genua amplexa, in illius sinum caput demittit. Utriusque verbi περίσχετο et περικάββαλεν subjectum est Chalciope.

715. ἢ θ' ὑπένερθε. Sic, praeeunte Cl. Valckenario, Diatr. Eurip. p. 50. lego, invitis codicibus, qui vulgatum exhibent ἠδ' ὑπέν — Confer II. 259.

716. ἐμεῖο. Perperam D. E. ἐμοῖο. [716. et 721. ubi ἐμεῖο perite edidit Stephanus, veteres editiones habent ἐμοῖο. Perpetua horum pronominum confusio. *Ex Append.*]

721. ἐκ κείνου ὅδ' ἱκάνει. Sic quinque Regii. Vulgo ἐκ κείνοιο δ' ἱκάνει.

723. δόμων. Sic recte B. In C. δόμῳ. Vulgo δόμον.

[724. τῇ δ' — A. E. τῆς δ' —. *Ex Append.*]

725. καδδέ μιν. Sic codd. sex, ut legendum esse viderat Stephanus. [Sic perspicue Guelferb. In Medic. non discernitur utrum μιν an μὲν scripserit librarius. *Ex Append.*] μιν et μὲν innumeris in locis commutata fuisse, observatum supra ad II. 1043. Sinceram hujus versus scripturam discere poterat novissimus editor ex Orvillio, Animadv. in Charitonem p. 234.

730. εἴ τί γε σῆς ψυχῆς. Sic pravam vulgarium librorum lectionem emendo εἰ ἔτι. In A. D. E. ἠέ τι. Nec adverbium ἔτι, nec particula disjunctiva ἠὲ hîc locum habet. ἢ et εἰ alibi jam commutata vidimus, ut supra 402. Vide ad 816.

732. αὐτὴ — κασιγνήτη — κούρη. Perperam vulgo illa nomina in quarto casu leguntur. Confer IV. 368.

B. genuinae lectionis indicium dedit: in eo codice κούρη scriptum.

[733. Guelferb. κασιγνήτη — κούρη. In Medic. κασιγνήτην — κούρη. *Ex Append.*]

739. Hunc versum in nullo libro reperi; sed eum e scholiis, suadente doctissimo Ruhnkenio, in textum revocavi. εἴσομαι autem in superiori v. pro οἴσομαι reposui, quod ille in οἴχομαι mutatum volebat. Hesych. εἴσομαι, εἰσελεύσομαι. Vide IV. 145. [εἴσομαι, quod e conjectura reposui, praestat Medic. *Ex Append.*]

741. τὴν δὲ μὲν αὖτις. Vulgo sine sensu legitur τὴν δέ μιν. Vide notata ad v. 725. Scribere etiam poterat Poëta τὴν δέ τοι αὖτις. [Optima sane esset lectio τὴν δέ τοι αὖτις. Vulgata tamen defendi potest, modo distinctione et interpretatione juvetur, sic: τὴν δέ, μιν αὖτις — *quod autem ad alteram adtinet, illam* —. *Ex Append.*]

744. ἄγε κνέφας. Sic bene A. D. E. Inconcinne vulgo ἄγεν.

748. ἐκάλυπτεν. Perperam D. E. ἐκάλυψεν. Hic v. seq. pro ἠχήεις habet ἠχείης. Confer notata ad I. 171. 717.

749. Varronis interpretationem hujus et seq. versus servavit Seneca, Controv. XVI. Tomi III. p. 238.

Desierant latrare canes, urbesque silebant:
omnia noctis erant placida composta quiete.

Noctis autem descriptionem ex hoc loco expressit Virgilius, Aen. IV. 522.

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
corpora per terras, silvaeque et saeva quierant
aequora: quum medio volvuntur sidera lapsu,
quum tacet omnis ager: pecudes, pictaeque volucres,
quaeque tenent lacus liquidos, quaeque aspera dumis
rura tenent, somno positae sub nocte silenti
lenibant curas, et corda oblita laborum.
At non infelix animi Phoenissa, neque unquam

solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
accipit — —

Inventorem Graecum, meo judicio, non adsecutus est imitator Romanus. Vim somni quanto melius exprimunt ista Apollonii,

— — — — καί τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ᾽ ἐκάλυπτεν.

quam Virgilii *pecudes*, frigidaque, licet verbis ornatissima, *volucrum* enumeratio!

750. Theocritus in Pharmaceutria 38.

ἠνίδε σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ᾽ ἆηται·
ἁ δ᾽ ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία.

754. *φθίσθαι*. Sic recte quinque Regii, ut editiones Parisina et Stephani. Imperite Batavus e Florentina *φθεῖσθαι* revocavit. Nec hîc solum pravam scripturam sincerae praetulit: itidem infra 767. *καταφθεῖσθαι*, et 778. *φθείσθω* probavit, nulla alia ratione inductus, quam ut a Stephano dissentiret. Caes. *φθείσθαι* et *καταφθείσθαι* habet; sed tertio in loco *φθίσθω*. Confer notata ad I. 53.

756. Comparationem hanc ex nostro mutuatus est Virgilius, et ad Aeneam diversas animo volventem curas transtulit, Aen. VIII. 19.

— — — Magno curarum fluctuat aestu:
atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
in partesque rapit varias, perque omnia versat.
sicut aquae tremulum labris ubi lumen aënis
sole repercussum, aut radiantis imagine lunae,
omnia pervolitat late loca, jamque sub auras
erigitur, summique ferit laquearia tecti.

765. *ἐνισκίμψωσιν*. Sic codd. sex. Vulgo *ἐνισκήψωσιν*. In alio codice, teste Valckenario ad Euripidis Hippol. 1303. legitur *ἐνιχρίμψωσιν*. [Sic Guelferb. *Ex Append.*] Hesych. *ἐνισκίμψαντες, ἐνερείσαντες*. Vide supra 153. IV. 113.

767. *δωσέμεν*. In D. *δώσειν* e glossemate. Vulgaris forma poeticae non uno in loco a librariis sub-

stituta, quod contigisse arbitror II. 1190. ubi legi vellem:

πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ΕΛΘΕΜΕΝ —.

767. *καταφθίσθαι.* Sic quinque Regii. Vide ad 754.

773. *φλέγει.* Activum pro passivo; qua de re aliquid observavi ad Euripidis Bacchas 1041. Aeschylus S. Th. 435.

φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.

ubi itidem est pro *φλέγεται, ardet.*

778. *φθίσθω.* Sic codd. sex.

789. *μελάθρου.* Sic recte Caes. In quinque Regiis *μελάθρῳ.* Vulgo *μελάθρων.*

794. *ἄλλυδις ἄλλαι.* Sic quatuor Regii et Caes. Vulgo *ἄλλη.*

802. *φωριαμόν.* Glossa *κιβώτιον: καλυπτὴν κίστην* Sophocli, in *Ῥιζοτόμων* fragmento apud Macrobium, quod emendatum dedit Praestantissimus Valckenarius, Diatr. Eurip. p. 167.

805. *ἀσταγές.* Male vulgo *ἀστεγές.* Vide in hanc emendationem conspirantes doctos viros ad Hesychium in *ἀστεγές.* Interpretatio in D. *ἰντζεσσάντερ, incessanter.*

807. *ὄφρα πάσαιτο.* Vulgo *τόφρα.* Illud praeferunt Caes. E. in contextu: A. in margine.

809. *ἐξελέειν.* Perperam C. D. *ἐξελθεῖν.*

816. *εἰ ἐτεόν γε.* Sic bene A. C. D. Vulgo *ἦ.* Vide notata ad 730.

818. *Ἥρης ἐννεσίῃσι.* Sic codd. sex. Vulgo *αἰνεσίῃσι.* Vide ad I. 7. *οὐδ' ἔτι.* Hanc scripturam sententia flagitat, quod jamdudum observavit Valckenarius ad Ammonium p. 68. Vulgo *οὐδέ τι:* non aliter quidem distinctas voces in codicibus vidisse memini; sed interpretatio in E. ad nostram scripturam refertur, *νὲκ ἄμπλιους, nec amplius.* Vide ad 325. In praec. v. *ἀποκάτθετο* praeferunt A. B. Caes. Vulgo *ἀπεκάτθετο.* [*ἀποκάτθετο* etiam D. Medic. editt. Aldi,

Parisina, Basil. Stephanus e Florent. ἀπεκάτθετο sumsit. V. seq. Med. ἐννεσίῃσι. *Ex Append.*]

[821. ἀντιάσειεν. Sic A. E. Vulgo ἀντήσειεν. *Ex Append.*]

826. μήδεα. Vulgo δήνεα. Illud praestant Caes. et quatuor Regii. [Sic quoque Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] In E. scriptum νήδεα, manifesta menda, sed ut dubites, μήδεα ne, an δήνεα ob oculos habuerit librarius.

833. ἀρηράμενον. In A. C. E. ἀρηρημένον. Vulgo ἀρηρέμενον. Vide ad I. 787.

835. ἀργυφέην. Sic codd. sex [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] et Florent. editio. Glossa in A. λευκήν. Interpretatio in E. κάνδιδαμ, *candidam*. Sincera lectio reponi poterat e IV. 474.

840. πορσαίνουσαι. Vulgo πορσύνουσαι. Probatior est altera forma, quae in re simili Poëtae placuit IV. 1107. 1119.

845. ὅ ῥά τε. Sic scriptum in E. Vulgata scriptura ὅῤῥα non magis probanda est quam ea, quam codices aliquot exhibent v. 848. οὔτεῤῥηκτός.

846. εἴ κ' ἐννυχίοις τις ἀρεσσάμενος. Mendosa librorum omnium lectio: ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος.

847. Δαίραν. Male Caes. et tres Regii κούρην, e glossemate. Δαίρα nomen est Proserpinae, quae etiam κόρη appellata. Mox Caes. et duo Regii pro δέμας habent μένος. [Medic. etiam κούρην et μένος. *Ex Append.*]

856. καυλοῖσι. Sic A. D. E.

859. Κασπίῃ ἐνὶ κόχλῳ. Haec obtinet scriptura in A. E. ideo probanda, quod sic numerosior est versus. Vulgo Κασπίῃ ἐν κόχλῳ. Mediam saepius producit Κάσπιος in Dionysii Periegesi. Vide 21. 53. 696. 706. 719. 738.

861. ἀγκαλέσασα. Quatuor Regii ἐγκαλέσασα. Frequens in horum compositorum permutatione librariorum lapsus. Vide ad I. 1125.

862. *χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν.* Male in E. *χθονίοις ἐνέροισιν.* [In A. B. C. etiam *χθονίοις. Ex Append.*] Dativus *ἐνέροισιν* hîc pro genitivo positus, de quo schemate vide notata ad Euripidis Phoen. 85.

863. *σὺν ὀρφναίοισι φάρεσσι.* Sic B. Vulgo *ὀρφναίοις φαρέεσσι.*

866. *ἀλύων.* Male in D. *ἀχεύων.*

867. *τό ῥ' ἤγ' —* Minus bene A. B. E. *τόῤῥ' ἤγ'*, ut Florent. editio. In D. *τῷ ῥ' ἤγ' — τὸ* refertur ad *φάρμακον*, v. 845. ut *τό γ'*, v. 851. Perperam Aldus edidit *τόν ῥ' ἤγ'*, manifesta menda, quae per ceteras deinceps editiones propagata fuit. [*τό ῥ' ἤγ'* etiam Medic. *Ex Append.*] Pro *ἐξανελοῦσα* perperam in D. *ἐξανιοῦσα.*

868. *ἔερτο.* Perperam quatuor Regii *ἄωρτο.*

873. *πείρινθος.* Glossa *πείρινς, τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.* Vide de hac voce Eustathium ad *Ιλ. ω'.* 190. p. 1344. et ad Odyss. *ο'.* 131. p. 1777.

[875. *ἀνάειρον χιτῶνας ἄχρις ἐπιγουνίδος.* Hesych. *ἐπιγουνίδα, τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος.* IV. 940. Nereïdes

αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας.

Auctor Homerici in Cererem Hymni, v. 176.

ὡς αἳ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμερόεντων
ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν. —

ubi forte alius codex *ἀνασχόμεναι* daret. E nostro profecit Paulus Silentiarius in Epigrammate, Analect. T. III. pag. 73.

κούρη δ' ἀργυφέης ἐπιγουνίδος ἄχρι χιτῶνα
ζωσαμένη, Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο.

Ex Append.]

876. *Παρθενίοιο.* Fluvius est Paphlagoniae, de quo II. 936.

877. *Αμνισοῖο.* Sic Caes. et tres Regii. [item Medic. *Ex Append.*] Minus bene in D. E. *Αμνισσοῖο.* Perperam vulgo *Αμνησοῖο.* Homerus Odyss. *τ'.* 188.

στῆσε δ' ἐν Αμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης.

Callimachus H. in Dianam 15.

δὸς δ' ἐμοὶ ἀμφιπόλους, Ἀμνισίδας εἴκοσι Νύμφας.

ad quem locum videndus Spanhemius.

879. *διεξελάσησι.* Subjunctivus pro indicativo. Schema hoc *Ἰβύκειον* vocant Grammatici.

881. *τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἕπονται ἀμορβάδες.* Virgil. Aen. I. 499.

— — — — — quam mille secutae
hinc atque hinc glomerantur Oreades.

882. *Ἀμνισίδος.* Sic codd. omnes.

884. *ὑποτρομέοντες.* Vix notatu digna est prava codicum aliquot scriptura *ὑποτροπέοντες.*

886. *ἀλευόμενοι.* Hanc scripturam flagitat temporum ratio. Vulgo *ἀλευάμενοι.*

887. *πόλιος.* In E. *πόληος*, errore librarii, cujus forte memoriae observabatur versus libri I. 317.

895. *ἀγέροντο.* Sic legendum esse vel coecus viderit. Vulgo *ἀγέρονται.* Terminationes illae librariorum erroribus obnoxiae. Vide ad I. 1122.

899. *ἀπονισσόμεθ'.* Sic bene D. Vulgo *ἀπονεισσόμεθ'.* Vide ad I. 53.

900. *καί δέ κε σύν.* Perperam D. E. omissa potentiali particula, quam abesse non patiuntur sensus et linguae ratio, *καὶ δὴ σύν.*

901. *συναρέσσετε.* Confer IV. 373. unde liquet sollicitandam non esse hanc lectionem, nec praeter codicum fidem reponi oportere *συναρήξετε.*

906. [*ἀποδεξαμένην.* Guelferb. *ὑποδεξαμένην.* *Ex Append.*] — *ῥύσασθαι.* In D. *λύσασθαι.*

909. *μετὰ σφίσιν.* Vulgo *κατὰ σφίσιν.* Illud flagitat Graeci sermonis ratio, quod vere monuit H. Stephanus. — *εἴ κεν ὀπάσσοι.* Sic bene D. Vulgo *ὀπάσσῃ.* [Guelferb. *ὀπάσσειν.* *Ex Append.*]

911. *πέλεσθ' ἐμοί.* Vulgo *πέλεσθέ μοι.* Illam scripturam praeferunt quatuor Regii.

912. *ἀπὸ μοῦνον.* Sic codd. mei omnes. Librarii errore in Guelferb. *ἀπὸ νόσφιν,* quod Jo. Piersono

elegantius visum non fuisset, si animadvertisset easdem voces supra, uno tantum interjecto versu, extare.

916. *ἅμα δέ.* Sic codd. sex. [Sic quoque Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *μετὰ δέ.*

935. *ἕπωνται.* Perperam Caes. C. D. E. *ἕπονται.* [Perperam quoque Medic. ut primariae editt. *ἕπονται.* Mendam sustulit Stephanus. *Ex Append.*]

938. *ἀτεμβομένη.* Glossa *μεμφομένη.* II. 56.

— — *ἵνα μή μοι ἀτέμβησαι μετόπισθεν.*

ad quem locum Scholiastes haec tradit: *τὸ δὲ ΑΤΕΜΒΕΣΘΑΙ οἱ μὲν παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἔταττον· οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι, ὡς ἐνταῦθα.*

945. *ἀπεσσόμεθ'.* Perperam quatuor Regii [item Guelferb. *Ex Append.*] *ἐπεσσόμεθ'.*

949. *μελπομένης περ ὅμως.* Sic quatuor Regii. Vulgo *ὁμῶς.*

950. *ἐφήνδανον.* Sic bene quatuor Regii. Vulgo *ἐφήνδανεν.*

951. *μεταλήγέσκεν.* Sic etiam vulgares libri. Vide ad I. 1133. 1271. et Ernestium ad *Ιλ. ϱ'.* 599.

953. *παπταίνεσκε.* Sic omnino legendum, ut constet temporum ratio. Male in tribus Regiis *παπτήνεσκε.* Vitium lectionis e prava pronunciatione ortum. Vide supra ad 513. Mox pro *παρακλίνουσα* E. *παρεγκλίνουσα.*

954. *δοῦπον ἢ ποδὸς, ἢ ἀνέμοιο.* Sophocles Acrisio apud Stobaeum, Floril. Grotii p. 51.

ἅπαντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.

Virgil. Aen. II. 728.

Nunc omnes terrent aurae: sonus excitat omnis
suspensum.

957. Fundus comparationis ex Homero petitus *Ιλ. ε'.* 5. quem Virgilius Aen. VIII. 589. imitatus est. Sed aliorsum transtulit noster.

δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
extulit os sacrum coelo, tenebrasque resolvit.

960. *ἐπήλυθεν*. Perperam quinque Regii *ἐσήλυθεν*.

962. Homerus *Ιλ. κ'*. 93.

— — — — — οὐδ' ἐμοὶ ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δ' ἐμοὶ ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὕπο φαίδιμα γυῖα.

[963. *ἤχλυσαν*. Bene Guelferb. *ἤχλυσεν*. Sic etiam Medic. e correctione. *Ex Append.*]

970. *ὑπὸ ῥιπῆς*. Sic A. E. Caes. recte. [Sic quoque Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Confer notata ad II. 1229.

972. *φθέγξασθαι*. Aoristum hîc agnoscunt codd. omnes. Vide quae notavimus ad Aeschyli Pers. 738. et Miscell. Obs. Nov. III. 1. ad Xenophontis Ephesii verba, *ὑπισχνούμενος τὰ καθ' αὑτὸν διηγήσασθαι*.

974. *ὑποσαίνων*. Sic quatuor Regii et Caes.

976. *οὔ τι ἐγών*. Sic A. E. bene. Vulgo *οὔ τοι*.

977. *ἐνιναιετάασκον*. Utrum sic conjunctim, ut in A. et B. an divisim, ut vulgo, scribatur, nihil aut parum interest. Formam autem quam recepimus, *ναιετάασκον*, praeferunt A. C. D. Caes. [it. Guelferb. *Ex Append.*]

980. *ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν*. Sic quatuor Regii et Caes. ut editiones Parisina et Stephani. Male in Florentina *ἀλλήλοις*, quod imperite revocavit Batavus.

985. *πρός σ' αὐτῆς Ἑκάτης*. Sic recte Caes. uti scribendum conjecerat Orvillius, Crit. Vanni p. 352. In quinque Regiis male *πρός τ' αὐτῆς*: pejus vulgo *πρὸς αὐτῆς*. Familiaris est Graecis Poëtis usus illius pronominis sic praepositioni *πρὸς* juncti in obtestationibus cujus exempla aliquot congessimus ad Euripidis Medeam 326. quibus adde ex eodem Tragico, Troad. 1049. Hel. 1257. Meleager in Epigrammate:

μή, μή, πρὸς σὲ Διὸς, μή, πρὸς Διὸς, ὦ φιλάβουλε,
κινήσῃς τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον.

987. *ξεῖνός τέ τοι.* Sic quinque codd. In E. *τέ τι*, permutatione frequentissima vocularum *τοι* et *τι*, quae nobis observata fuit ad Euripidis Or. 488. Male vulgo *ξεῖνός τ' ἔτι.* [Guelferb. *ξεῖνός τέ τοι.* Perperam Medic. ut primariae editt. *ξεῖνος δ' ἔτι.* *Ex Append.*]

988. *χρειοῖ.* Sincera lectio in pluribus codicibus depravata. Caes. A. C. E. *χρειῇ.* D. *χροιῇ.*

992. *ὣς δὲ καὶ ὦλλοι.* Sic bene Florent. editio, et ex ea ceterae. In sex codicibus *ἄλλοι.*

993. *κλήσουσιν.* D. *κλείσουσιν.*

[994. *αἴ νύ ποτ'* — Optime Guelferb. *αἴ νύ που.* *Ex Append.*]

995. *γοάουσι.* Hanc formam praeferunt sex codd. Vulgo *γοάασιν.*

996. *ἀνίας.* Caes. *ἀνείας.* Nempe *ει* scriptum pro *ι* longo, quod plus semel jam observatum.

[997. *ὑπελύσατ'.* Guelferb. *ὑπέλυσεν*, quod sine causa Piersono praeferendum videbatur. Promiscuus usus utriusque formae. Supra v. 62.

λυσόμενος χαλκέων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν.

Ex Append.]

1001. *τὴν δὲ καὶ αὐτοί.* Male in D. *αὐτήν.*

[1002. *τέκμαρ.* Bene Guelferb. *τέκμωρ*, forma Homero usitata. *Ex Append.*]

1005. *εἴ κε σαώσαις.* Sic bene D. quod antequam reperissem, conjeceram *εἴ γε σαώσεις.* Vulgo *εἴ κε σαώσεις.*

1007. *ἐπητείῃσι.* Perperam quatuor Regii et Caes. *ἐπητίῃσι.* Simili menda legebatur I. 1283. *αἰδρίῃσι.*

1011. *προτιμυθήσαιτο.* Sic A. D. E.

1015. *καί νύ κέ οἱ.* Perperam quatuor Regii *κέν οἱ.*

1016. *ἀγαλλομένη.* Sic quinque Regii bene. Vulgo *ἀγαιομένη.*

1018. *στράπτεν.* Perperam B. C. D. *πέμπεν*, e glossemate. Sic etiam A. in contextu, altera lectione in margine notata. *στράπτω* hîc transitivum est, cujus neutralis tantum significatio lexicographis observata

fuit. *ἀμαρυγὰς ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν.* Ovidius Am. III. 12.

Perque tuos oculos, qui rapuere meos.

Et II. 19.

Tu quoque, quae nostros rapuisti nuper ocellos.

1020. *περὶ ῥοδέεσσιν.* Sic codd. A. C. D. E. Margo in A. *ῥοδέοισιν,* quae est lectio Caes. codicis et vulgarium librorum. In B. *περὶῤῥοδέοισιν:* in Guelferb. *περὶῤῥοδέεσσιν.* Nescio quid sit *ῥόδεον.* Graecum est *ῥοδῆ.* Eustathius p. 1963. l. 48. *οὕτω δὲ, φασὶ, καὶ ῥοδῆ περισπωμένως παρ' Ἀρχιλόχῳ, παρ' ᾧ κεῖται καὶ τὸ, ῥοδῆς καλὸν ἄνθος.* Confer Ammonium p. 123. Hîc itaque *ῥοδέεσσι* positum pro *ῥοδῇσι* e dialecto. Dores *η* in *εε* mutant. Partim vera sunt, quae ad Theocritum observavit Reiskius, nobis laudatus supra ad v. 578. Hanc lectionem qui non probarit, per me licet reponat *ῥοδέῃσιν.* Est autem *ῥοδέη* seu *ῥοδῆ, τὸ φυτὸν, frutex* rosas producens. Sumta ex Homero comparatio, *Ιλ. ψ'.* 597.

— — — — — *τοῖο δὲ θυμὸς*
ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.

1023. *ὅτὲ δ' αὖτις.* Quatuor Regii *τοτὲ δ'.*

1029. *διαμοιρηδά.* Sic, unico *μ*, A. C. D. Caes. In E. *διαμοιραδά.*

1033. *ἀδαίετον.* Vide infra 1209. Virgil. Aen. VI. 253.

Et solida imponit taurorum viscera flammis.

1034. *εὖ νηήσας.* Perperam quatuor Regii *ἐννηήσας.*

1035. *μειλίσσειο.* Sic A. B. E. In D. *μειλίσσαιο.* C. ut vulgo, *μειλίσσοιο.* Caes. *μειλίσσο.* Sincera est forma quam recepimus. Imperativus est Ionicus *μειλίσσεο:* inserto ob metrum *ι*, *μειλίσσειο.* Sic apud Homerum *Ιλ. κ'.* 285. *σπεῖό μοι,* pro *σπέο. λ'.* 610.

ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔρειο.

ἔρειο pro *ἔρεο*, ab *ἔρομαι.*

1037. Vulgo sine nexu et soloece legitur:

ἔνθα δ' ἔπειτα θεὰν μεμνημένος ἱλάσσηαι.
ἂψ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζεο.

Perperam codd. aliquot pro *θεὰν* habent *θεῶν.*

1048. *οὐδ' ἄσχετος.* A. C. E. *ἄσπετος.*

1054. *ἀνασταχύωσι.* Sic recte B. Vulgo *ἀνασταχύουσι.*

1058. *καρχαρέοι.* Vulgo *καρχαλέοι.* Illud tuetur auctor Etymol. M. p. 493. l. 1.

1060. *τοῖό γ' ἕκητι.* Sic bene quatuor Regii. [Sic quoque Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *τοῖό ῥ' ἕκητι.* In E. *τοῖο ἕκητι*, ut pluribus in locis a nobis emendatis vulgo legebatur.

1061. *νίσσεο.* Sic Caes. et E. Vulgo *νείσεο.*

1062. *ἦ τοι ἕαδεν.* Sic codd. sex optime. Vulgo *εἴ τοι.*

[1064. *λιαροῖσι, tepidis.* Frequens lacrimarum apud Poëtas epitheton. Hinc corrigenda vulgata lectio apud Ovidium, Am. III. VI. 68.

Dixerat: illa, oculos in humum dejecta modestos,
spargebat TEPIDO flebilis imbre sinus.

E nostro Apollonii loco distichon hoc expressum, quod Ovidii interpretibus observatum non fuit. *Ex Append.*]

1065. *ἑεῖο.* Vulgo *ἑοῖο.* Vide ad I. 1032.

1066. *ἐπιπλάγξασθαι.* B. Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] *ἐπιπλάγξεσθαι.* Vide ad 972.

1068. *δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμούς.* In omnibus codd. [it. in Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] scriptum, *ἤδη γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμούς:* syllaba redundante. Primus editor *οἱ* omisit, quod ad phrasin necessarium est. *ἤδη* in *δὴ* mutandum erat.

[1075. *γεγαυῖαν Πασιφάης. Filiam Pasiphaës.* Perperam Medic. et Guelferb. cum primariis editionibus *Πασιφάην.* Mendam sustulit Parisina editio. *Ex Append.*]

1076. *πατρὸς — ἐμοῖο.* Sic recte quatuor Regii. Vulgo *ἐμεῖο.*

1081. *μηδέ κεν ἄλλον.* Vulgo *μηδέ τιν' —* cum

subjunctivo *προβάλησι* particulam *κεν* omnino requirit exacta loquendi ratio.

1083. *εἰ δέ τοι.* Sic recte quatuor Regii et Caes. [Sic etiam Medic. *Ex Append.*] Vulgo *εἰ δέ τι.*

1086. *πάμπαν ἐΰρειτος.* Vulgo *ἐΰῤῥηνος*, quam lectionem solus E. in contextu habet, margini in A. additam. Hic autem in contextu et C. *ἐΰῤῥυτος* habent: B. *ἐΰῤῥητος*: D. *ἐΰῤῥειτος*, quod verum esse credo. *πολλοὺς ἔχουσα ῥειτούς.* Vide Hesychium in *ῥειτοὶ*, et Etymol. M. in *ῥείτης*, p. 703. Ad nostram autem lectionem unice spectat Scholiastae observatio: *πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ἐσβαλλόντων εἰς τὴν Θεσσαλίαν ποταμῶν, τέσσαρές εἰσιν οἱ μάλιστα δόκιμοι, Πηνειὸς, Ενιπεὺς, Πάνισος, Απιδανός. τούτων δὲ μισγομένων ὁμοῦ, κρατήσας τῶν ἄλλων ὁ Πηνειὸς, μόνος τε εἰς τὴν θάλατταν ἐκβάλλει, καὶ τοὺς ἄλλους ἀνωνύμους ποιεῖ.* In Caesareo lacuna est post v. 1083. ad versum usque 1128.

1090. *τήν γε.* Sic quinque Regii. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *τήνδε.*

1091. *Ιαωλκός.* Sincera haec est scriptura. Codices, ut Florentina editio, claudicante versu *Ιωλκός.* Minus bene Batavus emendavit *Ιαολκός.* Homerus *Ιλ. β.* 712.

Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην Ιαωλκόν.

Eadem hujus nominis forma apud Pindarum Nemeon. δ'. 89. Isthmion. η'. 87. *πόλις* praeferunt A. B. E. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] et codex Orvillio adhibitus, quem vide Criticae Vanni p. 337.

1102. *καταψήχων.* Sic recte B. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *καταψύχων.* Hesych. *καταψήχων, κολακεύων.* ubi vide interpretes, et Ernestium ad Callim. H. in Cererem 46. Pro *ὀάροισι* inepte in quatuor Regiis *ἀγανοῖσι.* Prius habet E. margini etiam in A. additum.

1113. *αὐτήν γε.* Sic quinque Regii. Vulgo *αὐτήν με.*

1114. *Ιαωλκόν.* Codices et editiones, exceptis binis Hoeltzlini, *Ιωλκόν.* Vide supra ad 1091.

1124. *ἠδέ σε.* Sic bene D. Vulgo *οἱ δέ σε.*

1130. *τῇδ'* — Minus bene D. *τῆς δ'.* Confer I. 274.

1133. *ἀπαρνήσεσθαι.* Vulgo *ἀπαρνήσασθαι.* Futurum hîc praeferunt quatuor Regii et Caes.

1135. *ἵκοιτο.* Sic omnino legendum ad recte scribendi normam. Soloece vulgo *ἵκηται.* Terminationum illarum commutationis frequentissimae plura in superioribus observata fuerunt exempla. Vide ad I. 166. 660. 905. supra 75. et alibi passim.

1136. *λιποῦσά γε.* Omissum *γε* in tribus Regiis et Caes.

1139. *ἂψ οἰκόνδε.* A. B. E. *εἰς οἰκόνδε.* D. *εἰς οἶκον.* [Guelferb. *ἂψ. εἰς οἰκόνδε.* E glossemate *εἰς* ortum. *Ex Append.*]

1144. *ὑποφθάμενον.* A. D. *ἀποφθάμενον.* E. *ἀποφθίμενον.*

1151. *μεταχθονίη.* Sic Florent. editio et ex ea ceterae. At sex codd. *μεταχρονίη.*

1152. *αὐτομάτοις.* Sic Caes. ut Florent. editio. In quinque Regiis *αὐτομάτη.* Illud, ut elegantius et magis Poëticum, pro genuino habeo. Supra 651.

— *τηΰσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.* [Guelferb. *αὐτομάτοισι πόδεσσι.* *Ex Append.*]

1155. *τὴν δ' ἀνιοῦσαν.* Sic bene D. Vulgo *τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν.*

1166. *ἡρώων ἐς ὅμιλον.* In A. C. E. desiderantur hae voces, quarum in loco istae leguntur *οἳ δ' ἔκλυον ἕκαστα.* In D. *πέλασσεν.*

1171. *ἐπεὶ κνέφας.* In duobus Regiis et Caes. *ἐπί.* Supra 208. *ἐπὶ* et *ἐπεὶ* commutata vidimus.

1172. *εὔκηλοι ἐμέλοντο.* Sic dudum emendavi in notis ad Leonidae Alex. Epigr. XII. Analect. T. III. p. 175. quam conjecturam nuper confirmatam reperi scriptura codicis D. Ceterorum codicum alii *μέλλοντο,* alii *μέλοντο* praestant, prius sine sensu, posterius con-

tra metri legem. Illud referunt editiones primariae. Pessime Stephanus e Parisina edidit *μελέοντο*, quod ne graecum quidem est. [Parisinae editionis lectionem *μελέοντο* habet Guelferb. In Medic. *μέλλοντο*. *Ex Append.*]

1177. *ἐς ἄεθλον*. Tres Regii *ἐπ' ἄεθλον*.

1180. *Ἀρητιάδι*. Sic A. B. E. optime. Barbarum est quod vulgo legitur *Ἀρητιάδη*. De caeso a Cadmo dracone vide Chori canticum in Euripidis Phoen. 647. et Tiresiae vaticinium, ibidem v. 942.

1186. *ἐπὶ γηγενῆ εἴσατο*. Sic optime quinque Regii. Vulgo *γαιηγενῆ εἴσατο*. Vox illa *γαιηγενὴς* nescio an alibi occurrat.

1188. *ἔπορε μετά*. Sic tres Regii bene. Vulgo *ἔπορεν*.

1189. *οΐσσατο*. Perperam vulgo *οΐσατο*. Illud dant tres Regii et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*]

1195. *ἐϋφεγγέες*. Vulgo minus bene legitur *Ἑλίκης ἐϋφεγγέος ἀστέρες ἄρκτου*.

1196. *πανεύκηλος*. Perperam in quatuor Regiis *παρεύκηλος*.

1204. *εὐαγέως*. A. C. *εὐρῆος*. D. *εὐρεῖος*. Sincera lectio *εὐαγέως* in A. margini adposita.

1209. *αὐτόν τ' εὖ*. D. E. *αὐτὸν δ' εὖ*.

1211. *ἐπαρωγόν*. In D. *ἐπαρηγόν*, quod non deterius est.

1214. *ἱροῖς*. Sic B. recte. Vulgatum *ἱεροῖς* non admittit metrum. [Medic. *ἱροῖς*, e correctione. *Ex Append.*]

1215. Nescio an huc referri debeat Varronis Atacini versus apud Nonium in Angues:

Cujus ut adspexit torta caput angue revinctum.

Quernis ramis et serpentibus coronari solitam fuisse Hecaten, ostendit Scholiastes, adlato cantici fragmento e Sophoclis *Ῥιζοτόμοις*, quod a praestantissimo Valckenario Diatribes Eurip. p. 167. maximam partem emendatum hîc proponam:

Ἥλιε δέσποτα,
καὶ πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας
Ἑκάτης ἔγχος, τῷ δι' Ὀλύμπου
πολλὴ φέρεται καὶ γῆς, καίουσ'
ἱερὰς τριόδους, στεφανωσαμένη
δρυσὶ καὶ πλεκταῖς
ὠμῶν σπείρησι δρακόντων.

1216. Virgil. Aen. VI. 256.

Sub pedibus mugire solum, et juga coepta moveri
silvarum, visaeque canes ululare per umbram,
adventante dea.

Seneca Tragicus in Oedipo 569.

Latravit Hecates turba. ter valles cavae
sonuere moestum. tota succusso solo
pulsata tellus.

Theocritus in Pharmaceutria:

— *ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται·*
ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι. —

In Hecates comitatu semper memorantur canes, quod illi sacrum fuit animal, ideo *Ἑκάτης ἄγαλμα* a nescio quo poëta dictum. Ipsam quoque deam canino capite finxerunt veteres: has ob causas Orpheo *σκυλακῖτις*, Lycophroni *κυνοσφανὴς* appellatur.

1218. *πίσεα.* Sic recte legitur in vulgaribus libris I. 1266. perperam autem hîc *πείσεα.* Vide Etymol. M. in *Πίσα*, p. 673. — *αἱ δ' ὀλόλυξαν Νύμφαι.* Virgil. Aeneid. IV. 168.

— summoque ulularunt vertice Nymphae.

Non alio sensu apud Romanum Poëtam accipiendum est verbum *ulularunt*, quam hîc *ὀλόλυξαν*. Graecissat illic Virgilius, quem vix intelligunt, qui graece nesciunt. Ridiculus est Gallicus interpres Desfontaines, qui, tanquam si de lupis esset sermo, vertit: *le sommet de la montagne retentit du hurlement des Nymphes.* *ὀλολύζειν* verbum est ad sacra pertinens, proprie de foeminarum precibus, tam in faustis, quam adversis rebus, adhiberi solitum. Eustathius alicubi exponit *σὺν οἴκτῳ*

εὔχεσθαι. Praeter auctores, quos laudavi ad Theocritum XVIII. 64. vide Spanhemium ad Callim. H. in Delum 258. in Palladem 139.

1219. *ποταμηΐδες.* In quatuor Regiis et Caes. *ποταμήτιδες.*

1234. *πελέμιξε.* Sic recte D. In B. *πτολέμιξε:* sed superscripta emendatio, *πτελέμιξε.* Hesych. *πελεμίχθη, διεσείσθη.* ubi vide Interpretes.

1237. *χεροῖν ἔχεν.* Forte scripserat *ἕλεν*, ut supra de Medea, *αὐτὴ δ' ἡνί' ἔδεκτο:* iterumque *καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία.*

[1238. *ἀέθλῳ.* Sic bene Florent. editio. Aldina et quae eam insecutae sunt, cum Medic. aliisque codicibus aliquot, *ἀέθλων.* Illud perite revocavit Stephanus. *Ex Append.*]

1243. *μετὰ δὴ θαμὰ* — Vulgo *μετὰ δῆθ' ἅμα.* Quatuor autem Regii [it. Guelferb. *Ex Append.*] *νίσσεται* praeferunt: Caes. *νείσσεται.* Vulgo *νείσεται.*

1250. *τυτθόν γέ που.* Sic bene quatuor Regii. E. ut vulgo, *γέ περ.*

1258. Timaeus Lex. Platon. *σφριγῶντες, ἀκμάζοντες.* ubi vide doctissimum interpretem.

1259. Ex Homero plura mutuatus est noster, *Ιλ. ζ'.* 506. ubi Paris e Troja ad pugnam egrediens equo comparatur.

1264. *ἐνὶ χερσί.* Sic D. Vulgo *ἐν χερσί.*

1267. *ἄγωνται.* Sic quinque Regii. Vulgo *ἄγονται.*

1269. *ἱδρυνθέντες.* Sic Regii codices. Caes. ut primariae editiones, *ἱδρυθέντες.*

1270. *ῥίμφα μάλ'.* A. B. *δηθὰ μάλ'.* Sed alterum in A. margini adpositum.

1273. *γίγνεται.* Minus bene tres Regii *γίνεται.*

1286. *ὄβριμον.* Perperam tres Regii *ὄμβριμον.* Vide notata ad Aeschyli S. Th. 796.

1287. *ἐρείσας.* E. *ἀείρας.*

1294. Homerus *Ιλ. ο'.* 618.

ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη

ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα·
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν.

Virgil. Aen. X. 693.

Ille, velut rupes, vastum quae prodit in aequor,
obvia ventorum furiis, expostaque ponto,
vim cunctam, atque minas perfert coelique marisque:
ipsa immota manens.

εὖ διαβάς. Tyrtaeus apud Lycurgum:

ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

ubi vim verbi probe explicuit et abunde illustravit Klotzius.

1298. *ἀνώχλισαν.* Sic Caes. et B. Ceteri quatuor Regii *ἐνώχλισαν.*

1299. *εὔρινοι.* Perperam vulgo *εὐῤῥίνοις.* Prius flagitante sententia jamdudum reposueram, licet in vulgata lectione quinque tum collatos codices consentientes vidissem. Follium e coriis compactorum epithetum est *εὔρινοι*, quod inepte fornacibus tribueretur. Nunc in E. lectionem illam reperio, *εὔῤῥηνοι*, admodum frequenti librariorum errore, *η* pro *ι* posito. Sic supra 1231. pro *πολύρινον* in eodem codice *πολλύρηνον*, in A. *πολύῤῥηνον* scriptum. Similes scripturae mendas, quae variarum lectionum in censum referri non debent, prudens negligo, ne futilibus notis molem libri augendo ridiculus fiam.

1300. *ἀναμορμύρουσι.* Vulgo *ἀναμαρμαίρουσι.* Egregiam Ruhnkenii emendationem recepi, quem vide Epist. Crit. I. p. 31.

1302. *ἐξ αὐτῶν.* Scilicet *τῶν φυσῶν.* Sic recte quinque Regii. Vulgo *ἐξ αὐτοῦ.* *ὁππότ' ἀΐξῃ* subjunctivum praeferunt codd. sex. Mendose in D. *ἀέξῃ.* Sic etiam E. a prima manu; sed emendatum *ἀΐξῃ.* Hujus autem verbi nominativus est *ἀϋτμὴ*, e praecedenti versu repetendus.

1303. *φυσιόωντες.* Sic bene codd. sex, [it. Medic. *Ex Append.*] vitato hiatu. Vulgo *φυσιόωντε.*

1304. *ὁμάδουν.* Perperam quatuor Regii *ὁμάδων:* Caes. *ὁμάδω.* [Medic. cum primariis editt. *ὁμάδῳ.* Guelferb. *ὁμάδουν.* Stephano debetur genuinae lectionis restitutio. *Ex Append.*]

1306. *δεξιτεροῖο κέρας βοός.* Sic dispositae voces in A. C. E. Vulgo *βοὸς κέρας.*

1307. *ὄφρ' ἐπέλασσε.* Quinque Regii *ὄφρα πέλασσεν.* Vulgo *πελάσσῃ* male. *ὄφρα* hîc *donec* significat, non *ut.*

1310. *ἔσφαλε.* Sic bene A. E. In B. D. *ἔσφηλε.* Vulgo *σφῆλε.*

1317. *αὐτὰρ ὅ γ' εὖ.* Vulgo ingrato et insolito cum hiatu *ὁ εὖ — λόφοις* praeferunt quinque Regii, bene. *ἔδησε ἐν τοῖς λόφοις τὰ ζυγά.*

1319. *ὑπ' ἐκ πυρός.* Sic bene quinque Regii. Vulgo *ὑπὲρ πυρός.* Similis menda observata fuit supra v. 608.

1320. *ἄνθετο.* Quatuor Regii et Caes. *ἔνθετο.*

1326. *οἱ δὲ τέως μὲν δή.* Sic recte Basileensis editio, et ex illa Hoeltzlinus. Absque metro in primariis, *οἳ δή τοι εἵως μὲν δή.* In quinque Regiis *ἐμμέτρως* quidem, sed minus bene, *οἳ δὴ τείως μὲν περιωσια.*

1331. *ἤϊσαν.* Sic codd. sex et primariae editiones. Parisina, quam Stephanus expressit, *ἤεσαν.* — *ὀκριόεσσα:* glossa, *τραχεῖα.* Perperam vulgo *ὀκρυόεσσα.* [*ὀκριόεσσα*, quod absque codicis alicujus auctoritate reposueram, praestat Guelferb. *Ex Append.*]

1335. *βαθμόν.* Nescio quo errore aut casu A. B. *λαιὸν*, E. *λαϊον.* Margini in B. *βαθμὸν* adpositum. [*λαιὸν* habent quoque Medic. et Guelferb. *Unde alii forte veram Apollonio manum restituent.* Verba sunt Jo. Piersoni. *βαθμὸν ἐπιπιέσας στιβαρῷ ποδί. Forti pede gradum firmans, fortiter pedem figens, vestigia premens.* Nisi Graecorum hic est sensus, quid poëta

in mente habuerit, divinare nequeo. Nec voce *βαθμὸν*, nec quavis alia, quae ad *λαιὸν* proxime accedat, aratri partem aliquam significari usquam vidi. *Ex Append.*] — *τῆλε δ' ἑεῖο:* i. e. *ἑαυτοῦ.* Male vulgo *ἑοῖο.*

[1340. *τρίτατον λάχος.* Confer notata ad I. 1082. Guelferb. hîc, eadem menda, quae illic sublata fuit, habet *λέχος* et *ἀνυμένοιο.* *Ex Append.*]

[1343. *τῆμος ἀρήροτο.* Florent. editio *ἄρ ἤροτο,* quod male Stephanus revocavit. Bene Aldus ediderat *ἀρήροτο,* quod habet etiam Parisina editio. *Ex Append.*]

1346. *αὐτὰρ ὅ γ' ἄψ.* Perperam vulgo *αὐτὰρ ὃ ἄψ.* Vide ad 1317.

1348. Euripides Phoenissis 1258.

παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων,
λόγοις ἐθάρσυνόν τε —

1350. *ἐνεπλήσατο.* Sic D. Vulgo *ἐμπλήσατο.* Perperam vulgo hic locus interpunctus. Quam exhibeo distinctionem, eadem comparet in A. E. forte et in ceteris. Nam minutias istas e singulis enotare necesse visum non fuit.

1351. *συῒ εἴκελος.* Sumta ex Homero comparatio, *Il. ν'.* 471.

ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.

1355. *φρίξεν — Ἄρηος τέμενος.* Sic recte B. D. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Perperam vulgo *φρίξαν,* quod ad Gigantes relatum elegantius esse, praeter Jo. Shawium nemo viderit. Admissa enim eximia illa elegantia, quo referenda erunt verba *Ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου*? Qua ratione cum ceteris construentur? V. seq. *λαμπομένῃσιν* dant quatuor Regii et Caes. [it.

Guelferb. et Medic. *Ex Append.*] Soloece vulgo λαμπομένοισιν. Homerus *Ιλ.* ν'. 339.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων.

Virgil. Aen. VII. 525.

— — — — — — atraque late
horrescit strictis seges ensibus, aeraque fulgent
sole lacessita, et lucem sub nubila jactant.

Et XI. 601.

— — — — — tum late ferreus hastis
horret ager, campique armis sublimibus ardent.

Inde satis confirmatur nostra lectio *φρίξεν*.

1357. *ἵκετο.* D. *ἵετο.*

1360. *ἐκέδασσαν ἄηται.* Haec lectio in margine cod. B. adnotata, quam vulgatae *ἄελλαι* praeferendam duxi. [*ἄηται* etiam Medic. e correctione. *Ex Append.*]

1361. *πάντ' ἐφαάνθη.* Vulgo *πάντα φαάνθη.*

1366. Homerus *Ιλ.* ε'. 302.

— — — — ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.

et μ'. 445.

Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
εἱστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.

Virgil. Aen. XII. 896.

— — — — — Saxum circumspicit ingens,
saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat,
limes agro positus, litem ut discerneret arvis.
Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptum trepida torquebat in hostem.

1367. *ὑπὸ τυτθὸν ἄειραν.* Sic bene D. ut infra 1396. *πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἴχνος ἀεῖραι.* Observanda est tmesis: *τυτθὸν ὑπάειραν γαίης.* Perperam vulgo *ἀπό.* [Eadem constructio et similis tmesis IV. 1552. *γαίης δ' ἀνὰ βῶλον ἀείρας.* *Ex Append.*]

1377. Comparatio ex Homero sumta, *Ιλ. δ'.* 75.

οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη.

1378. *οἵ μιν ἴδωνται.* Quatuor Regii *ἴδονται.*

[1381. *οὖτα.* Editiones omnes *οὔτα.* Vide notata in Appendice ad II. 111. *Ex Append.*]

1384. *ὤμων τελλομένους.* Vulgo perquam inepte *στελλομένους.* Extra omnem reprehensionem fuisset, qui prius e conjectura reposuisset, et fatuum editorem esse arbitror, qui ad hujusmodi sordes eluendas codicum opem expectet. Sciat tamen lector, nostrum *τελλομένους* in sex codicibus repertum fuisse, sine ullo vulgatae lectionis vestigio.

1392. *κρηναῖαι.* A. E. *κρηνάων.*

1393. *οἱ μὲν ὀκλάξ.* Vulgo legitur *ὀδὰξ*, perquam absurde. Istud *ὀδὰξ* cum *πίπτον* neutiquam jungi potest, et *ὀδὰξ λαζόμενοι ὀδοῦσι* adeo ineptum est, ut Poëtae tribui non possit. Genuinum *ὀκλὰξ* certissima conjectura reposuit Abreschius, Dilucid. Thucyd. p. 547. Describit Poëta varios pugnantium casus: alii proni *in genua*, alii supini, alii in latus cadunt. Prima in *ὀκλὰξ* corripitur ante tenuem et liquidam, ut *ἀπρὶξ* apud Theocritum in Heraclisco, 54.

θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα.

Quod monere vix necesse videtur.

1399. *ὀμβρήσαντος.* Perperam quatuor Regii *ὀμβρίσαντος.* Similis menda sublata fuit I. 863.

1401. *κλασθέντα ῥίζηθεν.* Sic Caes. et E. In A.

C. κλινθέντα. B. κλινθένταῤῥίζηθεν. D. κλιθέντα. Virgil. Aen. IX. 435.

Purpureus veluti cum flos, succisus aratro,
languescit moriens; lassove papavera collo
demisere caput, pluvia quum forte gravantur.

1402. κατηφείη. A. E. κατηφίη. Vide ad 1007.

1406. ᾗ κέ σφι. Sic A. B. E. Perperam vulgo ἤ κέ σφι. In D. εἴ κε.

IN LIBRUM IV. NOTAE.

V. 4. *Hέ μιν*, id est, *τὸν κάματον.*

12. *βαθείης.* Genitivus est cum *ξυλόχοιο* construendus. Soloece vulgo legitur *βαθείῃς* in dativo plurali. Homerus *Ιλ. φ'.* 573.

ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον.

et *λ'.* 415. de apro:

— — *ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο.*

Hic vero ducem suum deseruit Oxoniensis. Nam quum Hoeltzlinus perite edidisset *βαθείης*, ille vitiosam priorum editionum lectionem *βαθείῃς* reposuit. En hominis fidem et judicium!

14. *ὀΐσσατο.* Sic bene quatuor Regii et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] Vulgo *ὀΐσατο.*

[17. *πλῆντο.* B. E. Medic. Guelferb. *πλῆτο.* Non male. Sic III. 1545. *ἐν δέ οἱ ὄσσε λάμπεται.* Pessime Caes. *πλῆσε.* *Ex Append.*]

18. *λαυκανίης.* Perperam tres Regii *λευκανίης.* Etymol. M. *λαυκανίη, ὁ λαιμός· ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως.* Sic etiam Eustathius p. 531. *λαύω, ἐξ οὗ ἀπολαύω, καὶ λαυκανία, ὁ λαιμός.* — *ἐπεμάσσατο.* Sic bene Caes. Vulgo *ἐπεμάσσετο.*

20. *ὑπὲρ μόρον.* Sic divisim scriptum in A. E. Vulgo *ὑπέρμορον.*

24. *κόλπων.* Sic recte quatuor Regii et Caes. Subaudienda praepositio *ἐκ* vel *ἀπό.* *ἐχεύατο ἐκ τῶν κόλ-*

πων κατὰ τοῦ φωριαμοῦ ἄμυδις πάντα τὰ φάρμακα. *Confestim e sinu suo medicamenta omnia defudit in arculam.* Scilicet extraxerat medicamenta, illud selectura, quo mortem sibi conscisceret. Vulgo κόλπον, sensu, si modo sensus aliquis in ea lectione est, e diametro opposito.

26. κύσσε. Perperam vulgo κῦσε. Vide ad I. 1238. Virgil. Aen. II. 490.

Amplexaeque tenent postes, atque oscula figunt.

33. διέῤῥαισε, sine importuno ν. Sic A. D. E. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Virgil. Aen. IV. 657.

Felix, heu nimium felix, si litora tantum
nunquam Dardaniae tetigissent nostra carinae.

Supra v. 29. perperam in A. E. αἰνῇ pro ἀδινῇ.

36. ἥν τε νέον. Sic libri omnes scripti et editiones primariae. In sola Basileensi, typothetae, ut videtur, errore, excusum νέην, quod adsumsit Batavus.

43. γυμνοῖσι. Sic A. B. E. Super. v. pro ἀοιδαῖς in Caes. scriptum ἀοιδῆς.

50. ἔνθεν ἵμεν νηόνδε. Sic recte Hartungus lectionem constituit. Vulgo, male distinctis vocibus, legitur ἔνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε. Hoc solus e Regiis B. exhibet, alia margini adscripta lectione, quam quatuor ceteri unicam agnoscunt, ἔνθ' ἄρα νηὸν μὲν μάλ' ἐφράσσατο, e scioli emendatione.

[57. Λάτμιον ἄντρον. Guelferb. οὖρον, mendose pro οὖρος. *Ex Append.*]

59. σῇσι, κύον, δολίῃσιν ἀοιδαῖς. Vulgo σεῖο — δολίαισιν. Codd. A. E. σῇς habent, ob metrum mutandum in σῇσι. Iidem κύων praeferunt. δολίῃσιν est in Caesareo. V. 64. pro ἔρχεο Piersonus reponi vult οἴχεο, absque ulla necessitate; prius agnoscunt libri omnes.

[70. ὄρθια. Auctor Hymni in Cererem 20.

— — — ἴαχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.

ubi vide doctissimum Ruhnkenium. *Ex Append.*]

73. *τεκμήρατο.* Hoc flagitat temporum ratio. Perperam vulgo *τεκμαίρετο.*

77. *μετὰ τήν γε.* Quatuor Regii *τήνδε.* Codices omnes *ἐλάασκον.* [Sic quoque Medic. *Ex Append.*] Vulgo *ἐλάεσκον.*

80. *ἀπ' ἰκριόφιν.* Sic optime B. in margine. [Sic etiam optime in Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo *ἐπ'* —.

86. *πρὶν τόν γε.* Vulgo minus bene *τόνδε.*

88. *ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις.* Sic bene sex codd. [it. Medic. *Ex Append.*] editiones Aldina, Parisina, Basileensis. Perperam ceterae *ἐπί.*

94. *θάρσυνέν τε.* In D. *φώνησέν τε.*

97. *ἔνι θήσεσθαι.* Codices sex [it. Medic. *Ex Append.*] *ἐνιστήσεσθαι.* Vulgo *ἐνιστήσασθαι.* Futurum merito reponi volebat Stephanus. Sed *στήσασθαι ἄκοιτιν* Graecum non esse, recte statuit Piersonus, cujus optimam emendationem recepi.

103. Homerus *Ιλ. τ'.* 242.

αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.

Ovidius Metam. IV. 549.

— — — — — res dicta secuta est.

Terentio, *dictum factum:* Gallis, *aussitôt dit que fait.*

111. *ἀλευόμενοι.* Minus bene vulgo *ἀλευάμενοι.* Illud flagitat temporum ratio.

116. *κεκμηότα.* Perperam in tribus Regiis et Caes. *κεκμηκότα.* Vide ad III. 234.

117. *νώτοισι.* Sic Caes. et E. [Sic etiam Medic. — *Μινυήϊον.* Sic codd. quod, flagitante metro, primus reposuit Hoeltzlinus. Ante eum *Μινύϊον* legebatur. *Ex Append.*]

119. *εἴσατο.* A. E. e glossemate *δείματο.*

121. *Ἑρμείης.* Vulgo *Ἑρμείας.* In D. *Ἑρμήεις.*

125. Virgil. Aen. VIII. 622.

— — — — qualis, quum caerula nubes
solis inardescit radiis, longeque refulget.

126. *φλογερῇσιν.* Sic recte A. B. E. Caes. [Sic

quoque Guelferb. *Ex Append.*] Perperam vulgo φλογεροῖσιν.

127. αὐτὰρ ὅ γ' ἀντικρύ. Vulgo ὁ ἀντικρύ — τείνατο. Sic D. Vulgo τείνετο.

129. νισσομένους. Sic D. uti Stephanus edidit. ῥοίζει δὲ πελώριον. Virgil. Aen. III. 172.

Clamorem immensum tollit: quo pontus et omnes
intremuere undae, penitusque exterrita tellus
Italiae, curvisque immugiit Aetna cavernis.

et VII. 513. Alecto ex Inferis a Junone excita,

ardua tecta petit stabuli, et de culmine summo
pastorale canit signum, cornuque recurvo
Tartaream intendit vocem: qua protenus omne
contremuit nemus, et silvae intonuere profundae.
audiit et Triviae longe lacus: audiit amnis
sulfurea Nar albus aqua, fontesque Velini:
et trepidae matres pressere ad ubera natos.

Terrore perculsorum infantium, matrumque eos foventium imaginem, movendo affectui idoneam, plenius expressit Noster, unde praecipua lineamenta sumsit Romanus. Apollonio praeivit Euripides, apud quem Chorus in Troadibus Trojae excidium deplorans, haec canit, v. 559.

φονία δ' ἀνὰ πτόλιν
βοὰ κατεῖχε περγάμων
ἕδρας· βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας
ἐπτοημένας.

134. συνάμφω. Melius sic conjunctim scribitur, quam divisim, ut vulgo.

142. εἰλίγγοισιν. Glossa, συστροφαῖς. In scriptura hujus nominis nil variant codices. De ea vide Jo. Piersonum ad Moeridem p. 196. ubi conjicit εἰλιγμοῖσιν, vel εἰλίγγησιν.

144. ἀζαλέησιν. Perperam in D. ἀζαλέοισιν.

145. κατ' ὄμματος. Sic recte A. C. D. E. Vulgo κατόμματον, quod quid sit nescio. — εἴσατο, ἐπορεύ-

σατο. Glossa; ὥρμησεν. Sic III. 739. εἴσομαι. Perperam in Caes. εἴσετο.

150. ἀνελύετ'. Sic quatuor Regii et Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] Vulgo ἀναλύετ'. Virg. Aen. VI. 422.

— — — — immania terga resolvit
fusus humi, totoque ingens extenditur antro.

156. ἀρκεύθοιο, *juniperi.* Habet arbor illa vim contra serpentes, ut docet Plinius libro XXIV. cap. VIII. "Ejus duo genera: altera major, altera minor. „Utraque accensa serpentes fugat — sunt qui et per„ungant corpus e semine ejus in serpentium metu." Nihil ad rem faciunt, quae ad hanc vocem habet Scholiastes. Virgil. Aen. V. 854.

— — — ramum Lethaeo rore madentem,
vique soporatum Stygia, super utraque quassat
tempora; cunctantique natantia lumina solvit.

157. ἀοιδαῖς. A. E. ἀοιδῇ.

163. ἑστηυῖα. Sic quatuor Regii et Caes. [item Medic. *Ex Append.*]

164. ἔψηχε. Sic C. D. [it. Guelferb. *Ex Append.*]

166. ἤνωγε. Sic A. E.

168. ὑπωρόφιος. Sic bene quinque Regii: refertur ad παρθένος. Vulgo ὑπωρόφιον.

170. δερκομένης. Vulgo, consentientibus meis codicibus, δερκομένῃ. In Mediceo a secunda manu δερκομένης, quod multo elegantius et procul dubio genuinum est. [Guelferb. δερκομένης, quam optimam lectionem, ut permultas alias, Piersono non observatam fuisse miror. *Ex Append.*] Sic III. 1010.

— — — ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
αἴνῳ ἀειρομένης.

[171. ἐναείρατο. Guelferb. ἀναείρατο. *Ex Append.*]

172. παρειάσιν. Sic A. B. C. E. Nec aliter in D. esse credo, quem codicem fere ad emendatum meum apographum contuli. In Caes. παρηΐασιν. Aut

παρειάσιν, aut, quod malim, παρηΐσιν legendum. Nam vulgatum παρήασιν Graecum non est.

[174. ὄσση. Sic primariae editiones et complures codd. A. E. Guelferb. ὄσσος, quod in Paris. edit. repertum servavit Stephanus. *Ex Append.*]

175. γίγνεται. Minus bene plerique codd. γίνεται. — [ἀγρῶσται. Perperam Medic. cum primariis editt. ἀγρῶται. Mendam sustulit Stephanus. *Ex Append.*] — ἀχαιϊνέην. De hujus nominis significatione et origine vide Salmasium in Plinianis p. 156.

[177. λήνεσσιν. Codicum haec lectio reposita in Paris. editione: vitiose in primariis λήναισιν. *Ex Append.*]

178. νισσομένοιο. Sic D. et Caes.

182. ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν. Sic optime D. ut dudum ante inspectum illum codicem emendaveram. Vulgo ἠδέ.

187. αὐτοὺς μὲν ἐρήτυε. Vulgo legitur ἄλλους, quod, ut Arnaldo, mihi quoque spurium videtur. Eruditi Viri conjecturam recepi, Lect. Gr. p. 242.

188. ἐνεείσατο. Sic bene quatuor codd. [Sic quoque Medic. *Ex Append.*] In A. ἐν κείσατο. In E. ἐγκείσατο. Perperam vulgo ἀνεείσατο. εἴσατο κούρην ἐν πρύμνῃ ἀνθέμενος.

199. ἀλλ' οἱ μέν. Sic perspicue in D. scriptum, ut in Guelferb. optime. Vulgo ἄλλοι μέν. In A. C. ἄλλη μέν.

[202. νῦν ἐνὶ χερσί. Vulgo νῦν δ' ἐνὶ —. Frigide insertam particulam expunxi. *Ex Append.*]

206. ὣς φάτο, δῦνέ τε. Perperam vulgo δῦνε δέ.

208. Virgil. Aen. IV. 579.

— — — dixit: vaginaque eripit ensem
fulmineum, strictoque ferit retinacula ferro.

210. νηῦς. A. E. ναῦς.

219. Virgil. Aen. VI. 309.

Quam multa in silvis autumni frigore primo
lapsa cadunt folia.

219. μαιμώοντες. Sic bene quatuor Regii, a ver-

bo *μαιμώω.* Perperam vulgo *μαιμώωντες.* — *εὐτύκτῳ.* Codd. aliquot *εὐποιήτῳ* e glossemate. [Alibi nomen *εὐποίητος* ex interlineari glossa in textum illatum observavi, quod et contigisse suspicor in Homerico versu Hymni in Venerem 174. in loco, quem nuper emendavit Praestantissimus Ruhnkenius ad Hymnum in Cererem p. 26. Vide an concinnior fiat versus sic constitutus.

ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων,
ἔστη παρ κλισίῃ· ἀτὰρ εὐτύκτοιο μελάθρου
κῦρε κάρη.

Ex Append.]

[222. *δινωτόν.* Perperam Medic. *δεινωτόν.* *Ex Append.*]

226. *νηῦς ἤδη, κρατεροῖσιν.* Ordo est: *ἤδη δὲ πόντον ὑπεκπρὸ ἔταμνεν ἡ νηῦς, κρατεροῖσιν* — Perperam vulgo hic locus interpunctus.

233. *ἄξουσι.* Sic editiones Florent. et Aldina, ex iisque Batava: nec aliter scriptum reperi in A. C. D. E. Caes. Perperam Parisina, et ex ea Stephanus *ἄξουσιν.*

237. *εἰρύσσαντο.* Perperam vulgo *εἰρύσαντο.* Vide Clarkium ad *Ιλ. χ'.* 306.

243. *ἵκοιτο.* Sic ad linguae normam scribendum: non, ut vulgo, *ἵκηται.* Vide ad III. 1135.

244. *ἐνὶ τριτάτῃ.* Sic D. Vulgo *ἐν.*

245. *ἀκτῇσι.* Vulgo *ἀκταῖσι.* Illud praefert D.

247. *ὅσσα κούρη τιτύσκετο, πορσαίνουσα θυηλήν.* Hic est verborum ordo, quorum perspicuus sensus. Male vulgo legitur *θυηλῇ.* Nostram lectionem exhibet cod. D. Tum vulgatum *πορσανέουσα,* quod temporis est futuri, quum syntaxeos ratio respuat, omnino in *πορσαίνουσα* mutari debuit.

251. *ὅ ῥα.* Sic scriptum in E.

255. *ἀνώϊστος δ' ἐτέτυκτο.* Sic distinctae voces in A. D. E. Vulgo *δὲ τέτυκτο.*

257. *νευμεθ' ἐς Ορ* — Sic primus edidit Aldus,

cujus lectionem confirmant quinque Regii. Sic quoque Parisina editio, a qua hîc discessum fecit Stephanus, Florentinae lectionem revocans *νεισόμεϑ' Ορχομενόν*. [Medic. et Guelferb. *νεισόμεϑ'*. Bonum esset *νισόμεϑ'*, futurum verbi *νίσσομαι*, seu *νίομαι*. *νεύμεϑ'* tempus est praesens contractum ex *νεόμεϑ'*. *Ex Append.*] — *τὴν ἔχραεν*. Ellipsis sic supplenda: *τὴν ὁδὸν, ἣν ἔχραεν*.

267. *ἦμος ὅτ'*. Sic recte quinque codd. [Sic quoque Medic. *Ex Append.*] Perperam in A. insertum *δέ*. Vulgo mendose *ἦμος ἔτ'* —.

269. *ποταμὸς Τρίτωνος ἐΰροος*. In quinque Regiis *Τρίτωνος ἐΰῤῥοος*. In Caes. ut in Florent. editione *Τρίτων ἐϋῤῥοος*. [Guelferb. *Τρίτων εὔροος*. Medic. *Τρίτων ἐΰῤῥοος*. *Ex Append.*] Aldus, e conjectura, ut videtur, *καλλίῤῥοος* invexit. Si *Τρίτων* in codicibus, quos inspexit, reperit Aldus, promptior erat emendatio, *ἠΰῤῥοος*. Sed optima est codd. Regiorum lectio. *ποταμὸς Τρίτωνος* idem est, quod *ποταμὸς Τρίτων*, ut II. 1267. *πτόλιν Αἴης*, pro *πτόλιν Αἴην*, et III. 1094. *Ορχομενοῖο ἄστυ*, pro *ἄστυ Ορχομενόν*.

271. *ἄλις*. Adverbium hoc ad *ἀνασταχύουσιν* pertinet, non ad praecedens verbum *δεύει*. Prava est recentiorum editionum interpunctio. Nos, flagitante sic sensu, veteres sequimur et codices. *προχοῇσιν ἀνασταχύουσιν*. Sic bene quatuor Regii. Vulgo *προχοαῖσι δ' ἂν* — Euripides initio Helenes:

Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρϑενοι ῥοαὶ,
ὃς, ἀντὶ δίας ψεκάδος, Αἰγύπτου πέδον,
λευκῆς τακείσης χιόνος, ἀρδεύει γύας.

275. *νάσσατ'*. Glossa, *κατῴκισε*. Vide notata ad I. 1356. — [*ναιετάουσιν*. Nihil obstabat, quin scriberet Poëta *ναιετάονται*. Sed illud priscae elegantiae est. Homerus *Ιλ. β'*. 626.

οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο, Εχινάων ϑ' ἱεράων
νήσων, αἳ ΝΑΙΟΥΣΙ πέρην ἁλός —

ad quem locum haec disserit Eustathius, p. 306. *τὸ δὲ*

εἰπεῖν, αἱ ναίουσι, σχηματισμόν τινα ἔχει οὐ πάνυ συνήθη. κεῖται γὰρ τὸ, ναίουσιν αἱ νῆσοι, ἀντὶ τοῦ ναίονται. οὕτω καὶ Σοφοκλῆς· (Aj. 596. Ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς) σὺ μέν που ναίεις ἁλίπλαγκτος, ἀντὶ τοῦ, ναιομένη τυγχάνεις. καὶ μετάγεται οὕτω τὸ ἔργον τῶν κατοικούντων εἰς τὰ κατοικούμενα. ναίουσι μὲν γὰρ ἄνθρωποι· ναίονται δὲ τόποι. ὥστε τὸ εἰπεῖν, ὅτι ναίουσιν οἱ τόποι, ἀντέστραπται τῇ φύσει τοῦ πράγματος. Frequens hic usus Homero verborum *ναίειν*, *ναιετάειν*, significatione passiva. *Ιλ.* ζ'. 415.

ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν.

id est, *ναιομένην*, ut idem Eustathius observat. *Ex Append.*]

278. οὓς ὅς γε. Vulgo, titubante versu, legitur ὅγε.

279. γραπτῦς. Sic accentu notandum hoc nomen; non, ut vulgo, γράπτυς. Substantivum est γραπτὺς, γραπτύος: accusativus pluralis, γραπτύας, γραπτῦς. Glossa νόμους. Nomen κύρβιας, quod sequitur, ἐπεξηγητικῶς additum. Libri omnes γράπτυς praestant, bene quoad scripturam, male quoad tonum. E conjectura, sed ea neutiquam probanda, Gesnerus in Praelectione I. de Phoenicum navigationibus extra Columnas Herculis p. 434. citat γραπτοὺς κύρβιας. [Guelferb. γράπτας. *Ex Append.*] — εἰρύονται. Perperam E. εἰρύοντο. Vide ad III. 895.

281. ἐπινισσομένοισιν. Sic Caes. In D. ἐτινισσομένοισιν.

286. ὑπὲρ πνοιάς. Vulgo ὑπὲρ πνοιῆς. In D. ὑπαὶ πνοιῇ. Vel ὑπὸ πνοιῇ, *sub flatu*, vel ὑπὲρ πνοιὰς, *ultra flatum*, legendum. Hoc maxime probabile est. Regionem quamdam hyperboream fingebant veteres, quo incognita omnia locabant.

288. Θρηκῶν. Perperam vulgo Θρηΐκων. Vide ad I. 821. ἐπιβήσεται praeferunt quinque Regii. Vulgo ἐνιβήσεται.

291. *σχιζόμενος*, scilicet *ὁ ποταμός*. Perperam tres Regii *σχιζόμενον*.

292. *γαίῃ ὅς ὑμετέρῃ*. Sic bene A. B. E. Loquitur Argus in Colchide natus. Praeterea sic scribendum esse e seq. versu manifestum est. Mendose quidem D. sed tolerabiliori menda, in utroque versu primam personam praefert. Mox vero *γαίης ὑμετέρης*, transpositis vocibus, vitato hiatu, in quatuor Regiis scriptum. — [Guelferb. *εἰ ἐτεόν γε*. *Ex Append.*]

294. *τοῖσι δέ*. Sic editiones primariae. In Parisina, addito sine necessitate fulcro, *τοῖσιν*. Illud in C. reperi.

297. *ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον ᾖε*. Genuinam et elegantem lectionem in Etymol. M. latentem feliciter detexit, sedique suae perite restituit, sagacissimus Ruhnkenius, Epist. Cr. II. p. 54. Corrupte vulgo legitur *ὅπῃ καὶ μόρσιμον ᾖεν*. Virgil. Aen. II. 693.

— — — de coelo lapsa per umbras
stella facem ducens multa cum luce cucurrit.

298. *κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες*. Id est, *καταλιπόντες αὐτόθι*. Divisim in codicibus scriptae illae voces, uti recte excusae sunt in Stephani editione.

303. *Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι*. Perperam D. E. *αὖ ἄλλοι*. Alibi commutatae illae particulae. Vide ad II. 65. [Perperam E. et primariae editt. *αὖ ἄλλοι*. Vide ad II. 65. In Guelferb. *Κόλχοι δήτ' —*. *Ex Append.*]

306. *Καλὸν*, hîc proprium est, non appellativum. Plinius L. IV. sect. 24. ubi Istri ostia recenset: „Secundum ostium Naracustoma appellatur: tertium Calonstoma, juxta insulam Sarmaticam."

308. *πανέσχατον*. Perperam Caes. et Regii aliquot *παρέσχατον*, vel *παρ' ἔσχατον*. Similis menda observata ad III. 1196.

312. *καλέουσι Νάρηκος*. Perperam vulgo *καλέουσιν Ἄρηκος*. Hoc modo in E. scriptum: in ceteris Regiis *καλέουσιν Ἄρηος*. Confirmatur nostra lectio e

Plinii loco supra citato, ad quem videndus Harduinus, et Salmasius in Plinianis p. 131.

315. κατ' ἀκροτάτης. Tres Regii ὑπ' ἀκρ—.

316. εἰαμενῇσι. Vulgo εἰαμεναῖσι. Pastoris, *qui navem nunquam ante vidisset, ut procul divinum et novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit*, admirantis et perterriti verba, ex Attii Tragoedia, vide apud Ciceronem de Nat. Deorum II. 35.

319. πάρος ποτε. Sic recte B. D. Tres ceteri Regii ποθε. Vulgo ποθί. Ordo: οὐ γὰρ πώποτε πάρος γε ἴδοντο.

320. Σίγυνοι unico ν scriptum in A. B. [Medic. Σίγυνοι e correctione. *Ex Append.*]

321. οὔτ' οὖν. A. C. E. οὔτ' αὖ.

323. ἐπεὶ τἄγγουρον. Id est, τὸ Ἄγγουρον.

324. Καυλιακοῖο. Sic quinque Regii; quam lectionem sequuntur editiones Aldina et Parisina. Καυκασίοιο habet Florentina, et ex ea Stephanus. Praeter Scholiastem scripturam nostram tuetur Stephanus Byzantinus in Καυλικοί.

326. πεδίον τε τὸ Λαύριον. Sic quinque Regii. Mendose vulgo πεδίον τε Ταλαύριον. Facilis erat emendatio e v. 321.

330. Βρυγηΐδας. Perperam vulgo Βρυτηΐδας. Vide v. 470. et Stephanum Byzantinum in Βρύξ.

331. τῶν ἤτοι. Sic bene E. Inutilem particulam δὲ vulgo inserunt.

333. πολλῶν λίπον ἔνδοθι. Mendose vulgo πολλόν. Quatuor Regii et Caes. πολέων. Vide ad III. 21.

340. συνθεσίας — ἐτάμοντο. Sic bene quinque Regii. Vulgo συνθεσίῃ, quod margini in B. adscriptum. ἀλευόμενοι, flagitante temporum ratione, pro vulgato ἀλευάμενοι, edidi.

341. ἐπεί. Sic recte quatuor Regii. Vulgo mendosissime ἐπί. Commutatas has voces jam observavimus. Vide ad III. 1171.

343. εὐδικίῃ. Perperam codices aliquot εὐθυδικίῃ.

345. *τόδε γάρ πέλεν.* Codices, titubante versu, *τὸ γὰρ πέλεν.* Emendatum in Florent. editione *τό γε γάρ:* in Aldina *τό τε γάρ:* neutrubi bene.

348. Post hunc versum vulgo legitur ineptissime huc retractus libri II. v. 1186.

εἴτε μετ' ἀφνείου θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.

In Florent. editione et plerisque codicibus, foediori adhuc menda, *ἀφνειοῖο θείου.* Postquam versus ille in textum intrusus fuit, intellexit ludimagister aliquis, absurdum ex triplici illa conditione sensum emergere, cui vitio ut mederetur, *εἴτε* sequentis versus mutavit in *καί τε.* Hoc exhibent A. B. D. E. In quaestione de Medea habenda unicum hoc dispiciendum erat, an Colchis tradenda esset, patri restituenda, nec ne? Si Colchis abjudicaretur, judicum parum intererat, Orchomenumne peteret an Thessaliam. Ridicula hîc Orchomeni mentio, tanquam urbis extra Graeciam sitae: nam *Ἑλλάς* apud Nostrum universam Graeciam notat. Medeae pulcherrima expostulatio cum illa Didonis apud Virgilium Aen. IV. 305. et Ariadnes querelis apud Catullum LXII. comparari solet.

[351. *ἐλέλιξαν.* A. *ἀνέλιξαν.* E. *ἀνελέλιξαν.* *Ex Append.*]

356. *λαθιφροσύναις.* Sic recte B. D. Caes. Barbare vulgo *λαθηφροσύναις.* [Medic. *λαθιφροσύναις.* Guelferb. *λαθηφροσύνες* mendose pro *λαθιφροσύνης.* Reponenda Ionica forma. *Ex Append.*] Mox perperam quatuor Regii *ἀνέηκαν.*

359. *ὑποσχέσιες.* Vulgo *ὑποσχεσίαι!* Illud dant A. B. D. E. Iidem v. seq. *ἧς* habent, non, ut vulgo, *αἷς.* [*ἧς* etiam Medic. et Parisina editio. *Ex Append.*]

362. *νοσφισάμην.* Glossa, *κατέλιπον.* Homerus Odyss. τ'. 339.

— — *ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα*
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰών.

et 579.

τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον.

et δ'. 261.

— — — *ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη*
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην, θάλαμόν τε, πόσιν τε.

Qui *νοσφισσαμένη* ibi legunt ad Venerem relatum, significationem illi verbo tribuunt Homero inusitatam.

363. *λυγρῇσι.* Sic A. E. Caes. In D. *λυγροῖσι.*

[366. *ἐφ' ᾧ πλόος ὔμμιν ἐτύχθη.* Guelferb. *ἔπειτ' ἐπάϊστος ἐτύχθην.* Medic. *ἐπί τε παιστὸς ἐτύχθη.* Perspicuae lectionis mirae hae sunt et incredibiles depravationes. *Ex Append.*]

368. Andromache ad Hectorem, *Ιλ.* ζ'. 429.

Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δ' ἐμοὶ θαλερὸς παρακοίτης.

370. *πρόφρων ὑπερίστασο.* Mendose vulgo et absurde *προφέρων.* Homerus *Ιλ.* ξ'. 357.

πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι.

Noster III. 131.

εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅ ττι κεν εἴπω.

Passim hoc nomine utitur uterque Poëta. Hîc autem *νυν* valet *οὖν* vel *δή*: perperam vulgo *νῦν.*

371. *ἐποιχόμενος βασιλῆας.* Sic recte quatuor Regii. Mendose vulgo *βασιλῆος.*

374. *ἀμῆσαι.* Infinitivus aoristi activi, pro imperativo, ut III. 1032. infra 761. et alibi passim. Scriptura est codicum et editionis Aldinae. Vulgo *ἄμησαι.* Hac significatione activa forma usitatior.

375. *ἐπὶ ἦρα φέρωμαι.* Id est, *ἐπιφέρωμαι ἦρα.* Vide Hesychii Interpretes ad *ἦ ῥα.* Perperam vulgo *ἐπίηρα.*

377. *τῷ ἐπίσχετε.* Sic codd. A. B. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] et Aldina editio. In E. *τῷ ὑπόσχετε.* Vulgo *ᾧ.*

380. *οἷα ἔοργα.* Sic codd. sex. Vulgo *οἷά τ' ἔοργα.*

[381. Medic. et Guelferb. ὀτλήσω; οὐδέ κε — titubante versu. Concinnius legeretur:

ὀτλήσω; σὺ δ' ἂν οὐ θυμηδέα νόστον ἕλοιο.

Ex Append.]

383. ἐπικυδιάεις. Sic conjunctim quatuor Regii. — μνήσαιο δέ κεν ποτ' — Mendose vulgo καί ποτ'. Non optat, sed minatur, ut v. 381. Particula κεν hîc omnino necessaria est.

385. ἐκ δέ τε πάτρης. Perperam vulgo, ' ἐκ δέ σε πάτρης αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν Ερινύες. Alterutra in sede pronomen σε spurium est. Paulo melius A. E. ἐμαί γ'.

389. ἐπιλλίζοντες. Nescio ex quo corruptelae specu prodiit lectio trium Regiorum ἔπειθ' ἵξοντες.

390. δὴν ἔσσεσθ' εὔκηλοι. Sic optime Caes. Vulgo ἔσσεσθε ἕκηλοι. [Medic. ἔσεσθε εὔκηλοι. Guelferb. ἔσσεσθαι εὔκηλοι. Ex Append.]

391. ἀναζείουσα βαρὺν χόλον. Sic perite emendat Ruhnkenius, Epist. Crit. II. p. 68. Corrupte vulgo ἀνιάζουσα. Verbum ἀνιάζω saepe neutraliter adhibetur, ut III. 1138. I. 299. et alibi: unde apud Hesychium ἀνιάζειν, ἀνιᾶσθαι. Sed ἀνιάζειν χόλον mera est barbaries.

393. ἐν δὲ πεσεῖν αὐτῇ μαλερῷ πυρί. Hinc Dido apud Virgilium, Aen. IV. 604.

— — — — faces in castra tulissem,
implessemque foros flammis, natumque patremque
cum genere exstinxem, MEMET SUPER IPSA DEDISSEM.

400. ἄγοιτο. Scilicet Αψυρτος. Perperam vulgo ἄγοιντο. Illud, flagitante sententia, olim reposueram, et multo post in D. perspicue sic scriptum reperi. Subauditur particula potentialis ἄν.

402. ὅπου καί. Sic bene quinque Regii. Vulgo ἀμέτρως, ὅ τι καί. [Pro ὅπου Medic. et Guelferb. ὅ τοι. Ex Append.]

[403. εἴ σε θανόντες. Perperam Caes. Medic. et

quatuor Regii *ἠὲ θανόντες.* A. C. E. *ἕλωρ κύνεσσι.* B. *ἕλωρα κύνεσσι. Ex Append.*]

405. *εἰσαΐοντες — ἦρα φέροιεν.* Optima haec et genuina est lectio, quam e pravis singulorum codicum concinnavi. In A. B. C. *ἀντιόωντες — φέροιεν.* E. *ἀντιόωντο — φέροιεν.* Caes. *ἀντιόωντες — φέροντες.* [Medic. *ἀντιόωντες. Ex Append.*] Denique D. *εἰσαΐοντες — φέροντες.* Prius optimum videtur: quatuor codicum consensu confirmatum *φέροιεν* sumsi. Sensus est: *Neque finitimi, audita Regis morte, Colchis auxilium tulerint.* Vide infra 497. *ἐσαθρήσαντας ἕκαστα.* Si Colchi Regis necem celarent, ita ut facinoris fama ad regionis incolas non perveniret, manerent illi in eadem sententia et Colchos omni ope juvarent. Itaque ut ab horum societate finitimi seducerentur, necesse erat, ut illis mors Regis innotesceret. *εἰσαΐοντες* igitur sententiam illustrat, cui minime prodest *ἀντιόωντες.* Hujus enim notio in *ἦρα φέροιεν* continetur. *Colchis auxilium ferre* nihil aliud est, quam *Minyis adversari.*

408. *καὶ δ' ἂν — ὑπείξαιμι.* Vulgo *οὐδ' ἂν — ὑπείξομαι.* In quatuor Regiis *καὶ δ' ἂν* repertum, quod verum esse sententia ostendit. Tum codices omnes [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] et editiones primariae *ὑπείξομαι*, metro titubante, cui melius, quam sensui, consuluit Basileensis, invecto *ὑπείξωμαι.* Scripsit Poëta *ὑπείξαιμι. Ipse vero Colchis arma inferendi necessitate solutus fuerim, quum mihi transitum non intercludent.* Rite procedit phrasis: *οὐδ' ἂν φέροιεν — καὶ δ' ἂν ὑπείξαιμι.* Perperam libri aliquot *πτολεμίξειν.* Genuinum esse *ὑπείξαιμι*, praeter alia ostendere possit consensus librorum in sequentis verbi scriptura per *πτ*, quae in *πόλεμος* et derivatis fere locum non habet, nisi praecedente vocali brevi ob metrum producenda.

409. *διατμήξωσι.* Sic quatuor Regii. Vulgo *διεξείργωσι*, quod glossema sapit, in E. et Caes. [item in

Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] foede depravatum, διεξίωσι. Supra 328. ὑπετμήξαντο κελεύθους.

410. ὑποσαίνων. Sic scriptum in A. C. D. E. Caes.

412. μητιάασθαι. Sic A. E. [Sic etiam Guelferb. Perperam Medic. μητίσσασθαι. *Ex Append.*] Vulgo μητίσασθαι.

416. φαιδροῖς. A. B. D. φαιδρῶς, superscripto altero in A.

417. Haec intelligo, tanquam si plenius sic scriptum esset: εἴ κέν πως πεπίθοιμι κήρυκας ἀπέρχεσθαι, καὶ συναρθμῆσαι τὸν Ἄψυρτον οἰόθεν οἶον τοῖς ἐμοῖς ἐπέεσσι. *Si forte praeconibus persuasero, ut, quum frater meus accesserit, a nobis discedant, solumque eum mecum committant.* Si enim colloquio interessent praecones, opprimi non posset Apsyrtus. Erant autem illi praecones ministri publici templi Dianae, quibus Medeae custodia mandata.

419. τόδε γ' ἔργον. A. B. E. τόδέ τ' ἔργον. Vulgo τόδε ἔργον.

421. ἠρτύναντο. Sic D. [Sic etiam Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo ἠρτύνοντο.

426. μεταῦτις. Sic conjunctim in codicibus scriptum. Manifesta imitatio loci Homerici de sceptro Agamemnonis *Ιλ. β'.* 101. Confer Moschum in Europa 37.

427. πολέσι μετά. Sic A. C. E. Vulgo πολέσιν.

434. Κνωσόθεν. Geminari non debet in hoc nomine litera sibilans, ut e nummis et lapidibus constat. *Cnosia regna* apud Virgilium, et *Cnosia litora* apud Catullum accuratiores editiones exhibent.

435. ἡ δέ γε. Sic A. E. Vulgo ἡ δ' ὅτε.

438. ὧς κεν. Non minus bene scriberetur ᾧ κεν.

440. πέρι. Sic codices. Adverbium est, non praepositio.

445. Virgil. Aen. IV. 412.

Improbe Amor, quid non mortalia pectora cogis?

[448. δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο. Virgil. Georg. III. 513.

Dî meliora piis, erroremque hostibus illum!
Ovidius Amor. III. 11.

Eveniat nostris hostibus ille pudor.
Solemnis infausta deprecandi formula. *Ex Append.*]

454. ἦεν, ab εἶμι, πορεύομαι. Perperam vulgo ἧεν.

458. ἐπεβήσατο. Perperam vulgo ἐπεβήσετο. Vide Clarkium ad *Ιλ.* β΄. 35. Simili menda in sequenti versu Florentina editio habet πειρήσετο. Librariorum imperitiae debentur istae formae δύσετο, βήσετο, εἴσετο, et si quae aliae hujus commatis in libris occurrunt, quas Graecitas non agnoscit.

460. Perperam vulgo distinctus hic locus, et male posita parentheseos signa. Ordo est: πειρήσατο μύθοις εἷο κασιγνήτης, οἷα ἀταλὸς παῖς πειρήσαιτ' ἂν χαράδρης χειμερίης, ἣν οὐδὲ αἴζηοὶ διαπερόωσιν. In quatuor Regiis pro οὐδὲ δι' scriptum οὐδέ κεν, non male ad sensum, modo aptetur tempus verbi, reponendo περόῳεν. Sed bonam per se vulgatam tuentur alii codices.

464. πυκινοῦ ἐξᾶλτο. Sic legendum. Vulgo πυκινοῖο ἐπᾶλτο. In D. et Caes. πυκινοῦ. [Sic quoque Medic. *Ex Append.*]

467. τυπέντος. D. πεσόντος.

470. *Βρυγοί.* Perperam in E. *Φρυγοί.* Tum codices omnes ἀντιπέρηθεν. [Sic etiam Medic. E Guelferb. nihil varietatis enotatum. *Ex Append.*]

472. χερσὶ μέλαν. Sic D. E. Caes. recte. [Sic etiam Medic. *Ex Append.*] Vulgo χερσίν.

474. ἀργυφέην. Quatuor Regii hîc ἀργυρέην exhibent, merito damnatum ad III. 835. Solus E. ἀργυφέην.

477. ἐξάργματα τάμνε θανόντος. Tragicis μασχαλίζειν hoc dicitur, ut Sophocli in Electra 444.

ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη.

Vide Hesychii interpretes ad V. μασχαλίσματα.

478. ἀπέλειξε φόνου. Perperam A. C. D. E. φόνον. V. seq. C. E. ἱλάασθαι. D. ἀλέασθαι. Nostras lectiones tuetur auctor Etymol. M. in ἀπαργματα, p. 118.

480. *κρύψε νέκυν.* Sic bene editiones Florent. et Aldina: non, ut ceterae, *κρύψεν.* Illud in A. B. E. Caes. observavi. Sed Regii minus bene *νεκρὸν* habent. D. *κρύψεν νεκρόν.*

485. *Κόλχων — στόλον.* A. E. *Κόλχον — στόλον.* Non male, nec sine quadam elegantiae specie.

490. *ἤντησε μεμαώς.* Sic bene Caes. Vulgo *ἤντησεν.*

491. *ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.* E. sine sensu, *ἀμφ' αὐτοῖσι.* Scribere poterat Poëta, ut III. 1172. *ἀμφ' αὐτῷ ἐμέλοντο.* Sed praestat librorum lectio. *ἀμφὶ* et *περὶ* hoc significatu cum secundo et tertio casu perinde construuntur.

492. *πυκινήν.* Sic Florent. editio et cod. Guelferb. Pessime Aldus *πυκινῆς* edidit, quod non ceterae solum editiones servarunt, sed tenent etiam codices omnes mei, ex librarii errore. *ἔνθα δὲ ἑζόμενοι πυκινὴν βουλὴν μητιάασκον περὶ ναυτιλίης.* Ineptum est *βουλὴν περὶ πυκινῆς* (vel, ut aliquot habent e meis libris, *πυκνῆς*) *ναυτιλίης.*

496. *ᾧ ῥ' ἐπέχουσι.* Sic optime D. Ceteri Regii *ᾧ γ'.* Vulgo *ᾧ ἐπέχουσι.*

497. *ἰσαθρήσαντας.* Sic D. Vulgo *ἐπαθρήσαντας.*

498. *οὐχ ἕνα.* Sic codd. sex, [it. Medic. *Ex Append.*] editiones Aldina et Parisina. Stephanus e Florentina *οὐδένα.* V. seq. perperam codd. aliquot *οἷά τ'.* V. 502. *ἠδείη τέ κ' ἔπειτα:* et v. 503. E. *ᾔνεσσαν.* Quae diligentiae meae ostendendae magis, quam utilitatis, causa observo.

504. *ἐπεῤῥώοντ'.* Sic A. B. D. Caes. [it. Medic. *Ex Append.*] In E. *ἐπιῤῥώοντ'.* Perperam vulgo *ἐπεῤῥώωντ'.*

513. *ἐφορμηθέντες.* Perperam in D. *ἀφωρμηθέντες.* [Perperam Guelferb. *ἀφορμηθέντες*, ut et Medic. a secunda manu; nam primo scriptum fuerat *ἐφορμηθέντες. Ex Append.*] Similis menda in Dionysii Periegesi, e nostro eluenda, v. 489.

ἐξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκὸς,
τάς ποτε Κόλχων υἷες ΕΠΕΔΡΑΜΟΝ, εὖτ' ἐμόγησαν
ἴχνια μαστεύοντες ἀλήμονος Αἰητίνης.

Male ibi vulgo legitur *ἀπέδραμον*.

518. *Ἐγχελεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν*. Straboni p. 502. *Ἐγχέλιοι* dicti. De situ tumuli Cadmi et Harmoniae apud Enchelios Apollonio consensit Dionysius Perieg. 387. ubi haec de Adriatico sinu:

— — — ἐπὶ δ' ἄσπετον ὁλκὸν ἄγουσα
Ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἑλίσσεται, ἄχρι κολώνης
οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσι.
κεῖνον δ' ἂν περὶ χῶρον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
τύμβον ὃν Ἁρμονίης Καδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει.
κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο,
ὁππότ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.

At tumulum illum in intimo sinus recessu ad am Istriae urbem collocat Callimachus, fragm. CIV.

οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῖο πόρου σχάσαντες ἐρετμὰ,
λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἁρμονίης τάφιον
ἄστυρον ἐκτίσσαντο. τὸ μὲν ΦΥΓΑΔΩΝ τὶς ἐνίσποι
Γραικὸς, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε ΠΟΛΑΣ.

528. *ἀειράμενοι*. Sic bene quatuor Regii. Vulgo *ἀειρόμενοι*.

532. *ἱδρυνθεῖεν*. Vulgo *ἱδρυθεῖεν*. Vide ad III. 1269.

[534. *ὅδε*. Guelferb. *ὅγε*. *Ex Append.*]

536. *ὥς κεν — πέληται*. Male vulgo, non observata temporum ratione, *πέλοιτο*.

537. *καταυτόθι* una voce in codicibus, ut in Parisina editione.

539. Post hunc versum in recentioribus editionibus legitur iste, genuinus quidem, sed alienissimo loco perquam absurde positus,

τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.

qui nobis est 545. Versus ille in editionibus Florent. et Aldina positus est post v. 540. quam sedem occupat etiam in E. Prorsus abest in codd. A. C. D. In

B. omissus quidem est in textu; sed margo eum exhibet, cum signo illius sedem indicante post v. 539. Signum autem in litura est, eique alterum subfectum, versum remittens post v. 547. Quamlibet e tribus indicatis sedibus elegeris, quo fluctuantem illum versum stabilias, illum exturbabit sensus, cui nullibi aptari potest, et spurius videbitur. Temeritatis crimen effugeret, qui istud de eo ferret judicium, suffragantibus tribus ad minimum codicibus: nec aliter diu existimavi. Sed forte fortuna in librum incidi, ubi hunc Apollonii locum citatum reperi, longe aliter constitutum, quam eum usque antehac legeram. Auctoris vero, doctrina non minus quam dignitate EMINENTISSIMI, ANGELI QUIRINI, Cardinalis Romani, ea fuit religio et modestia, ut nemo suspicari possit, optimi Poëtae textum ab eo interpolatum fuisse; sed lectionem illam, quam post eum secutus sum, eruerat procul dubio Vir eruditissimus e codice aliquo praestantissimae illius Pontificiae Bibliothecae, cui praefectus fuit. Vide Primordia Corcyrae, p. 28. Jam causa omissionis illius versus in aliquot codicibus, et omissionis in omnibus versus 544. lectori in oculos incurrit. In codice D. permultae sunt lacunae, ex eadem librarii oscitantia: ille enim, quoties fere paucis interjectis duo versus iisdem vocibus finiuntur, intermedios omisit.

546. *οὐ γὰρ ὅγ' ἡβήσας.* Quinque Regii *οὐδ' ἄρ' ὅδ' ἀκμάσας.* Metro congrueret *ἀκμάσσας.* Sed glossema est. *αὐτῇ ἐνὶ ἔλδετο.* Perperam vulgo *ἐνεέλδετο*, quae absurda compositio est. In A. et D. divisim scriptum *ἐν ἐέλδετο:* in B. *ἐνέλδετο.* Ordo est, *οὐ γὰρ ὅγ' ἔλδετο ναίειν ἐν αὐτῇ νήσῳ.* Bene itaque rescripsimus *ἐνὶ ἔλδετο.*

547. *κοιρανέοντος ἐπ' ὀφρύσι Ναυσιθόοιο, subjectus superbo imperio Nausithoi. εἶναι ἐπί τινι, in potestate alicujus esse. ὀφρύες superbiam* notat. Interpretis indiget Shawii versio, *dominantis sub superciliis Nau-*

sithoi, quae verba omnibus Hoeltzlini tenebris obscuriora sunt. Tanti non erat novam versionem facere.

565. *Δυσκέλαδος* non appellativum est, sed proprium. An revera hoc nomine extiterit insula, necne, aliis disquirendum relinquo: sed geminata copula, eam fuisse Poetae nostri sententiam, manifesto ostendit: eique potius quam Is. Vossio fidem habuerim. *Celadussae* apud Plinium nihil aliud esse videtur, quam corruptum e *Dyscelados* nomen.

566. *παραὶ Κέρκυραν.* Sic bene Aldus. Florentina *παρὰ*, quod exhibent etiam A. D. E. Cercyram Asopi filiam a Neptuno in Corcyram Phaeacum, non in Melaenam translatam fuisse, alii auctores tradunt. Vide Diodor. Sic. p. 316. 47. V. seq. pro *κούρην* in D. *Νυμφην.*

573. *Κερωσσόν.* Sic A. D. E. Vulgo *Κερωσσον.*

577. *ἀμφ᾽ αὐτοῖς.* Codd. sex *αὐτους*: minus bene. Vide ad III. 439. — [*μέγαν χόλον.* Guelferb. *βαρὺν χόλον*, quod non elegantius est, sed librarii errore e v. 585. huc retractum. *Ex Append.*]

579. *ἀντικρὺ, ταῖς αὖτις* —. Sic A. B. E. Caes. In C. *ταῖς δ᾽ αὖτις.* Vulgo *τοὶ δ᾽ αὖτις*, quod exhibet D. et in B. margini adscriptum est.

580. *νήσου ἐπὶ κραναῆς.* *ἐπὶ*, motum ad locum significans, sic cum genitivo constructum vide in Aeschyli Prom. v. 663. et quae ad eum locum notavi. — [*ἄφνως.* Vulgo *ἄφνω.* Priori modo ob euphoniam scripsi. Perinde graece dicitur *ἄφνω* et *ἄφνως.* Hoc in Hesychii glossis leviter obscuratum reperitur: *ἀφνὸς*, *ἐξαίφνης.* Repone *ἄφνως.* Vetus Epigramma lapidi insculptum in Museo Veronensi, et inde in Analectis nostris T. III. p. 305.

Λαΐνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δ᾽ ἐμὲ παστῶν
νύμφην κὰκ θαλάμων ἥρπασ᾽ ΑΦΝΩΣ Αΐδας
Πόλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημήϊα τέκνου.

Ex Append.]

582. *αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ.* Sic optime codd. A. B. D. E. Caes. Absurde vulgo *αὐδῇ ἐν γλαφυρῇ.* —

τό ῥ'. Sic scriptum in E. Vulgo *τόῤῥ'.* Vide ad I. 526. ubi eadem versus clausula, et sequens integer extant. [Medic. *γλαφυρῆς* et *τό ῥ'.* *Ex Append.*]

586. *οὔτε πόρους.* Quatuor Regii et Caes. *πόνους.*

588. *νίψεις.* Sic bene Florent. editio, et ex ea ceterae. Plerique codd. *νίψειεν.* In D. a prima manu *νίψεις.* Postmodo *ν* superscriptum.

[590. *ἔμπροσθε.* Guelferb. *ἔντοσθε.* *Ex Append.*]

591. *Πέρσης.* A. B. *Πέῤῥης.* In hoc alteri *ρ* superscriptum *σ.* [Prave in Mediceo quoque *Πέῤῥης.* *Ex Append.*] In E. *Πέῤῥη τε.* Ex Atticismi usu error imperitorum librariorum ortus, qui crediderunt *Πέῤῥη* scribi debere, ut *Τυῤῥηνὸς* pro *Τυρσηνός*: *ἄῤῥην* pro *ἄρσην.* Fuit autem *Πέρση* Oceani filia et Tethyos, quam Hesiodus Theog. 356. Perseïdem proprio nomine, non patronymico, vocat:

Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε.

et 955.

Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηῒς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.

Homero, Odyss. *κ'.* 139. eadem illa Oceani filia *Πέρση* appellatur:

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.

Hecate autem Dea *πατρωνυμικῶς* appellatur *Περσηΐς,* ut III. 467. 478. et alibi, quia Persae Titanis filia erat. Apollodorus: *Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἑκάτη.* Hesiod. Theog. 409.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν --
γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε.

596. *ἔς τ' ἔβαλον.* Vulgo minus bene *ἐς δ' ἔβαλον.* — *ἔς τε, donec,* ut 690. 849. et alibi.

597. *τυπείς.* Glossema *πληγεὶς,* frustra renitente

metro, genuinae lectionis locum occupavit in quatuor Regiis.

599. *πολυβενθέος.* Sic Florent. editio, bene. Aldina et Parisina *πολυανθέος*, qua in menda consentiunt sex mei codices. [Medic. et Guelferb. etiam vitiosum *πολυανθέος* exhibent. *Ex Append.*]

601. *τανύσσας.* Sic B. D. E. Caes. [Sic quoque Medic. *Ex Append.*] Vulgo *τανύσας.* A. C. *τανυσσαι.* Vide infra 771. Virgil. Aen. VI. 239.

> Quam super haud ullae poterant impune volantes
> tendere iter pennis.

602. *μεσηγύ.* In D. *μεσσηγύ.* Vulgo *μεσηγύς.*

604. *ταναῇσιν ἐλιγμέναι αἰγείροισι.* Perperam A. D. E. *ταναοῖσιν.* In Florent. editione *ταναῇσιν ἐφήμεναι αἰγείροισιν*: quod nobis Heliades repraesentat, tanquam aves, arborum ramis insidentes. Melius illis foret, si sub arboribus sederent, *ὑφημεναι,* quomodo scribendum esse olim arbitratus fui. Nam quod *ἐφήμεναι* vertunt *indutae,* id quovis nomine appellari sinam, modo ne interpretatio dicatur. *Indutae* esset *ἐφειμέναι, ἐπιειμέναι*: sed *ἐφήμεναι* nihil aliud est quam *insidentes.* In Aldina, Parisina, Basileensi, *ἀείμεναι,* quam lectionem quinque exhibent codices. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] Hoc vero quid sit, juxta cum ignorantissimis scio. Denique in D. extat perspicue scripta illa lectio, quam secutus sum, *ἐλιγμέναι, involutae, indutae.* Participium *ἐλιγμένος* eodem significatu occurrit in Homerico in Mercurium hymno, v. 304.

> *σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένος.*

Perinde autem est, utra constructione dicas *ἀμφελιγμέναι τὰ σώματα αἰγείροις*, aut *ἀμφελιγμέναι τοῖς σώμασιν αἰγείρους.* Lectionem hanc sensui et linguae satisfacientem, codicisque auctoritate firmatam recipere debui. Superest tamen aliquid, quod scrupulum injicere possit, nempe vox *βλεφάρων*, Heliadibus, postquam in

arbores mutatae fuerunt, non amplius conveniens. Aliter Ovidius:

Inde fluunt lacrimae: stillataque sole rigescunt
de ramis electra *novis.*

Sed, licet populis involutas, eas dicit Poëta *μύρεσθαι κινυρὸν μελέας γόον*: fingit itaque flebiles puellas arborum cortice velatas, sub eo tegmine et pristinos sensus, eundemque corporum habitum, servasse. De Phaëthontis sororum numero inter auctores non constat. Hyginus fabularum initio quatuor recenset: Fab. CLIV. septem: Heraclitus *περὶ ἀπίστων* Cap. 37. tres, quarum nomina sunt *Φοίβη*, *Λαμπετὼ*, *Αἴγλη*. Eosdem, quos Heraclitus, auctores secutus est Ovidius, qui trium tantum meminit Duarum apud illum nomina sunt, Phaëthusa, eadem quae *Φοίβη*: Lampetie, eadem quae *Λαμπετώ*: tertiae, quae *Αἴγλη*, nomen non indidit.

606. *βλεφάρων.* In cod. D. qui optimum *ἐλιγμέναι* modo suppeditavit, absurda hîc observatur lectio, *λεχέων.*

608. Sic vulgo leguntur hi versus:

εὖτ' ἂν δὲ κλύζωσι κελαίνης ὕδατα λίμνης
ἠϊόνας πνοιῇ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο.

Lectionem codicis A. praetuli, in quo *κλύζησι — οἴδματι — πνοιή.* In B. C. E. Caes. *κλύζησι*: in D. *κλύζουσι.* E. *οἴδματι.* C. D. *οἴδματα.* [Medic. *κλύζησι.* Guelferb. loco vulgati *ὕδατα* habet *οἴδατα*, mendose pro *οἴδματα.* *Ex Append.*]

610. Comparetur cum nostro Dionysius Perieg. 288.

— — — — καὶ δώματα Κελτῶν,
ἀγχόθι πηγάων καλλιρόου Ἠριδανοῖο·
οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
Ἠλιάδες κώκυσαν ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
δάκρυ ἀμέργονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.

Succini natura melius Apollonio cognita fuit: non enim ab arboribus delapsum excipitur; sed marinis

ejectum fluctibus in litore colligitur. Vide Philostrati Imagines L. I. cap. XI. ἐς Ἠριδ — Quatuor Regii ἐπ' Ἠριδ —.

613. συμφέρεται. Sic quinque Regii. Vulgo ἐμφέρεται.

616. Λακέρεια, πόλις Θεσσαλίας. Vide Pindarum Pythion. γ'. 59.

617. Ἀμύροιο. Perperam tres Regii Ἀμύνοιο. Vide I. 596.

[619. οὐδὲ ποτοῖο. Guelferb. οὔτε. Melius sic legeretur:

τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἤρει πόθος, οὔτε ποτοῖο,
οὐδ' ἐπὶ γηθοσύνας —

Millies οὔτε et οὐδὲ a librariis perperam commutata fuerunt. *Ex Append.*]

621. περὶ βληχρόν. Sic divisim scriptum in plerisque codicibus. περὶ aut cum βαρύθοντες, aut cum ὀδμῇ jungi potest.

627. [βαθὺν ῥόον. Perperam Guelferb. βαρύν. *Ex Append.*] — εἰσανέβησαν. Vulgo εἰσεπέρησαν, quod in nullo codice reperi. Solus D. proxime ad vulgatam lectionem ἐξεπέρησαν. Ceteri quinque εἰσαπέβησαν.

628. μετανίσσεται. Sic D. [Sic bene etiam Guelferb. *Ex Append.*] In E. et Caes. μετανείσσεται.

631. ἐπερεύγεται. Male tres Regii ἀπερεύγεται.

634. ἵει ῥόον. Sic codices sex. Vulgo ἱεὶς ῥόον. [Medic. editt. Aldi, Parisina et Basileensis, ἵει ῥόον. E Florent. Stephanus ἱεὶς revocavit. *Ex Append.*]

636. ἀθέσφαται. Sic A. D. E. Vulgo ἀθέσφατον.

637. ἀπορῶξ. In pronunciando ρ geminatur. Sic unico ρ scriptum a prima manu in Mediceo.

639. εἰσβαλέειν. Quinque Regii εἰσβάλλειν.

640. καθ' Ἑρκυνίου. In quatuor Regiis κατ' Ἑρκυνίου.

644. τὴν οἶμον. Sic quinque Regii. [Sic quoque Medic. *Ex Append.*] Perperam vulgo τήνδ' —.

646. ἐννεσίῃσι. Sic codices mei sex et Mediceus. Vulgares libri αἰνεσίῃσι.

648. νισσομένοισι. Sic D. et Caes. In E. νεισσομένοισι.

654. *Αἰθαλίην*. Latinis Ilva: nunc *Elva*. Perperam in D. *Οἰχαλίην*.

657. εἴκελαι, scilicet αἱ ψηφῖδες. Male vulgo legitur εἴκελοι. [Perperam vulgo εἴκελοι. Hoc Atticistarum est, e quorum consuetudine multae in Poëtis ortae hujusmodi depravationes. Bene I. 636. vulgo etiam legitur ἴκελαι. In Oppiano *Ἀλ. β'*. 446. e codicibus edi debuit:

— — — — — αἱ δ' ἐφέπονται
ἀστεμφεῖς, μυίαις ἐναλίγκιαι.

ut δ'. 179. recte editum:

κίχλαι ναιετάουσιν, ἀλίγκιαι ἀρτιγάμοισι
νύμφαις —

Ex Append.]

658. *Ἀργῷος*. Perperam A. B. C. E. *Ἀργαῖος*. In B. margini adscriptum *Ἀργῷος*. Strabo p. 342. *Ἐστι δὲ κατὰ τὴν Αἰθαλίαν λιμὴν Ἀργῷος ἀπὸ τῆς Ἀργοῦς, ὡς φασίν. ἐκεῖσε γὰρ πλεῦσαι τὴν τῆς Κίρκης οἴκησιν ζητοῦντα τὸν Ἰάσονα, τῆς Μηδείας ἐθελούσης ἰδεῖν τὴν ΘΕΙΑΝ. καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστλεγγισμάτων παγέντων, ἃ ἐποίουν οἱ Ἀργοναῦται, διαμένειν ἔτι καὶ νῦν διαποικίλους τὰς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ψήφους.* Male vulgo apud Geographum legitur τὴν θεάν; nec interpreti mendae suboluit, vertenti, *quam deam Medea cupiebat visere.* Vertendum, *cupiente Medea amitam visere. θεία, amita*, patris soror. Praeterea mendosum est quod vulgo legitur ἀποστελεγγισμάτων. Recte auctor libri περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων Aristoteli tributi, p. 107. editionis Sylburgii: *καὶ ἐν τῇ Αἰθαλείᾳ δὲ νήσῳ, τῇ κειμένῃ ἐπὶ τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει, ἄλλα τε δεικνύουσι μνημεῖα τῶν ἀριστέων, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ψηφων δὲ λεγόμενον. παρὰ γὰρ τὸν αἰγιαλὸν ψήφους φασὶν εἶναι ποικίλας. ταυτας δὲ οἱ Ελ-*

ληνες, οἱ τὴν νῆσον οἰκοῦντες, λέγουσι τὴν χροιὰν λαβεῖν ἀπὸ τῶν στλεγγισμάτων, ὧν ἐποιοῦντο ἀλειφόμενοι. ἀπὸ γὰρ ἐκείνων τῶν χρόνων, οὔτε πρότερον ἑωρᾶσθαι μυθολογοῦσι τοιαύτας ψήφους, οὔθ' ὕστερον ἐπιγεγενημένας.

673. οὐδὲ μὲν οὐδ' — Perperam in E. οὐδέ μιν. — [ὁμὸν δέμας. Guelferb. ὅλον. Scripserat, ut opinor, Poëta ὁμοὶ δέμας, ut praecedenti participio ἐοικότες, et sequenti adjectivo συμμιγέες, responderet in hoc versu ὁμοὶ, ad idem substantivum θῆρες relatum. *Ex Append.*] — ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων. Sic Florent. editio, et ex ea ceterae; quam bonam lectionem exhibent Caes. et solus e Regiis E. Tres cum Mediceo ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλων. D. ἐπ' ἄλλῳ. [Perperam Guelferb. ἐπ' ἄλλων. *Ex Append.*]

676. προτέρης ἐξ ἰλύος. Sic bene sex mei codices et Mediceus. Vulgo προτέρους. V. seq. vulgo legitur ἀρηρεμένους. Vide ad I. 787.

687. καταρέξασα. Sic scriptum in E.

691. κέλευσεν. Sic D. Vulgo κέλευεν.

693. ἀΐξαντες. Sic Florent. editio, et ex ea ceterae. Sed codd. omnes ἀΐξαντε, quod tamen, ob hiatum, minus probo. [ἀΐξαντες Medic. In Guelferb. ut in meis, ἀΐξαντε. *Ex Append.*]

695. ἀμφοτέραις. A. E. ἀκροτέραις. D. ἀκροτάταις. [Bene Guelferb. ἀμφοτέρῃς. *Ex Append.*]

697. κτάνεν. Perperam duo Regii κτάνον.

703. νηλειεῖς. Sic bene A. C. E. Vulgo νηληεῖς. Quod reponebat Vir doctissimus e conjectura, νηλιτεῖς lex metri respuit.

708. μείλισσε sine importuno ν scriptum in D. E. Mox perperam in A. ἐγκαλέουσα.

709. παλαμναίων ἱκεσιάων: id est, τῶν ὑπὲρ φόνου γιγνομένων. [Guelferb. ἱκεσίῃσι. *Ex Append.*] Varias significationes habet nomen παλαμναῖος. Et primo quidem est φονεὺς, ὁ αὐτοχειρίᾳ τινὰ ἀνελὼν, ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι οἰκείῳ. Tum παλαμναῖοι di-

cuntur Furiae, quae homicidas exagitant, a caesorum manibus immitti creditae veteribus: ut in istis Cyri verbis apud Xenophontem K. *Π.* p. 655. *τὰς δὲ τῶν ἄδικα παθόντων ψυχὰς οὔπω κατενοήσατε οἵους μὲν φόβους τοῖς μιαιφόνοις ἐμβάλλουσιν; οἵους δὲ ΠΑΛΑΜΝΑΙΟΥΣ τοῖς ἀνοσίοις ἐπιπέμπουσι;* Jupiter ipse *Παλαμναῖος* dicitur, *ὁ τοὺς φονέας τιμωρούμενος.* Juxta primam significationem *τὸ παλαμναῖον* substantive *μίασμα* notat, ut apud Euripidem Iphig. T. 1226. *μὴ παλαμναῖον λάβω;*

712. *μείλικτρά τε.* In Guelferb. codice *μελίκρατά τε*, quod nec in Mediceo, nec in sex meis repertum. *Longe pulcherrimam* hanc lectionem vocat Piersonus ad Moeridem p. 255. quanquam vulgatam *recte defendi posse* fateatur. Mihi cum *καῖεν* vel *δαῖεν* non placet *μελίκρατα.* Florent. editio *δαῖεν*: codices sex *καῖεν*. [Medic. et Guelferb. quoque *καῖεν.* Vide supra ad III. 661. *Ex Append.*]

714. *παύσειεν.* Sic bene Parisina editio, et ex ea Stephanus, ut in quinque Regiis et Caes. scriptum. Primariae editiones soloece *παύσησιν*, quod, pro ea qua erat vanitate et imperitia, revocavit Hoeltzlinus. [*παύσειεν* praestat quoque Medic. Mendosum *παύσησιν* fuisse videtur in Guelferb. Nam in collatione ad Batavam editionem instituta nihil varietatis adnotatum. *Ex Append.*]

717. *ἐμφύλῳ.* Vulgo *ἐμφυλίῳ*, contra metri legem: *υ* enim in hoc nomine longum est. Vide infra 725. I. 865. In Orphicis 1160.

— — — — — νῦν αἰὲν Ἐριννὺς
αἵματος ἐμφύλοιο δεδουπότος Ἀψύρτοιο
ὑστερόπους ἕπεται.

Homerus Odyss. *ο'.* 273.

οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
ἔμφυλον.

720. *μύθῳ.* Vulgo *μύθοις.* Illud praeferunt codices mei sex et Mediceus.

723. ἱδρύνθησαν. Quatuor Regii et Caes. [it. Medic. et Guelferb. *Ex Append.*] ἱδρύθησαν.

724. δῦνε sine importuno ν recte scriptum in D. — ὁρμαίνουσαν. Sic optime E. Vulgatum ὁρμαίνουσα, quod non alio referri potest quam ad μνῆστις, sensu caret. ἦ γὰρ φροντίζουσαν αὐτὴν δῦνε φρένας μνῆστις ἀεικελίη ὀνείρων. Eleganter accusativus personae positus pro genitivo, vel dativo, familiari Poëtis constructione, cujus exempla congessi ad Aeschyli S. Th. 836. Hesychius: ὁρμαίνοντα, διανοούμενον. ὁρμαίνων, φροντίζων, ἐν διανοίᾳ ἔχων. [δῦνε φρένας ὁρμαίνουσαν etiam Guelferb. Optima lectio, Jo. Piersono neglecta, notatu dignior erat innumeris quae observavit scripturae mendis. Librarios saepe fefellit ista constructio. In Oppiano *Ἁλ.* β'. 570. legendum ex uno e Regiis codd.

δὴ τότε μιν καὶ μόχθος ὑπὸ φρένα δύεται ἤδη.

ubi dativum οἱ in locum accusativi μιν alii librarii suffecerunt. Sic apud Nostrum III. 612.

— — — — — δέος δέ μιν ἴσχανε θυμόν.

ὁρμαίνω autem de persona semper adhibetur. III. 697.

καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὁρμαίνουσα.

Vide ibid. 18. 452. 620. IV. 3. *Ex Append.*]

728. [ἀποτηλόθι. Divisim excudi debuit ἀπὸ τηλόθι, ut infra 1188. et 1208. Sic scriptum in A. E. *Ex Append.*] — μαρμαρυγῇσιν — χρυσέην ἴεσαν αἴγλην. Ovidius Am. III. 3. 9.

Argutos habuit, radiant ut sidus, ocellos.

ad quem locum vide Burmanno notata.

736. παισὶ Φρίξοιο. Sic D. E. Caes. Vulgo παισίν.

738. ἐλέηρεν. Male vulgo ἐλέαιρεν.

[741. ἤθεα γαίης. Guelferb. ἔσχατα γαίης. *Ex Append.*]

742. ἔργ' ἐτέλεσσας. Sic A. B. E. venuste et more antiquo. Perperam vulgo ἔργα τέλεσσας. Eadem ratione III. 1361. πάντ' ἐφαάνθη edidimus, quod procul

dubio exhiberent, si qui reperirentur, emendatius scripti codices.

743. ἐμεῖο. Sic recte edidit Stephanus, ut in codicibus scriptum est. Hîc iterum se prodit stolidus Hoeltzlini livor, qui pravam lectionem sequi maluit, quam H. Stephano aliquid debere. ἐμοῖο e prioribus editionibus revocavit.

746. ἀείραο. Sic quinque Regii et Mediceus. Vulgo ἀνείραο.

758. λαιψηρῇσι. Sic quatuor Regii bene. Vulgo λαιψηροῖσι.

[767. ὑπ' ἠέρι. Guelferb. ἐν ἠέρι. *Ex Append.*]

769. Φαιήκιδα νῆσον. Perperam codd. aliquot Φαιήκων νῆσον.

771. τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα πτερά, His celerrimus volatus non minus exprimitur, quam si scripsisset Poëta τιναξαμένη. Supra 601. διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας οἰωνός. Has lectiones sollicitaret forte quis ex iis, quae docte ad Oppianum observavit Arnaldus, Lect. Gr. p. 198. Nullus volatus fieri potest, nisi expansis alis; nec τανύσσασθαι simpliciter volatum illum significat, qui expansis et immotis alis fit, quem nos *planer* dicimus, quo alioqui pernicissime ferri alites videmus. Sed Cyneg. I. 282. Arnaldi emendationem probo, quia rus sapere mihi videtur ταναῇσι τανυσσόμενος πτερύγεσσι.

774. ἐννεσίῃς. Sic B. D. Caes. Mediceus. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Vulgo αἰνεσίῃς. In A. librarii errore hujus versus initium et praecedentis finis desunt, binis sic in unum contractis:

πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν εἰς ἓ νέεσθαι.

ὦρσε sine ν in D. scriptum.

775. ἐδύσατο. Vulgo ἐβήσατο. Illud dant A. D. In E. ἐδύσσατο. C. mendosissime ἐάσατο.

778. ὄφρα δὲ καὶ τῷ. Hanc Florentinae editionis lectionem habent Mediceus, Caes. Guelferb. In A. B.

C. ὄφρα δὲ κ'αὐτῷ. In E. ὄφρα δὲ καὶ αὐτῷ. In D. ὄφρα καὶ αὐτῷ.

781. θεάν. Minus bene tres Regii θεά.

782. ἄσσον ἑεῖο. Perperam vulgo ἑοῖο.

785. οἵ τ' ἄλλοι. Vulgo ἠδ' ἄλλοι. Caes. et Mediceus οἱ δ' ἄλλοι. Vide ad III. 58.

786. οἵως τε. Sic Florent. editio: quae optima lectio in solo Guelferbytano codice reperta. Mediceus et sex mei οἵη τε habent. Hoc praetulit Aldus, et ex eo ceteri editores, excepto docto nostro H. Stephano, cui merito suo placuit Florentina lectio, idcirco Batavo reprobata.

791. Juno apud Homerum de Thetide eadem fere dicit, Ιλ. ω'. 59.

— Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψα τε, καί ῥ' ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
παντες δ' ἀντιάασθε, θεοὶ, γάμου.

795. ἀθανάτης. Sic D. Perperam in tribus Regiis θνητοῖσιν, solemni librariis errore, ex prava pronunciatione η et οι confundente, qua de re saepius jam monui.

796. ἐμὲ αἰδομένη. Vulgo ἐμέ τ' — Insertam copulam non agnoscunt quatuor Regii.

[800. κατέλεξεν ἅπαντα. Guelferb. ἕκαστα. *Ex Append.*]

801. πέπρωται. Sic quatuor Regii, Caes. Med. editiones Aldina, Paris. Basil. bene. In aliis πέπρωτο.

807. τέκνα τε φιτύσαιο. Primum τε habent codices omnes, et Florent. editio, e qua perite ab H. Stephano revocatum, quum Aldus et qui eum secuti sunt δὲ edidissent. Hoeltzlinum a Stephano edoceri non passus est livor. Deinde φιτύσαιο habent C. et Caes. perspicue et emendate scriptum. In B. et Med. transpositis vocalibus φυτίσαιο. In Guelferb. φυτύσαιο. Ceteri, ut vulgo, mendose et barbare φυτήσαιο. Nam φυτάω vox graeca non est. Legitima verbi forma est

φυτεύω, prima semper correpta. Sed *φιτύω* diversae formae, ejusdem vero significationis, primam semper producit. Vide Miscell. Observ. T. II. p. 196. ubi te docebunt congesta exempla, in hujus verbi scriptura saepissime a librariis peccatum fuisse. Moscho, in Europae fine, e Caes. codice illud restituimus:

— — *ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φιτύσεαι υἷας.*

In scholiis autem scribendum: *φιτύσαιο δὲ, ἀντὶ τοῦ φυτεύσαις, καὶ βλαστήσαις.* Glossa etiam *φυτεύσαις.* — *θεοὺς δ' ἐς δαῖτ' ἐκάλεσσα.* Vulgo *εἰς δαῖτα κάλεσσα.* Vide supra ad 742. *ἐς* habet D. in quo, librarii errore, *ἐς δῶμα κάλεσσα.*

808. *σέλας ἀνέσχον.* Matris scilicet functa officio. Iocasta apud Euripidem, a Scholiaste laudatum, Phoen. 354.

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
νόμιμον ἐν γάμοις,
ὡς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ.

[810. *νημερτέα.* Guelferb. *θυμηδέα.* *Ex Append.*]

814. Ideo Lycophron v. 174. Achillem vocat

τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταιΐκῆς
τῆς ξεινοβάκχης.

817. *ἐπινίσσεται.* Sic D. Vulgo *ἐπινείσεται.* In Caes. *ἐπινείσσεται.*

819. *πρήσοντα.* Sic A. D. E. [it. Guelferb. *Ex Append.*] Futurum participii verbi *πρήθω.* Male vulgo *πρήσσοντα.* Cum *παύομαι, λήγω, λωφῶ,* aliisque ejusdem significationis verbis, eleganter participia junguntur, sed ea fere temporis praesentis. Mallem hic legere *λωφήσειν πρήθοντα,* quo quidem refertur glossa *καίοντα.*

823. *ἔασι,* et mox *ἐάσῃς.* Perperam in Stephani editione *ἔασσι* et *ἐάσσῃς.* Prius in Batava editione correctum, relicto altero. In D. et Caes. *ἐάσῃς.* Sed in his ad codices non adtendendum. Vide Clarkium ad *Ιλ. δ'.* 42.

826. *ἀναβρόξασα.* Codices, et editiones ante Ba-

tavam omnes habent *ἀναβρώξασα*. Mendam ex Homero recte sustulit Hoeltzlinus. Odyss. *μ'*. 240.

ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.

Ad quem locum haec tradit Eustathius p. 1719. l. 56. *τὸ δὲ ἀναβρόξειε ταὐτόν ἐστι τῷ ἀναῤῥοιβδεῖν. ἄμφω δὲ ἴσον δύνανται τῷ ἀναῤῥοφεῖν — θέμα δὲ τοῦ ἀναβρόξειεν ἄχρηστον, τὸ βρόχω. ἐξ οὗ καὶ ὁ βρόχθος ἐπὶ λαιμοῦ, καὶ βροχθίζειν, τὸ διὰ τοῦ τοιούτου βρόχθου προάγειν.*

828. *ἣν τέκε Φόρκῳ νυκτιπόλος Ἑκάτη.* Sic quinque Regii, Caes. Medic. Guelferb. Mendose vulgo *ἣν τέκε Φόρκυν, νυκτιπόλος θ' Ἑκάτη.* Diversae formae ejusdem nominis sunt *Φόρκος, Φόρκου: Φόρκυν, Φόρκυνος: Φόρκυς, Φόρκυος.* Postrema haec apud Hesiodum occurrit Theog. 270. 333. Media apud Homerum saepe. *Φόρκος* legitur apud Apollodorum, Bibliothecae L. I. cap. 2. *Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος.* Phanocles in Analectis nostris T. I. p. 414.

ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδους
πέτρας, καὶ Φόρκου στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.

Ad quem locum Apollonii emendatio jam proposita fuit. Eadem forma Latinis Phorcus appellatur marinus ille Deus. Virgil. Aen. V. 240.

Nereïdum Phorcique chorus, Panopeaque virgo.

Noster autem in Scyllae genealogia Homerum, quem sequitur, illustrat: Odyss. *μ'*. 124.

ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιΐν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν.

834. *ἠδὲ θύελλαι.* Sic bene quatuor Regii. Vulgo *ἠέ*. Saepe commutantur hae voculae. Vide ad II. 1175. Mox v. 847. ubi editiones bene *ἠὲ βολάων* habent, in D. scriptum *ἠδέ*.

851. *εὗρε.* Sic D. E. Caes. Medic. et primariae editiones. Male in recentioribus *εὗρεν.*

854. *ἔμπεδον.* Hic valet *ἀσφαλῶς, ἀληθῶς, φανερῶς.* Vide Hesychium in *ἔμπεδα.* Infra 1429. bene

exponas φανερῶς. 1389. positum est pro ἀληθῶς. Cognatae omnes illae significationes.

858. ἐφετμῆς. Vulgo ἐφετμαῖς. Illud praeferunt codices ad minimum septem.

859. πασσυδίη. Sic quinque Regii. Vulgo πανσυδίη.

861. ῥυσόμεναι. Sic bene Caes. ut etiam in Medic. a manu secunda scriptum. Vulgo ῥυσσόμεναι. D. ῥυσάμεναι. Ceteri quatuor Regii ῥυσέμεναι.

865. ἐδύσατο. Sic A. B. E. Caes. Medic. Perperam vulgo ἐδυσσατο. In D. ἐβήσατο. [Guelferb. quoque ἐβησατο. *Ex Append.*]

869. Unde haec sumta sint, nuper didicimus Praestantissimi Ruhnkenii beneficio. Homericum in Cererem Hymnum ob oculos habuit Noster, ubi eodem modo Demophon a Cerere educatus narratur. Ut prompta sit lectori comparatio, antiquioris Poëtae locum integrum apponam:

ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Δημοφόωνθ', ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος. Δημήτηρ
χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ἡδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα.
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλὸν,
λαθρα φίλων γονέων. τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο,
ὡς προθαλὴς θελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυωδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο, κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ,
δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ, καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηυδα·
Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημητηρ,

παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,
ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς.

In Batava editione, typothetae errore, *σάρκος* excusum, quam mendam eximere noluit Oxoniensis Magister.

873. *ἀνεπάλμενος.* Vulgo *ἀναπάλμενος.* Illud dant D. et Guelferb. et in eo consentiunt codices omnes II. 825. Hujusmodi compositorum praepositiones saepe commutarunt librarii. In Bionis Idyll. II. *ἐπάλμενος* fuerat editum, ubi nunc recte legitur de Cupidine:

οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῶ
ἐλθὼν ἐξαπίνας, κεφαλὰν ἐπὶ σεῖο καθιξεῖ.

877. Virgil. Aen. II. 794.

Par levibus ventis, volucrique simillima somno.

880. *τῷ μὲν ἀμηχανίη δῆσε φρένας.* Vulgo *μιν— δῆσεν* legitur. *μὲν* in quatuor Regiis repertum. In iisdem, in Caes. et in Guelferb. *δῆσε.* *τῷ μὲν*, id est *τῷ Πηλεῖ.* *μὲν* et *ἀλλὰ καὶ* sibi invicem respondent.

888. *ἄλλα τε πάντα.* Perperam in quinque Regiis *ἄλλα τε πόντῳ.*

890. *εἴρυσσαν.* Vulgo *εἴρυσαν.* Illud jamdudum a me repositum, sic in Guelferb. scriptum esse nunc comperio. Vide supra ad 237.

892. *ἀνθεμόεσσαν*, *floridam.* Appellativum est, non proprium nomen. In Promontorio Minervae Sirenum quondam sedes fuisse perhibetur. Homeri tamen Scholiastes insulam *Ἀνθεμοῦσσαν* nomine agnoscit ad Odyss. *μ'.* 39.

895. *Ἀχελώῳ.* Sic bene quinque Regii. Vulgo *Ἀχελωΐῳ.*

897. *πορσαίνεσκον.* Vulgo *πορσύνεσκον.* Illud ex Etymol. M. reposui, et sic in Medic. scriptum esse nunc comperio: nec aliter in Guelferb. scribi debuit, ubi *προσένεσκον.*

898. De Sirenibus operae pretium erit legisse, quae congessit Vir elegantis ingenii, Janus Broukhusius ad Tibullum p. 361.

908. *ὄφρ' — ἐπιβρομέοιντο.* Sic omnino legendum, ne in soloecismum incurrat oratio. Vide ad 243. *ὄφρα* et *ἵνα* cum optativo semper apud nostrum construuntur, praecedente verbo temporis praeteriti. Praeter exempla in superioribus observata vide I. 822. 918. 1118. IV. 871. quibus infinita alia addi possent, quae singulae ostendunt paginae. Vulgo *ἐπιβρομέωνται.* In quatuor Regiis et Guelferb. *ἐπιβρομέονται.* Quod autem in Oxoniensi comparet, *ἀποβρομέωνται,* id supinitatis est Shawianae.

914. *Βούτης.* Librariis qui Regios codices descripserunt monstrosum quid huic nomini subesse visum fuit: ei quatuor *μούσης* substituerunt; unus in D. *μούση.*

918. *ἀνερείψατο.* Vulgo, satis inepte, e nescio cujus, sive librarii, sive primi editoris emendatione, *ἀνετρέψατο.* Quinque Regii *ἀνερύσατο.* In Caes. scriptum *ἀνερέψατο,* unde facile veram lectionem restitui *ἀνερείψατο.* In Medic. quoque et Guelferb. *ἀνερέψατο.* Vide ad I. 214.

930. *σφιν.* Quatuor Regii et Caes. *σφι.*

931. *ὄπιθε πτέρυγος.* In D. *ὄπισθε.* Vulgo *ὄπιθεν.*

932. *πλαγκτῇσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἔρυσσαν.* Sic optime B. Eadem scriptura in A. C. D. nisi quod *ἔρυσαν* habent. Vulgo *πλαγκτῇσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.* In D. *ἔρυσαν:* cetera, ut vulgo.

933. *εὐδιόωντες.* In B. *εὐδιόωντος,* ut scribendum esse confidenter affirmat Arnaldus, Lect. Gr. p. 243. sed egregie fallitur Vir eruditus. *ἁλὸς* generis est sequioris et cum *εὐδιόωντος* jungi nequit. Tum verbum *εὐδιάω,* tam mari vectis et piscibus, quam ipsi mari aptum est. Vide I. 424. II. 903.

934. *ἑλίσσωνται.* Sic bene Caes. Vulgo *ἑλίσσονται.*

935. *ὀρώμενοι.* Male quatuor Regii *ὁρμώμενοι.*

938. *κελεύθους.* Sic quinque Regii. Vulgo *κέλευθον.*

939. *ἐνιχρίμπτεσθαι.* Sic quinque Regii. Vulgo *ἐνιχρίμψεσθαι.* Guelferb. *ἐνιχρίμψασθαι.*

943. *κόπτε ῥόος.* Sic olim scripseram. Vulgo *κόπτεν.* Nunc in Guelferb. codicis collatione reperio *κόπτε ῥόον*, partim bene, partim male. Caes. quoque *ῥόον* habet.

944. *ἐπικαχλάζεσκεν.* Sic quatuor Regii et Caes. Vide ad II. 570. 1266.

952. *μεταχθονίην.* Sic A. E. Vulgo *μεταχρονίην.*

953. *ὣς αἵ.* Sic C. D. E. Medic. editiones veteres quatuor. Primus *ὣς καὶ* edidit Stephanus: consulto ne, an typothetae errore, nescio. Veterem lectionem revocavi. Elegans articuli repetitio: *αἵ δ', ὥστ' — ὣς αἵ*, ut I. 536. 540. Mutationi occasionem dedit sequens verbum in singulari numero *πέμπε*, quod ab *ἄλλη* pendet.

955. *ζέεν ὕδωρ.* Vulgo *θέεν.* Certissimam emendationem J. F. Facii recepi, pag. ultima Epistolae criticae in aliquot Orphei et Apollonii loca, quae prodiit Erlangae A. 1772. in 4. Quia forte libellus ille extra Germaniae fines paucis literatis innotuit, integram docti Viri adponam observationem. "*ἐρευγόμενον ὕδωρ* et „*θέεν* sibi invicem non respondere, *aures* statim sen„tiunt. Qui *θέειν* et *ζέειν* saepissime a librariis inter „se permutari scit, ni fallor, adsensum praebebit huic „correctioni,

„— *περὶ δέ σφιν ἐρευγόμενον ΖΕΕΝ ὕδωρ.*

„Homerus *Ιλ. φ'.* 365.

„*ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ.*"

Hactenus ille. *ζέεν* Poëtam scripsisse, non auribus, sed menti ostendunt versus 942. et sequentes. *ζέεν* in *ῥέεν* mutatum vidimus ad I. 1262.

961. *ἤματος αἶσα* periphrasis est, et nihil aliud significat, quam *ἦμαρ*, ut apud Homerum Odyss. *τ'.* 84.

— — — *ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.*

Eustathius exponit, *τουτέστιν ἐλπὶς περιφραστικῶς.*

974. *καλαύροπα.* Sic D. Caes. Med. Guelferb. recte. Vulgo *καλάβροπα.* Vide Hesychii interpretes ad hanc vocem.

978. *χρυσέοις κεράεσσιν κυδιάασκον.* Vera et legitima haec est scriptura. In D. *χρυσείοις κεράεσσιν.* In E. *χρυσέοις κεράεσσι.* Caes. etiam et Medic. habent *κεράεσσι.* Vulgo *χρυσέοισι κεράεσι.* Poëtica forma est *κεράεσι,* in qua semper corripitur *α,* quod in alia ejusdem nominis forma *κεράασι* producitur.

984. *ἵλατε Μοῦσαι.* Formula deos placandi, et veniam poscendi, si quid temere dictum, quod iram eorum concitare possit. Vide II. 708. Hic autem Aratum imitatur Noster, Phaen. 637.

Ἄρτεμις ἱλήκοι· προτέρων λόγος, οἵ μιν ἔφαντο
ἑλκῆσαι πέπλοιο, Χίῳ ὅτε θηρία πάντα
καρτερὸς Ὠρίων στιβαρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ
θήρης ἀρνύμενος, Χίῳ χάριν Οἰνοπίωνι.
ἡ δέ οἱ ἐξαυτῆς ἐπετείνατο θηρίον ἄλλο,
νήσου ἀναρήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας,
σκορπίον, ὅς ῥά μιν οὖτα, καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα,
μειότερος προφανείς· ἐπεὶ Ἄρτεμιν ἤκαχεν αὐτήν.
τοὔνεκα δὴ καὶ φασὶ περαιόθεν ἐρχομένοιο
σκορπίου, Ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν.

Quamvis longiusculum, integrum locum apposui, tum quia amoenam continet *μυθολογίαν,* tum quia in eo quaedam emendationis indigebant. V. 2. *Χίῳ* primitivum est, insulae nomen: at v. 4. gentile est et contractum ex *Χιΐῳ,* ideo primam producit. V. 5. *ἐξαυτῆς* adverbium est. Hesychius: *ἐξαυτῆς, παραυτίκα.* Poterat significatio illa e probatioribus auctoribus confirmari, ut Polybio apud Suidam, et Oppiano *Ἁλ. α΄.* 762. *Κυν. δ΄.* 418. V. antepen. *μειότερος* ad rei veritatem, et phraseos elegantiam lego: statuitur oppositio inter Orionem *πολλὸν ἐόντα,* et scorpium, pusillum animal. Denique *ἐρχομένοιο* dat cod. Regius.

[983. *ἔπος.* Guelferb. *λόγος,* mendose pro *λόγον,* e glossemate. *Ex Append.*]

994. *ἀγανῇσιν.* Sic B. D. Caes. Med. Guelferb. A. e correctione. Vulgo *ἀγανοῖσιν.* Depravatissima lectio in tribus Regiis observata: *ἐξ ἁλός. ἢ δάμνησιν.*

[1000. *θωρήξεσθαι.* Medic. *θωρήξασθαι.* *Ex Append.*]

1017. *κούφησι.* Sic quinque Regii. Vulgo *κούφαισι.* Caes. *κούφοισι.*

1018. *ἐμοί.* Quinque Regii minus bene *ἐμοῦ.*

1019. *μαργοσύνης.* In D. *μαχλοσυνης*, e glossemate, ut videtur, ad restringendum alterius nominis sensum, qui paullo laxior est. Alioqui *μαχλοσύνη* vox est poëtica, et bonae notae. Vide Suidam.

1021. *ἐγών.* Perperam D. et Caes. *ἐγώ.* Vide ad III. 262.

1022. *ἀφορμήθην.* Sic B. Vulgo cum augmento *ἀφωρμήθην.* A. D. E. *ἐφορμηθην.*

1023. *τῆσδε φυγῆς.* Perperam duo Regii *τῆς γε.*

1026. *τεόν τε.* Sic omnes Regii, bene. Vulgo *τεὸν δέ.* — *σοὶ δ'.* In E. *τοὶ δ'.* Vide ad I. 416.

1030. *ἐναμοιβαδίς.* Sic Caes. Med. Guelferb. Vulgo *ἐπαμοιβαδίς.* Illud extat I. 380.

1031. Prava et intricata horum versuum constructio. Ordo est: *ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, οὕνεκεν ὑμῶν, καὶ ἀμφ' ἀέθλοις ὑμετέροις, ἀτυζομαι.*

1038. *αὖτις.* Sic B. C. D. E. Caes. Vulgo *αὖθις.* Nulla quoad significationem differentia: sed illud Ionicum et poëticum est; nec aliter fere vox illa apud Nostrum scripta occurrit.

1043. *ἰοῦσαν.* Subauditur *με*, pro *ἰούσης ἐμοῦ.* Accusativus est absolutus, de quo vide notata ad I. 396. *Timete deorum indignationem, quam experturi estis, dedita me*, id est, *si dedar Aeetae, acerbissimis plectenda suppliciis.*

1048. *ἐπὶ γουνατα.* Sic quinque Regii, Caes. Med. Vulgo *γούνασι.*

[1049. *ἀλλά κε πᾶσι.* Perperam primariae editiones *ἀλλὰ καὶ πᾶσι.* Mendam sustulit Stephanus. *Ex Append.*]

1051. *νῦν δὲ μέθεσθε.* Sic quinque Regii. Vulgo *νῦν δ' ἐλάθεσθε*, e glossemate, ut videtur.

1057. *ἀντιάσειε.* In Guelferb. *ἀντιάσειεν.* Sic etiam in Mediceo e correctione. Vulgo *ἀντιάσειαν.* Genuinum est, quod praetulimus. *Si iniquum Medea pateretur judicium, si injusta sententia opprimeretur.* Judicium enim de nova hac contestatione ferre debebat Alcinous. Vide supra 1009. Cimmeriis et plus quam Hoeltzlinianis tenebris mentem Poëtae involvit Magister Shawius, vertens: *Nec defuturos se auxilio affirmabant, si causae iniquae obstarent.* Scribere etiam potuerat Poëta, *εἴ κε δίκης ἀλιτήμονες ἀντιάσειαν. Si obstarent, si vim inferrent, juris et legum contemptores.* Hoc quidem olim praeoptaveram. Sed *ἀλιτήμονος* tuentur codices omnes.

1063. *τὴν δ' ἄμφι.* Sic bene D. Vulgo *τῇ.*

1065. *μνωομένης.* Sic bene D. Vulgo *μυρομένης.* Illud in B. quoque margini adscriptum. In Guelferb. *μνωομένῃ.* — *ἐπὶ σμυγερὴ λάβεν αἶσα.* Sic quinque Regii et Caes. Male in Mediceo conjunctim *ἐπισμυγερή.* Praepositio ad verbum pertinet: *οἵη μιν ἐπέλαβε σμυγερὴ αἶσα.* Vulgo *στυγερή.*

[1072. *κουρίδιον.* Guelferb. *κουριδίῃ.* *Ex Append.*]

1077. *ἡ δέ νυ κούρῃ.* Sic bene D. Vulgo *ἦδε δὲ* — Sup. v. idem codex et Guelferb. habent *οὔτε τι.*

[1086. *μήτ' αὐτὸς ἑκών.* *Neque ipse ultro*: id est, *neque tu e sola libidine, nullo cogente, absque ulla ratione.* Perperam vulgo legitur *αὐτὸν*, quod ad *Αἰσονίδην* relatum frigide, et paene inepte, otiosum est. Eadem significatione *αὐτὸς ἑκὼν* apud Homerum legitur, Odyss. *β'.* 133. quem locum temere solicitavit Ernestius.

— — — — *κακὸν δ' ἐμὲ πόλλ' ἀποτίνειν*
Ικαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.

Ex Append.]

1089. [*λίην.* Guelferb. *αἰὲν*, e frequenti commutatione literarum *Α* et *Λ.* *Ex Append.*] — *ἑῆς.* Hoc e

D. recepi, ubi perpetuo librarii errore scriptum ἑοῖς. Vulgo ἑαῖς. [Guelferb. ἑαῖς περὶ παισί. *Ex Append.*]

1093. De Echeto Epiri Rege, illiusque filia vide scholia minora in Homerum ad Odyss. σ'. 84. et Eustathium p. 1838. l. ult.

1096. ὣς ἔφατ' ἀντομένη. Perperam Florent. editio ὣς φάτ', ut scriptum est in B. E. Caes. Med. In A. ὣς φάτο, ut in Stephani editione. Recte Basileensis ὣς ἔφατ'. Vide ad I. 485.

1100. ἀτίσσαι. Sic ad prosodiae legem scribendum, ut I. 615. II. 9. III. 181. Quod jamdudum e quatuor codicibus reposueram, nunc in E. reperio, et sic etiam in Med. scriptum esse comperio. Vulgo ἀτίσαι.

1103. ἐφ' Ἑλλάδα νεῖκος ἄροιτο. Sic A. B. C. E. In D. ἐς Ἑλλάδα νόστον ἄροιτο. Vulgo ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.

1105. οὐδέ σε κεύσω. Sic D. et Guelferb. ut vulgo editum est. Ceteri codices κεύθω. Confer. III. 332.

[1111. βάλετ'. Guelferb. βάλεν. *Ex Append.*]

1115. ἐφημοσύνῃσιν. Vulgo ἐπιφροσύνῃσιν. Illud habet Guelferb. et in B. quoque margini adscriptum est: genuinum esse credo. Mox ἐποτρυνέοντα, flagitante, ut mihi videtur, sensu, invitis codicibus edidi, in quibus etiam, ut vulgo, ἐποτρυνέουσα. *Suum praeconem adlocuta est, consiliis suis Iasonem incitaturum, ut cum puella concumbat.* Sed ne sic quidem locus omnino integritati suae restitutus. Mihi dubium nullum est, quin προσέειπεν spurium sit. Vide quam belle omnia procedant, sic legendo:

σῖγα δ' ἑὸν κήρυκα καλεσσαμένη, προέπεμψεν,
ᾗσιν ἐφημοσύνῃσιν ἐποτρυνέοντα μιγῆναι
Αἰσονίδην κούρῃ.

1120. ἀποτμήξειν. Quatuor Regii ἀποτμῆξαι cum Guelferb.

1124. εὗρε. Sic editiones veteres. Perperam in recentioribus εὗρεν. Illud reperio in D. E. Med.

1130. αὐτονυχί. A. E. αὐτονυχεί. Vide notata ad

I. 1019. Ultima itidem producitur in *ἀναιμωτὶ* II. 986. — *ἔντυον* praeferunt quatuor Regii, Caes. Med. Vulgo contra prosodiae legem *ἔντυνον*. Hoc tamen tuetur Clarkius ad *Ἰλ. έ.* 720. cujus ad liquidum perductae rationes mihi non videntur. In Moschi laudato versu legendum censeo, *καί οἱ λέχος ἔντυον Ὧραι*. Sane supra v. 969. *πόρσυνον* temporis est aoristi et mediam producit. Si vera esset Clarkii sententia, scribendum illic esset *πόρσυναν*. Imperfectum saepe loco aoristi adhibetur; sed non ideo prosodiam mutat.

1134. *Νυσήϊον*. Sic bene Caes. ut primariae editiones. Perperam recentiores *Νυσσήϊον*.

1143. *τιμήεις ὁ γάμος*. Sic quatuor Regii bene. Vulgo *τιμήεις τε γάμος*.

1144. *ἀμεργόμεναι*. Perperam quinque Regii *ἀμελγόμεναι*. Vide ad I. 882.

1147. *δαῖε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος*. Vulgo *γλυκερὸν πόθον*. Illud praeferunt quinque Regii: optime. Qui mutarunt, verbo *δαῖε* quum activam significationem tribuerent, crediderunt accusativum illi subjungi debere. Sed *δαῖε* activae formae passive hîc significat. Vide ad III. 773. Melius emendassent *δαίετ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος*.

1150. *Μελιτηΐου*. Sic codices et editiones veteres. In Basileensi, errore, ut videtur, typothetae, excusum *Μελετηΐου*, unde in Hoeltzlinianas migravit.

1157. *ἀΐδηλος*. Sic optime D. et Guelferb. Vulgo ineptissime *ἀρίδηλος*. Hoc primum in A. scriptum fuerat, sed *ρ* litura inductum.

1158. *κράατα δ' εὐφύλλοις*. Quinque Regii *κρᾶτα δ' ἐϋφύλλοις*.

1159. *ὑπὸ λίγα*. Vulgo *ὑπαί*. Vide infra 1735.

1161. *μενέηνε*. Sic A. E. Vulgo *μενέαινε*.

1165. *Callimachum forte ante oculos habuit Noster*, fragm. 418.

— — — *ἐπεὶ θεὸς οὐδὲ γελάσσαι*
ἀκλαυτὶ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσιν ἔδωκε.

Apollonium pressius imitatus est Ovidius, *Metam. VII.* 453.

— — — usque adeo nulli sincera voluptas;
sollicitique aliquid laetis intervenit — RUHNKEN.

1169. *ἢ τελέοιτο.* Sic bene E. Ita quoque A. in margine. Vulgo sine sensu *εἰ τελέοιτο.*

1170. *ἀμβροσίοισιν.* Sic D. Caes. Med. Guelferb. Soloece vulgo *ἀμβροσίῃσιν.*

1171. *αἱ δ' ἐγέλασσαν.* Auctor Homerici in Cererem Hymni, v. 13.

κηώδει δ' ὀδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.

Theognis Gnomarum initio:

πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίη
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

quae Megarensis Poëta ex Hymno in Apollinem sumsit, 118. Locutionem *γελᾷν ὀδμῇ* in linguam Romanam transtulit Catullus, de nuptiis Pelei et Thetidos, 284.

Queis permulsa domus jucundo risit odore.

Qui versus ex Hymno in Cererem manifesto expressus. Antiquissimum Carmen, cujus utinam integrior repertus fuisset codex, Latinis Poëtis lectitatum fuisse aliae ostendunt imitationes. Anna apud Virgilium Aen. IV. 33. haec ait:

Solane perpetua moerens carpêre juventa,
nec dulces natos, Veneris nec praemia noris?

Ibi *Veneris praemia* sunt concubitus gaudia, ut in Hymno v. 102.

— — — — — — — *ἥ τε τόκοιο*
εἴργηται, δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης.

Locum hunc Virgilio obversatum fuisse, nemo non agnoscit.

1173. *πεδίων.* Male A. E. *πεδίου*: et v. 1175. *Μακριδίοις.*

1176. *μετεβήσατο.* Perperam vulgo *μετεβήσετο.* Vide ad 458.

1177. *ἐν δ᾽ ὅγε χειρί.* Sic Florent. editio, postremis editoribus non satis inspecta. Sic etiam A. B. D. E. Medic. Guelferb. Perperam Aldus, et ex eo ceteri, *ἔνθ᾽ ὅγε.* V. seq. Caes. et Guelferb. recte *ἔχε* sine importuno *ν.*

1180. *τῷ δὲ καί.* Tres Regii *δὲ* omittunt.

1186. *ἀεργηλήν.* Male in quatuor Regiis scriptum *ἀεργιλήν.*

1188. [*θυέων τ᾽.* Guelferb. *θυέων δ᾽.* In B. *θυέων ἀπὸ τηλόθι. Ex Append.*] *ἀπὸ τηλόθι.* Sic divisim scriptum reperi in plerisquc codicibus, ut supra 1174. recte editum *ἀπὸ τηλοῦ.*

1192. *θάμβεον δ᾽* — Sic bene scriptum in A. D. E. Ore fiebat contractio et pronunciabatur *θάμβευν*, quod vulgares exhibent libri, sed id in scriptura non observabatur, ut infinitis exemplis constat. Sic v. 176.

τόσσον ἔην πάντη χρύσεον ἐφύπερθεν ἄωτον.

pronunciabatur *χρυσοῦν*, quod tamen scriptum non oportuit. Sic *χρυσέῃ* pro *χρυσῇ* disyllabum est III. 156. Supra 1132. *μελισσέων* pro *μελισσῶν* trisyllabum. Posteriorem scripturam praefert E. librarii errore. In Theognidis gnomis non longe ab initio recte Aldus edidit:

ὧδε δὲ πᾶς ἐρέει· Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη.

1196. *ὅτε μνήσαιτο*, scilicet Orpheus. Sic omnino legendum. Vulgo contra manifestum loci sensum, *μνήσαιντο.* Quoties in cantico, quod ad lyram canebat Orpheus, nuptiarum meminerat, saltantes Nymphae Hymenaeum acclamabant: interdum vero seorsum canebant, solae, quiescentibus Orphei lyra et voce. Si *μνήσαιντο* legas ad Nymphas relatum, quid sibi vult illud quod sequitur, *οἰόθεν οἶαι*? ubinam oppositio? si quis Graecae linguae rudis e versione Shawii aut Hoeltzlini Apollonium nostrum aestimaret, mirarer ni eum pro ineptissimo omnium quotquot unquam fuere, scriptorum haberet. Operam luserunt boni viri. Verissimum est quod nuper Ruhnkenius

professus est, *melius* esse, *Graecos Poëtas ignorare, quam ex versione cognoscere.*

1199. *σεῖό γ' ἕκητι.* Sic bene D. Vulgo particula omissa.

[1200. *Ἀρήτης.* Optime Guelferb. *Ἀρήτῃ.* Sic Homerus *Il. α'.* 55.

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

θ'. 218.

εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη.

et sic passim cum dativo personae. *Ex Append.*]

1203. *ἔμπεδον* ad *ἀλέγυνε* refertur. Perperam vulgo locus hic distinctus.

1205. *ἐνιζεύξας* conjunctim in plerisque codicibus scriptum.

[1207. *ἠὲ θέμιστας.* Perperam Guelferb. *ἠδέ.* Vide notata ad 834. *Ex Append.*]

1208. *ἀπὸ τηλόθι.* Sic divisim in plerisque codicibus, ut supra 1188.

[1209. *δὴ τότε δή.* Guelferb. *δὴ τότε μέν.* In Florent. editione, claudicante metro, *δὴ τότε βασιλῆος.* Eadem male cum Medic. et Guelferb. *τρομέοντας.* *Ex Append.*]

1210. *δέχθαι ἐμειλίξαντο.* Sic D. Vulgo verbum augmento caret.

1228. *Ἀμπρακιήων.* Vetus est haec scriptura, in Poëta cujusvis antiquitatis studioso reponenda. Vide Wassium ad Thucydidem p. 231.

1229. *Κουρῆτιν.* Perperam Aldina editio cum codd. B. D. Caes. Med. *Κουρίτιν.* Florent. editio cum cod. Guelferb. *Κουρητων.* Verum est *Κουρῆτιν*, quod ceteri exhibent codices: unde confirmatur emendatio in Stephano Byzant. v. *Κούρης*, ubi perperam quoque *Κουρῖτις* legitur. Vetus Epigramma apud Strabonem et in Analectis nostris T. III. p. 193.

Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον
κτήσατο Κουρῆτιν γῆν δορὶ, πολλὰ καμών.

1232. *καὶ τότ' ἀναρπάγδην.* In D. *τότ' ἄῤ ἀρπάγδην.*

1235. *Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι.* Sic B. D. E. recte. In Caes. et Med. *ὅτ'* — Vulgo minus concinne *Σύρτιν, ἵν' οὐκέτι.*

1236. *βιώατο*, Ionice pro *βιῷντο* contracto ex *βιάοιντο.* Perperam quinque Regii et Medic. *βιαίατο.*

1238. *κούφη.* Sic bene emendat Valckenarius ad Ammonium p. 134. Vulgo *κωφή.*

1239. *ἠερίη δ' ἄμαθος.* Sic libri omnes. Perperam in Basileensi editione, et ex ea in Hoeltzlinianis *γε* pro *δέ.*

[1242. *ἐπερεύγεται.* Perperam A. B. E. *ἀπερεύγεται.* Similis permutationis exempla habes supra 631. et II. 984. *Ex Append.*]

1243. *ἐνέῶσε τάχιστα.* Guelferb. *ἐνέωσεν ἄγεσθαι.*

1244. *παῦρ' ἐλέλειπτο.* Sic D. Vulgo *παῦρον ἔλειπτο*, vel *ἔλιπτο.* Multo elegantior est nostra lectio. Homerus *Ιλ. β'.* 700.

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο.

παῦρον pro glossemate olim genuinae voci superscriptum fuit.

1248. *καταυγάσσαντο βοτῆρα αὔλιον.* Vulgo *κατηυγάσσαντο βοτήρων.* Verbum absque augmento melius exhibent quatuor Regii, et Caes. Tum *βοτῆρα* praeferunt quinque Regii, quod elegans et procul dubio genuinum est. Graecis Poëtis substantiva pro adjectivis saepe adhiberi, tironibus etiam notum, ut *γυναῖκα μαζὸν, ἄνθρωπον ἦθος, Σκύθην οἶμον, βοῦς ἀροτὴρ, σαρκὸς ἐδωδῆς*, aliaque multa.

1255. *μενοινώοντας.* Sic bene A. D. a verbo *μενοινώω.* Vulgo, forma inusitata, *μενοινώωντας.* A verbo *μενοινάω* esset *μενοινόωντας*, quod habent B. et E. Sed salva metri lege stare non potest. Sic supra 219. *μαιμώοντες* reposuimus, ubi simili menda legebatur *μαιμώωντες.* At infra 1544. recte *μαιμώοντι* habent vulgares libri.

1260. *ἀκηχέμενος*. Vulgo legitur, contra Poëtae mentem, *ἀκηχεμένοις*. Illud in E. a prima manu scriptum. Mutarunt librarii e praepostera circa metrum solicitudine. Vide Clarkium ad *Ιλ. θ'*. 248.

1262. *ἄμμι — πεπτηότας*. Vide quae notavi ad Aeschyli Prom. 217.

1266. *πολιῆσιν*. Sic sex mei codd. Med. Guelferb. Vulgo *πολιοῖσιν*.

1269. *μεταχθονίην*. Sic, ut vulgo legitur, Guelferb. et solus e meis E. Ceteri et Medic. *μεταχρονίην*. Mediam hîc in *πλημμυρὶς* corripit Noster, ut Homerus Odyss. *ι'*. 486.

τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.

At supsa 1241. et II. 576. producitur media, quam prosodiam observant Tragici, si bene commemini, semper. Producitur etiam in *πλημμύρα*, quae diversa est ejusdem nominis forma. Crinagoras in Epigr. Analectorum T. II. p. 148.

οὐδ' ἢν Ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐγείρῃ.

1273. Perperam in Regiis et Mediceo scriptus et interpunctus est hic versus:

ναυτιλίης· νόστου δὲ δαημοσύνην γέ τις ἄλλος —

δαημοσύνη saepe cum genitivo rei, cujus peritia alicui tribuitur, junctum occurrit, ut apud Oppianum *Ἁλ. β'*. 327.

— — — — — ὅς ῥά τε χειρῶν
ἠνορέῃ πολέμου τε δαημοσύνῃσι πεποιθώς.

Saepe absolute usurpatur, ut apud Nostrum II. 1260. Prior constructio hîc locum non habet. [*γέ τις*. Vulgo *δέ τις*. Illud habent quinque Regii. Sed Medic. *νόστου δὲ δαημοσύνην δέ τις ἄλλος*. *Ex Append.*]

[1274. *φήνειεν*. Mendose Caes. Medic. et Guelferb. cum primariis editionibus *φαίνοιεν*. *Ex Append.*]

[1279. *χύτο δέ*. Guelferb. *χύτο καί*. *Ex Append.*]

1281. *ἢ πολέμοιο*. Sic quatuor Regii, Caes. Guelferb. Vulgo *πτολέμοιο*.

1282. *λοιμοῖο.* Quatuor Regii *λιμοῖο*, frequenti harum vocum permutatione.

1285. *φαντάζωνται.* C. D. *φαντάζονται.* Iidem v. abhinc secundo *φαείνει* habent pro *φαείνῃ*, concinente E. Quae lectiones non omnino contemnendae. Solemnis est in hujusmodi comparationibus temporum variatio. Minus probarim Florent. editionis lectionem *φαείνοι*, licet eam praestent Caes. et Mediceus. Hinc Virgilium *ebrium discessisse*, pro solita sua elegantia monet Hoeltzlinus, respiciens Georgicorum I. finem, ubi pulcherrimis versibus prodigia, quae post Caesaris necem urbem terruerunt, recenset Poëta. Utinam ejusmodi ebriacorum plura haberemus carmina! Nec sobrius fuit Tibullus, ubi eorundem prodigiorum meminit El. V. Libri II. cui Apollonii hunc locum, prioribus interpretibus non observatum, perite admovit Heynius noster in luculenta, quae nuper prodiit, editione:

Hae fore dixerunt, belli mala signa, cometen,
  multus ut in terras deplueretque lapis:
atque tubas, atque arma ferunt crepitantia coelo
  audita, et lucos praecinuisse fugam.
ipsum etiam Solem defectum lumine vidit
  jungere pallentes nubilus annus equos,
et simulacra deûm lacrimas fudisse tepentes,
  fataque vocales praemonuisse boves.

1289. *ἤλυον ἑρπύζοντες.* Sic ineptam librorum omnium lectionem, *ἤλυθον*, certissime emendo. Supra III. 866. *ὀδύνῃ πέρι θυμὸν ἀλύων.* Hesychius: *ἀλύω, ἀδημονῶ, ἀθυμῶ.* In re non valde absimili eodem verbo utitur Oppianus, *Ἀλ. δ'.* 337. Venustissimam comparationem adponam:

ὡς δ' ὅτε τηλύγετον μήτηρ γόνον, ἢ καὶ ἀκοίτην
εὐνέτις, ἀλλοδαπὴν τηλέχθονα γαῖαν ἰόντα
ἀχνυμένη στέλλησι, νόος δέ οἱ ἔνδον ἈΛΥΕΙ,
ὅσση οἱ μεσσηγὺς ἁλὸς χύσις, ὅσσα τε κύκλα
μηνῶν· ἀκροτάτοισι δ' ἐπεμβαίνουσα θαλάσσης

κύμασι, δακρυόεσσαν ἐπὶ στόμα γῆρυν ἵησι,
σπεύδειν λισσομένη, καί μιν πόδες οὐκέτ᾽ ὀπίσσω
ἱεμένην φορέουσιν, ἔχει δ᾽ ἐπὶ πόντον ὀπωπάς·
ὣς — —

1292. *ἀποφθίσειαν.* Sic B. C. Caes. Guelferb. et a secunda manu Mediceus: nam primum in eo scriptum fuerat *ἀποφθείσειαν*, qui notatus error ad III. 754. Vulgo perperam *ἀποφθίσσειαν.* Ceteri tres Regii *ἀποφθίσειεν*, quod non deterius est.

1295. *νύχθ᾽ ὑπὸ πᾶσαν.* Sic bene Florent. editio, ut Guelferb. codex. In Aldina, ut in Mediceo, *νύχθ᾽ ἐπὶ πᾶσαν.* Codices mei *νύκτ᾽ ἐπί.*

1296. *κοῦραι*, nempe ancillae illae duodecim Corcyraeae, quas Medeae Arete dederat; supra 1221.

1299. *λιγέα κλάζουσι.* Sic A. B. E. Caes. Medic. optime. In E. *λίγα:* in Guelferb. *λιγέας.* Vulgo *λιγέως* e glossemate. Vide ad I. 883.

1301. *κινήσουσιν.* Sic A. B. E. Caes. Medic. Vulgo *κινήσωσιν.* Futurum indicativi cum *ὡς* comparativo apud Homerum non raro occurrit, ut *Ιλ. κ'.* 183. *ο'.* 382. *π'.* 298. et alibi.

1306. *νώνυμνοι.* Quatuor Regii *νώνυμοι*, ut II. 982.

1307. *ἐπ᾽ ἀέθλῳ.* Sic octo codices. Male vulgo *ὑπ᾽ ἀέθλῳ.*

[1308. *ἐλέηραν.* Male Guelferb. *ἐλέαιρον.* Hae diversorum temporum formae saepe commutatae. Vide supra ad 738. 1422. 1538. In Homero, *Ιλ. φ'.* 147. legendum:

τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, οὐδ᾽ ἐλέηρεν.

Ex Append.]

1316. *αὐταὶ δέ μιν.* Sic omnino legendum. Manifesta menda codices et impressi libri *αὐτὸν δέ μιν.*

1319. *δέρας.* C. et Med. *δέρος.* Sic etiam A. pro varia lectione. Utro modo legatur, nihil interest. Vide ad I. 244.

1320. *ἐπὶ χθονός.* A. E. *ἐπὶ χθόνα.* Iidem infra 1359. *ἐπὶ χθονὸς* habent.

1321. *ἔργ' ἐκάμεσθε.* Sic olim absque ulla auctoritate scripseram. Vulgo *ἔργα κάμεσθε.* Nunc in E. reperio *ἔργ' ἐκάμνεσθε.* In A. jam videram *ἔργα ἐκάμεσθε.*

1322. *οἰοπόλοι*, *deserta habitantes*, idem quod *ἐρημονόμοι*, infra 1333. ut recte explicat Arnaldus Lect. Gr. p. 104. Perperam vero Scholiastes exponit, *περὶ τὰς ὄϊς πολοῦσαι.* Triton a Pindaro vocatur *οἰοπόλος δαίμων*, Pythion. IV. 49. ubi non adeo insulsus fuit latinus interpres, ut verteret *pecorarius deus.* Mox sex mei codd. et Medic. *χθόνιαι.* Vulgo *χθόνιοι.*

1323. *Λιβύης.* Libye Epaphi filia, Neptuno amata, quae tertiae orbis parti nomen suum dedit. *τιμήοροι*, id est, ut recte interpretatur auctor Etymol. M. *ἔφοροι.*

1324. *μηδ' ἔτι.* Sic A. C. E. bene. Vulgo *μηδέ τι.*

1327. *τίνετ'.* Mediceus, Caes. et duo Regii *τείνετ'*, nempe *ει* pro *ι* longo scripto, quem morem librariorum, ex ore dictantis verba excipientium, fuisse, aliunde notum est. V. seq. *ἔκαμε* in tribus Regiis scriptum.

1332. *ἀνά ῥ' ἕζετ'.* Sic bene excusum in Florent. editione. Libri aliquot scripti et impressi *ἂν ἄρ' ἕζετ'.* In Aldina *ἀνάῤῥ' ἕζετ'.*

1334. *ἄντικρυς.* Hoc pro vulgato *ἀντικρὺ* reposui. Vide ad III. 493.

1336. *δήοιμεν.* Vulgo *δήωμεν.* Hoc soloecum et corruptum esse qui non videt, graece nescit. Illud e codicibus, in quibus tamen mendosa scriptura est, reposuimus. In A. C. E. *δηίομεν*, transpositis elementis. In D. *δήομεν.* In Medic. a prima manu *δήιμεν*, et e prava correctione *δηίωμεν.* Vide infra 1460. — [*ἀρείων.* Guelferb. *ἀρίστη.* *Ex Append.*]

1339. *αἱ δὲ βαθεῖαι — βῆσσαι.* Sic omnino legendum. Vulgo *βαρείᾳ*, quod ad *φθογγῇ* referunt. Non satis aptum leonis rugitui epithetum illud est, quod

tamen si ei Poëta tribuere voluisset, scripsisset *βαρείῃ*, non *βαρείᾳ*. Sed nec hoc in plerisque codicibus reperitur. In quatuor Regiis perspicue scriptum *βαρεῖαι*, quod unius literae mutatione, flagitante sensu, emendari debuit.

[1343. *ἑτάροιο φίλοις ἐπικεκλομένοιο.* Repone ocius *φίλους* e Florentina editione. Sic quoque in B. scriptum, in Guelferb. et in Medic. e correctione. *Ex Append.*]

1346. *πιφαυσκόμενος.* Quatuor Regii *πιφασκόμενος.* Vide ad III. 605.

1348. *στέρφεσιν αἰγείοις.* Hesych. *στέρφος· δέρμα, βύρσα.* Accuratam in minimis rebus peritiam ostendit Poëta morum, habitus, cultusque diversarum, quarum meminit, gentium, ut ex comparatione Herodotei loci, in recensione populorum Africae libro IV. p. 364. constabit. *καὶ δὴ καὶ τοὔνομα κατηγορέει, ὅτι ἐκ Λιβύης ἥκει ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων. αἰγέας γὰρ περιβάλλονται ψιλὰς περὶ τὴν ἐσθῆτα θυσανωτὰς αἱ Λίβυσσαι, κεχριμένας ἐρευθεδάνῳ.* Moris hujus rationem reddit Hippocrates, a Wesselingio ad Herodotum laudatus. Nicaenetus in Epigr. Analect. T. I. p. 416.

Ἡρῷσσαι, Λιβύων ὄρος ἄκτιον αἵτε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ στρεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
τέκνα θεῶν —
ἡρῷσσαι, Λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

1349. *ἰξύας.* Sic bene Caes. et Medic. In B. *ἰξίας.* Ceteri perperam, ut vulgo, *ἰξύος.*

1350. *ἐκ δ' ἐκάλυψαν.* Sic D. Vulgo *ἂν δ' ἐκάλυψαν.*

1354. *ἔκαμε*, ut supra 1328. Sic duo Regii et Caes.

1357. *τῆσδε.* Sic sex mei codices. Vulgo *τῆσγε.*

1359. [*καὶ δ' ὁπόσ'.* Guelferb. *καί ῥ' ὁπόσ'.* *Ex Append.*] — *ἐφ' ὑγρήν.* Sic sex mei codices, et Medic. ut supra 1320. Florent. editio cum Guelferb. hic

ἐφ' ὑγρῆς habet; quam lectionem secutus est Stephanus. Aldinam merito praetulit Hoeltzlinus.

1361. *οὐδ' ἔτι.* Sic bene Caes. Vulgo *οὐδέ τι.* Mox in D. *ἀλλά πη ἀχλύς.*

1364. *Μινύαισιν.* Sic sex mei codices. Florent. editio *Μινύεσσιν*, ut in Medic. a prima manu scriptum; sed emendatum *Μινύῃσιν.* Vide ad III. 578.

1373. *ἣ γὰρ*, id est, *αὕτη γάρ.* Sic bene A. D. E. Vulgo *ἦ γάρ.* Quae sequuntur sic in Guelferb. codice constituta sunt:

— — — *κατὰ νηδύος αἰὲν ἔχουσα*
ἡμέας ἀργαλέοισιν ὀϊζύει καμάτοισιν.

Quae lectio, licet vulgatae praeferri non debeat, tolerari tamen potest. E duabus bonis conflata est pessima primariarum editionum lectio, *κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα ἡμέας ἀργ* —. Hoc exhibent B. Caes. et Mediceus.

1378. *ὑποδύσεται.* Perperam vulgo *ὑποδύσσεται.* Illud est in quatuor Regiis, Caes. Mediceo.

1381. Incredibilem rem narraturus, fidem facti Musarum auctoritate communit. Eodem artificio usus Virgilius Aen. IX. 77.

Quis deus, o Musae, tam saeva incendia Teucris
avertit? tantos ratibus quis depulit ignes?
dicite. prisca fides facto, sed fama perennis.

1382. *ὀμφήν.* D. *αὐδήν.*

1384. *ἦ τ' ἀρετῇ.* Copulam inserui ob molliorem sonum. *θῖνας.* Male duo Regii *δίνας.*

1385. *μεταχθονίην.* Sic Florent. editio. Aldo placuit *μεταχρονίην*, quod exhibent quatuor Regii, Caes. Med. Mox pro *ἄγεσθε* iidem codices, quibus accedit Guelferb. dant *ἄγεσθαι.* [*ἄγεσθε* Medic. In nota ad hoc verbum scribere debebam: *Iidem Regii et Caes. quibus accedit Guelferb. dant ἄγεσθαι: sed ἄγεσθε tuetur Medic.* Ortum autem illud e librariorum errore, qui frequentissimus est, *αι* et *ε* confundentium. Similes scripturae mendae millenae enotatae sunt in collationi-

bus quibus utor codicum Medic. et Guelferb. *Ex Append.*]

1388. *ἀνέπλησαν.* Lectio est Aldinae editionis, quam tuentur quatuor Regii cum Med. et Guelferb. In Florent. editione *ἀνέτλησαν.* Utrumque sensus admittit. Leve scripturae discrimen librarios fefellit. Supra 15. *αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.* Eadem varietas observata ad Oppiani *Ἁλ. α΄.* 708. ubi e tribus codicum lectionibus optimam electam fuisse arbitror:

— — — — — *ἀμφὶ δὲ παισὶ*
καὶ θανέειν, καὶ πᾶσαν ὀϊζυρὴν κακότητα
πρόφρονες οὐκ ἀέκοντες ἀναπλῆσαι μεμάασιν.

1390. *ἀναγκαίῃ βεβολημένοι.* Sic quatuor Regii. Vulgo *βεβιημένοι.* Frequenter illud participium adhibet Noster cum diversis substantivis, *ἀμφασίῃ, ἀμηχανίῃ, ἀνίῃ, οἴστρῳ,* et aliis forte.

1391. *οἴδμασι λίμνης.* Sic A. C. E. Vulgo *ὕδασι* e glossemate. In D. *ἔνδοθι.*

1392. *ὡς φέρον, ὡς εἰσβάντες* — Posterius *ὡς* abest in A. D. et Mediceo. *Simulac ad Tritonidem lacum venerunt, statim deposita nave in eam ingressi sunt.* Hic est loci sensus, quem e latinis versionibus vix eruas. Schema est, quod *ὑστερολογίας*, seu *πρωθύστερον* vocant: nam juxta rerum seriem scriptum oportuisset, *καὶ ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων θέντες τὴν νῆα, εἰς αὐτὴν ἔβαν.*

1394. *ξηρὴ — δίψα.* Perperam vulgo *ξηρῇ.* Ad casum substantivi flectendum erat adjectivum, non vice versa, quod tamen fecit Aldus, edendo *δίψῃ.* In A. ad marginem emendatum *ξηρή.* Parum aptum mihi videtur sequens verbum *ἔκειτο,* quod vereor ut genuinum sit: mallem *ἔτειρε*, aut simile quid.

1398. *χώρῳ ἐν Ἄτλαντος, in loco, quem habitaverat Atlas;* ut *Ἑλλήνων τόπος, Πέλοπος τόπος,* apud Aeschylum. *χθόνιος ὄφις, serpens a terra genitus.* Aliam originem ei tribuit Hesiodus a Scholiaste, et inde a compilatoribus male citatus, Theog. 333.

Κητὼ δ' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,

γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.

Eidem Hesiodo Hesperides Noctis sunt filiae: alii Atlantem, alii Hesperum patrem illis dant. Nec earum in numero magis consentiunt auctores: quatuor recenset Apollodorus p. 117. editionis Th. Gale.

1399. *ἐφίμερον ἀείδουσαι.* Hesperides Hesiodo *λιγύφωνοι:* Euripidi, *ὑμνῳδοὶ* et *ἀοιδαὶ* dicuntur.

1402. *ἄκρῃ οὐρῇ ἔτι σπαίρεσκεν.* Vulgo *ἄκρῃ οὐρὴ ἔτι σκαίρεσκεν.* In quatuor Regiis *ἄκρῃ οὐρῇ* reperi: *σπαίρεσκεν* e conjectura reposui; alterum manifesto mendosum est.

1403. *ἐκ δὲ λιπόντων.* Absurdissima est ad hunc locum Batavi editoris adnotatio. Planus est sensus: *τῶν δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὀϊστῶν ἐκλιπόντων ἐν τῷ τοῦ ὄφιος αἵματι πικρὸν χόλον ὕδρης Λερναίης* — Serpentem sagittis confixerat Hercules: sagittae vero in serpentis vulneribus et proinde sanguine admiscuerant et reliquerant lethale virus Lernaeae hydrae, quo olim intinctae fuerunt. Ideo quae vulneribus insidebant muscae, gustato venenato tabo, statim arescebant et moriebantur. Vide, uter sit intellectu facilior, Graecusne poëta, an Latinus interpres: dijudica, an Shawii versio *explicatio dici possit*, an *ipsa per se intelligi queat*, an de literis bene meritus sit artium ille Magister, quod tam putida versione Apollonium infamem fecerit. En illius latina: *Et e linquentibus hydrae Lerneae bilem cruore amaram sagittis muscae putrescentia ad vulnera siccabant.*

1407. [*λίγ' ἔστενον.* Guelferb. *λίγα στένον.* *Ex Append.*] — *οἱ δ' ἐπέλασσαν.* Sic concinne scriptum in tribus Regiis. Vulgo *οἱ δὲ πέλασσαν.*

1410. *στὰς δέ σφε παρηγορέεσκε.* Vulgo ineptissime legitur: *τὰς δέ σφι παρηγορέεσκε.* In quatuor Regiis perspicue scriptum *στάς.* Tum *σφι* in *σφε* commutari debuit, flagitante syntaxi. Verbum activum *παρηγορέω* accusativum regit, non dativum. Vide ad II. 1087. III. 370.

1411. *καὶ ἐΰφρονες.* Sic recte in quatuor Regiis scriptum.

1413. *οἰοπόλοι.* Vide supra ad 1322.

[1417. *ᾧ ἀπὸ δίψαν — λωφήσομεν.* In Florent. editione, inde in Aldina et Parisina, *ᾧ ἄπο*, male. Nam si praepositio cum pronomine jungi deberet, scriptum oportuisset *οὗ ἄπο.* In A. C. E. *ὡς*, *ut*, quae lectio non omnino contemnenda. *Ex Append.*]

1418. *εἰ δέ κεν — ἱκώμεθα.* Quatuor Regii, Caes. et Med. soloece *εἰ δὲ καὶ ἱκώμεθα.* Absque particula *κεν* scribendum fuisset *ἱκοίμεθα.* Jam plus satis observatum fuit frequentissimam esse commutationem vocum *καὶ* et *κε.*

1422. *λισσόμενος ἀδινῇ.* Salvum est metrum, cui ut succurrerent librarii in A. et E. scripserunt *λισσόμενός τ'* — Vide supra ad 1260. *ἐλέηραν* scriptum oportuit, ut supra 1308. Vulgo, non observata temporum ratione, *ἐλέαιρον.*

1425. *τηλεθόωντα.* Sic bene E. In A. *τηλεθέοντα.* Florent. editio *τηλεθάωντα*, quod in *τηλεθάοντα* mutatum fuit. Poëtica forma vulgari praeferri debebat.

1427. *Ἐρυθηΐς.* Male in duobus Regiis *Ἐρυθρηΐς.* Apollodoro *Ἐρυθία.* V. seq. Regii aliquot perperam *ἰτύης.*

1433. *ἔμολε.* Sic tres Regii perspicue. Ambigua ob compendiariam notam scriptura est in E.

1435. *ἀειράμενος.* Sic, ut bene Aldus edidit, scriptum in plerisque codicibus. *ἀειρόμενος*, quod e Florent. editione sumsit Stephanus, est in Guelferb.

1438. *πελωρίου.* Tres Regii minus bene *πελώριον.*

1442. *καρχαλέος.* Homerus *Ιλ. φ'.* 541.

δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι — —

ubi vide Ernestii notam. In Caes. *καρφαλέος.*

1444. *ἦν δ' ἄρα τις πέτρῃ.* Sic quinque Regii, ut in Parisina editione. In primariis *ἥδε δέ τις*: pejor Hoeltzlini lectio *ἧδε δέ τις.* Optimum esset *ἔστι δέ τις.*

1445. ἐννεσίῃσι. Putidum αἰνεσίῃσι in nullo octo codicum reperitur.

1447. πέδῳ. Inepte in duobus Regiis πόδας.

[1453. γειομόροι. Guelferb. γειοτόροι. *Ex Append.*]

1455. ἄπλητον. Sic quinque e meis codicibus et Med. In E. ἄπληττον, forte pro ἄπληστον, quod Arnaldo in mentem venerat. Vulgo absurde ἄπληκτον. Formicarum similitudine usus est Virgilius, sed aliorsum transtulit, Aen. IV. 402.

1459. κεκμηότας. Sic quatuor Regii, Medic. Guelferb. Vulgo κεκμηκότας. — εἴ πως valet *utinam*, ut εἰ γὰρ Tragicis frequentatum. Vide quae notavi ad Euripidis Or. 1104.

1460. Ut supra 1336. δήωμεν soloece pro δήοιμεν legebatur, sic hoc loco, ubi recte vulgares libri cum septem codicibus δήοιμεν praestant, Guelferb. δήωμεν habet.

1461. οἵ τ' ἄρμενοι. Sic sex mei codices. In Guelferb. ut in Florent. editione οἵ θ', quod in οἵ γ' commutarunt. V. seq. ἐρεείνειν praeter Aldum et Parisinam editionem tuentur sex mei codices et Medic. Bona lectio est. οἵ τε ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον ἦσαν, ἐκρίθησαν πρὸς τὸ, vel ὥστε, ἐρεείνειν. — Stephanus e Florentina, diversa cum interpunctione, ἐρέεινον.

1463. ἐπηλίνδητ'. Plusquamperfectum passivum verbi ἐπαλινδέω. Sic quatuor Regii, Caes. Guelferb. In D. ἐπηλινδοῖτ', forte pro ἐπηλινδεῖτ'. Sed tempus imperfectum hîc aptum non est. Perperam Stephanus e Florent. editione ἐπηλίνδετ'.

1465. ποσσὶ δὲ κούφοις. Sic quatuor Regii et Medic. Vulgo ποσσί τε.

1473. ἔβη διζήμενος. In A. C. E. ἐμήσατο διζήμενος. Forte olim quidam codices habebant ἐμήσατο διζέμεν Ἀργώ. Quod, licet non contemnendum, vulgato non praeoptaverim. E duabus bonis lectionibus conflata est illa pessima.

1479. Virgilius Aen. VI. 452.

— — — — adgnovitque per umbram
obscuram, qualem primo qui surgere mense
aut videt, aut vidisse putat per nubila lunam.

1482. ὥς δὲ καί. Sic quatuor Regii. Vulgo οἵ δὲ καί.

1484. μοχθήσαντες. Sic bene A. E. Vitiose in D. μοχθίσαντες, e frequenti commutatione literarum η et ι. Vide ad III. 1399. In B. μοχθήσοντε. Caes. et Guelferb. μοχθήσαντε. Pluralis numerus hîc requiritur, quia participium istud tam ad Euphemum quam ad Boreadas pertinet. Perperam vulgo μοχθίζοντες.

1487. αὐλείτης. In quatuor Regiis αὐλήτης, quam scripturam agnoscit Hesychius. αὐλήτην, τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων. Qua in glossa κόπρος *stabulum* notat. — Tum scribo ὅ σ' ἑῶν, pro vulgato ὃς ἑῶν. Relativum ὃ pro ὃς Homero ceterisque heroicis poëtis frequens, et pronomen σε salvo sensu omitti non potest. — τόφρ'. Solus Guelferb. ὄφρ'. Promiscue ὄφρα et τόφρα tam pro *donec*, quam pro *ut* adhibent Poëtae, ut εἵως et τείως. Utilis est posterior forma ad vitandum vocalium concursum. Supra III. 807. retineri poterat vulgatum τόφρα:

φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.

1489. ἐπεὶ οὐ μὲν — Sic bene A. C. E. Vulgo sine ullo sensu οὔ μιν.

1491. Acacallidis Minoïs filiae ex Nicandro meminit Antoninus Liberalis, cujus ex narratione, cap. 30. colligere quis possit, non temere hîc a Poëta Apollini epithetum Λυκωρείοιο tributum fuisse, sed ad nominis etymon eum respexisse.

1497. ἐπὶ ῥήνεσσιν. Sic recte Stephanus excudit, ut in A. C. E. scriptum est. In D. ἐπὶ ῥίνεσσιν, ex ea erroris causa, de qua supra ad v. 1484. In Florentina, licet ρ geminatum sit, quod minime necesse est, saltem distinctae sunt voces, ad hunc modum ἐπὶ ῥ ῥήνεσσιν. Vitiosam scripturam inepte revocans Hoeltzlinus, pejus adhuc illam corrupit. Quum litera ρ tanquam duplex pronunciaretur, ubi producenda erat

brevis vocalis, eum in scripturam morem intulerunt librarii quidam imperiti. Hoc in cod. B. fere perpetuo observatum, e quo si Hoeltzlinus Apollonium edidisset, quot monstra protulisset! Supra 1470. pro *γάρ οἱ* in eo codice scriptum *γάῤῥ οἱ.*

1500. *πευθόμενοι.* Sic bene Stephanus e Parisina editione, ut in quinque Regiis scriptum est. E primariis editionibus Batavus stolide *πυθόμενοι* revocavit, quod, si a *πυνθάνεσθαι* deducatur, non admittit metrum, si a *πύθειν*, absurdum est. — *γαίῃ τ' ἔνι ταρχύσαντο μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα* — Sic optime distinxit, et duarum vocularum transpositione sensum restituit Hoeltzlinus. Antea post *ταρχύσαντο* distinguebatur, te legebatur *μυρόμενοι δὲ τὰ μῆλα* — ut in omnibus etiam codicibus scriptum est. Quot culpas bona illa emendatione redemerit, aliis decernendum relinquo. — Mox pro *μετὰ σφέας* in Guelferb. *κατὰ σφέας.* Illas praepositiones male commutatas vide III. 909.

1508. *μελάγχιμον.* Sic primariae editiones, et codd. melioris notae, ut Caes. Guelferb. B. Perperam Stephanus e Parisina *μελάγχυμον* edidit. Vide quae notavi ad Aeschyli Pers. 299.

1510. *οὐδ' ὅσσον.* Sic bene D. Vulgo *οὐδ' ὁπόσον.* — *γίγνεται.* Perperam codices aliquot *γίνεται.*

1511. *οὐδ' εἰ — φαρμάσσοι.* Sic Caes. Guelferb. Medic. B. et editiones primariae. *εἰ* est etiam in C. D. In A. et E. pessime *ἢ*, non *ἢν:* sed quatuor hi codices *φαρμάσσῃ* habent. Veterem lectionem mutavit sciolus, cui non placuit *εἰ* bis in eodem versu.

1514. *καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ.* Quatuor Regii et Caes. habent *καλέεσκε.* Non male scriberetur:

Εὐρυμέδων, τόδε γὰρ καλέεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ.

κάλεσκε tuetur Clarkius ad *Ιλ. ο'.* 338. cujus rationes non mihi omnino persuadent legitimam illam formam esse.

1516. *κυανέου.* Quatuor Regii *κυάνεαι.* — Fa-

bulam hanc e Nostro sumsit Ovidius, apud quem Perseus, Metam. IV. 614.

Viperei referens spolium memorabile monstri
aëra carpebat tenerum stridentibus alis.
cumque super Libycas victor penderet arenas,
Gorgonei capitis guttae cecidere cruentae:
quas humus exceptas varios animavit in angues;
unde frequens illa est, infestaque terra colubris.

1520. *κερκίδα.* Pollux II. 191. *τοῦ μείζονος ὀστοῦ, ὃ τὴν κνήμην φέρει, κερκὶς καλούμενον.*

1521. *καὶ αὐταί.* Sic emendo. Absurde vulgo *καὶ ἄλλαι.*

1523. *ἐπεὶ οὔ μιν ὑπέρβιον ἄλγος ἔτειρε.* Vulgo mendose legitur, *ἕνεκ' οὔ μιν ὑπέρβιον ἕλκος ἔτειρε.* In margine codicis B. et Caes. scriptum est *ἐπεὶ* pro varia lectione, quod, ut optimum, recepi. Vox *ἕλκος* librarii errore e praec. v. repetita, hîc absurdissima est. Sane *ὑπέρβιον* erat vulnus illud, quo statim mortüus est Mopsus. Sed quum ratio reddenda esset, cur ille *vulnus audacter contrectaret*, addidit poëta, *vulneris dolorem non ita magnum fuisse,* quod in carnium putredine et gangrena solemne est.

1525. *χέετ' ἀχλύς.* Quatuor Regii *κέχυτ'.*

1531. *μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔῤῥεεν ἄχνη.* Sic olim legendum esse conjeceram: eamque lectionem diu post, perspicue sic scriptam, reperi in D. Vulgo *ἔῤῥεε λάχνη.* Pilorum defluvium morbus est, et vitii signum in vivo corpore: sed illius vix mentio facienda erat ad cadaveris putredinem designandam, quae manifestiori signo, et in omnibus corporis partibus, non iis solum, quae pilis vestiuntur, conspicuo, declarari debuit; scilicet putrificae uliginis effluxu, spumae illius, quae liquescentibus carnibus oboritur. Hoc significat *ἄχνη,* qua voce in genere notatur *πᾶν λεπτομερὲς καὶ κοῦφον,* seu *πᾶσα λεπτότης ὑγροῦ τε καὶ ξηροῦ.*

1537. *πρήθοντος ἀήτεω.* Vulgo *πρήσσοντος.* In quatuor Regiis *πρήσοντος.* Vide supra ad 819. [Guel-

ferb. *πρόσοντος*, vitiose pro *πρήσοντος*. *Ex Append.*]

1538. *πόρους τ' ἀπετεκμήραντο*. Sic B. et Caes. recte. [Etiam Guelferb. *πόρους*. *Ex Append.*] Vulgo *πόρον τ' ἀπετεκμαίροντο*. *ἀπετεκμήραντο* est etiam in Medic. et scribi debuit in Guelferb. ubi *ἀπετεκμήροντο*.

[1544. *μαιμώοντι*. Vide notata ad 219. et 1255. Perperam Guelferb. *μαιμώωντι*. D. *μαιμόωντι*. *Ex Append.*]

1549. *δαίμοσιν ἐγγενέταις*. Tres Regii *δαίμοσι γηγενέταις*. — *νόστῳ ἔπι μείλια θέσθαι*. Perperam codices aliquot *ἐπιμείλια*, ut in primariis editionibus excusum. Eadem menda in Homero *Ιλ. ι'*. 147.

1552. *γαίης δ' ἀνὰ βῶλον ἀείρας*. Id est, *ἀναείρας γαίης*. Vide ad III. 1367. Male in Florentina *γαῖαν δ'*.

1560. *παραλίης*. Sic bene E. et Guelferb. quae scriptura in plurimis Dionysii codicibus observata. Geminatio literae *ρ* librariorum imperitiae debetur.

1561. Pindarus Pythion. *δ'*. 57.

— — *φάτο δ', Εὐρύπυλος*
γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι. — —

ad quem locum videndus Scholiastes.

1567. *ἐνὶ πείρασι*. Vulgo *ἐπὶ* — Illud praeferunt sex mei codd. et Mediceus.

1568. *μεταχθονίην*. Sic cum Florent. editione E. a prima manu. Septem ceteri codices *μεταχρονίην*.

1570. *ἐξανέχει*. In D. *ἐξανάγει*, quae lectio in aliis codicibus diversimode obscurata reperitur: in A. *ἐξενάγει*: in C. *ἐξενέγει*.

1575. *ἡ δὲ* — Sic codd. non *ἠδὲ*, quod e veteribus editionibus revocavit Batavus.

1582. *τότε πλόος* — Ordo est, ex quo manifestus sensus elucet: *τότε* (id est, *ὅταν ἵκητε πρὸς τὸν τόπον, ὅθι ἡ χέρσος ἑτέρωσε κλίνεται, καὶ ἀγκῶνα ποιεῖ*) *πλόος ἀπήμων τετάνυσται ὑμῖν, ἰοῦσιν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος ἀγκῶνος*. In septem codicibus (nam in Guelferb. col-

latione nihil ad hunc versum adnotatum; vix tamen dubito, quin eandem, quam ceteri, lectionem habeat) scriptum:

ἀγκῶνος τετάνυσθαι ἰθὺς ἀπὸ προὔχοντος ἰοῦσιν.

Quod si primi editores in codicibus suis repererunt, turpiter se dederunt in illius versus emendatione. Nam quum *ἰθὺς* sensui contrarium sit, et ob primae syllabae modulum metro repugnet, ea vox eximenda erat, et retineri debebat altera, *ἀπὸ*, quam et sensus poscit. At ii contrariam inierunt rationem, *ἰθὺς* retinentes, et eximentes *ἀπό*: sicque sensum pessumdederunt, et versum claudicantem fecerunt. Nam semper et ubique *ἰθὺς* primam producit.

1585. *γιγνέσθω*. Sic C. E. bene. Vulgo *γινέσθω*. Vide Valckenarium ad Euripidis Phoen. 1396. et nos ad Medeam 14.

1588. *αὐτὰρ ὅγ' ὤμοις*. Vulgo legitur *αὐτὰρ ὁ τείως*. Adverbium istud *τείως* adeo otiosum, frigidum et ineptum est, ut nemini non spurium videri debeat. Praeterea quum sequatur *ἀνθέμενος*, quod significat, *quum sibi imposuisset*, addi debuit, quo, cuinam corporis parti, impositum tripodem abstulerit: nam capiti, humero, brachio imponi potuit. Nullibi, quod meminerim, *ἀνθέσθαι* sic absolute adhibet Noster. II. 1061. *ἀνθέμενοι κεφαλῆσιν* — III. 1320. *σάκος ἄνθετο νώτῳ*. IV. 1375. *ὤμοις ὑψόθεν ἀνθέμενοι* — 1386. *ἀνθεμένους ὤμοισι* — 1770. *ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας ἀνθέμενοι*.

1593. *Αἰσονίδην*. In solo D. *Αἰσονίδῃ*, errore, ut videtur, librarii, sed absque menda. Verbum *ἀνώγω* construitur cum tertio et cum quarto casu. Vide Nostrum I. 693. IV. 100. Aratus Phaen. 266.

ὃς σφίσι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο
σημαίνειν ἐκέλευσεν.

1595. *ἐσσυμένως εὖ κρίνατο*. Vulgo *ἐσσυμένως ἐκρίνατο*. In D. *ἐπεκρίνατο*, quod ex nostro *εὖ κρίνατο*

depravatum. Solemne hoc, ubi de eligendis victimis agitur. Vide ad I. 356.

1597. τῆσδ' ἐφαάνθης. Sic distinctae voces in A. E. Vulgo τῆσδε φαάνθης.

1598. εἴτε σύ γε Τρίτων. Perperam quatuor Regii, Caes. Med. εἴτε σε Τρίτων, vel Τρίτων'. — Φόρκον. Vulgo Φόρκυν. Illud praefert B. Vide supra ad 828.

1601. [ἦ ῥ', ἅμα δ' εὐχωλῇσιν — Guelferb. ἦ ἅμα καὶ εὐχωλῇσιν — metro titubante. Sed inde vulgata melior, et procul dubio genuina, eruitur lectio. Repositis in suam sedem vocibus, scribe:

ἦ, καὶ ἅμ' εὐχωλῇσιν ἐς οἴδματα λαιμοτομήσας.

Ex Append.] — ἐς οἴδματα. Sic A. C. D. E. Vulgo ἐς ὕδατα.

1604. ἐπ' εὐρέα. Vulgo ἐς. Illud praeferunt sex mei codices.

1605. στέλλῃ. Sic quatuor Regii, Caes. Medic. Vulgo στέλλει.

1607. ἐνὶ στομάτεσσι. Minus bene quatuor Regii, Caes. Medic. cum Florent. editione ἐπὶ στομάτεσσι.

1612. ἄντικρυς. Vulgo ἀντικρύ. Eadem confusio, quae supra v. 1334.

1613. ὑπὲκ λαγόνων. Sic optime D. Vulgo ὑπαὶ λαγόνων. — δίκρη ῥά οἱ. Vulgo δικραίρα οἱ, quae scriptura, *quum durius aliquanto dictum videatur, cauda biceps*, corruptelae suspicionem injecit Adriano Heringa, cujus pereruditam disputationem operae pretium fuerit legisse, Observat. Cap. XIII. ubi reponendum censet δικραία. Melius quid dederunt codices. In C. primum reperi δίκραιρά οἱ, unde, quum mihi compertum esset, quam saepe a librariis αι et η fuissent commutata, statim vidi duas voces in unam coaluisse, et scribendum δίκρη ῥά οἱ. Eandem postmodo scripturam δίκραιρά οἱ in D. observavi: nunc plenius confirmatur mea conjectura, ope codicis E. in quo divisim sic scriptum δίκραι ῥά οἱ. Graecum est optimae notae vocabulum δί-

κρος, δίκρη, δίκρον. Adeat modo lector laudatum doctissimi Medici Batavi librum. His demum scriptis, animadverti in accuratissima Parisina editione excusum esse δικρὰ ῥά οἱ, quod e codice aliquo petitum, nihil aliud est, quam ipsissima nostra lectio, aliquantisper depravata: inde sinceram scripturam facile restituere poterat Stephanus.

1614. ὁλκαίη. Florent. editio, ἀλκαίη. Illud praeferunt octo codices, editiones Aldina et Basil. ἀλκαίη proprie de leonis cauda dicitur, et καταχρηστικῶς aliis etiam tribuitur animalibus, ut ex observatis ad Callimachi fragm. 317. videre est. Sed pisci parum convenit.

1617. τόφρα δ' ἄγε, τείως. Sic Florent. editio, bene. In ceteris ἄγεν. Salvo metro scribere potuisset, τόφρα δ' ἄγεν, εἵως — quod et, meo judicio, praestaret. Sed, ut supra ad 1487. observavi, εως et τέως promiscue adhibent poëtae. Vide supra 821. Sic Hymno in Cererem Homerico 138. et apud quosvis passim.

1618. νισσομένην. Sic D. et Caes. bene. Vulgo νεισομένην. [νισσομένην etiam Guelferb. Tum idem μέσον βυθὸν, quod vulgato μέγαν βυθὸν non deterius est. *Ex Append.*]

1619. ἐν ὀφθαλμοῖσιν. Sic Guelferbytanus codex. Perperam vulgo ἐπ' ὀφθ — ἐν et ἐπ' saepissime commutarunt librarii. Lectionem nostram satis confirmat Homerus, apud quem passim reperitur ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ὁρᾶσθαι. Vide Ιλ. α'. 587. γ'. 306. σ'. 135. 190. sicque alii Poëtae. Theocritus in Pastoribus, v. 7.

καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη;

1628. χήραντο. Vulgo κεχάροντο. Illud praeferunt quatuor Regii, quod et temporum rationi magis congruit. B. κεχάραντο. Medic. χάροντο. Pro ἀργέσταο Guelferb. habet πρυμνήταο.

1634. ἰοῦσαν. Sic bene A. D. E. Vulgo sine sensu ἰοῦσι.

1640. ἐπιωγήν. Male in Florent. editione, et exinde in ceteris ἐπ' ἰωγήν. Perite Hoeltzlinus duas voces in

unam contraxit. Hesychius: ἐπιωγαὶ, οἱ ἀνειμένοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες, καὶ ὑποσκέπην, καὶ καταγωγάς. — ἀνειμένοι τόποι, ἐφ' οὓς δύναται ἡ ναῦς ἐπέρχεσθαι. Homerus Odyss. ε'. 404.

οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί.

Oppianus Ἀλ. β'. 550.

— — λιμένες τε καὶ ἠϊόνων ἐπιωγαί.

Glossa, καταδύσεις.

1643. Talus ille, quem Europae a Jove datum fuisse fabulantur, Minoïs fuit famulus, cujus in administrando regno opera utebatur. Praeter Luciani interpretem in Philopseude, nemo, ut opinor, Minoïs eum filium fuisse tradidit. In Luciani verbis ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς, ὁ τοῦ Μίνωος, subintelligitur ὑπηρέτης, δοῦλος, vel simile quid, non vero υἱός.

1647. ὁ τῆς γε, nempe τῆς σύριγγος, λεπτὸς ὑμὴν ἔχε πείρατα ζωῆς καὶ θανάτου. Vulgo absque ullo sensu legitur τήν γε.

[1649. δεδμημένοι. Guelferb. δεδηγμένοι. *Ex Append.*]

1650. ἀνεκρούεσκον, cum augmento, Ionice. Sic quatuor Regii.

1653. σφι Μήδεια. Sic D. E. ut I. 697. 926. et alibi.

1654. δαμάσσειν. D. δαμάσσαι.

1655. καὶ εἰ Latinorum est *etsi*, cujus aggregati, primam sedem occupante particula καὶ, unicum exemplum ex Ιλ. ν'. 316. afferri posse credidit eruditus auctor Doctrinae Particularum, p. 350. En alterum ex Apollonio nostro, ubi salvo metro particulae transponi nequeunt: cui tertium addam e veteri Poëta apud Plutarchum de S. N. V.

αἳ καὶ ἀναμπέχονοι, γυμνοῖς ποσὶν, ἠΰτε δοῦλαι,
ἠῷαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν
νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι.

1656. [ἐπ' ἀκάματος. Sic libri omnes. Typothetae errore in Stephani editione ὑπ' ἀκάματος. *Ex Append.*] — πέλοι. Vulgo πέλει. Illud praeferunt C. D. Me-

dic. recte. Sic *ὅτε μὴ* cum optativo construit Noster, supra 587. et Homerus Odyss. *π'*. 197.

οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
ᾧ αὐτοῦ γε νόῳ, ΟΤΕ ΜΗ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
ῥηϊδίως ἐθέλων ΘΕΙΗ νέον, ἠδὲ γέροντα.

1660. *ἐρετμοῖσι*, absque *ν*. Sic C. D. E. Caes. Medic. — *ἥν τινα ῥέξει*. Sic primariae editiones, B. Medic. Guelferb. Vulgo *ῥέξοι*.

1663. *βήσατ'*. Perperam A. D. *βήσετ'*.

1664. *διὰ κληΐδας*. Perperam vulgo *κληΐδος*. Eadem menda sublata fuit I. 358.

1665. *ἀοιδῇσι* absque *ν*. Sic C. D. E. bene. Tum *μέλπε δὲ Κῆρας* lectio est quatuor Reg. Caes. et Medicei. In solo E. vulgatum *θέλγε* reperi, quod et in Guelferb. esse videtur. Editiones etiam Aldina et Basil. *μέλπε* praeferunt: recte omnino. Significatio enim verbi *θέλγειν* hujus loci aliena est. Fraudis notio illi verbo inest, ut supra 147. 436. 667. 894. et alibi passim. Non *deliniendae*, non *fallendae*, non *sopiendae* erant Parcae, sed *invocandae* et in Talum incitandae.

1671. *λευγαλέον δ' ἐπί οἱ πρῖε χόλον*. Hujus locutionis rationem forte non expediam: id tamen affirmabo, ineptissimum esse, quod Hoeltzlinus suspicatus est, Poëtam ideo verbo *πρίειν* usum fuisse, ut ad serrae inventorem Talum adluderet. Talus ille serrae inventor Daedali sororis filius fuit, a Talo aereo diversissimus. Vide Diodor. Sicul. T. I. p. 319. Alia hujus versus lectio, sed mendosa, apud auctorem Etymol. M. p. 688. reperitur. *πρίε. ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λάβε ἐστί. λευγαλέος δέ οἱ πρίεν χόλος. Ἀπολλώνιος.* Verbum *πρίω* serrandi et frendendi notione hîc positum non est, sed sufflandi. Vide Etymol. M. in *πρήθω*, p. 687. et Hesychii interpretes ad glossam *πρίεται, φυσοῦται.*

1672. *δείκηλα*. Perperam Regii omnes *δίκηλα*. Vide ad I. 746.

1674. *λυγρὸς ὄλεθρος*. Sic D. meo judicio optime. Vulgo legitur *μοῦνον ὄλεθρος*, hoc sensu: *εἰ δὴ μὴ*

μόνον νόσοισι τυπῆσί τε ὄλεθρος ἀντιάει. Sed in similibus phrasibus *μόνον* elegantius supprimitur, et huc e glossemate invectum fuisse, nemo non videt.

1677. *ἀν — ὀχλίζων.* Sic bene editiones primariae cum sex codicibus. Perperam Parisina, et ex ea Stephanus *ἐν,* quod in solis A. et E. repertum.

1680. *μολύβῳ.* Sic Parisina editio, bene. In tribus Regiis *μολύβδῳ.*

1685. *ῥιπῆσι,* absque *ν.* Tres Regii *ῥιπαῖσι.* Fundus comparationis apud Homerum *Ἰλ. ν΄.* 389.

ἤριπε δ᾽, ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ᾽ οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι.

1691. *ἱρόν.* Perperam Medic. *ἱερὸν*, eadem menda, quam sustulimus II. 718.

1695. Hunc versum citat Suidas: *κατουλάς. ἡ σκοτεινὴ νύξ· διὰ τὸ ὀλοὴν αὐτὴν εἶναι. οἷον, Νὺξ ἐφόβει* — ad quem locum videnda egregia Kusteri nota.

1696. *οὐκ ἀμαρυγαί.* Vulgo *οὐδ᾽.* Illud praeferunt quinque Regii, Caes. et Mediceus.

1697. *μέλαν χάος.* Sic quatuor Regii et Caes. In D. *μέγα χάος.* In Guelferb. *μελαγχαλος.* Vulgo perquam mendose legitur *μελάγχροος*, ubi editorum supinitatem quis non miretur? Nam absurdissima haec lectio scrupulum alicui injicere debebat et suspicionem, melius quid in vetustis libris forte repertum iri. Optimam nostram lectionem quaerentibus obtulisset Florentina editio. — *ἤ τις ἀϊδνὴ ὠρώρει σκοτίη.* Vulgo legitur *ἠέ τις ἄλλη*, quod licet ab Hoeltzlino, ineptissima quaeque comprobante, explicatum, summo Hemsterhusio depravatum visum est, quicum ego sentio; sed aliter emendo. Reponebat ille *ἠέ τις Ἀιδου.* Ab *ΑΛΛΗ* minus recedit *ΑΙΔΝΗ*, quam *ΑΙΔΟΥ.* Praeterea vocis hujus, quae uno interjecto versu recurrit, notio jam continetur in *μυχάτων βερέθρων.*

1710. *μαρμαρέη — αἴγλη.* Sic quatuor Regii in

casu recto, optime, modo scribatur βιοῦ. Vulgo μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἴγλην.

1712. ἀντία νήσου. Non minus bene in Guelferb. ἐγγύθι νήσου. Hoc enim ob oculos habuit librarius, cujus errore scriptum ἐγκόθι.

1714. φέγγεν ἀνερχομένη. Sic sex mei codices et Guelferb. Vulgo absurdissime legitur φεῦγεν.

1718. μιν — ἀνέφηνε. Mendose vulgo legitur μὲν, quod jam animadverterat Stephanus.

1719. ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες — ἐφοπλίσσειαν. In Guelferb. οἷά κεν ἄνδρες. Scribe:

ῥέζον δ' ὅσσα κεν ἄνδρες —

Optativus ἐφοπλίσσειαν particulam κεν flagitat.

1721. ἐπιλείβοντας. Sic quatuor Regii. Divisim in B. ἐπὶ λείβοντας. Male vulgo ἐπιλλείβοντας. Vide notata ad I. 1133. ἐπιλίγδην apud Homerum Ιλ. ρ'. 599. eadem ratione secundam producit.

1723. γέλων. Sic A. C. E. Vulgo γέλω. Priorem formam praetuli, quae apud Homerum occurrit, Odyss. σ'. 349.

κερτομέων Οδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευξε.

Altera forma sine ν dialecti Atticae est. Vide Herodiani Philetaerum p. 439. Accusativus Μίνω ibi enotatus confirmari potuerat ex Nostro III. 1107.

1725. ἐπιστοβέεσκον. Sic D. In B. a prima manu ἐπιστομέεσκον. Vulgo cum augmento ἐπεστοβέεσκον. A. C. ἐπεστομέεσκον. Vide ad III. 663.

1730. ἱλάσκονται. B. et Caes. ἱλάσκωνται.

1733. Somnia in Mercurii potestate esse credebant veteres. Homerus in Hymno eum vocat:

ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων.

Hinc si quis somnium vidisset, Mercurium venerabatur.

1735. ὑπὸ λιβάδεσσι. Sic A. C. E. bene. Vulgo ὑπαί.

1738. νῦτε κούρῃ. Sic bene A. C. D. E. Homerus Ιλ. π'. 7.

τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
νηπίη;

V. seq. *τὴν αὐτός.* Sic in quatuor Regiis et in Guelferb. bene. Denique *ἀτίτηλε* scripsi, ut melius constaret temporum ratio. Vulgo autem perperam ad hunc modum scriptus est et distinctus hic locus:

— — — ὀλοφύρετο δ' ἠΰτε κούρην
ζευξάμενος, τὴν δ' αὐτὸς ἑῷ ἀτίταλλε γάλακτι.

Sensus est: *lacrimabatur, tanquam puella, quod rem habuisset cum ea, quam ipse suo aluerat lacte.*

1743. *παρακάτθεο.* Vulgo contra sensum *παρακάτθετο.* Emendationem certissimam praecepit Jo. Piersonus. Orat gleba, ut se Nereïdibus custodiendam committat. Quod quum jussisset Iason v. 1750, Euphemus dicto paret, et glebam in mare projicit v. 1757.

1745. *νεπόδεσσιν, nepotibus.* Theocritus in Ptolemaei encomio:

ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες.

1746. *τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνῆστιν κραδίη βάλεν.* Casus est rectus *κραδίη.* *τῷ δ' ἄρα κραδίη μνῆστιν ἐπέβαλε.* Imperite vulgo editum *κραδίῃ,* qua ratione verbum *βάλεν* substantivo caret, a quo pendeat. Oppianus *Ἁλ. γ'.* 503.

— — — κραδίη τέ οἱ ἄλλοτε λαιὴν,
ἄλλοτε δεξιτερὴν ἐπιβάλλεται ἀτραπὸν ἐλθεῖν.

1749. *ὢ πόποι.* Guelferb. *ὢ πέπον.*

1751. *ἐννάσσονται.* Sic bene sex mei codices et Medic. Vulgo *εὐνάσσονται.* Guelferb. *ἀνάσσονται.*

1753. *οὔ νύ τις.* Sic sex mei codices cum Mediceo. Vulgo *οὐδέ τις.*

1759. *Σιντηΐδα.* Perperam vulgo, et reclamante metro, *Σιντιάδα,* quod tamen codices omnes exhibent. Socors fuissem et Shawio ineptior, ni ex I. 608. illud reposuissem.

1763. Male hic versus omissus in Guelferb. Eum exhibent ceteri codices omnes, et sententiae omnino necessarius est, ita ut non intelligam, quî eo carere

potuisset Jo. Piersonus. Nonne dictum oportuit, *quo, in quem locum,* relicta Sparta, Theras Euphemi posteros duxerit? Nempe in insulam Callistam, quam ille suo nomine Theram appellavit. Callimachus in Elegiae fragmento:

ΚΑΛΛΙΣΤΗ προπάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα ΘΗΡΗ,
μήτηρ εὐΐππου πατρίδος ἡμετέρης.

Omissus autem fuit a librario hic versus, quia praecedens in eandem vocem desinebat. Nam in codicibus aliquot Spartani viri nomen Ionica forma scriptum, ἐῢς πάϊς ἤγαγε Θήρης. Sic in Regiis A. D. E. Therae patri nomen fuit *Αὐτεσίων*, non *Αντεσίων*, quod cur Spanhemio placuerit, ad Callim. H. in Apollinem, 73. nescio. Priori modo scriptum hoc nomen plus semel legitur apud Pausaniam, et apud Herodotum p. 344. et 460.

1767. *δηρίσαντο.* Guelferb. *δηριόωντο.*

1771. *ἀνθέμενοι.* Minus bene vulgo *ἐνθέμενοι.*

1778. *ἐνέσταθεν, obstiterunt.* Sic B. et Mediceus.

1779. *παρά τ' Αὐλίδα μετρήσαντες.* Observa tmesim. *ἀλλὰ ἔκηλοι παραμετρήσαντες γαίην Κεκροπίην καὶ Αὐλίδα* — Saepius occurrit apud Nostrum *παραμετρέω.*